¶ Aleph. Doctrina ſcʒ vt ſeipm̄ ⁊ deū cognoſcat homo. Hāc plebs iu deoꝝ nō habuit·idcirco merito hoſtib⁹ ſubiacuit. ¶ C. .I.

¶ Quomodo ſe·ſo·ci·. Subuerſionē miſere ciuitatis·⁊ ruinaʒ ꝯleſtis ppl'i nō ſolū ſub chaldeis accidiſſe·verū ſub tyto ⁊ veſpaſiano plenius cōplendam pronūciat. ante vltimā enī captiuitatem nō ſola iure ſedere dicitur· niſi forte pro doloris exaggeratione. A chaldeis paupes: terre culto res relicti legūtur·quibus godolias preeē iubet. Nec ciuitas oīno deſtruit̄ ſed poſt mortē xp̄i vaſtanda differt· vt nec lapis ſup lapidem in ea relinquat̄. Reuerſis ūt a captiuitate creuit virga furoris: q̄ꝛ p̄ monita ⁊ correctionē pro phetaꝝ nō ſunt ad deum reuerſi·ſed bñficijs dei ſemp fuerūt ingrati· vñ moyſes·ſcio contentionem tuā ⁊ ceruicem tuā duriſſimā·ſemper cōtentioſe egiſti cōtra deū·⁊ ſteffanus in act·apo· Dura inquit ceruice·⁊ incircūciſi corde·propterea ſepe flagellis attriti ab hoſtibus oppreſſi: malis omnib⁹ afflicti·nec ſic crediderūt. ſed exacerbauerūt deū excelſum· et ideo captiuatis iam·x· tribubus in aſſyrios, due que remanſerant domū dauid ſequentes·⁊ deū ſpē tenus colētes: paulatī̄ creſcēte malicia primū in chaldea captiuāt̄: vñ hic ciuitas plāgit̄. Quō ſe ſo·ci·ꝛc.

¶ Incipiūt Threni id eſt lamētationes Hieremie que cynoth hebraice inſcribuntur.

Et factum ē poſtq̄ꝫ in captiuitatem redactus ē iſrael·⁊ hieruſalē deſerta ē·ſedit hieremias ꝓpheta flēs ⁊ planxit lamentatione hac in hieruſalē·⁊ amaro aīmo ſuſpirans ⁊ eiulās dixit. (ſ doctrina.) Aleph. ¶ C. I.

(ſ affectuoſe ammiratiue.)

Quomodo (ſ humiliata· ſ deſtituta vel deſolata auxilio dei ⁊ angeloꝝ· ſ habitu plorantis † ſ hieruſalēʒ vel aīa vel eccleſia.) ſedet ſola †ciuitas (ſ ex gētibus ⁊ tribubus ⁊ linguis cōgregata. ſolī populoſa. ſ ab oppoſito· ſ non vere.) plena populo: Facta eſt quaſi vidua (ſ regibus ⁊ ſacerdotibus·dei auxilio. ſ abſente ſponſo. ſ deuictaꝝ. ſ vicioꝝ·) domina gentium: princeps (ſ quas tributarias fecerat· ſ eccleſiarū·vicioꝝ·ſenſuum· ſ in maioribus·in prelatis· ſ demonū. ſ chaldeoꝝ) prouiciarum facta eſt ſub tributo. (ſ domus iacob·aīa·eccleſia·domus dei· popo lus iſrahel ſ intus ſ exterius) Beth· Plorans plorauit in (ſ mundi aduerſitate·peccatoꝝ cecitate ſ aliena a vera luce· ſ q̄ꝛ nō licet ī die· †ſ doctoribus quoꝝ officio cibus anime ad minores traiicitur· ſ prelatis·cōſcientus) nocte: et lacrime eius in †maxillis (ſ dum eſt in nocte·) eius. Non ē qui cōſoletur eam: ex (ſ ſanctis vel angelis vel affectibus prauis· ſ prophetis·ſacerdotib⁹·regib⁹ ſ prius blandiētibus † ſ gentes eis amicicia cōiuncte ſ qui ⁊ cari ſ vel angeli.) omibus caris eius. †Omes amici

tinētur· vt ſi redire p̄ penitētiam voluerit·ſponſum recipiat cū ſatiſfecerit·⁊ veſtem immortalitatis qua reueſtita nullius ſubiacebit tributo. vnde paulus. Nemini quicq̄ꝫ debeatis: niſi vt inuicem diligatis.

¶ Plorans plorauit. Paſcaſi⁹ hyſtorialiter ꝛc. Que ſit que ploret beth littera oñdit que interp̄tatur domus·que ſcʒ cum iacob in egyptū ē ingreſſa·⁊ dñi clemētia egreſſa·ſcd̄m illō. In exitu iſrael de egypto ꝛc. Sʒ ruſ⁹ exigētibus peccatis in babylonē captiuatur. vñ. plo. plo. in noc. quia in die non datur eis requies vt ſaltē ſuis cōſolentur lacrimis ⁊ ſero oculos abluant quos p̄us ad ydola leuabant. Et quod grauius eſt: ex omib⁹ amicis eius prius blādientibus: non eſt qui cōſoletur eā. Lacrime eius in·m·e· vt magis inter hoſtes cōfundant̄ ⁊ ſuis ſaturent̄ obprobrijs. Propter ydolatriam enī populus in captiuitatem ductus dure ab hoſtib⁹ affligebat̄·ſed ſub tyto ⁊ veſpaſiano durius ·quē diu patiētia dei ſuſtinuit·ſed impenitēs iram ſibi ī die furoris theſaurizauit.

¶ Plorans plorauit Quartus loc⁹ cōqueſtionis per quē res turpes ⁊ humiles indigne patiētes proferūtur q̄ hic ſepiſſime frequētat̄.

¶ Paſchaſius hyſtorice. Quō ſ.ſo·ci· Ieruſm. po·ſpoliata·ignomīa plēa·int̄ hoſtes huiliata·olī ppl'oſa ⁊ inter hoſtes gl'oſa·facta ē q̄ſi vidua·do·g·regib⁹ deſtituta: ſacerdotib⁹ deſolata· tēplo ꝓphanato·⁊ vaſoꝝ gl'a exploſa: auxilio di deſtituta. Dña gentiū q̄s añ ſbuerterat ⁊ ſbiugauerat.

¶ Paſchaſius. Moꝝ. Aīma ſola ſedet quaſi vidua bonis exuta virtutū que ſubiecit ſe dño chaldeorum ⁊ pubertatis ſue cōtempſit ſponſum Chaldei captiuātes interp̄tant̄·hij ſunt demones qui de ſolio ꝯleſtis patrie animā reuocant ⁊ in poteſtatē ſuam captiuāt· vnde: intra in tenebras filia chaldeoꝝ·q̄ꝛ ſcʒ filia dei in luce virtutū ſtare noluiſti·intra mutato nomine in tenebras cecitatis· vnde hieremias gemēs exclamauit. Quō ſedet ſola ciuitas·anima ſcʒ quondā virtutib⁹ ⁊ ſuffragijs ſanctoꝝ quaſi ciuitas plena populo·nūc deſolata que p̄us pollebat diuinis opib⁹ inter frequētias ſodaliū nūc inter hoſtes ſedet ſqualida·cui nulla ē ſocietas ſanctoꝝ: nl'la cōmunio ſacramētoꝝ: nulla cū ſponſo p̄ticipatio·ſed redacta in tributū vicioꝝ. Unde etiā dicit̄·multis me reliquit pater meus creditorib⁹ obnoxium·quibus ⁊ ſi quotidie laboro: nō ſatiſfacio. Multa ſunt delictoꝝ tributa quibus aīma ē obnoxia: donec p̄ penitētiam ad libertatē redeat. Unō plange·q· virgo accincta ſacco ſup virū pubertatis tue· vnde vox plangētis ſequitur. Plorans plorauit in nocte.

¶ Paſchaſius. Allego. Quō ſedet ſola ciuitas. Lacrimoſius plangēda eſt eccleſia culpis exigētibus: ſponſi abſentia viduata. Quō ſedʒ ſola ciuitas dei ⁊ angeloꝝ auxilio deſolata. Si enī ſponſus cū ip̄a eſſet: non eſſet lugenda·q̄ꝛ nō poſſunt filij ſponſi lugere q̄diu cū illis eſt ſponſus·ſʒ gaudio gaudēt propter vocē ſponſi. Cū vero matrē·i·eccliam a ſponſo viduatam ſenſerit · nō ſolum filios ſed ⁊ omnēs amicos flere cōſueuit. vñ hieremias p̄ oñibus ⁊ pro oñibus flebat: nō ruinā ſaxoꝝ ſed hominū. Quō ſedet ſola ci. plorātis demōſtrat habitum. vnde ⁊ iob ī ſterquilinio ſediſſe p̄hibetur: vt dolentis exprimeret̄ affectus: qui ⁊ ip̄e dolens interp̄tat̄. De hac captiuitate dicit̄. Sup flu·ba·il·ſe·q̄·ſ·ſedere in throno regni ⁊ ī ſummo vertice ꝯli ſtare noluimus·iure ſup flumīa tentationum ſedentes dolemus. vñ yſaias. Deſcende: ſede in puluere filia babylonis: ſede in terra: nō eſt ſoliū filie chaldeoꝝ·ita hieruſalē noſtra cū in cōfuſionem peccatorū venerit·nō eſt ei ſoliū dignitatis·ſed ſordidat̄ in terrenis vicijs. Uñ hieremias plāgit nō mō q̄ꝛ ſedet terrenis opibus ſordidata· ſed q̄ꝛ ſola ⁊ quaſi vidua. Uidua q̄ꝛ pro turpitudīs feditate a ſponſo relicta·q· vidua. Non vere vidua·nam ⁊ ſi a ſponſo ad tempus deſpicit̄: ſponſalitatis tñ iura re

¶ Paſchaſius. Moꝝ. Plo·anima ſcʒ in peccatoruʒ cecitate. de qua dicit̄· Sit nox illa ſolitaria: nec laude digna. ſed nō plorat ſuo arbitrio: ſʒ miſerante dño. vñ in p̄ſona dñi plangens propheta dicit. Quō ſe·ſo·ci· Niſi enī dominus mīa motus eam ſolā ſedere vidiſſet: ip̄a ſe minime ploraſſet. Reſpexit dominus petꝝ ⁊ fleuit amare. Lacrime eius in maxillis eius. Maxilla aīe conſciētia eſt. vultus in maxillis format̄·cū vniuſcuiuſq̄ꝫ q̄litas in cōſciētia mōſtrat̄. Cōſciā vero que nouit peccata ſua: ſemp̄ debʒ fonte lacrimaꝝ irrigari. vñ dauid· peccatū meū ꝯtra me ē ſemp̄. Aliter nō eſt qui cōſoletur eā vero cōſolatore amiſſo ſcʒ ſpūſancto·cum p̄ſertim oñs amici·i·affectus praue dilectōnis fiant eius inimici· cū in die iudicij ſcd̄m ap'lm: inſurgant cogitationes miſeram aīam accuſantes aut defendentes ⁊ demones peſſimi p̄ſuaſores: qui nūc decipiendo blandiuntur.

¶ Paſchaſius. Allego. P·p·in no· Xp̄i eccleſia plorat in nocte·i·inter aduerſa huius vite: q̄ꝛ licet ſit ad gloriam p̄deſtinata· verſat̄ tñ inter caligines ignorātie ⁊ cecitatis diſcrimina plorat foris q̄ tolerat: plorat int⁹ cecitatis ſue erumnas·ſed plorās plorat q̄ꝛ p̄us intus cōpungit̄·⁊ ſic exterius proprijs lacrimis baptizatur: q̄ de cordis fonte ꝓducūtur. quaꝝ vbertatem inſinuās ꝓpha ait. Plo. plo. Hoc mō nō minus exterior q̄ꝫ interior hō reformādus abluitur. vñ ſeq̄tur. lacrime eius in maxillis eius. qui ſcīt ſua ⁊ aliena delicta plā gere: nō tegere. de quib⁹ in cāticis dr̄. Gene tue ſic fragmē mali punici. abſq̄ꝫ eo qō intrinſecus latet. In hijs enī eccleſie pulcritudo oñditur ⁊ ip̄oꝝ p̄dicatione in corp⁹ eccl'ie traijcimur. qui ſicut pl⁹ ceteris in corpore chriſti laborant. plus gemunt ⁊ plorant eos quos vident in nocte delictorum verſari ⁊ in cecitate erroris. Plorat eccleſia in nocte: quia peccatorum ſuorum tenebras non ignorat·lacrimas in maxillis portat·quib⁹ pulcritudinē ſuā quotidie renouat. Prodeſt enī maria marthe laborāti: dū plorās plorat ſecus pedes dñi. Plorat ſpōſa a complexu ſpōſi remota ⁊ ī valle·i·ī noc·ignorātie huius: plorās plorat ꝓ p̄rie ſcʒ ꝯleſtis deſiderio·⁊ ꝓ p̄ctis ſuis ⁊ alioꝝ ī hoc ſclō: plorat ī hijs q̄ mortui ſunt mō. Plorat ī v̄ginib⁹·in viduis·ī oīb⁹ qui ſe p̄egrīos ⁊ hoſpites cōfitētur ſup terrā. Nō eſt q̄ ꝯſoletur e. ex. o. c. Sctīs videlicʒ vel anglis niſi recipiat cōſolationē ſpūs. ſ. vñ oēs amici. e. ſpre. e. q̄ꝛ deus ſpreuit eam. Et facti ſunt ei inimici cui de⁹ inimic⁹: a cuius equitate nō p̄nt diſcordare.

¶ Non eſt q. conſo. e. ꝛc. Hoc ꝓprie ad vltiāʒ captiuitatē p̄tinʒ·nā ex tūc nec p̄ncipes nec ſacerdotes hūerunt. In babylone aūt conſolatores habuerunt danielem·ezechielem ⁊ alios multos.

¶ Omnes amici eius. Tercius decimus locus p̄ quē cū indignatōe

cõquerimur cũ ab hiis a quibꝰ minime ꝯueniat male tractamur.

Paſchaſius hyſtorice. Migrauit iudas ꝓpť multitudiē pctõꝝ. ſ. captiuati ſunt nõ ſolū uſqꝫ ĩ babylonē. ſꝫ inde tãqꝫ fugitiui ſerui ꝓpť afflictionem ſeruitutis ad alias gentes migrauerũt. ſed nec ibi requiē inuenerũt vñ ſequitur. Oĩes pſecutores eius. ap. e. inter. an. ꝗ ſcꝫ fugitiuos pſequebantur: ⁊ ante anguſtiatos afflixerũt crudeliꝰ. Jure enĩ qui leue iugũ dñi fugerãt: dura afflictione ꝑmunt. ⁊ qui libertatem in xp̃o promiſſam vilipēdebant: afflictione ſeruitutis merito laborãt. Migrauit iudas de aliis hoſtibꝰ ad alios: crudelitatē dñoꝝ fugiens. Sicut caym fratricida: vagi ⁊ pfugi habitabãt iudei inter gētes: nullã requiē inueniētes. confuſionis ſuę ignominiã circũferentes: qꝛ xp̃m fratrem ſuum occidere nõ timuerunt.

Plenitudie enĩ de ſcelꝰ ſuorũ migrauit iudas in captiuitatem quę ſibi accumulando prouocauit dei vltionem. Aliter enĩ ſibi gētem dilectã ⁊ glorioſã nõ traderꝫ deus ĩ captiuitatis ignominiã: ꝗ ſe nondum amorreos poſſe tradere dicit: qꝛ nondum ſunt cõpleta peccata amorreoꝝ.

ſ quia deus ſpreuit. † ſ dum ſuberahunt ei auxiliũ. q. hiis quibus deus offenſus eſt. ſimiliter eccleſia nõ nũqꝫ pro peccatis ſuis affligitur cõſternatur. cũ interiorꝫ ꝗ exteriorꝫ inimicis

eius ſpreuerũt eam. ⁊ facti ſunt ei

ſ plenitudo. ⁊ ſ decimus locus ꝑ quē inopia. infirmitas. ſolicitudo demõſtratur

inimici. Gymel. Migrauit iu

ſ quia fug e iugũ ſuaue dñi. ⁊ onus eius leue.

das propter afflictionē ⁊ multitu

dinem ſeruitutis. Habitauit inter

ſ alias. ſ gentiles vel vicia vel demones.
† ſ ſic. ſ vicis inſtantibus vel demonibus.
† ſ quos fugiebant cõprehēderunt crudeliter eos.

gentes. nec inuenit requiē. Om

ſ ſequētes quaſi fugitiuam. ſ chaldei romani.

nes pſecutores eius apprehende

ſ fuga ⁊ afflictione anguſtiatam † ſ afflictionũ ſ peccatoꝝ. † ſ interpretatur tabularum.

rũt eã inter anguſtias. Deleth

ſ pdicatores. † ſ celeſtis.

Vię ſyon lugent: eo ꝙ non ſint ꝗ

ſ pedibus mentis. † ſ patrie celeſtis. vnde cõſtitute diem ſo. in con. ſ angeloꝝ.

veniant ad ſolēnitatem. Omnes

Mora. Migrauit iudas. aĩa ſcꝫ quę deũ debet laudare ⁊ ſe accuſando pctã aperire afflicta vicioꝝ ſeruitute. de viciis migrat ad vicia: nec inuenit requiē. vñ apłs: video aliã legem in mēbris meis repugnantē legi. m. mee. Euadendi aũt nulla via eſt niſi quã ipſe demõſtrat: gĩa dei ꝑ Ieſum xp̃m. Sed miſera aĩa a pſecutoribꝰ ſuis inter anguſtias: ꝑgnantiũ tandē more feſſa deprehēditur. vnde vę pregnãtibꝰ ⁊ nutriētibꝰ in die illa.

Paſchaſius. Allego. Migrauit iudas. i. eccleſia xp̃i libertate amiſſa ſępe in ſeruitutē gentiũ ⁊ ĩ afflictionē vicioꝝ migrauit. ⁊ nullã inueĩt requiem. ſed de loco in locũ fugiēs: a pſecutoribꝰ deꝑhenſa: grauiori affligiť anguſtia. Sępe enĩ hyſtorialiter ſic captiuať ⁊ affligiť hieruſalē noſtra ⁊ inter hoſtes vagať captiua: ſicut hyſtorialiter figurabat hieruſalē terrēa.

Deleth. Interꝑtať tabularꝫ. De imputribilibꝰ enĩ tabulis cedrinis. ſ. ⁊ ſethim cõſtructa erat domus dei.

Vię ſyon. Octauus locus ꝑ quē diciť factũ qđ nõ oportuit. nõ factũ quod oportuit.

Myſticę. Tabularꝫ quadrata introduciť ſpēs ſcđm anagogen. harꝫ officio domus dñi ꝯnexa quadrato culmĩe conſurgit ſcꝫ viis portis. ſacerdotibꝰ. virginibus.

Paſchaſius hyſ. Vię ſyon. Premiſſo genere trãſit ad ſingularũ ſpēs ꝑſonaꝝ. vt dum genus ꝑ ſpēs diuidiť. ⁊ ſpēs ꝑ genus reintegrať. luctus amplior mſtiplicet. Et qꝛ threni lege metrica cõponunť: ſecularis eloquētię figuris interdũ ornanť. ⁊ ꝑ methaphorã rethorica proprietate diſtinguũtur. Vñ hic dꝛ. vię ſyon lugēt. ⁊c̃ nõ ꝙ vię ſentiãt aut lugeãt. ſꝫ in ſolitudinem redactę: luctũ trãſeuntibꝰ excitãt. eo ꝙ nõ ſint qui ad ſolēnitatē veniãt. Simile ē qđ moyſes dicit. Audite celi ꝗ lo. ⁊c̃. Yſaias quoqꝫ celũ ⁊ terrã in teſtimoniũ vocat. vt cũcta cognoſcãt elemēta iuſte deum iratum ⁊ ad iracundiam prouocatum.

Mora. V ę ſyõ. virtutes. ſ. ad ſupnam hieruſalē ducētes: ad ſolēnitatem eię cui ſpõſus ablatus eſt. cũ aĩma de arce ſupne intētionis ad exteriores labitur actiones. Solēnitas eius eſt vitę celeſtis intima ꝯtemplatio. ſed nõ ſunt qui veniãt ad ſolēnitatem. affectus. ſ. bonis vitę nõ veniunt ad ſolēnia contemplatois anime vel diuię: qꝛ portę ſenſuũ ſunt deſtructę. Sũt enim portę mortis. ſunt ⁊ iuſticię de quibꝰ dꝛ. Aperite mihi portas iuſticię ⁊c̃ ⁊ in yſaia: Aperite portas ⁊ ingredietur gens iuſta. Sed qꝛ mors intrauit ꝑ feneſtras noſtras. ſqualet animę virginitas ⁊ gemit regale ſacerdotiũ. dũ pro virtutibꝰ replemur amaritudine vicioꝝ. Egrediamur ergo de portis mortis. ⁊ portas vitę reędificemus. interrogantes quę ſit porta dñi vt ambulemus in ea.

Allego. Vię ſyon. Quociēs eccleſia pro peccatis ſuis intus foris vel repletur furoris dñi amaritudie: merito lugent vię. portę iacēt deſtructę. gemũt ſacerdotes. ſqualidę ſunt virgines. vt totius tabulatura domꝰ: quaternario numero deſignata concuſſa videatur. vnde ⁊ alibi. Hieremias. State in viis ⁊ videte ⁊ interrogate vias dñi ⁊c̃. Vię ſunt ꝓphetę. patriarchę ⁊ aliĩ ꝑ quos ad xp̃m qui vera ē via venitur. Sicut eĩ lux dꝛ a luce xp̃o: ſic vię dicũtur ab ipſo. vñ abrahaꝫ ꝓma via credendi appelatur. Hę ſũt vię ſyon. i. celeſtis ciuitatis hę lugent ⁊ gemũt ꝙ nõ ſint qui veniant ad ſolēnitatem celeſtis patrię. qꝛ portę deſtructę qui eĩ ꝑſunt officiõ nec ipſi intrant nec alios intrare ꝑmittunt. Sacerdotes gementes: qꝛ ſcilicet lugent vię. virgines ſqualidę qꝛ deſtructę portę. Jure aũt ſacerdotes virginibꝰ copulãtur. qꝛ virginitate ſacerdotiũ pollet ⁊ virginitas regimĩe ſacerdotum eget. quibꝰ conſumptis gradibꝰ ſequētium turba ꝯmoritur. vnde generaliter ſequitur. Et ipſa oppreſſa amaritudie. qꝛ ſi patitur vnũ membrũ: compatiũtur oĩa mēbra.

ſ que debent ornari. ſ qui debent gaudere

portę eiꝰ deſtructę: ſacerdotes eiꝰ

ſ pro peccatis ſ caſte intentiones
† ſ qꝛ intus corrupte que debent fulgere.

gementes. Virgines eius ſquali

ſ ⁊ ipſa plebs ſubdita ſ viciorũ

dę: ⁊ ipſa oppreſſa amaritudine.

ſ iſta ſ octauus locus † ſ demones ſ heretici † ſ qui ante in cauda. ſ cũ bonum opus corrupta mēte cepimus dyabolus in principio princi patur

He. Facti ſunt hoſtes eius in

† ſ diminutione boni ⁊ aſſiduitate peccandi

capite: inimici eiꝰ locupletati ſunt

ſ in deuteronomio

quia dominus locutus eſt ſuper

ſ opprimendã ſ ꝯceſſio vel cõfeſſio. qꝛ ſacrum non excuſat ſed ignoſci poſtulat

eam propter multitudinem iniqui

† ſ puſillanimes ſ quibꝰ beneficiõ etatis miſerendum ſ non magni. † ſ a demonibus

tatum eius. Paruuli eius ducti

ſ extra eccleſiam.

ſunt in captiuitatem: ante faciem

ſ qui tribulant me exultabunt ſi motus fuero ſ ei

tribulantis. Vau. Et egreſſus ē

Facti ſunt ho. ⁊c̃. Iſta ꝓdicta ſunt in deuteronomio ⁊ ſic completa: quaſi qꝛ deo qui eis gentes ſubiecerat obedire noluerũt. merito gentibus ſubiecti ſunt.

Paſchaſius hyſ. Facti ſunt ho. e. i. ca. qꝛ dñs locutus ē ꝑ moyſen in deuteronomio dicēs. Tradat te dñs corruentē. añ hoſtes tuos. ⁊ diſpdaris ꝑ oĩa regna terrę. filii tui ⁊ filię tuę tradãtur alteri ꝑplo. ⁊ poſt pau ca: aduena qui tecũ verſatur aſcēdet ſup te ⁊ erit ſublimior. ⁊ ipſe erit in caput ⁊ tu eris in caudã. Hęc aũt dñs locutus ē ꝓpter iniquitatē hieruſalem nõ vt ꝑſcribendo peccare faceret. ſꝫ vt monēdo a peccato reuocaret. Sed qꝛ deo noluit obedire hec oĩa iuſto iudiciõ dei deplorat ꝓpheta accidiſſe. propterea ꝓponitur he littera quę interꝑtatur iſta: quaſi ob iſta ſunt iudicia quę olim deꝰ ꝑ moyſen ꝓdixerat.

Mora. Facti ſunt ho. eius demones. ſ. ꝑncipantes de quibꝰ dꝛ. Si ſpũs ptãtem hñtis aſcēderit ſup te: locũ tuũ ne dimiſeris. Si eĩ miſera aĩa aĩaduertiſſet hoſtes male ſuadentes: ĩ capite eē nõ ꝑmiſiſſet. Locupleta ti ſũt ꝯtra nos. ſ. inualeſcēte vſu vicioꝝ ⁊ creſcēte vt niſi auxilio dĩ: fugere nequeamus. Sed ⁊ ipſe dñs iratus eſt ꝗ ꝓpter iniquitatē nr̃am hãc vindictã locutus ē. ꝗ ſemel loqᷓur ⁊ ſcđo idipſm nõ repetit. deſpandũ tñ nõ eſt aut a lucto ceſſandũ: qꝛ ꝑuuli tm̃. i. puſillanimes: nõ fortes captiuãtur. Añ faciē tribulãtis. mſtis. ſ. laqueis ꝑpeditia quibꝰ tñ dō miſerãte ſoluunť. Inſtãt enĩ hoſtes fortiores aliquãdo ĩ capite: ipſam boni opis intentionē polluentes: aliquando lõgiori vſu voluptatũ aĩam renitētem ꝑpediētes. ſcđm illud ſalomonis. Qui ſeruũ ſuũ a puericia nutrit ĩ deliciis. poſtea ſentiet eũ ꝯtumacē. Ab hiis tãto difficiliꝰ liberamur quanto ſuperiores ⁊ locupletiores dominantur.

Allego. Facti ſunt. h. e. heretici. ſ. aut pagani aut mali catholici locupletati ſunt diſputãdi facũdia: cũ ſit intelligētię penuria. vñ dꝛ. Mittãꝫ in eos: nõ famē panis neqꝫ ſitĩ aq̃. ſed audiēdi verbũ dei. qđ cũ tollitur hoſtes eccleſię ĩ capite ſublimãtur. ⁊ ſcripturaꝝ diuitiis locupletãtur ꝓpter multitudinē iniq̃tatũ nraꝝ. Tũc vero canes muti nõ valētes latrare: fidē nõ poſſunt defendere. aut debitã doctrinã ſubditis miſtrare. vnde paruuli ꝗ nõ habēt doctrię vel vitę perfectionē ducunť in captiuitatē: nõ habētes rectores aut defēſores ante faciē tribulãtis: hoſtis. ſ. viſibilis aut inuiſibilis vinculis delictoꝝ conſtricti.

Et egreſſus. ⁊c̃. Quintus locus per quē ante oclos ſingula ponimꝰ

incõmoda·quod fere vbiq; notandum eſt.

Paſchaſius hyſtori. Et egreſſus eſt ⁊c. huic ſentẽtie Vau ꝓponitur q̄ interꝑtatur et·quaſi dicat·⁊ iſta q̄ ꝑmiſſa ſunt ſupius: iuſto dei iudicio in vindictã annectũtur. Obſeſſa quippe hieruſalẽ omnẽ decorẽ pulcritudis exterius ⁊ interius iocũditatis amiſerat diuicijs ablatis: tẽplo ⁊ ſacerdotio ꝓphanatis: ipſa fame ⁊ peſtilẽtia laborabat·⁊ qui ſubueniret non erat·q: facti ſunt ꝑncipes eius velut. a·non inue·paſ. diſſolutis virib; pauido corde·nõ defenſionẽ ſʒ fugã meditãtes.

Mora. Et egreſſus eſt a fi·ſy· Aĩa ſalicet mal' morib; illecta q̄ ꝑdidit decorẽ ſuum ·i· virtutũ ornamentũ nec ſubueniũt ꝑncipes aĩ·ſ·motus rationales vel ſcripturaꝝ defenſiones: quib; retundere debuit ꝑſequẽtes· ſed magis fatigato robore virtutũ: aſtricta nexibus delictorũ ꝓpellit' in foueã eterne confuſionis.

Allego. Et egreſſus eſt. Eccleſia ſcʒ de qua ĩ canticis dicitur ecce tu pulcra es amica mea. Ab ea decor egredietur·qñ hereticorũ rabie fides corrũpit' de qua dr·cõfeſſionẽ ⁊ decorẽ induiſti. Facti ſũt ꝑncipes eius paſtores ſcʒ ⁊ rectores in ſcripturis velut arietes paſcua vitę nõ inuenientes. Abierũt abſq; fortitudie diuini verbi: quãq; eos error ĩpellit añ faciẽ ſubſequẽtis·vt q̄ minare ad paſcua vitę gregem dñi negligũt: ipĩ ad paſcua mortis ligati vadunt abſq; robore virtutũ. Decor enĩ eccl'ię in oĩb; fidelib; eſt ſʒ maxĩe in ſacerdotib; ⁊ altari ſeruiẽtib; ⁊ in virgib; q̄ iam ſupra ſqualide memorabantur.

ſ eccleſia vel·anima que filia ẽ ſyon celeſtis hieruſalem· † ſ ſacerdotum·templi ornamentum ſ puritas fidei·virtutũ
a filia ſyon omnis †decor eius. Fa
ſ motus rationales animi. ſ paſtores·rectores·qui vtroq; coram vtriuſq; teſtamẽti ſubditos deberẽt defendere ⁊ rebellantes percutere.
cti ſunt principes eius velut arie
ſ ſcripturaꝝ.
tes non inuenientes paſcua·⁊ ab
ſ ligati. † ſ virtutum. † ſ ſuggeſtionem dyaboli.
ierũt abſq; †fortitudie ante †faciẽ
† ſ primus locus cõqueſtionis.
ſ hec.
ſubſequẽtis. Zai. †Recordata ẽ
ſ eccleſia vel anima. ſ corporalis vel ſpũalis
hieruſalem dierũ afflictionis ſuę
ſ pro qua afflictio. ſ mandatoꝝ † ſ virtutum ſ celeſtium promiſſoꝝ· † ſ bonorũ que cõtulit eis deus in egypto· interra promiſſionis ⁊ in deſerto
⁊ ꝑuaricationis †omniũ †deſide
† ſ aĩa ſ ad habendam·ſ erat cõdita·vnde cogitaui dies antiquos ⁊c.
rabilium ſuorũ quę †habuerat a
† ſ per diuerſa vicia † ſ cordis affectus·
diebus antiquis: cũ †caderet †po
ſ demonũ
pulus eius in manu hoſtili·⁊ non
ſ alius non poterat ⁊ deus nolebat·
† ſ vndecimus indignationis locus·q: cum iniuria contumelia iuncta eſt † ſ chaldei·vel quilibet gentiles vel demones
eẽt auxiliator. †Viderunt eam †ho
ſ ſicut hodie deridemus iudeos
ſtes: ⁊ deriſerunt ſabbata eius.
ſ vita·quod ad hoc reſpicit ipſa autẽ gemens ⁊ conuerſa eſt retrorſum·idcirco enĩ dominus in ducit tribulationẽ vt peccator auertat' ⁊ viuat.
† ſ confeſſio q: nõ peccatũ excuſat·ſed vt peccatum cognoſcat' poſtulat. ſ peccatũ infidelitatis.
ſ ·xiii·loc' cõqueſtionis
Heth. †Peccatũ peccauit hie
† ſ ꝑ diuerſa vicia. ſ ꝑ diuerſas terras
ruſalem· propterea †inſtabilis fa
ſ ſcribe ⁊ phariſei qui beatificãt populũ·vnde populus me' qui beatũ te dicũt·ipſi te decipiũt. ſ heretici applaudẽtes vel angeli vel ſancti viri.
cta eſt. Omnes qui glorificabant
ſ captiuã ꝯuerſam·hereſi cõfuſam: vel vicijs cõſupratam.
eam ſpreuerunt illam: quia viderũt
ignominiam eius. Ipſa autem ge
ſ peccatũ cognoſcens. ſ ad deũ quẽ relinquerat: ſ ꝑ penitẽtiã ad cõuerſationẽ celi vnde exciderat.
mens: ⁊ ꝯuerſa ẽ retrorſũ. Teth
† ſ doctorib; a q̄b; debuit portari vel affectib;.
Sordes eius in †pedib; eius: nec

Paſchaſius hyſ. Recordata eſt hierlm. Nõ recordat' ad cõſolationem deſiderabiliũ ſuoꝝ: ſed ad multiplicandũ dolorẽ cũ cadit pp̄ls in manu hoſtili. vñ ꝓponit' zai·q̄ interꝑtat' hęc. Hęc enĩ eſt vltio perfecta vt de bonis ꝑditis doleat: ⁊ ꝑuaricatõis conſcia de malis q̄ inceſſant' tolerat·quaſi·hec eſt diuiña vltio ⁊ ꝑfecta: quã legis ꝑdixerat lator·ſ· cũ caderet in manu hoſtiũ ⁊ nullus ſubueiret. Inſuꝑ viderũt·e·ho·⁊c. Sicut nos hodie recitata ſabbata iudeoꝝ deridem': q: cũ ꝑmerũt ĩ quo verũ ſabbatũ habere debuerũt. Hęc ẽ aũt iuſta delictoꝝ cõpenſatio in man' hoſtiũ cadere: recordari iugit' dieꝝ·nõ ſolũ afflictionis: ſʒ etiã ꝑuaricatõnis·⁊ ad rerũ deſiderabiliũ vſus ex recordatione inhiare· vt de afflictione nouus dolor increſcat· de ꝑuaricatione ꝯfuſionis meſticia· de rebus ꝑditis inardeſcat irremediabilis cõcupiſcẽtia· de officio ſuę religionis obprobriũ vrat.

Mora. Recordata ẽ. Anima licet ſero recordat' deſiderabiliũ: dum cõſpicit ſe artari vndiq; ⁊ in manus dyaboli affectus ſuos corruere·⁊ que putabat ſe ſecurius ſtare diuina percuſſa vltione· tũc ꝑuaricationis facta cõcurrũt·tũc afflictionis peſſimę q̄ ꝑ multa errauerat vicia recordat': nõ ad cõſolationem ſʒ ad penę exaggerationẽ: iuxta illud qd' in inferno impij dicturi ſunt. Erraui m' a via veritatis ⁊ iuſticię lumẽ nobis nõ illuxit. Sol nõ eſt ortus nobis·laſſati ſumus in via iniq̄tatis ⁊ ꝑditionis· ambulauimus vias difficiles. Quid nobis profuit ſuꝑbia ac diuitiaꝝ opulẽtia· trãſierũt oĩa tanq; vmbra mortis·in malignitate nr̃a ꝯſumpti ſum'. Viderũt·e·ho·⁊c. Maligni ſpũs vacationis nr̃ę ocia ad cogitationes illicitas ꝑtrahũt ⁊ ſic deludũt: quod canonicis: monachis ⁊ oĩb; q̄ dei vacãt miniſterijs valde cauendũ eſt: vt non ſolũ ab interno iudice ſabbata eorum exprobrent': ſed etiã ab hoſtib; derideant'. Si aũt pro vanis nr̃is cogitationibus ſabbata noſtra derident'·quid de illis putandũ ẽ: qui cũ dño vacare debeant·etiã flagicioſa cõmittere nõ formidãt? Si ergo deo vacare volumus· ipĩ ſoli corde ⁊ corꝑe vacemus. vñ. Vacate ⁊ videte quoniã ego ſum deus.

Allego. Recordata ẽ. Sepe enĩ intuet' eccl'ia populũ ſuũ cadẽtem in manus hoſtiũ·i·demonũ·alius ꝑ auariciã·alius ꝑ luxuriã cadit·alius per carnis oblectationẽ·pro hijs oĩbus ⁊ ſilibus eccl'ia cõtinue deplorat·recordat' oĩm deſiderabiliũ ſuoꝝ·i·q̄ nobis promiſſa ſunt in celis vñ ⁊ nos prolabimur·⁊ ipſa ꝑegrinat'. Sabbata quoq; nr̃a·i·feſtiuitates non minus a nobis violant' qm̃ ab hoſtib; derident'. vñ. vbi eſt deus eoꝝ·⁊ alibi· fuerũt mihi lacrimę meę panes die ac noc·d·d.m·q·v·ẽ·d·t·

Viderũt eam. Sepe pro peccatis vel paganis vel hereticis vel vicijs traditi: ꝑuaricationis noſtrę recordamur ⁊ tũc demones ſabbata noſtra deridẽt·cum a bonis nos feriari vident· vñ qui tribulant me exultabũt·ſi mo·fuero.

Paſchaſius h· P·p· Cauſam tante miſerię demonſtrat ẽẽ peccatũ ſingulare·quo retẽto oĩa tenent'·q̄ abſcẽte oĩa dimittũt'· hec ẽ incredulitas. vñ. audite rebelles ⁊ increduli. Ex incredulitate enĩ deũ ſemꝑ exacerbauerũt·ydola coluerũt· in xp̄m credere noluerũt vñ. Si nõ veniſſem et locutus eis nõ fuiſſem peccatum nõ haberẽt. Propterea inſtabilis facta ẽ: nec relict' eſt in ea lapis ſuꝑ lapidem. Omes q̄ glorificabãt eã ſcribę·ſ·⁊ phariſei qui lucri cauſa: peccantem dicebãt populum btm̃·⁊ cõuerſo plebs delinquẽs: beatos vocabat eos·⁊ colũnas in domo dñi. ſed mõ inuicẽ ſe ſpnunt q: adulatõibus crediderũt. Gemẽs ꝯuer·re·captiuoꝝ exp̄mit habitũ·q̄ dum abducunt' retro aſpiciũt·natale ſolũ plorantes ⁊ gementes.

Mora. P·p·Q·dicat aĩa pro pctõ infidelitatis ꝑ diuerſa vicia rapitat'·q̄ ſupra petrã virtutũ nõ fixit greſſus. vñ angli vel viri ſancti: q̄ prius gl'ificabãt eã deſpiciũt· vt tandẽ gemat pctm̃ ſuũ ⁊ redeat ad deũ·⁊ audiat vocẽ monẽtis poſt tergũ. vñ yſaias: Erũt aures tuę audiẽtes poſt tergum verbũ monẽtis. Vñ maria ꝯuerſa retrorſum inueit ihesum: quẽ querebat ꝑus nec inueniebat·ſic ⁊ hierlm q̄ hic ꝓ peccato infidelitatis plãgit·ſi cognouerit ⁊ crediderit ꝯuerſa retrorſum ⁊ ingemiſcẽs· in lege quẽ mortuũ extimabat inueit. Qui vero increduli ſunt: nec aſpiciũt retrorſum vſq; hodie ſicut chaym inſtabiles ſunt·⁊ portãt ꝯfuſionis ſuę ſignũ· ⁊ in babylonẽ·i· in cõfuſionem tendunt.

Allego. Peccatũ p·ie· Eccleſia in mẽbris ſuis aliqua hereſi polluta peccatũ infidelitatis peccat. Ĩdoq; inſtabilis vagat' ⁊ nulla fidei ſoliditate fundat': q̄ ꝑus fundata erat ſupra firmã petrã. Hos aũt populi q̄ eos vanio affectu glorificabãt: videtes hereſim eoꝝ a catholicis detectam ⁊ cõculcatam: ſpnunt ⁊ deteſtant'. Ipſi aũt gementes.

Teth·i·bonũ vñ. vide dñe afflictionẽ·m· Bonũ eſt enĩ peccatorẽ ſe recognoſcere ⁊ cũ penitẽtia ⁊ gemitu exclamare. vide domine.

Sordes eius. Tripliciter plãgit eam: q: ꝯtra deũ peccauit·q: nec penituit·q: poſt' flagella ad deũ redire noluit. vñ q: nõ ẽ recordata finis ſui.

Paſchaſius h. Sordes e· in pe· Quaſi hieruſalẽ inſtabilis facta ẽ ⁊ longa via fatigata: ſordes in pedib; portat·qd' magis de interiori hoĩe q̄ʒ exteriori plorat. Pedes ſynagogę doctores legis ſunt·qui ꝑ viam quę chriſtus ẽ eam ducere debuerũt. Sed hij pedes ſordibus ſcelerũ inquinati ſunt. Nec recordata ẽ finis ſui·i·chriſti qui ẽ finis legis ad iuſticiã omni credenti. Ideo depoſita ẽ vehemẽter. vñ propria voce hieruſalẽ exclamat vide domine ⁊c. A ꝑncipio nanq; ⁊ huc vſq; deplorauit propheta. ab hic aũt ipſa ſua deplorat ſupplicia: humiliata ⁊ peccatũ ſuum cõfeſſa·qd' ſignificat teth littera quę interꝑtat' bonũ. vnde bonũ mihi domine quia humiliaſti.m. Ipſa aũt humiliata nõ ſuſtinet amplius ꝓpbam. ſed cũ gemitu ⁊ lacrimis exclamat. vide domine. More rethorico cõqueſtionem cum indignatione facit. ut iudicem cõtra hoſtem moueat ⁊ ipſa miſericordiam

ſuſcipiat. vnde addit. qm̄ erectus eſt inimicus meus ↄtra te. ſ. nõ tue impu-
tat iuſticie ſʒ ſue ſupbie. quaſi. Vide primũ afflictionē. m. vt miſerearis:
nõ facinora. Vide de qb⁹ iraſcaris. Deīn q: erect⁹ eſt inimic⁹ vt vindicaris.
Mora. Sordes e. Aīa ſordes habet in pedib⁹: ſordes vicioꝝ. ſ. q̄ ce-
leſtis vite ꝛ p̄ſtine ↄuerſationis candorem pdidit. vñ. Conſurge hieruſalē
excutere de puluere. Aīa enī q̄ terrenis intēdit actib⁹: ſordes neceſſe ē vt ha
beat in pedib⁹. i. affectib⁹. vñ humiliata eſt in puluere aīa noſtra. Ab hijs q̄-
tidie pedes lauãdi ſũt
ne contingat qđ ſequi
tur. oblita eſt finis ſui
depoſita ē vehemēter:
nõ habēs ꝛc. Sed di-
cat anima. dicat eccl̄ia
Vide dñe afflictionē
m. non peccatũ vt dã-
nes: ſʒ afflictionē vt li
beres. qm̄ erectus ē. i.
tibi imputãs. tibi inſul
tans. q. nequeas nos li
berare. vñ dauid. Mĺ
ti dicũt aīe mee: nõ eſt
ſalus ipſi in deo eius.
Allego. Sordes
e. Eccl̄ia ſordes in pe
dib⁹ portat. q: in hui⁹
vite miſeria nemo ē q̄
ſine ſqualore vicioꝝ in
cedat. ſaltē in pedib⁹
quib⁹ tangit terra. Jñ
dñs pedes diſcipuloꝝ
lauit. ꝛ nos inuicem la
uare iuſſit. ꝛ apl̄s ait:
excutite puluerē de pe-
dib⁹ vr̄is. Pedes aũt

ſ chriſti vel iudicij futuri vel captiuitatis.
ſ a ſolio regali
recordata eſt finis ſui. Depoſita
ſ ſpũm ſanctũ.
eſt vehemēter: non habēs cõſola-
ſ vox chriſti capitis. ſ vt miſerearis.
ſ non iniquitatem.
torem. Vide domine afflictionem
ſ cõtra te ſupbiens.
meam: quoniam erectus eſt ini-
ſ principiũ maloꝝ ſʒ q: vidit deus gentes in
greſſas ſcũariũ ſuũ. ſ opatione. ſuggeſtionem
micus. Joth Manum ſuam
ſ chaldeus vel dyabolus. ſ regnũ. ſa
cerdotiũ. i. ſancta ſanctoꝝ. vaſa precioſa. fidē. ſpem
baptiſma. corpus chriſti ꝛ ceteras virtutes.
miſit hoſtis ad omnia deſiderabi
ſ quaſi hec ē precipua cauſa maloꝝ q:.
ſ dominus. ſ carnales uel vicia. vel q: in
dei cultũ ydoloꝝ in templũ cõtulerant. ſ ſacerdo
tes gentiliter viuentes.
lia eius: quia vidit gentes ingreſ
ſ templũ. an mam. eccleſiam.
ſas ſanctuariũ ſuũ. de quibus p̄ce

idcirco lauit vt ꝛ pulcri eēnt ꝛ mũdi. ſic p totũ mundum p̄dicaturi diſcurre
rent. de quib⁹ dicit. Quã pulcri ſunt greſſus tui in calciamētis filia princi-
pis. ꝛ alibi Calciati pedes in p̄paratione euãgelij pacis. Sordes aũt ſunt
in pedib⁹: vita reproba in p̄dicatorib⁹: q: ñ recordant finis ſui. i. iudicij fu
turi. vñ depoſitũtur vehemēter in cõſpectu dei: nõ hñtes ſpũm ↄſolatorem
qui alios ↄſolari deberēt. Cõuerſi ergo ꝛ humiliati clamēt. Vide dñe ꝛc.
Vide domine. Quartuſdecimus locus ↄqueſtionis. in quo orant
qui audiũt humili ꝛ ſimplici oratione vt miſereant.
Manum. ſ. Quintus locus cõqueſtionis: p quē nõ noſtras ſʒ nīoꝝ
fortunas deploramus: ſicut ipſe hieremias fortunã populi deplorat.
Paſchaſius hyſ. Manũ ſuã Chaldeus miſit man⁹ ad ſancta ſan
ctoꝝ. ad que nõ licebat niſi ſolis ſacerdotib⁹ introire ꝛ ſemel in anno. ꝛ cũ
ſanguine. vaſa decoris abſtulit. ꝛ ſanctuarium ↄphanauit cuius rei cauſa
reddit. q: vidit dñs gentes ingreſſas ſanctuariũ ſuũ. i. iudeos gentiliter vi
uentes. ꝛ ſanctuariũ polluētes qđ ipſe ↄhibuerat: vñ ſequit. De quib⁹ pre
ceperas. ꝛc. ꝛ alibi. Tradidit in captiuitatē virtutē eoꝝ ꝛ p. m. ma. i. me.
Mora. Manũ ſuã. Dyabolus audacter manũ mittit ad aīe deſide
rabilia. ꝛ aufert virtutũ ornamēta: fidē. ſpem. caritatem. diſcretionem. ꝛc.
qđ iuſtus iudex fieri pmittit. q: gentes. ſ. prauas ſuggeſtiones vidit. ꝛ cogi
tationes ꝛ voluptates ingreſſas ſanctuariũ aīe: q̄ debuit hoſtiũ claudere.
ꝛ in cubiculo patrē orare. Tũc pudicicia corrũpitur. abſtinentia euertit. ꝛ
p̄nceps coquoꝝ oĩs muros aīe. i. virtutes euertere conat: ſic vindemiatam
ſuis bonis aīam ſine cõſolatore relinquit.
Allego. Manũ ſuã ꝛc. Hoſtis antiquus ad deſiderabilia eccl̄ie ma-
num mittit: in mēbris ipſius fidē cõtaminans. baptiſma reſcīdens. doctri-
nam corrũpens. corpus ꝛ ſanguinē dñi indigne cõtrectãs ꝛ vaſa p̄cioſa. i.
ones xp̄i quaſi lupus deuaſtãs. Et cauſa tãti mali reddit q: gentes ſʒ car
nem amãtes. quaſi p̄puciũ retinētes. ꝛ xp̄i circũciſionē non hñtes. miniſtri
altaris efficiuntur.
Paſchaſius hyſ. Oĩs po. e. Quantã famem iudei paſſi ſunt hy
ſtorie non tacēt. ꝛ ioſephus p̄cipue manifeſtat. vñ hic. Oĩs p. e. g. ꝛ. q. p.
ad. re. a. i. corpalem vitã. vide dñe. Nota q̄d prophete ↄſuit dñi ſe nõ plã
gentē hieruſalem planxit. que tñ ſupra quaſi in nobiliorib⁹ mēbris plan-
gens inducit nũc vero quaſi vitali ſpũ recepto: oĩus ppl̄s plãgere ꝑhibet
vide dñe ꝛc. Sicut enī gallina fouet oua ſua. ꝛ coanimat: ſic ſpũales viri
ſubditos ſuos paulatī. vel monēdo vel plãgendo fouēt vt ſibi coanimēt.
Allego. Omnis p. e. g. ꝛ. q. p. verbi dei. panem qui de celo deſcendit
Jn anguſtia famis: eccleſia hũc panē q̄rit a doctorib⁹: nec inuenit. q: dede-
rũt queq̄ p̄cioſa p cibo: celeſtia ſʒ pro terrenis: eterna pro caducis ad re-
focillandã. a. nõ ſaciandã. q: innumeris deſiderijs accenſã: refocillare poſ-
ſunt nõ ſaciare. Hinc quoq̄ ppl̄s gemēs ꝛ querēs panē dei: q: praui affli-
gũtur ꝛ cruciãtur. q: nõ ad votũ vite: affluētia delicioſe habetur.
Mora. Dederunt queq̄ pre. p. c. Infelix anima p̄cioſa queq̄ pro ci
bo donat: qm̄ virtutes mētis ad trãſitoriam delectationē inclinat. ꝛ refoci
lare nitit: dum diuerſis vicijs ꝛ deſiderijs ſatiſfacere machinat. Unde po
pulus eius. g. ꝛ. q. p. plãgitur: q: p̄cioſa queq̄ oĩnis pro cibo dederit: cõcu

ſ ſacerdos i quo fuerit macula nõ accedat offerre
ſ animam.
peras ne intrarent eccleſiam tuam
ſ manus. ex cuius tactu clamãt. vide domine
ſ vox prophete. ſ quartus locus cõqueſtio
nis.
Caph. Omnis populus eius ge
ſ anguſtia belli ſ verbi dei
mens ꝛ querens panem. Dederũt
ſ celeſtia pro terrenis ſ nõ ad ſaciandam.
precioſa queq̄ pro cibo: ad refocil
ſ aialitatem ſ quartuſdecimus
locus cõqueſtionis ſ uox ſinagoge. uel eccleſie.
uel anime.
landam animam. Vide domine
ſ facturã tuam non iniquitatē meam
ꝛ cõſidera quoniã facta ſum vilis.
ſ ſancti nõ habentes hic manē
tem ciuitatem ſ duodecimus locus indignati
onis indignati eī uidetur q: ſibi premiũ euenerit
Lamech. O vos omnes qui
ſ celeriter. ſ chriſtũ. unde ego ſum uia ſ uirtutis
ſ quartuſdecim⁹ locus cõqueſtionis ſ pacien
ti corde ſ caritatis intentione
trãſitis p viam attēdite ꝛ videte

piſcentie affectus non
faciat viſu. guſtu. ꝛ ce
teris ſenſibus. Unde
ſi qua forte virtus re-
deat. ꝛ ſpũ dei anima
recreata ↄualeſcat: in-
re cũ electoꝝ multitu-
dine plangendo excla
mat. vide domie ꝛc. q.
d. facta ſuʒ vilis: mihi
humilis in oculis meis
q: manus domini teti
git me. caph enī man⁹
interp̄tatur. Cũ aũt ma
nus domini. vel puni-
endo. vel releuãdo ſup
plicia. vel inſtruendo
animã. vel negligentē
eccleſiaʒ tetigerit. mox
ad ſe rediēs ꝛ ingemiſ-
cens dicit. vide domie
ꝛc. q. cõſidera fabricaʒ
tuã quantum ſit vilis.
Aīa que p̄us oblecta-
ta vicijs gl̄iabat: manu
domini tacta ſe vilem
profitetur. q̄ ad ymagi
nem ſui condita creatoris erat.
Facta ſum vilis. Vilis efficit eccleſia. cũ creſcēte numero maloꝝ
nõ ſumma petit ꝛ celeſtia: ſed infima ꝛ terrena.
Lamech. Diſciplina vel cõtritio. Ut enī propheta luget alijs diſci-
plina eſt ꝛ cõtritio cordis. vt lugeãt ſimili modo.
Paſchaſius. hy. O vos oĩs qui trãſitis. Propriũ eſt miſeroꝝ tã
to maiorē eſtimare ſuũ dolorē: quãto alienũ minus intelligere ſtuduerũt.
ꝛ quo magis dolorē ſuũ ſentiũt: alienũ ſibi equari nõ cõſentiũt. ſed verius
reliquie que ſalue ſiũt: cõtritione cordis talia deplorãt. quãdo ſanctuariuʒ
deſtruit. templũ ↄphanatur. altaria euertũtur. lumē cãdelabroꝝ extingui-
tur. libri cõcremãtur. ſacerdotes ꝛ leuite captiuãtur. virgines ꝛ vxores ho-
ſtiũ libidine polluũtur. oĩa ſancta cõtaminãtur. Pro hijs ꝛ huiõi reliq̄e
que ſalue facte ſunt: nõ immerito lugēt. cũ gentē ſuã nõ minus terrena bo
na q̄ʒ celeſtia pdere vident. ſic enī vindemiauit eam deus iuſto iudicio: ſi
cut in lege ꝛ prophetis locutus eſt.
Mora. O vos o. q. t. Aīa vicijs p̄grauata nõ tamē oĩno excecata. vi-
dens alios cũ deſiderio ad patriã feſtināntes ꝛ p viã virtutis gradiētes. cũ
ingenti merore exclamat. O vos o. q. t. p u. q. videte quib⁹ ſollicita piculis
quib⁹ afflicta tribulationib⁹: quib⁹ paſſionib⁹ ſubiaceam. qm̄ vindemia-
uit me dominus. bona ſʒ virtutũ iuſto iudicio abſtulit quib⁹ me. q. ſpon
ſam decorauit. in die furoris ſui exacerbatus malis meis. Vos ergo qui
trãſitis p viam. i. qui p̄ſentē deſpicitis vitã: tendētes in v. ã verã que xp̄s
eſt: videte ſi eſt dolor ſi. d. m. celeſtia amiſi. theſaurizaui mihi irã in die iu
dicij. ꝛ grauata malis meis: nõ vobiſcũ poſſum feſtiare ad gaudia celi.
Allego. O vos oĩs. Noſtra ſyon cuius ↄuerſatio ē in celis. de celo ī
terris poſita mēbra ſua cõſpicit. ꝛ que patiũtur quotidie de excelſo cõſpiat
vnde miſerãdo proclamat. O vos o. q. t. p. u. ſancti ſʒ de quib⁹ dauid di
cit. Euntes ibãt ꝛ flebãt. ꝛc. Hij eunt p viam que eſt xp̄s: ueſtigia eius ſe-
quētes. neq̄ ad dexterã neq̄ ad ſi. declinãtes. Uocati enī ad paſcales da
pes. ꝛ paſcalia uota celebrãtes: agnũ ſcđm legē ↄmedunt feſtinantes: hos
ↄſpicit eccl̄ia u a regia ad p̄riam gradiētes. q̄ m̄ltis filioꝝ curis impedita ī
gemit ꝛ clamat. O uos o. q. t. p. u. nõ ut retrahat a uia: ſʒ ut ad compatien
dum moneat. attēdite mente. ꝛ uidete intuitu caritatis. ſi eſt dolor. ſ. ſ. d. m.
Mulier cũ parit. tri. h. unde apl̄s. filioli mei. q. i. p. Eccleſia enī que parit
ꝛ generat ꝛ nutrit ꝛ lactat: pro oĩb⁹ cõtriſtatur. unde. Quis infirmatur.
ꝛ. e. n. i. Sic etiã eccleſia teneros lactat. auerſos reuocat. pigros expectat. p̄
cipites ut prouideãt caſtigat. ne quē hoſtis extra caſtra inueniat. dum ipſa
ordinato agmine ad patriã feſtinat. unde. Que eſt iſta: que aſcēdit p de-
ſertum ſicut aurora. Ad aſcēdentes ergo uel trãſeuntes ab excellentiorib⁹

membris dicitur. O nos omnes q.t. quia alia ſūt que pro hijs doleo· alia ꝗ ab hijs que intus vel foris ſunt tolero ·a patria differor· in exilio moror· Attēdite ergo quāuis ad brauiū nos indefeſſa rapiat deuotio. videte do lorē meū: filios educare volui ⁊ educere de miſeria exilij ⁊ ꝑducere ad gau dia celi· ſed multi aberrant· multi exaſpant· multi languēt· pauci ſunt qui venire cū rēt· om̄ia oib⁹ factus ſum vt om̄es lucrifaciā · pro oib⁹ lugeo ⁊ ꝑ oib⁹ uror. Videte erg ſi ē. do. ſ. d. m. tēdite ergo oculū mentis ad extremū indicij diē· ⁊ videte qm̄ videmiauit· i· videmi abit me dn̄s in die fu roris ſui d' q̄ d· dn̄e ne i· f· t. a. ut locut⁹ ē dn̄ſ in die furoris: qn̄ red det vnicuiqꝫ· ſ· o· ſ·

Men. Incendiū templi ⁊ regaliū domo rū ⁊ tociuſ ciuitatis: fu gientiūqꝫ oppreſſiones ⁊ deſolationē ſignificat.

Paſchaſius hyſtori. De excelſo m· ⁊c. Supnam vin dictam· de qua in iob d'. Ignis dei deſcēdit de celo ⁊c. Ignē miſit acreas· ſ· ptātes in oſſi bus meis vt fortia ſcꝫ i terius exteriuſqꝫ affli gant· ⁊ ſic erudiant q̄ deū blandientē audi re noluerāt. vnde ad dit· ⁊ erudiuit me. Ex pādit rete pedib⁹ meis ne poſt volūtates ⁊ de ſideria vana: vſqꝫ ad finē vite irem: cōuertit me ire per anguſtias ⁊ tribulationes. Poſu

(†) ſ quia infirmatur ⁊ e· n· l· q· ſ· ⁊· e· n· u
ſ pro terrenis celeſtia perdidi
ſi ē dolor ſicut dolor meus. Quo
ſ bonis uirtutūſ per chaldeos· ꝑ romanos qui debuiſſent defendere ſ ꝑ propheias
niam vindemiauit me vt locutus
ſ qui non mentit· ſ q: exacerbaui eum· ſ iudicē
eſt dominus in die ire furoris ſui.
ſ ex ipſis donis· ſ· ſpūs ſancti erudicur.
† ſ alto cōſilio. ſ quintus locus conqueſtionis.
(†) ſ apparuerūt illis diſpute lin· ſ ſpūſſancti.
Men. De excelſo miſit ignem
ſ fortioribus. ſ ſic·
in oſſibus meis· ⁊ erudiuit me. Ex
ſ doctrine. ſ voluptatibus.
(†) ſ de vicijs ad virtutes. ſ de īfidelitate ad fidē
pandit rete pedibus meis: con
ſ vt audirem vocē poſt tergū mo nentis.
uertit me retrorſū. Poſuit me de
ſ terreno ſolatio. ſ omni tempe· ſ preſentis vite dolore ⁊ deſiderio future· vnde fuerūt mihi lacri me mee·
ſolatam: tota die merore confectā.
ſ ſempiternū· † ſ prouocans deū ad vindi ctam ſ me dormiente ſ conceſſio· ſ quaſi vindi cta punit qui dormire videbaſ. ſ ſupponendum mihi.
Nun. Uigilauit iugum iniqui

it me deſolatam· deſolati ſunt iudei vſqꝫ ad finē ſeculi ⁊ merore cōfecti.

Mora. De excelſo mi. Dum aīa pro peccatis a dn̄o corripit' ad ſe re diēs ſalubriter cō pungitur· ⁊ in oſſib⁹ ſuis· i· cogitationū medullis a dn̄o ignē veniſſe teſtat': vn̄ diuinitus caſtigat' ⁊ erudit'· ⁊ q: ſentit doctrīe dei re tia coram pedib⁹ expāſa: cōuertitur retrorſum· abſtinet ab illicitis· luxū vo luptatis ⁊ cōcupiſcentiam in lacrimas cōuertit· ⁊ tāto fortius merore cōfe cta plangit ⁊ ꝑſentis vite cōſolationem nō recipit· quāto verius in eis per vana deſideria ſe conſiderat aberraſſe.

Allego. De excelſo mi· ig· Qui de iudeis crediderūt vl' gētib⁹ ⁊ vna eccl'ia facti ſūt· merito dicūt de excelſo miſit ig· i· ſpūmſanctū ſcꝫ q corro borāt' fortia ꝯtutū ⁊ erudit' diuinit⁹ eccl'ia: ne vltra ydol' ſeruiat vl' mūdi delicias querat· qd' ſignificat men littera: ꝗ interꝑtat' ex ipſis donis ſcꝫ ſpi ritusſancti· quib⁹ gratulabūda ſe eruditā dicit eccl'ia: vt caſte amet ⁊ caſte timeat ⁊ ex ipſis erubeſcat vicijs quib⁹ deſeruierat. Expādit rete ſcꝫ ꝑdi cationis· ne ego eam poſt uanitates erroꝝ ⁊ concupiſcētias. Conuertit me retrorſum vt poſt ipm̄ irem: nō ꝑirem. Hoc rete a p̄lis eſt cōmiſſum· vt de mari huius mūdi piſces extr: hāt: Pedib⁹ meis. vn̄ ab om̄i via mala pro p· m· Poſuit me deſolatā: ꝑſentib⁹ bonis ꝗ mihi ꝑus ſolacia fuerāt. To ta die me. cōfec· dolore ſcꝫ ꝑſentiū tribulationū ⁊ amore futuroꝝ bonoꝝ.

Paſchaſius hyſ. Vigilauit ⁊c. Iugū iniq̄tatis dormire ē in neq cię torpore ſecure ⁊ īpune quieſcere· ſed vigilat in· m. d· vn̄ hieremias· vir gam vigiliaꝝ ego video· cui dn̄s· vigilabo ego ſuꝑ verbū meū vt faciam illud. Nobis enī torpētib⁹ peccata latēt: ſed in manu dn̄i vigilāt· dū nos ad vindictam iuſtę retributionis accuſāt. vnde. Vox ſanguīs fratris tui clamat ad me de terra. Cōuolute ſunt quaſi pōdus ad ꝑmendū· ⁊ impoſi tę collo meo· pro torque aurea funiculo īiq̄tatis circūdata. vn̄ funib⁹ pec catoꝝ ſuoꝝ quiſqꝫ cōſtringit'. Data ē ergo in man⁹ peccatoꝝ: nec poterit ſurgere donec intret plenitudo gētium· qd' ſignificat nun· quod interꝑtat' ſempiternū. Sempiternū enī iugum e ius: ꝑpetua captiuitas eſt.

Mora. Vigilauit. Iugū aīe vigilat in manu dn̄i: que ſe vicijs ⁊ ſcele ribus ſubdit niſi quotidie penitēdo ponat eam coram oculis ſuis. vn̄ pec catū meū ꝯ· m· e· ſ. Voluit enī dauid vigilare ⁊ peccata fletib⁹ abluere: ne vigilaret iugū coꝝ in manib⁹ dn̄i. vnde auerte faciē t· a· p· m· q̄ſi: nolo vt in manu tua vigilēt· ſed vt ego ꝯtra peccata mea vigilē ⁊ fletib⁹ purgem ne cōuolutas iniq̄tates imponaſ collo meo et me des in manu de qua non potero ſurgere.

Allego. Vigilauit. Dum eccleſia tēptationib⁹ quatit'· viglat ī ma nu dn̄i iugū iniq̄tatis eius· ⁊ hoſtib⁹ tam viſibilib⁹ q̄ȝ inuiſibilib⁹ ſubdit' amiſſis monilib⁹ que ſibi dederat in ornamētum ſpōſus. vn̄ ingemiſcens ait. Cōuolutę ſūt ⁊ impoſite collo meo. vn̄ yſaias ait. Quia filię ſyon am bulauerūt extento collo auferēda eſſe om̄ia ornam̄ta ⁊ inter cetera torques ⁊ monilia. Torques in pectus pendētes: intelligētiam mētis demonſtrāt.

ſ que ex me ſunt ſ in retributione domini
(†) ſ inſolubili vinculo
tatū mearū in manu eius· conuo
(†) ſ tanqꝫ ſuffocature ſ ſicut laqueus inde ſ tan q̄ȝ graue pondus
lutę ſunt ⁊ ipoſitę collo meo. In
ſ vt non poſſim reſiſtere † ſ iuſto iudicio dei·
firmata eſt virtus mea: dedit me
ſ chaldei vel potius romani hoſtis vel dy aboli· † ſ vnde nō adijciet vt reſurgat virgo filia iſrael.
dn̄s in manu de qua non potero
(†) ſ adiutoriū dei· ſ· qd' omnino ſublatum eſt.
ſ irruētibus romanis
(†) ſ reges· ſacerdotes· prophetas· doctores vel ec cleſie· vel ſenſus.
ſurgere. Samech. Abſtulit om
nes magnificos meos dn̄s de me
ſ quartus loc⁹ cōqueſtionis. ſ iuſto iudicio. ſ qui diſtulerat. † ſ· i· tempe accepto af flixit me ſ vindicte que nō fit a deo niſi in tempe non punit ante peccatū· nō coronat ante victoriā
dio mei: vocauit aduerſum me tē
(†) ſ principes uel qui uidebantur uirtutib⁹ emi nētiores uel conatus mentis excellentes
pus vt contereret electos meos.
ſ crucis. vnd· torcular calcaui ſol⁹ ⁊c † ſ ſinagoge uel eccleſie que ē filia ſynagoge uel aīe conſideri
Torcular calcauit dn̄s virgini filię

Monilia om̄ia orna mēta ſignificāt· quib⁹ amiſſis viri eccleſiaſti ci muliebri affectu am bulant extento collo et nutibus oculorum lo quūtur: plaudētes ma nibus ⁊ pedib⁹ vt com poſito gradu incedāt ſeculi gloriā ſectantes. Iure ergo iugo iniqui tatum ꝑmitur ꝗ tantiſ virtutū ornam̄tis ſpo liat'. vn̄ cōuolutę iniq tates funiculo inſolu bili plāgent'· ⁊ impoſi tę collo eius· quibus ꝗ dam mēbra ſuffocant' ſicut iudam laqueo ſe ſuſpēdiſſe legimus. vn̄ addit. Infirmata ē ꝯ tus mea: q: impꝫ ī eter num tradūtur interitū vbi uermis coꝝ n̄ mo rit' ⁊ ig· nō ex· Sicut eī ſupior ſnīa ꝗ nun in titulat'· i· ex ipſis que· ſ· dominus miſit de celo cōuertit eam ad peni tentiā· ita ex iugo iniq tatum eius: nun quod ſempiternū interꝑtat': impegit in interitū: vt iuſto dei iudicio ſcd'm impeni tēs cor ſuū: ſempiternū incurrat ſuppliciū· nō q eccleſia ad vitā ꝑdeſtinatā hijs tradat' ſupplicijs· ſꝫ ꝗ membris ſuis accidūt· imputat ſibi ac plangit.

Infirmata eſt ⁊c. Sextus cōqueſtionis locus: qui cū a domio bo num expectaret: in ſummas decidit miſerias.

Paſchaſius h. Abſtulit o· ma· hec plenius ī extrema captiuitate ac ciderūt· ꝗ opprimente: nec ꝓphe· nec ſacerdotes remāſerunt. In captiuitate enī babylonica· danielē ⁊ ezechielem ⁊ multos ꝯſolatores habuerūt· i hac vero om̄es magnifici ablati ſūt· qd' ſamech ſignificat· qd' interꝑtat' adiuto riū. vnde yſaias. auferā a hieruſalem validū ⁊ fortē ⁊ om̄e robur panis et om̄e robur aq̄· ꝑncipē ⁊ quinquagenariuꝫ ac prudentem eloquij miſtici ⁊c. Hic ipſos āglos ī portis hieruſalem clamaſſe legim⁹. Trāſeam⁹ ex hijs ſedib⁹.

Mora. Abſtulit. ⁊c. Senſus virtutū quos in ſe aīa ſentit captiuos. vnde dominus ꝯtra eam tēpus vindictę adducit: cū diuinū adiutoriū ab ducit· quo ablato: inimicus in cōfuſionē erroris captiuā ducit· ⁊ dum ꝑdi catoꝝ doctrinā obliuiſci facit· electos mētis conatus cōterit· vt eam virtu tibus ſpoliatam facilius quaſi in terra aliēa poſſideat· ne ꝑ recordationeꝫ ſani dogmatis ⁊ meliorationē vitę ad ꝑſtinū ſtatum redeat.

Allego. Abſtulit. ⁊c. Spūalis hieruſalē quociēs tribulationib⁹ qua tit'· quociēs ꝑſecutionib⁹ agitat' vel hereticoꝝ hoſtibus impugnat': merito plāgit dicēs. Abſtulit do. o. ma. m. Sepe enī in toto orbe pauci remāſere magnifici qui ſana doctrīa defenderēt cām fidei. vocauit aduerſum me tē pus peccatis exigētib⁹. Tempus uindictę adducit domin⁹· ut conterat ele ctos eius: q: nō eſt qui defendat· uel murum ponat ſe pro domo iſrael.

Paſchaſius h. Torcular calcauit dominus ⁊c. Torcular ultionē ſignificat ⁊ peccatoꝝ ſupplicia· vnde yſaias. Quare rubeū eſt indumentū tuum· ⁊c. angelis querentibus dominū reſpondiſſe inducit· torcular calcaui ſol⁹ ⁊c. illud ſcꝫ quo malis ſupplicia: bonis ꝑmia calcātur· hoc ſolus dominus calcauit· q: nullū adiutorē hūit· neqꝫ enī angelus neqꝫ archangelus corp⁹ humanū aſſumpſit· vt pro nobis moriēs aduerſarij noſtri fortitudineꝫ cal caret atqꝫ cōtereret. Hoc torcular calcauit dominus in paſſione ſua virgi ni filię iuda vt credētibus ꝑmia· ⁊ incredulis ⁊ crucifigētibus ꝑpetuę cap tiuitatis ⁊ dānationis eternę effunderet ſupplicia. Propheta ergo vidēs ruinā iudeoꝝ deplorat q calcauerit dominus torcular filię iuda· q enī dominus patiebat' ad ipſius remediū: conuertit ſibi intormentum extreme

captiuitatis ⁊ eterne dānatōis. vñ ipſius ſynagoge plorātis inducit pſo
nam. Idcirco ego plorās ⁊c. Longe factus ē cōſolator ⁊c. Hoc ſepe proba
muſ ſi iudaicam pfidiam ⁊ duriciā inſpiciamus. Methaphorice aūt dicit
torcular calcauit dñs ⁊c. Methaphoricos vineā ſuam de egypto domi-
nus eduxit. ⁊ in terrā promiſſionis plātauit. q̄ diu ſterilis ⁊ infructuoſa
pmanſit ſcdm illud. expectauit vt faceret vuas ⁊ fecit labruſtas. Idō domi-
nus torcular calcauit vinū ſibi reſeruauit: acinūʒ poꝛcoꝝ ppetua captiui-
tate preſſit

Allego. Expandit. ſ. m. ſ. ⁊c. Quociēs eccl̄a hereticoꝝ vallat̄ exercitu
dñs aduerſus iacob ecclīam. ſ. que debet vicia ſupplātare: cōtra eam man
dat inimicoꝝ exercitus. q: ſpūm ſanctum cōſolatorem ⁊ doctorem amiſit.
ſine quo nullus ad fidem erudit̄: nullus a vicijs releuatur. Ideo expandit
manus ſuas inter dolores ⁊ preſſuras: nec eſt ei vlla vox oris digna. q̄ poſ
ſit hoſtiū dogmata vincere ⁊ ſua defendere. vnde ſepe fit polluta feditate
carnaliū opm: ⁊ ſanguine carnaliū deſiderioꝝ: inter hoſtes quibꝫ interius
⁊ exterius impugnatur

Mora. Torcular cal. d. Sterili aīe virtutibꝫ ⁊ operibꝫ vacue dominus torcular calcat. q̄n eam quaſi ſterilem ⁊ ocioſam affligit pena cōdigna. vñ ait. Idcirco plorans ego ⁊c. q: ſentit ſe amiſiſſe cōſolatorem ⁊ impenitentē ruere vbi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentium. vbi ingens aīe flet⁹ deſcribit. vt ſibi ſciat pt⁹ huius mūdi vanā leticiam: omnē cōſolationem defecturā. Ibi filij pdentur. q: fructus maloꝝ opm diſſipabitur. ſolus inualeſcet inimicus.

Allego. Torcular cal. d. ⁊c. Qñ ſcʒ eccl̄ie p paſſionē ſuā aereas ptātes ſubiecit. Ipſa vero vere ē virgo filia iuda. q: de ſyon exibit lex. ⁊ vbū dñi. d. i. cui calcauit dñs torcular

† ſ fons vel oculus. ſ alludit littere que oculus dicitur. ꝉ ſ ſeptimus indignationis locus. factū enim crudele ⁊ tyrānice ⁊ violentiaʒ hoſtium oſtēdit. ſ vox ſynagoge uel eccleſie. vel prophete vel anime.

iuda.† Ayn.ꝉ Idcirco ego plo-
ꝉ ſ fontem lacrimaꝝ.
rans ⁊ ocul⁹ meus deducēs ꝉ aq̄s
ſ paclitus.
Quia longe factus eſt a me conſo
ſ ad bonū. ſ vagantem ⁊ errantem.
latoꝛ: conuertens animā meā. Fa
ſ ad litterā. vel ad opa vel quos parit eccleſia quotidie. † ſ chaldeus vel romanus vel dyabolus.
cti ſūt filij mei pditi: qm̄ † inualuit
† ſ oris. ꝉ ſ quaſi pturiēs. vt q̄d nō ualet ore. ſignificet manuūʒ expanſione. ſ tercena vel eccleſia vel anima. ſ quartus locus cōqueſtionis.
inimicus.† Phe. ꝉ Expandit ſy
ſ amiſſo vero cōſolatore.
on manus ſuas: non eſt qui conſo
ſ aīam. ſ iuſte diſſipando.
letur eam. Mādauit dominus ad
ſ aīam ſ ſolo noīe glorīantem
ꝉ ſ chaldeos vel romanos
uerſum iacob in circūitu eius ꝉ ho

ſtes eius. Facta ē hieruſalē quaſi
ſ vana gloria. dum nobis attribuimus bona. et ipſa vanitate ſicut mēſtruis quicquid tangimus polluimus. ſ iuſticie.
polluta mēſtruis iter eos. Sade
ſ deprecatio ſ quaſi iuſta ſentētia ore domini cōtra me prolata ſ in omnibus vijs ſuis
ꝉ ſ uerbū patris. uel predicatores uel prophetas uel preſentiam
Iuſtus eſt dñs: q: ꝉ os eius ad ira
ſ peccando. ſ aure cordis
cundiam prouocaui. Audite obſe
ſ non trāſeuntes per uiam ut ſupra
ſ diligēter cōſiderate.
cro vniuerſi populi. ⁊ videte dolo
† ſ octauus locus indignationis ſ caſte intentiones. ſ uirgines enim nec aliū ledere nec ſe defendere poſſunt ſ fortes.
rem meum. † Virgines mee ⁊ iuue
ſ babilonis.
nes mei abierunt in captiuitatem
ſ uocatio. ſ egiptios uel hereticos uel affectus animi.
Coph. Vocaui amicos meos. ⁊
ſ egiptus uane auxiliatur. ſ quartus loc⁹ cōqueſtionis ſ regale ſacerdotium
ipſi deceperunt me. † Sacerdotes

Vñ. ve pregnātibꝫ et nutriētibꝫ in die illa.

Hyſto. Iuſtus ē dñs ⁊c. Sade q̄ ꝓpoſit̄ ⁊ iuſticie īterpretat̄: ſignificat q̄ iuſticie dñi recte. q̄d bene hījs vbis oñditur. Iuſtus ē dominꝰ. q: os eius ad iracūdiam. pro. q: oris ei⁹ iudicium iuſte pertuli vnde cōfiteri q: iuſtus eſt dñs: nō diſtuli. Et notādū q̄ ſupra p trāſeuntes p viam quaſi pauciores. nunc hieruſalē ꝉ propheta ad cōſiderandū dolorē ſuū oēs cōmunit̄ inuitat vt eorū ſit vna paſſio quorū vna eſt nature cōditio. Supius enim virgines ſqualidas et puulos lugꝫ captiuos nūc etiā robuſtiores iuuenes ⁊ captiuas virgines. ⁊ quāto malum cumulatur. tāto luctuſ multiplicat̄. Audite ergo vniuerſi populi et videte do. m. Magno enī intuitu ⁊ acuta conſideratione hec diſcernuntur

.i. oppreſſionis iugū vt eſſet libera. Sʒ q: calcāte dño miſta fuerat amurca idcirco deplorās ait propheta. Oculus meus deducēs aquā. ⁊ ideo ayn interponit̄. q̄d fons vel oculus interpretat̄. Cum enī prelum crucis pſſit. d xpi latere fons emanauit. Vñ: ⁊ continuo exiuit ſanguis ⁊ aqua. Hoc fonte emitur ⁊ lauat̄ ſponſa. ſpōſi cōplexibus ſocianda hoc dotat̄. vt gaudeat. vt ſponſo ſoli inhereat. ſolū diligat. qui ſe tm̄ dilexit. Et q: ayn etiā ocul⁹ interpretatur. nō immerito de hoc fonte oculus inebriās: aquā deducit lacrimaꝝ. Vñ: exitus aquaꝝ deduxerūt o. m. ⁊c. Longe factus ē cōſolatoꝛ ⁊c. Quotiēs eccl̄ia tribulationibꝫ afficit̄. quociēs deſolat̄ auxilio dei. ad lacrimas quaſi ad cōſueta arma recurrit. dum aūt doctore exterius monēte: nō adeſt paclitus qui eū inſtruat ⁊ erudiat interius. propterea fiūt filij eius pditi ⁊ inualeſcit inimic⁹. Quiſq̄s ergo doctoꝝ eccl̄iam ſibi cōmiſſam min⁹ cōuerti viderit. de fonte amoris hauriat vñ lacrimas pducat. donec cōſolatorem ⁊ cōuertētem paclitum reducat. alioquin inualeſcēte inimico: fiūt filij eius pditi. qui ſcʒ nondū ablactati. nōdum in virū pfectū ſūt pducti.

Hyſtoꝛ. Expādit ſyon ⁊c. Dolorē ſignificat quaſi parturiētis. vnde alibi. Sicut expādit natās ad natandū manus ſuas. ſic ⁊ ſyon inter anguſtias. ⁊ yſaias: anguſtia inquit poſſedit me ſicut anguſtia parturiētis. Anguſtia quidē eſt cordis: que in expāſione manuū exprimitur pluſq̄ exclamatione oris. vñ phe pſcribit̄ q̄ oris interpretat̄. q: dum ſyon man⁹ ſuas expādit inter anguſtias: ſignificat q̄ ore nō valet exprimere quod patit̄ in corde cū ſit ſine cōſolatore. Vñ recedite a me amare flebo. nolite incūbere vt cōſolemini me ⁊c. Mandauit do. a. i. iuſto dei iudicio ⁊ chaldei ⁊ romani adducti ſunt. nō enī cōſurgit gēs cōtra gentē niſi pcipiente dño. Quaſi polmēſtruis. ſicut abominabilis eſt mulier dum mēſtrua patit̄. ſic iudei vbiq̄ terrarū habētur.

Mora. Expādit ⁊c. Aīa que fuerat ſpeculū dei ⁊ vicioꝝ ſupplātatrix cū propter iniquitatē tradit̄ ſpūalibus nequicijs. fruſtra querit cōſolatorē extriſecus: q̄ ſpūalem cōſolationē pdidit intriſecuſ. Merito ergo mādauit dñs aduerſum iacob ⁊c. i. cōtra animaʒ quōdam vicia ſupplantantē. nūc ſolo noīe gl̄antem. Vñ in circuitu ſpūales hoſtes obſident eā: ne poſſit effugere q̄ ſepe videns ſe uallatam: expādit manus ſuas inter anguſtias cogitationum. nec eſt ei vox oris. nec vlla excuſatio ſermonis q: menſtruis polluta. i. cruētis opibꝫ maculata: a quibꝫ ſine cōſolatore nūquā liberabit̄. cū etiaʒ ꝓpheta teſtet̄ q̄ oēs iuſticie noſtre ſic ſunt corā eo: quaſi pannus menſtruate.

Mora. Iuſtus ē dominus ⁊c.. Aīa q̄ ex oris iudicio caſtigatur. merito cōfitetur q: iuſtus ē dominus q: prauis deſiderijs os domini ad iracundiam prouocat. vt durā cōtra ſe proferat ſententiam: q: iuſtus eſt d. in. o. vijs ſ. Unde cōfuſione ſua pfuſa. nō audet oculū ad iratum iudicē leuare ſed vniuerſos inuitat vt videant ⁊ audiāt dolorē ſuum. Talis q̄ppe ē humane nature affectus. vt doloris noſtri ⁊ gaudij cōſortes q̄ramus. quoꝝ pticipatione facilius feramus. Vñ: cōgratulamini michi q: inueni ouem. m. Querit ergo aīa multiplices interceſſores: q: ad iudicē quē offēdit etiam oculos leuare meruit. Virgīes mee ⁊ iuuenes mei abierūt: tunc ſcʒ cū mūdas cogitatōnes ⁊ affectus robuſtiores. quaſi ſobolem ⁊ ſpem vteri ſui depire: hoſte vaſtante cernit. ⁊ ſpem future generationis amittit.

Allego. Paſchaſius. Iuſtus ē do. ⁊c. Eccleſia q̄ ſupius oris iudiciū ptulit q̄ os domini in ſcripturis ſanctis ad iracūdiaʒ ꝓuocauit didicit cōfiteri. Iuſtus eſt do. ⁊c. Nihil enī ſine cauſa fit ſup terrā. ⁊ in magna dei republica nihil ſine prouidētia dei fit. q: os eius ad iracūdiam prouo. nō q̄ humana mēbra habeat deus. ſed ſicut tropice aſcribūtur ei hūani affect⁹: ita ⁊ mēbra. Per os verbū de ore patris ꝓgenitū ſignificat̄: ac ſi dicat. flagicijs meis iuſtū iudicium ꝓuocaui. ⁊ natura clementē cōpuli cōtra me duram ferre ſentētiam. Audite ergo vniuerſi populi. ⁊c. calamitatē ſuam duplicem ⁊ ineffabilem penſat. Unde ad cōdolendū oēs inuitat vt multorū cōpaſſione anxietas leuioꝛ fiat. Virgines de q̄bus d. Deſpondi enim. u. u. ui. u. c. e. x. Iuuenes quos in fonte baptiſmi regenerat mater eccleſia. Hij cū aut heretica prauitate corrūpuntur aut vicijs cōſtupātur. nō loco ſed mēte in babylonem. i. in cōfuſionem captiuātur. Qui enī adheret meretrici: vnū corpus ef. cū ea. videte tantus luctus tātuſq̄ doloꝛ cumulatur vt vix ab vniuerſis. vel videri vel intelligi credatur.

Vocaui amicos. Undecimus locus indignationis. ab hijs enī factum eſt qui ſi alij facerent: deberent prohibere.

Paſchaſius hyſ. Vocaui a. Coph vocatio interpretatur. vnde cōtinuo ſubiūgit. Vocaui amicos meos egyptios: quoꝝ iudei freti ſunt amicicia ⁊ auxilio. Sed ipſi deceperunt me. q: in tempe ꝑme ⁊ vltime captiuitatis nullū auxiliū ꝓbuerūt. vnde yſaias: Erit terra iuda egypto in die vaſtitatis eoꝝ in formidine ⁊c. Iure aūt decepti ſunt. q: magis in egypto q̄ in deo ſpauerūt. Sacerdotes mei ⁊c. hec ſub romaīs accidiſſe nulli dubiū ē.

Mora. Vocaui a·m· dulces carnis affectus·ſed ⁊ ipi aīam ſibi inten tam deceperūt. Et q: in ea regale prīt ſacerdotium ⁊ ſenile maturitatis conſi lium·vanis illecta deſiderijs laborat ad refocillandā cōcupiſcētiaʒ carnis egyptus vane auxiliatur: q: mūdus trāſit ⁊ cōcupiſcentia eius·q̄ eſt bacul⁹ arundineus: qui ſup ſe nitēti pforat manus.

Allego. Vocaui a·m. Eccleſia ſepe amicos vocat quos in fide ſocioſ putat·ſed ipſi deceperūt qui fidem corrūpunt·aut intus latēdo: aut in here ſim aptam prorūpen do. Mali q̄q catholi ci in poteſtatibꝫ ꝯſtitu ti·in quibꝫ eccleſia ſepe cōfidit: quaſi amici ſe pe decipiūt eam·quod q̄ peius eſt·tūc crude lius ſeuiunt cū ſacerdo tes ⁊ ſenes fame verbi dei conſumpti ſunt: qui ſequētes lucra car nalis vite·magis que rūt cibū aīalis vite q̄ celeſtem. de ſalomonis ferculo vel euangelico prādio·vel ſapiētie cō uiuio ad qd̄ omnium vocatio in copb littera deſignatur.

Vide domine. Quītuſdecimus con queſtionis locuſ vl̄ po tius q̄ntus·q: ibi p ſin gula exponit incōmo da·vt q̄ſi res ipſas vid at ⁊ ad miaʒ deſcēdat.

ſ maturitas conſilij. † ſ hieruſalē·vel anima·vel eccleſia·vel mēte.
mei ⁊ ſenes mei in vrbe cōſumpti
† ſ lucra terrena vel vana deſideria.
ſunt: quia queſierūt cibuʒ ſibi: vt
ſ animalitatem. ſ capitis·i· mentis.
refocillarēt animas ſuas. Res

Vide domine quoniā tribulor: cō
ſ mens
turbatuſ eſt venter meus. Subuer

ſum eſt cor meū i memetipſa: quo

niam amaritudine plena ſum. Fo
ſ pſecutorꝫ ſ in mēte ſ ſug geſtionum
ris interficit gladius· ⁊ domi morſ
† ſ ·i·dentiū vel predicatorꝫ uel cogitationum.
ſ inimici
ſimilis eſt. † Syn. Audierūt q:

Paſchaſius hyſ. Vide dn̄e. ⁊c. Aliqñ hieruſalem pudore cōfun ditur·aliqñ de miſericordia pſumens ſubleuat. vn̄ ait. Vide dn̄e·q·t·vt piū iudicem flectat cruciatus ad miſericordiā·pudor ad veniaʒ. Vēter me us·ꝯ·ē quaſi pturiētis plena ſum·nō ex pte ſe tactam·ſed amaritudīe do loris ⁊ meroris plenā ſe ſignificat. Subuerſum ē cor·m·pōdere tribulatio nis. Gladius pſecutoris foris interficit me·⁊ domi mors ſimilis eſt ꝑ ama ritudine tribulatōnis.

Mora. Anima dolorībꝫ varijs vexata ventrē·i·mētem turbatam ge mit. Vn̄ lucerna dn̄i ſpiraculū hoīs: q̄ inueſtigat oīa ſecreta vētris·i·mē tis. Bene eſt ergo capitis iſte gemitus·mēs enī in capite ſignificat. vn̄ ali bi. hiere·ait· ventrē meū doleo·ve·m·do·⁊ exponēs adiūxit·ſenſus cordis mei turbati ſunt. Venter enī mētem ſignificat·q: ſicut in vētre cibi cōcipi untur ⁊ proles: ſic in mēte cogitationes. Fidelis enī aīa temptationibus fatigata·intus ⁊ foris temptationibꝫ attritā ſe demōſtrat·foris pſecutio nibꝫ·intus dolorībꝫ. Cū enī flagellis exterius atterimur·intus carnis ſug geſtionibꝫ fatigamur. Vn̄ addit·foris interficit gladius ⁊ domi mors ſi milis eſt.

Allego. Vide dn̄e ⁊c. Res ·capitis interptat. Cōturbatio ei vētris vel ſubuerſio cordis ē gemitus mētis·q̄ in capite deſignat. Iure ergo con turbatio capitis dicit dum eccleſia ſuorꝫ caſibꝫ amaritudie replet·q̄ dolo rem ⁊ tribulationē ſuam quotidie demētiſſimo exponit iudici. Vēter om niū cibo꞉ receptaculū eſt in quo excoquūtur·p quē iſti intelligūtur qui pa nem q̄ de celo deſcēdit: intus rumiare ⁊ recondere nō omittūt·ſicut mūda aīalia hunc cibū recipiūt p fidem·decoquūt p caritatem ⁊ legis dei medi tationē. vn̄ yſaias. a timore tuo dn̄e cōcepimus ⁊ pepimus ſpm̄ ſalutis. Hunc ventrē eccīa cōturbatum lamētatur: cū varijs temptationibꝫ alli ditur ⁊ intus atq̄ foris grauat. Subuerſum ē cor meū q: ·ſ· ſup cor ſuum nō poſuit dei ſignaculū. Vn̄: pone me vt ſignaculum ſup cor tuū. ſi enim ſignata fuiſſet·hoſtis eā non ſubuertiſſet. Ferit ergo foris gladio pſecuto rum·intus doctrina hereticorꝫ aut improbitate morꝫ q̄ felle amariora ſūt.

Audierūt. Secūdus locus indignationis· oſīdit enī ad quē reſiſta pcipue ptineat·i·ad ipm̄ deū quē hoſtes in ſuis deſpiciūt· vnde ingrediat omne malum ⁊c.

Paſchaſius·hy. Audierūt ⁊c. gētes hieruſalē circūfuſas captiuita tibꝫ eius inſultaſſe: nō eſt qui ambigat. Deſtitutā enim dei auxilio gaude bāt·cui inter tot procellas reſiſtēti inuidebāt. Qm̄ tu feciſti: dei iudicio im putat a quo oīa ordiari nō ignorat. Adduxiſti diē cōſolationis· verba ꝓphe ſunt qui cōſolationē futurā q: certiſſime puidit: quaſi pteritā annū ciauit in cōſolationem captiuati populi. Rethoricorꝫ more loquit: qui ſi bi iudicem cōciliant ⁊ in aduerſarios, incitant.

Mora. Audierūt. Deplorat aīa: qm̄ audierūt inimici mala q̄ tolerat nō eſt qui cōſoletur eā anxiate anime doloris ē augmentū· q: in quo ſpe rat differt auxiliū. Hic quoq̄ ineffabiliter dolet q irridēt hoſtes inuiſibi les qui pus blandiebātur. Cōſcientia aūt grauius inſultādo accuſat·⁊ vi cia q̄ prius videbātur dulcia: pateſcūt amara· qui aūt ante videbātur ami ci qui debuerant compati·ſi forte nr̄a ſcelera ſciunt: irrident quaſi inimici. Vnde dauid·qui cuſtodiebāt aīam·m·cōſilium fecerūt in vnū. Sed hꝫ

ſ abſente ſponſo ſ fugato ſpū.
ingemiſco ego: ⁊ nō eſt qui cōſolet
ſ demones vel heretici vel mali catholici
me. Omnes inimici mei audierūt
ſ afflictionem·
malū meum: letati ſunt quoniam
ſ iuſto iudicio pmiſiſti ſ ·i·adduces ſ iudiciū· ſ mee nō illorꝫ.
tu feciſti. Adduxiſti diem conſola
ſ captiui·afflicti. ſ ſigna
tionis ⁊ fient ſimileſ mei. Thau
ſ quod uideris neſcire·
Ingrediatur oīe malū eorꝫ corā
ſ futuris bonis
te·⁊ deuindemia eos ſicut vinde
ſ pn̄tibus ſ per eos ſ iuſte ſcꝫ
miaſti me propter iniquitates me
ſ quia multi exceſſus
as. Multi ei gemit⁹ mei·⁊ cor meū

anima dentes·i·virtu tes·cogitationes: q̄ p ſpera ⁊ aduerſa norūt diuidere·⁊ cōſolantem ſpūm requirere ⁊ ī dei miſericordiam ſpare. vnd̄ addit. Adduxiſti diem cōſolationis ⁊c. Scit enī fortis anima poſt anguſtias penitē tibꝫ veniā dari·⁊ inſul tantibꝫ ſupplicia retri bui.

Allego. Audierūt ⁊c. deplorat eccīa ſua ⁊ ſuorꝫ mala. vn̄ ppo nitur ſyn littera q̄ den tium ſonat. Hic ē den tium fictas: de quibus in cāticis legit. Denteſ tui ſunt ſicut greges tō ſarū ⁊c. Hij ſunt q̄ nō lacte infantie indigent ſed māducant ſoliduꝫ panē· vn̄ petro dictuꝫ eſt. Macta ⁊ māduca quaſi·non ſolū panem tibi ad māducandum prepoſui · ſed reptilia. Ta les enim doctrinę acumine ſciūt viciū mactare ⁊ reptilia in corpus xp̄i tra ycere. Dentium aūt diuerſū officiū eſt. Alij diuidūt·alij minuunt·alij vo ces formant·ſic dentes miſtici. Alij ſunt vt greges tonſarꝫ q̄ vetuſtate ſpo liati: fetibꝫ ſuis lac doctrinę ⁊ indumēta virtutū miniſtrant. Alij lacte can didiores·pulcritudine officij ſui decorati ad ſubtilitatē ſummam: verbum miniſtrāt. vn̄ apl̄s. Perfectorꝫ ē ſolidus cibus qui exercitatos hn̄t ſenſus Audierūt q: inge. Audiuit inimici ſpōſam plorātē q̄ ſentit ſpōſum abſentē q̄ ⁊ ſi ſemꝑ adeſt ꝑ maieſtatē·patit tn̄ ſponſam temptatōibꝫ cōcuti· vt ſem ꝑ ſolliata ſit ⁊ timida: ne corruptoris ſuggeſtionē ſuſcipiat. Audierunt q: ingemiſco ego·qd̄ ſemꝑ optauerūt·qd̄ nunq̄ ſuſpicati ſunt. Nō eſt q̄ con ſoletur me q: ſpūs diſciplinę effugit fictū·⁊ quotidie mltiplicat malū meuꝫ Demones ſunt eccleſię inimici ⁊ heretici ⁊ falſi xp̄iani. Qm̄ tu fe. Vn̄ ego dn̄s faciēs pacem ⁊ creans malum·i·iuſto iudicio pmittens. Adduxiſti di em ꝯſolationis. hoc magis eccle congruit·q: poſt vltimā captiuitatē nul la ꝯſolatio reſtat iudeis·in die iudicij reddet dn̄s cōſolationē bonis ⁊ ſup plicia malis.

Paſchaſius h. Ingrediat·o·m· Thau ſiḡ interptatur ptr·q: hoc ſigno monſtrat illud ad qd̄ mlta ſignificantia referuntur. vn̄ in ezechiele. Signa thau in fronte virorꝫ gemētium ⁊c. In hoc crux dn̄i ſignat ſicut ip ſius figura teſtat·⁊ ſicut apud grecos·Ω·vltīa eſt· ita apd̄ hebreos thau Vn̄ dn̄s ait·ego ſum alpha ⁊·Ω·iniciū ⁊ finis. Similiter ergo thau ſig nificat crucem qua frōtes ſignant: ne ab interfectorib⁹ interficiant. Thau nanq̄ ſignū crucis eſt: immo pene ipſa crux. vn̄ infrontib⁹ dolentiū poſitū eſt·ſed tūc erat ſignū future crucis·nūc ipſa crux. Preterea thau finis eſt hebraicarꝫ litterarꝫ·q̄ totidem ſunt·quot libri ve·te·quorū ipſa ſigna ſunt. Sicut enī thau eſt finis omniū elemētorꝫ·ſic eorꝫ librorꝫ crux xp̄i: q̄ eſt finis legis ad iuſticiā·⁊ omnia illa librorꝫ ſigna: dn̄ice incarnationis ⁊ noſtre re demptionis ſunt ſacramēta. ideo thau iure interptat ſigna· vt p eadē ſigna hoc vnū annūcietur: in quo oīa referūtur ſigna · nec nō ſigna lamētatio nū in quib⁹ cōcurrunt ſigna iudiciorꝫ dei. Dign⁹ eſt finis vt gemētibus ⁊ dolentib⁹ in quorꝫ frontib⁹ crux xp̄i ſignatur: merces laborꝫ a dn̄o cōpen ſatur ⁊ hijs q̄ tribulauerūt eos·nec opis tātū ſigna voluerūt agnoſcere: dig na vltio retribuat. Hinc ē q dicitur. Ingrediatur oīe malū ⁊ ad litterā ſic factū eſt·lege prophetas ⁊ oīa completa inuenies.

Mora. Ingrediatur ⁊c. Aīa in cōſpectu dei expāſa rogat. Ingredi atur oīe malū·qd̄ ſcꝫ foris intuſq̄ ingerunt. Ingrediatur·corā te vt eua dam tuo auxilio: qui in me nō confido. Devindemia eos ab oīb⁹ frau dibus ſuis: ne fructū meum auferāt mihi. Sicut vindemiaſti me·cū tu ira tus dona tua ſubtraxiſti·ꝑpter iniq̄tates meas· q̄re iuſt⁹ es d·⁊ rec·in·t·

Et hec ſunt ſigna ꝓpter q̃ om̃ia ſignoꝝ facta ſunt miracula. Unde dediſti me.te.ſig. vt fugiãt a fa.ar. vt liberẽtur dilecti tui. Qui autẽ noluerũt ꝑca ucre.incurrent ea que minãtur ſcripture. Unde:excita furorẽ ⁊ effunde ir ã feſtina tempus ⁊ memẽto finis. q̃ſi ne ſemꝑ affligãtur ſancti.recipiat vnuſ q̃ſq; qđ geſſit.⁊ immuta mirabilia pro ſignificãtibus ſignificata. Ideo in fine huius lamẽtationis thau litterã.i.ſigna ꝑnotauit.⁊ verſibus lacrima bilibus prophetando futura compleuit.

Allego. Paſchaſius. Ingrediat̃ q.q̃re dñe non vindicas ſanguinẽ noſtꝝ.⁊ vindica dñe ſanguinẽ ſeruoꝝ tuorũ qui.e.ẽ.deoꝝ tuorũ qui.e.ẽ. de vindemia eos ⁊c. hoc in iudicio ↄplebit̃ qñ mali recipiẽt qđ merẽtur. Sed impij hic au ferũt tempalia: in futuro amittẽt eterna et ſicut ſanctos deo ꝑmittente oppreſſerunt.ita deo opprimẽte eternas penas ſuſtinebunt.qđ timẽs eccleſia ſubiungit Multi eñ gemit⁹ mei.⁊c

merens. Aleph.

C. .II.

ſ exclamatio.ammirationis ⁊ doloris plena. ſ quaſi nõ bene cõueniunt hec.

Quomodo

ſ ſubito. ſ erroris peccati ⁊ ignorantie.

obtexit caligine in

ſ quã tantũ diligebat.

furore ſuo dñs filiam ſyon proie

ſ de celeſti cõuerſatione. ſ bonã prius.que afferebat fructũ euangelicũ.⁊ contemplatione videbat deum.

cit de celo in terrã inclitã iſrael. ⁊

ſ qui diu deſertoꝝ patitur eſſe. ſ aĩma iuſti ſedes eſt dei.

non eſt recordatus ſcabelli pedũ

C. .II.

Paſchaſius h. Prioribꝰ ſingulis ſaphici metri clauſul' ternoꝝ verſuũ: ſingulas cũ interꝑtationibꝰ ſuis litteras reddidi.nõ q ꝓpha elegãtie ſeculari aut metro ludere ſtuduerit ſed ſpõte ſecularis ſapiẽtia ſeruit diuine. Sed q .xxij.ſunt hebraica elemẽta.quibꝰ omne qđ dicit̃.iniciat̃ ⁊ finit̃:placuit totidem ꝑncipia verſuũ:clemẽtis eiſdem exordiri.vt ⁊ poetica deſeruiret diſciplina.⁊ diuĩa fulgerẽt miſteria. Q: vero longũ eſt ſingulis clauſulis:ſingulas litteras cũ interꝑtationibꝰ ſuis inſerere ⁊ exponere.decreui eaꝝ cõnexiones ĩ ꝑncipio ſecũdi alphabeti annotare.⁊ lectoris arbitrio relinquere:quo ſingulaꝝ litteraꝝ itelligẽtias reddat verſibꝰ ſuis. Eſt aũt ꝑma cõnexio quatuor litteraꝝ aleph beth. Gymel deleth.hoc ẽ.doctrĩa.domus.pleitudo.tabulaꝝ.quarum ſi due iungant̃ extreme:cõficiẽt doctrinã tabulaꝝ.in quibꝰ ſcꝫ lex dei digito ſcripta eſt.⁊ pleitudo domus ẽ. Ex doctrĩa enĩ libroꝝ aut tabulaꝝ:plenitudo domus dei efficit̃. Si aũt gymel ⁊ deleth ĩnceris.erit ſenſus q plenitudo tabulaꝝ.i.ſcripturaꝝ ẽ doctrina domus ſcꝫ dei. Q: vero domus ſalomonis intriſecus tabulata legit̃.ꝑ tabulas poſſum⁹ eos interꝑtari.q̃rum latitudĩe caritatis.domus eminẽtiora ↄiuncta ornãtur.quoꝝ doctrina ẽ pleitudo totius domus.que de fonte timoris dñi naſcit̃ vt ad culmẽ ſapiẽtie dei ꝑueniat̃. Unde yſaias.a timore tuo dñe cõcepimus ⁊ ꝑpimus ſpũm ſalutis. Secunda connexio ẽ he.vau.zai.heth.hoc ẽ.iſta ⁊ hec uita Vaꝝ ſi duas extremitates iũgas ⁊ duas medias.exibit talis intelligentia Et hec q̃ ꝑmiſim⁹ ſcꝫ ĩ iſta uita:neceſſaria ſunt.ſcripturaꝝ ſcꝫ ſcĩa ꝑ quã xp̃s agnoſcat̃ in iſta uita ⁊ prepat̃ ſempiterna. Hic ẽ liber in quo cõtinent̃ lamẽtationes ⁊ carmẽ ⁊ ve.lamẽtari enĩ oportet pro peccatis ⁊ pro dilatione boni.vt tãdẽ deo leti carmĩa canamus.ne ve ꝑpetuũ incurram⁹.et iꝑſertiarũ iſta ẽ uita eoꝝ q̃ de iſãtia ablactãt̃ ĩ virũ ꝑfectũ. Tercia ↄnexio ẽ theth ioth.qđ ẽ ꝑncipiũ bonũ.in quo cũ doctrĩa a timore di ↄcepim⁹ laũ tandĩ inſtituta.donec ꝑueniamus ad ſpũm ſalutis. Unde beati q̃ lugẽt.q.i.cõſ.ſic ad celeſtis vite cãtica ꝑuenit̃.ſi bonũ ꝑncipiũ vite ꝑponat̃: tũc abſterget de⁹.o.la.a.o.eoꝝ. Sequit̃ inter ſeptẽ media ↄnexio .caph.lameth .i.man⁹ cordis vel diſcipline. Manus vt extẽdatur ad opa caritatis. Cordis luctus ſubaudis vel meditatio diſcipline: vt omnia mũda ſint nobis. qđ quĩta litteraꝝ oñdit ꝑcopa q̃ eſt men.nun.ſamech.hoc ẽ ex ipis.ſempiternũ.adiutoriũ.quod ſic planũ eſt vt expoſitione nõ egeat.ex duabꝰ mediꝫ tñ ſupiora ↄplectẽtur q̃ꝫ inferiora renumerãtur. Unde ſexta ↄnexio ſequitur.ayn.phe.ſade.qđ ẽ fons vel ocl's.oris.iuſticie.q: ex gemitu cordis emanat fons pietatis.⁊ ocl's illumiatur quo deus videt̃. Unde beati mũdo c.q.i.d.ui. Ex manu aũt ⁊ oris eloquio diuine iuſticie ↄdũtur in celo. Unde diuitias celo cõdidit ore.manu.que diuitie: perfecte vite iuſticie intelligũtur. Unde iuſticia ei⁹ manet in ſe.ſecli. Sequit̃ extrema ⁊ ſeptima ↄnexio.coph res.ſyn.thau.qđ eſt interꝑtatus vocatio capitis dentiũ ſigna. Per dentes vox articulata intelligit̃ q: elemẽta que premiſſa ſunt: ſigna ſunt oĩm vocũ ſanctaꝝ ſcripturaꝝ.⁊ vocatio capitis.i.xp̄i ꝑ quẽ venitur ad patrẽ. nec dubiũ quin ſpũs.ſ.miſtice in ſeptenario hos poſuerit intellectus, vnde

medius ad vtroſq; ternarios apte refertur.

Paſchaſius hyſ. Quõ ⁊c. Notandũ eſt q tribꝰ ſaphici metri alphabetis vnũ pñcipium eſt: vnaq; exclamatio plena doloris admirationis ⁊ ſtuporis, vñ notandũ quãto affectu quanta caritate ſancti pr̃es cauſas omniũ ſuas faciũt ⁊ quãtis lacrimis alienos riſus abluunt. Unde hieremias tociẽs ponit lacrimabile principium.quõ ſedet.quõ obtexit.quõ obſcuratũ eſt.quaſi tam improuiſe:tam inſꝑate quẽ ſibi et om̃ib⁹ gẽtibus elegerat ⁊ glorificauerat: obtexit caligie. Eſt caligo bona de qua dicit̃. Moyſes acceſſit ad caliginem in qua erat deus.et alibi. Caligo ſub pedib⁹ eius.ſcꝫ lyon caligine turbinis et meroris tegit̃.⁊ proijcitur de celo.de altitudine glorie.de ſolio regni.de tutela dei. Et q: diem dñi noluit obſeruare quẽ vidit abrahã ⁊ gauiſus eſt.impegit ĩ diem furoris dñi.

ſuorũ in die furoris ſui. Beth.

ſ qui ſolebat exaltare. ſ more ſuo.

Precipitauit dominuſ.nec ꝑpercit

ſ dormiens aſcẽdentes ⁊ deſcẽdentes angelos vidit.id q: caput.i.mentẽ ſuꝑ lapidẽ i. xp̃m poſuit.aliter enĩ ⁊ ſi ceſſet quis a ſtrepitu mũdi: angelos nõ cõſpicit. ſ ornamenta templi.virtutes. ſ qui cõſtruxerat.

om̃ia ſpecioſa iacob: deſtruxit in

ſ qui natura mitis ſ paſtores.doctores.virtutes. ſ eccleſie vel anime prius caſte.

furore ſuo munitiones virginis

ſ qui eleuabat in celum. ſ qui mundauerat. ſ pollutũ oſtendit

iuda et deiecit in terram. polluit

ſ ſacerdotes vel aĩam que dei erat tẽpluꝫ ſ ſenſus quos promouerat.

regnũ ⁊ principes eius. Gymel

Mora. Quõ obtexit ⁊c. Aĩa lumẽ ſciẽtie ⁊ ſpeculũ diuine contemplatiõis hñit.et nomen eius anteq̃ꝫ peccaret:in celo ſcriptum fuit.ſed peccato deiecta in terrã proſtituit̃ ⁊ vicijs inquinatur ⁊ pedes dñi.i.veſtigia ꝑceptoꝝ eius dereliq̃t.cum eſſet templũ in quo habitaret deus ⁊ deambularet.ideo in die furoris dñi ab hoſtibus cõculcatur.nec dñs recordatur. Q: in die dñi ⁊ in luce ſtarẽ noluit tradidit eã in die furoris ſui. Unde alibi. Maledicta dies in q̃ nat⁹ ſum.dies in qua ꝑpit me mater mea.in qua ſcꝫ aĩa de celo cecidit.⁊ tollẽs mẽbra xp̄i fecit mẽbra meretricis.i.babylonis. Et ideo nõ recordatur dñs ſed iniuriã ſuam vleiſcitur.

Allego. Quõ ob.⁊c. Myſtica ſyon caligine peccati ⁊ erroris ⁊ ignorantie tegitur. q̃ tãtis munerib⁹ antea a ſuo ſpõſo ditabatur. Terrã inclitam iſrael de celo proiectã ↄſpicimus.cũ terrenis actib⁹ ipa inheret cuius vera ↄuerſatio in celis ẽ.ſed abijcitur iuſto dei iudicio. nec recordatur dominus ſcabelli pedũ ſuoꝝ. Quãuis enĩ fuerit ſyon dei habitatio pulcherrima:angelis miſtrãtibus.⁊ dei protectione honorata:multis miraculis ⁊ diuinis ſolatijs educata vt ſcabellũ dei ꝓpter ſtatum diuini cultus merito diceretur.eccleſia tñ ꝑdicatur glorioſior. vñ moyſes. videbat dñm iſrahel ⁊ ſub pedib⁹ eius quaſi opus lapidis ſaphyri ⁊ quaſi celũ quod ſerenũ eſt Hoc ẽ celum de quo dictum ẽ. Celi enarrant gloriam dei.

Paſchaſius hyſ. Precipitauit.⁊c. Hec om̃ia iudeis accidiſſe manifeſtum ẽ.dñſ aũt hec om̃ia olim feciſſe dicit̃.nõ q hierlm peccare compulerit:ſed iuſto iudicio peccantẽ punierit ⁊ puniri ꝑmiſerit ſpeci.iacob.famoſum templũ.cerimoniaꝝ cultũ ⁊ hõĩoi. Sed iratus dñs omnia ꝑcipitauit. vt itelligeres dñm ñ ꝓpt' h' hoĩes ſed ꝓpt' hoĩes hec obſeruaſſe. Iudei autẽ hec ꝑferentes gloriabãtur ⁊ in ſceleribus ſuis volutabãtur. Sciendũ tamẽ hec om̃ia ſub romaĩs plen⁹ eſſe cõpleta.nempe q: fuerunt om̃ia iſta legalia:quaſi magna quedã ꝓpha veiente veritate om̃ia cõpleta ſunt. Ideo ꝑcipitata ſunt omnia deſtructa.eiecta ⁊ ꝓphanata:neq; venerunt vt futura videantur prophetare.

Mora. Precipitauit dñs ⁊c. Deijcit dñs ſpecioſa anime nec parcit qñ fornicatur cũ prauis deſiderijs relicto amore ſponſi.cui dictũ erat. Obliuiſcere populũ tuũ ⁊ d.p.t.⁊ cõcupiſcet rex decorem tuũ. Deſtruxit munitiones:qñ fides infirmatur nec valet ſuſtinere temptationes q̃ inferũtur:q: ꝑdidit ſpẽm ⁊ pulchritudinẽ quib⁹ delectabat̃ ſpõſus. ſic deſtruũtur muri virtutũ:qui ſuſtinebant violẽtiam hoſtiũ. Proijcit̃ de celo in terraꝫ.q: cõnubium caſti amoris violauit ⁊ ſordib⁹ vicioꝝ ſe ꝓſtituit.cui relicte dicitur. Terra es ⁊ in terrã ibis. Polluit regnũ ⁊ ꝑn.e.ipa.ſ.que fuerat dei tẽplum:cũ ſenſibus ſuis qui ⁊ male ꝑncipãtur ei: deiecit in terrã ꝑdidit regnum ⁊ ꝑncipatum ad quod inũcta erat ꝑ baptiſmum.

Allego. Precipitauit d.⁊c. Ad eccleſiã populo peccante hec iure referuntur.q: ſi ramis naturalib⁹ nõ ꝑpcit deus:nec nobis qui de oleaſtro ꝑ ciſi ſumus.⁊ ſi eoꝝ deſpexit officia quãtomagis ⁊ noſtra polluuntur:polluta mẽte ⁊ cõſcientia. Specioſa aũt eccleſia eſt.vñ. Aſtitit re.a.d.t.⁊ alibi. Pulcra es amica m.⁊ deco ⁊c. Sed multis peccãtibus: deicit dominus

ſpecioſa eius quę olim viriliter luctabat̃ ⁊ tradūtur hoſtib9. Dei aūt deij/ cere eſt iuſto iudicio vnūquēq; in deſideria cordis ſui pmittere. Deſtruit aūt cū gratię ſuę ſubtrahit auxiliū. Deſtruūtur munitiones ęccleſię qn̄ di cultores: auxilio dei nudātur ⁊ voluptatib9 deprauāt̃. Q2 vero ſe deſtru/ ctos ⁊ diſſipatos minus intelligunt. chorus ſanctoꝝ coꝝ pulcritudinem fortitudinē depiſſe deplorat. Eſt nanq; ęccła xp̄i hieruſalē quę ędificat̃ vt ciuitas. ⁊ ſicut turris dd̄ cum ꝓpugnaculis. mille clipei pendēt ex ea: oīs armatura fortiū. Sed cum muri. i. paſtores ⁊ doctores deſtruuntur. hoſtis ingredit̃ ciuita tem ⁊ ꝓſtatur. vnd̄ ſeq tur deiecit eam in terrā cū ſcꝫ terrenis actibus ⁊ vicijs occupat̃. Nec eſt qui ſuſtineat eā vel doctrię verbis vel ope rū exemplis. Ideo di/ uina vltio ſequit̃. pol/ luit regnū ⁊ principes eius. Deus aūt pollu/ it. cū iuſte pollutos oñ dit: qui ſe ⁊ alios corā deo caſtos exhibere et cuſtodire debuerunt ⁊ imaculatos. qui facti erāt regale ſacerdotiū. Vn̄ culpa ſacerdotuꝫ ruina eſt populi.

ſqui ſolidauerat † ſ regū fortitudinem.
Confregit in ira furoris ſui† omne
ſ eccleſie vel anime. ſ vnde vt quid auer tis d. t. d. m. ſ. t. in finē † ſ defenſionem.
cornu iſrael. auertit retrorſuꝫ† dex
ſ dyaboli inſequētis.
teram ſuam a facie inimici: ⁊ ſuccē/
† ſ ire luxurie. cōcupiſcētie.
dit in iacob quaſi ignem † flammę
deuorātis in gyro. Deleth. Te
ſ iudicium. † ſ non ad corrigendū.
tendit arcum ſuum † quaſi inimic9
ſ ad percutiendū.
firmauit dexteram ſuam quaſi ho
† ſ paſtores. doctores honeſtatē moꝝ.
ſtis. ⁊ occidit † omne quod pulchꝝ

Paſchaſius hyſtor. Cōfregit. In ira furoris cornu iſrael ꝯfregit cū regnū iudęoꝝ deſtruxit. Retrorſum dexterā ſuā auertit: cū defenſionē vrgentib9 inimicis ſubtraxit. ⁊ terrā eoꝝ in manus inimici tradidit. cum ſe uicia hoſtiū quaſi flāma vorās: oīa cōſumpſit.

Mora. Cōfregit. Anima cornua ſua habere ꝓhibet̃: de quib9 dicit̃. Omnia cornua peccatoꝝ cōfringam ⁊ ex. cor. iuſti. Cornua nanq; aīaꝝ ſūt fortia munimēta virtutū. quib9 aduerſa quęq; repcutit ⁊ q̄ſi fenū aut pul uerem i aerē ventilat ⁊ diſꝑgit. Cornua ſiquidē nō cum aīalib9 naſcūtur: ineſt tn̄ eis cauſa naſcēdi. nec anima naturę inſtictu virtutibus armatur. ſʒ dei munere replet̃. Quāuis ipa prius hūerit naturalit̃ cōcipiēdi grati am ⁊ nutriēdi efficaciā: ſed ⁊ ſe ꝑdidit ⁊ naturę libertatē. ⁊ ideo quę de pec cati origine naſcūtur: cōfringūtur: Cornua alia rore diuinę gratię creſcūt ⁊ exaltātur. ſed hic ſibi inuicē aduerſant̃. vn̄: ꝯfregit dn̄s oīa cornua car nalis iſrael: ne ſe diutius extollant. Plorat āt ꝓpheta; nō q2 frangūtur. ſed q2 cum hijs in furore dei anima ꝯteritur. de quo dicit̃. Dn̄e ne in furore. t. a. m. Cōtrabit aūt dn̄s ⁊ auertit manū ſuam a facie inimici. aīam inſequē/ tis. q2 ipa ſe ꝑus hoſtib9 expoſuit ⁊ adulteruꝫ recepit. q2 foris egreſſa ē cū dina vt videreꝫ filias h9 ſeculi. a dyabolo ē deuirginata ⁊ ipi incorpata ē. ⁊ ideo auertit dn̄s manū ſuā ⁊ ſubtrahit auxiliū. q2 illa ſe prius corrupto/ ri expoſuit. Hac de cauſa etiā iudęos in exiliū miſit: q2 erant leproſi non volatili lepra ſed manēti. qd̄ ſignificabat moyſes. cū manum q̄ leproſa fu/ erat extēderet. ⁊ mūda cū in ſinum reuocaret. vn̄ dd̄. Vt quid auertis ma nū. t. ⁊. d. t. Manus extēſa: iudęos a deo exiſſe ſignificabat et extenſos ad praua opa. ⁊ ideo optos lepra. Reuocati vero clemēter. q. manus in ſinū mūdi fiebant. Vn̄ dd̄ cernēs irreuocabileꝫ eoꝝ captiuitatē. ⁊ dei indigna tionē inquit. vt quid auertis manū tuā. ⁊. d. t. quaſi. dum auertis manum tuā. niſi remiſeris eā in ſinū. ipi extēſi inter gētes: inmūdi ⁊ leproſi ſūt. Si/ militer aīa quę de ſinu dei ad ſeculi deſideria exierit. cōtamiata erit. Dn̄s enī fouet ⁊ protegit quos in ſinu geſtat vel alias obumbrat eos vero qui exierūt: audi qd̄ ſequit̃. Succēdit in iacob. q. i. f. d. i. g. Aīa enī immundis ſpiritib9 ꝑmiſſa ſuccēditur: vexat̃. cōcupiſcentiaꝝ flamis deuorat̃: donec ad ſinū reuocetur. Hęc ē fornax babylonia q̄ ſeptuplū ſuccēditur. vt incē dat quoſcūq; reperit de chaldęis.

Allego. Cōfregit zc. Noſtra hieruſalē q̄ eſt ſpōſa dei ſummi. cum a deo receſſerit ⁊ ſcelerib9 ſeruierit: cornu eius ꝯfringit̃. qd̄ erexit dn̄s in do/ mo dd̄ pueri ſui ne poſſit reſiſtere inimicis. Manū auertit dn̄s retrorſum a facie inimici. quā extenſā tenebat ad defenſionē ⁊ vltionem. ſꝫ prius ipa auerſa eſt retrorſum. Per dexterā dei filius intelligit̃. dei virtus. ⁊ dei ſa/ piētia: cuius auxiliū ſubtrahit̃. cū ſponſa amatorib9 proſtituit̃. inde cornu eius cōfregiſſe deū: lamētatur ꝓpheta. Succēdit ignē in iacob quaſi ignē flā. duo. in gyro. Cū enī dei gratia deſolat̃ ⁊ ſuis virib9 eneruat̃. accendi tur igne libidinis: cuius flamis intus ⁊ foris deuoratur.

Paſchaſius h. Tetēdit ar. Hec oīa dn̄m feciſſe cōſtat: qn̄ pug/ nātibus cōtra eum vel cōtra hieruſalē chaldęis vel romāis iudicia ſua et pleuit. Ipe enī arcus in manu dn̄i multo ante ad ultionem extenſus erat. Sed q2 redire noluit ſyon. cū menſura temꝑis impleta ē menſura peccati vt tandem feriret. Et q2 noluerūt eſſe amici. factus eſt dn̄s eis inimicus iux ta illud. Cū pueſo puerteris. Firmauit manū ſuā quaſi. ho. quia ⁊ ipi ho ſtes diuinę legis erāt. vt vel ſic addiſcerēt. q2 nō in gladio poſſederūt terrā nec bra. e. ſ. e. quod q2 nō intellexerūt: occidit oē pulcruꝫ viſu. Occiden ti aūt ſcꝫ hoſti poteſtatem dedit. nō ſtillauit ſed effudit quaſi ig. Qd̄ ſub romanis verius com/ pletur qn̄ tota dei in/ dignatio effundit̃.

ſ in corpe vel cōſcientia.
erat viſu in tabernaculo filię ſyon
ſ poteſtatem dando ſ ire cōcupiſcentię ⁊ hm̄oi
effudit quaſi ignem indignationē
ſ inimicus
ſuam. He. Factus eſt dominuſ
ſ non vere
velut inimicus: pręcipitauit iſrael
† ſ que ſunt ornamēta eccleſie
Pręcipitauit omnia † menia eius
† ſ defenſiones eccleſie. vel dona ſpūs. ſ. in qui bus eſt ſalus
diſſipauit † munitiones eius. et re/
ſ multiplicauit ſ in vtroq; ſexu.
pleuit in filia iuda humiliatum et

Mora. Tetēdit ar. zc. Contra delin/ quentē aīam dn̄s qua ſi inimicus arcū tendit cū eam peccantē ad pe nitentiā nō emollit. ſꝫ manu extenſa poſt car nalia deſideria ire per mittit. nec auertit: ſꝫ oc cidit quod pulcrū erat viſu: honeſtatem ſcili/ cet moꝝ in cōſciētia ei9 Perimere aūt dn̄s di citur: cū pimi patitur. ⁊ tradidit eā in paſſio nem ignominię et fla/ mam libidinis. vt deſi derijs ſuis accēſa ama tores ſuos ſequatur.

Allego. Tetēdit ar. Cōtra ęcclam tendit dn̄s arcū ſuū quaſi inimic9 q2 ipa inimica eſt. nec vult audire clamantē vt pęniteat ⁊ redeat. Per ar/ cum iudiciū intelligitur quo quiſq; nūc ꝑcutit̃ vt corrigatur aut initialiter puniatur: aut diu tēditur. vt cū peccata cōſummata fuerit: ad puniendum graui9 relaxetur. In arcu diuerſę ſunt ſagittę. Alię mittūtur ad ꝑimendū veterē hominē cū actib9 ſuis. Alię ad flagellandū: aut ad coronam aut ad correctionē aut ad penam. Illos aūt gemit ęccła ⁊ plangit. quos ꝑcutit do minus quaſi inimicus. aut ꝑ dyabolū. aut ꝑ hereticos de quib9 dr̄. Pec/ catores intenderunt arcum ſu. pa. ſa. ſ. zc. Hm̄oi enī ſagittę de arcu dn̄i. i. de iudicio diuino veniūt. Vn̄: ſagittę dn̄i in me ſunt. ⁊ alibi. Sagittę tuę infixę ſunt mihi. Quoſdā aūt non ꝑcutit dn̄s vt corrigātur: q2 arcus in fu rore tēditur vt corde indurati durius feriātur. vn̄: dediſti metuētib9 te. ſ. vt fu. a fa. ar. Firmat dn̄s. m. ſ. quaſi hoſtis cōtra ęcclam. cū inceſſant̃ affli git vt correcta redeat aut indurata ſua luat ſupplicia. Occidit pulcra viſu dum ſpecioſa eius mēbra perire patitur. Effundit quaſi ignē indignationem ſuā. Vides oīa diſcordię incēdijs ⁊ cōcupiſcentię flamis cremari. hoc certi us in nobis ipis legimus q̄ in ſcriptura recordamur.

Paſchaſius hyſ. Factus ē d. hęc oīa iudęis hyſtorialit̃ accidiſſe dubiū non ē. Lacrimoſa ergo relatio ad cōpatiendum ammonet: ad lam̄ ta inclinat. quaſi. Dn̄s ductor iudęoꝝ ⁊ cuſtos fuit qb9 q̄ſi amicus amicis loq̄bat̃: factus inimicus. vn̄ ſupra dr̄. Precipitauit dn̄s nec pepcit oīa ſpecioſa iacob. deſtruxit in furore ſuo dn̄s munitōnes virginis iuda. quod ibi dixit in furore ſuo. hic dicit quaſi inimicus. ibi ſpēoſa. hic menia vt q̄ſi alia diceret. Sed eadē retexens amplius ad lacrimas reuocaret. ⁊ ad no/ ua v̾ba nouas effunderes lacrimas ⁊ eadē ſepiſſime iterans: nūq; faſtidi/ as. ne forte cum dn̄s nos ꝑ yſaiam vocet ad fletū. ad planctum. ⁊ ad calui ciū ⁊ ad cingulū ſacci. ad gaudiū ⁊ ad vanam letiᷓā excurras. vn̄. Melius eſt ire ad domū luctus q̄ ad domum ꝯuiuij.

Mora. Factus ē d. zc. Habet anima virtutum menia ſicut ciuitas ad ornamentum habet menia. Munitiones vt ſe defendat. ita ſunt do/ na quę muniūt alia quę ornāt animā. Similiter ⁊ eccła. vt ꝓphię dona ⁊ genera linguaꝝ. interꝑtationes ſermonū ⁊ hm̄oi. Hęc ſunt menia mentis quę ſi quis nō habet. ſtare tam̄ ꝑ fidem ⁊ caritatē ⁊ ceteras virtutes poteſt ſine quibus ſaluari nō poteſt. Cum de iuda propbetiā ⁊ doctrinam mira culoꝝ abſtulit dn̄s: menia eius ꝑcipitauit. qn̄ vero ſpem. fidem. caritatem auferri ꝑmiſit. munitiones deſtruxit. In hijs ergo rect9 ordo ſeruatur. q2 cum peccatrix aīa relinquitur. prius ab ea dona v̾tutum: q̄ data ſunt ad manifeſtationem ſpūs: auferūtur. deinde fidei. ſpei ⁊ caritatis fundamēta euertūtur. Hęc oīa ꝑfidis iudęis dn̄s abſtulit. ⁊ gentib9 cōtulit. vn̄. Au feretur a nobis regnū dei zc. Sed cū hijs aīma expoliatur. fit ei dn̄s ſicut iudęis inimicus. ⁊ qui dicebat. Inimicis tuis ero inimicus. ⁊ af. t. af. ipe in/ imicatur ⁊ affligit. Vn̄ repletur in ea humiliatus ⁊ hūiliata. i. ſenſus ⁊ cogi tatio immūda. vt intus foris ną cōtumelijs agatur donec cōfuſa ad peni/ tentiam reuertatur.

Allego. Factus ē d. ⁊c. Cum ſponſa dñi ſpecioſa: ſe auertit a cōplexibus ſponſi: cōtra ꝓcepta eius agendo inimiciciā dei contrahit: ſed tempadeus ſententiā ſeueritatis q: nō abſolute dicit̄ inimicus. ſed quaſi. Quāuis enī affligat̄ ⁊ penitus deſtituta videat̄ tñ vt redeat flagellat̄. Notandū ꝙ ꝑimū precipitat iſrael quādo mūdiciam cordis aufert. deinde menia eiꝰ que ad pulcritudinem ⁊ decorē ꝑtinent religionis. Hꝫ munitiones hec ciuitas. ne hoſtis irrūpat. habet honeſta ⁊ inhoneſta. ſed q̄ inhoneſta ſunt abundantiori honore circūdamus. Sunt in eccleſia ſimplices. ſunt ruſtica vilitate abiecti ſꝫ rebꝫ neceſſarij. Sꝫ frequēter dñs aliquos ꝓcipitari ꝑmittit: q̄ videbātur ornamēta eccleſie eſſe. aut ī hereſim aut in quelibet vicia. Munitiones quoqꝫ diſſipat cū defenſores errare ſinit. ⁊ prauis actibus diſſipari. Replet autē. i. multiplicat de vtroqꝫ ſexu humiliatū ⁊ humiliatā: quādo paſſim fraude demonum plurimos terrenis opibꝰ humiliari ꝑmittit.

ſ diſſipari ꝑmiſit
humiliatā. Uau. Et diſſipauit
ſ cōcupiſcentiarū. ſ tabernaculum.
† ſ in quibꝰ quaſi ī eccleſia videbatur quieſcere.
quaſi ortum tentorium † ſuū demo
ſ de quo dicit̄ domīe quis ha. i. t. t.
† ſ q: violatū eſt templū ī quo celebrabātur.
litus eſt tabernaculū ſuū. † Obli
uioni tradidit dominus in ſyon fe
ſtiuitatem ⁊ ſabbatū. ⁊ in obpro
brium ⁊ in indignationem furoris
ſ de quibus dicitur. erūt reges nutritij tui.
ſ de quibꝰ dicitur. ſacerdotes ducit ingloriꝰ.
ſui regem ⁊ ſacerdotem. Zay. Re

Paſchaſius hyſ. Et diſſipauit q̄ſi

Notandū quāta verborū elegātia quāto carminis ſplēdore hebraica veritas fulgeat. que tranſlata tanta pollet elegātia. Poſtq̄ȝ enim dixit. quō obtexit ſic ꝑ ſingula gradatim defleuit. vt quō poſſit omnibꝫ coaptari. ſic quō proiecit. quō ꝓcipitauit. quō deſtruxit. quō deiectam polluit ⁊c. Sic ergo plangit ſimul ⁊ dolet oīa vt ſtupore. admiratione. gemitu plena ſint ſingula. vt ſic dicat̄. quō diſſipauit quaſi ortū tētorium ſuū? Sciendum aūt ꝙ pro peccatis iudeorū hoc dñs diſſipauit: quaſi diſſipādi poteſtatem dedit. Sūt aūt tabernacula vbi cortine funibꝫ diſtentis tabulis interſtantibus appendūtur: quibꝫ tentoria ſuſtinētur. Tentoriū quoqꝫ ē quod erexit moyſes in deſerto. tabernaculū eſt templū ſalomonis. que ꝓpter ſcelera iudeorū tradita ſunt poteſtati inimicorū. Primū dñs repulit tab. ſylo. vñ. Faciā domui huic ī qua inuocatū eſt nomen meum ⁊ in qua vos habetis fiduciam: ſicut feci ſylo.

Mora. Et diſſipauit. Habet aīa tentoriū ⁊ tabernaculū: in quo ē ei cū ſpū ſancto colloquiū. Sed diſſipat̄ quaſi ortus ſi ſe reſoluerit in luxum ⁊ carnis oblectamentū. Non autē diſſipat̄ vt ortus deliciarū dei: ſꝫ ſicut ille ſuꝑ quē ſargon dux aſſyriorū preeſſe legit̄. qui prīceps ortorū interꝑtatur quaſi voluptatibꝫ ⁊ luxurie deditꝰ. Achab quoqꝫ rex iſrael vineā naboth in ortū vertere voluit. quod ille intelligens (lege tropologice) maluit mori q̄ȝ conſentire. vt hereditas patris ⁊ tāta poſſeſſio virtutis: impij regis deſeruiret delicijs. Sed q: infelix aīma tentoriū ſuū. i. carnē que oſſibꝫ ⁊ neruis cōpangitur: delicioſo luxu diſſipari ꝑmiſit. ⁊ tabernaculū. i. ſeipſam in ſuis voluptatibꝫ demoliri. vineam ⁊ hereditatē ſummi pr̄is: in ortū cōcupiſcētiarū nequiſſimo regi mutari ꝯſentit. Ideo dñs feſtiuitates eius ⁊ ſabbata obliuiſcit̄. q: templū in quo vota digne offerūtur et ſolennia celebrātur: demolitū ē illecebroſis delicijs. ⁊ deſtructum ē tētorium carnis varijs oblectamētis. Rex ⁊ ſacerdos dant̄ in obprobriū: q: hijs officijs amiſſis infelix anima ſe ſubdidit regibꝫ impijs. Uni qui azotios deuaſtat generationi ac libidini ſeruiētes: q: azotus ignis generationis interꝑtat̄. Alteri q̄ florētes xp̄i vineas in ortos cōcupiſcentiarū deſiderat ꝯmutari. vñ ſequit̄. Repulit dñs altare ſuum.

Allego. Et diſſipauit. In eccl̄a multos diſſipari videmus. q. ortum. Ortus hic ē eccl̄a de qua in canticis dicit̄. Ortus cōcluſus ſoror mea. Ibi puteus aquarū viuentiū. ibi ſpirat auſter ⁊ remouet̄ aquilo: fluūt aromata fauum cū melle ꝯmedit ſponſus. Sed ē alius ortus deliciarū quaſi paradyſus dei. de quo dicit̄. ꝙ eleuauit oculos ſuos loth ⁊ vidit omnē regionem iordanis: q̄ irrigabat̄ ſicut paradyſus dei ⁊ ſicut egyptus. vt eſſet quaſi ortꝰ deliciarū ⁊ voluptatis. Ad has delicias ſuſpirabāt iudei: ollas carniū. cepas ⁊ pepones ⁊ cucumeres egyptiorū deſiderātes. que oīa in aīmo corū ſunt q̄ terrena ſapiūt. Ad huius orti ſimilitudinē diſſipat dñs in eccl̄a laſciuiētes. ⁊ ad ſodomorū ⁊ gomorreorū ⁊ ad egyptiorū deſideria ſuſpirātes ſicut in ſynagoga aberrantes. Demolit̄ tabernaculū. cū quoſdā in eccleſia degentes flagicijs extermīari ⁊ cōcremari vicijs ꝑmittit. Nō enim habitat in tabernaculo dei niſi q̄ ingredit̄ ſine macula ⁊ o. i. Quibꝫ ꝓtermiſſis

obliuioni tradidit dñs feſtiuitates ⁊ ſabbata nr̄a. non ꝙ ei non placeāt feſta noſtre religionis. ſed q: in nobis tabernaculū. i. templū dei violat̄. nō eſt enī in nobis. vñ placeāt ei que offerūtur. vñ obliuiſci d̄r q̄ nobis ad iuſticiā violato dei templo: nō imputāt̄. Inde rex ⁊ ſacerdos obprobrio tradūtur. qui eccl̄e iuxta yſaiam. q. nutricij ꝓponunt̄. vñ. erunt reges nutricij tui. Sed q: violant templū ſpūſſancti: magis in eccleſie obprobrium ſunt q̄ȝ decus. de quibꝫ dauid. et nunc reges intelligite ⁊c. et quibꝫ verbis inſinuat: q: regale genus ⁊ ſacerdotiū ſanctū ſumus. ſi ſalutares hoſtias offerre deo volumꝰ ſalutare ſpūs: ſ. tēplū ſimus ī quo digne deo hoſtie offerūtur. Hoc ne vicijs demoliat̄. diligenter obſeruemꝰ.

† ſ holocauſtorū. vel chriſtū. vel animam.
pulit dominus † altare ſuū: male
ſ ſacrificiis. chriſto in quo noſtra ſanctificatio eſt. vel cōtritioni cordis. vel ſacrificio mētis
dixit ſanctificationi ſue. Tradidit
† ſ chaldei vel romani. vel dyaboli. vel heretici.
† ſ apoſtolos vel opa. † ſ fideliū vel virtutū.
in manus † inimici † muros † turriū
† ſ hoſtes vel demōes vel vicia. † ſ templo vel eccleſia vel anima.
eius. Uocē † dederūt † in domo dei
† ſ cogitandi facultatem reliquit.
ſicut in die ſolenni. Heth. † Cogi
† ſ. i. chriſtum † ſ eccleſie vel anime
tauit dñs diſſipare † murum † filie
ſ vt nichil faciat ſine menſura
ſyon tetendit funiculum ſuum et

Paſchaſius hyſ. Repulit dñs ⁊c. Altare. ſ. in quo victime offerebātur: maledixit ſanctificationi. i. ſacrificijs ꝓpliū ⁊ turres tradidit inimicis. Unde inimici ibi īgreſſi. magna voce exultauerunt vbi quondā diebꝫ ſolennibꝫ ſacerdotes domini laudabāt. vnde yſaias. Deſolata ē domus ſanctificatōis noſtre: vbi laudauerūt te pr̄es noſtri.

Mora. Repulit d. ⁊c. Qd̄ fit cū ara cordis noſtri ꝓphanat̄. mens ⁊ ꝯſciētia proſtituta vicijs polluit̄. vbi a nobis acceptū deo ſacrificiū iure offert̄ ſcd̄m illud. Sacrificiū deo ſpi. ꝯ. Sanctificatio maledicit̄. cū aīma maledictione proſternit̄ q: in ſe nomē dei ſanctificare noluit cum digno ſacrificio. Turres anime ſunt fides. ſpes. caritas ⁊ cetere virtutes q̄bus ad celum erigit̄. Muri quibꝫ munit̄ ceterarū virtutū opa ſunt. hij in manus hoſtiū tradūtur q: aīma foris intus vẽ in ſuis actibꝰ diſſipatur. Hoſtes dāt vocem in domo dñi ſicut in die ſolēni. qñ inmūdi ſpūs in portēta viciorū viciato templo ſpūſſancti in aīa ꝑſtrepunt. quo ſpūs ſancti organa ⁊ virtutum armonia reſonare ſolebāt.

Allego. Repulit d. ⁊c. Eſt vnū altare in eccl̄a dei: xp̄s qui hoſtia ⁊ ſacrificiū. pōtifex ⁊ ſacerdos d̄r: in eo oīa ſacrificia offerimus. ſed ſunt ſancti altaria ab hoc altari dicti. vt lux a luce et montes a monte. paſtores a paſtore. Altare illud pater repulit in paſſione pro iudeis orantē. pr̄ transfer calicem hūc a me. A quibꝰ repulſus pr̄no iudicio trāſfertur ad gentes vñ dd. Tu vero repuliſti. ⁊ de. Sicut enī ſacrificia illa figurā xp̄i gerebāt ita altare de lapidibꝰ impolitis quos ferrū nō tetigit. ꝑſignabat corpꝰ dominicū nullo hūano ope cōtaminatum. Q: ergo xp̄s ad eccl̄am trāſfertur in eo quaſi in altari fideliū vota offerūtur. pro quibꝰ quaſi aplis cōpacient̄ plāgit eccl̄a. nō ꝙ a ſe tranſlatū doleat. ſꝫ cū aplis pro morte eius triſtata ē. vt poſt cū eiſdem de reſurrectione gaudeat. Unde mos inoleuit ī eccl̄ia ab aplis traditꝰ. vt q̄ die paſſꝰ ē xp̄s: eo die cor. ⁊ ſā xp̄i hoſtia nō offerat̄: tribus de cauſis. Uel q: in veritate īmolatur: cuiꝰ hec ceteris diebus ſunt miſtica ſacramēta. Uel q: ipſe pontifex xp̄s ea recte offert. q: eo die ꝑ ſeipſum ad inferos deſcendit. Uel q: templo ſolato ⁊ altari depulſo: non ē in quo corpis ⁊ ſanguīs dñi victima offeratur. Sequitur maledixit ſanctificationi ſue: chriſto ſcꝫ qui cū peccatū nō haberet, ꝓ nobis peccatū ⁊ maledictum factus ē. Unde moyſes. maledictus oīs q̄ pendet in ligno. Hic ē noſtra ſanctificatio q̄ pro nobis crucifixus ē. Sicq̄ȝ impletū eſt. tradidit dñs muros turriū eius in manus inimici. aploſ ſcꝫ qui ſunt muri ceterorū fidelium: tradidit in temtationē inimici. qui expetiuit cribrare eos ſicut triticum. Uocem dederūt in domo dñi ⁊c. quāta fuerit tūc cōfuſio in domo domini. quāta in atrijs quāta in plateis quāta in ciuitate tota cū eſſet dies feſtiua: euangeliū declarat. vñ yſaias. Expectaui dñm vt faceret iudiciū ⁊ ecce clamor.

Paſchaſius hy. Cogitauit d. ⁊c. Profundo cōſilio diſponit ⁊ ne videatur cogitaſſe ⁊ humanā iuſticiam exceſſiſſe addit. tetendit funiculum ſuū. i. menſuram ſuā pene ſcd̄m quantitatē culpe. Cogitare autem methaphorice ad deū trāſfertur. Ab hoībus non auertit manū a ꝑdiſſione. ſ. donec impleatur mēſura pene ſcd̄m illud. adhuc manus eiꝰ extēſa. Hoc q̄ppe eſt, quod plāgitur q: non auertit a ꝑditione eorū manū: nec reducit eos in protectionis ſue ſinum. ſed inter gētes quaſi manu moyſi extēta ⁊ vſq̄ȝ hodie ita leproſi ⁊ īmundi manēt. Antemurale luxiſſe tropice dicitur. quia

videntes eos angloꝝ cuſtodia deſtitutos quaſi añmurale lugere fecit.

¶ Mora. Cogitauit do. ⁊c. Cum dñs animã de arce contemplationis videt ad ima tendere· cogitat muros eius diſſipare· ſed añ funiculũ tendit vt videat qua mẽſura puniẽda ſit. Primũ quidẽ deliberat vt redeundi facultatẽ ei relinquat· vt ipſa recogitet ꝙ peccauerit. Anteꝗ̃ diſſipet murũ ſup eam extẽdit funiculũ· q· ꝑpendens quãta ſint delicta ⁊ qualia: vt ſimiliter ipſa ꝑpendat ⁊ poſt corrigat· alioquin ſciat qꝛ manũ ſuam nõ auertit. Sʒ qꝛ illa cogitare noluit qđ peccauerit· ſed ſanguis ſanguinẽ tetigit· ideo murus diſſipatus eſt ⁊ ipſa hoſtib⁹ ſubiecta. Audiant hec qui temere iudicare nõ metuũt: nec cauſas iuſto examine ꝑpendũt· dñs nihil ſine delibera tione ⁊ mẽſura facit: iuſto examine cũcta ꝑpendit qui ꝑfecte omnia creauit. Antemurale fides eſt que diſſipato muro lugere dicitur· nõ illa que ꝑ dilectionẽ opatur· ſed qua demones credere ⁊ cõtremiſcere dñr· ꝑ quã añꝗ̃ murus diſſipareť virtutũ ſcʒ ceteraꝝ conſtructio: erat ei xp̃s murus· ⁊ antemurale: per eandem fidẽ in anima collocatus. Sed quia noluit ꝑ fidem xp̃m cuſtodem ⁊ defenſorem habere: diſſipať opatio virtutũ· ⁊ luget antemurale fides ſcʒ qua iudicium credit ⁊ contremiſcit. Ita nõ poteſt reſiſtere hoſtib⁹ nõ ꝙ penitẽtie auferatur locus; ſed qꝛ redire cõtemnit.

ſ non retraxit in ſynum·
non auertit manũ ſuam a ꝑditione
ſlugere fecit ſ fides· chriſtus
Luxitq̃ antemurale· ⁊ murus pa
ſne defendat ſmente
riter diſſipatus ẽ. Teth. Defixe
ſterrenis ſdoctores ſſenſus
ſunt i terra porte eius: ꝑdidit ⁊ cõ
ſqui diuine legis ianuas ap[er]unt· qui immundis ſpiritibus aditum claudunt
triuit vectes eius· regeʒ eius ⁊ pri
ſmãdatoꝝ dei ſuicijs ſopinione eoꝝ
cipes eius in gentibus. Non eſt
ſ peruerſi doctores· ſpũalem intelligẽtiã ꝑdũt
lex· ⁊ prophete eius nõ inuenerũt
ſhuĩliati
viſionem a dño. Joth. Sederũt
ſin terrenis ſab etate ſquibus dicitur inueterate dieꝝ maloꝝ ſſolo nomine·
in terra: conticuerunt ſenes filie
ſcõtemplationis diuine. ſterrena voluptate ſmẽtes·
ſyon: ꝯſperſerũt cinere capita ſua

¶ Allego Cogitauit d. ⁊c. Dñs ſup eccľam funiculũ peccatoꝝ noſtroꝝ ⁊ normam diſtricti iudicij extendit: vt ipſam affligat ſcđm delictoꝝ merita. Murus diſſipať ſcʒ rectores ⁊ defenſores· cũ aut immatura morte ſubtrahũtur· aut ab hoſtib⁹ ſupantur. Sed qꝛ iuſto dei iudicio fit· manũ ſuam a ꝑditorum afflictione nõ auertit. Urbs enĩ noſtre fortitudĩs ſyon: non minus ab inuiſibilib⁹ hoſtib⁹ interius ꝗ̃ a viſibilib⁹ exterius deuaſtatur. Luget murus· i· ſaluator: dum nos lugẽtes facit xp̃s in hac ciuitate· ⁊ añmurale ẽ ⁊ murus: cui membroꝝ ſuoꝝ luctus aſcribiť. Hic murus diſſipatur cum eius munitione eccľia deſolatur.

¶ Paſchaſius hyſ. Defixe ſunt ⁊c. Porte i terra defigũtur· vectes ꝑduntur ⁊ cõterũtur cũ doctores ſynagoge vel defenſores mente: terrenis applicanť. Reges eius ⁊ pricipes eius in gentib⁹· idem repetere videť vt ꝑ portas intelligãtur reges: ꝑ vectes principes. Hij in gẽtibus cõfracti ⁊ ꝑditi: in terra defixi ne redeant ad eũ quẽ in lege ꝓmiſſum ſuſcipere noluerunt Nõ eſt lex qꝛ cremata ẽ a chaldeis· vel xp̃o amiſſo nulla lex eis ẽ· vñ iam apud iudeos nulla ẽ legis obſeruatio. Prophete nõ inuenerũt viſionẽ a dño qꝛ legiferum ſuũ ⁊ dñm ꝓphetaꝝ ꝑſentem viderũt ⁊ cõtempſerũt.

¶ Mora. Defixe ſunt. Moꝝ aĩma plãgitur cui ſenſus ſunt in terra defixi· i· in limo peccati· ⁊ nõ eſt virtutũ ſubſtãtia euadendi· que qꝛ noluit intrare ꝑ anguſtam portam· portas· i· ſenſus fixit in terrenis oblectamentis. vectes ꝑdidit ⁊ ſeras virtutum· ne immũdis ſpirit⁹ ꝓhibeat ingreſſum ſic principatus mãdatoꝝ dei captiuãtur. Nõ eſt lex ei nec viſio a domio vt audiat intus qđ loquať deus· ſed effrenis poſt vana raptať deſideria.

¶ Allego. Defixe ſunt ⁊c. Porte eccľie doctores ſunt qui clauẽ ſcientie gerunt qui in terra fixi ſunt ꝰ terrenis occupãtur. Supius dixit portas deſtructas· hic quaſi aliqđ plus· ſ· in terra defixas. Quod infixũ eſt: difficile moueri poteſt. Vñ eripe me dñe de luto vt nõ inhereat. Vectes ꝑditi ſunt ⁊ cõtriti qui ſcʒ diuine legis ianuas credẽtib⁹ ꝓus recluſerunt· vel qui in circulos aureos ad portandã arcam mitti debuerunt. Hij hereticoꝝ viribus ꝯterunť· quia ꝑditis ſuis moribus deprauãtur. Sic reges ⁊ principes vicijs vite carnalis quaſi in gentibus captiuãtur. Nõ ẽ lex quantum ad eos ſcʒ qui quotidie ſibi mala accumulãt· ⁊ ſine legis vindicta putãt ſe poſſe peccare. Tales doctores eccľaꝝ quaſi prophete iudeoꝝ: diuine inſpirationis viſionẽ non merenť vt recte doceant de futuris· qꝛ ſe prauis ⁊ vanis implicant deſiderijs.

¶ Paſchaſius hyſtor. Sederũt in terra. Patet hyſtoria· qꝛ more ſuo iudei tãtis tribulationibus oppreſſi: miſerabili habitu plãgebant· nõ tamẽ ſine cauſa illi ꝑcipue plorant ⁊ plangunt in quib⁹ ⁊ religionis autoritas ⁊ integritatis honeſtas predicatur.

¶ Mora. Sederũt. Anima cũ ſpũm cõſilij amittit quaſi ſenectutẽ grauitatis ⁊ dignitatem maturitatis terrenis inherẽs infatuať: qꝛ nullo ſale condita terrenas ſectať illecebras· ſic ſenes ſedent in terra: cõſilij ſcʒ cogitatus ⁊ prudẽtie actus in voluptatib⁹ quib⁹ cum anima occupať: cõticeſcũt apud deũ omnes eius conat⁹ ſcđm illđ. Quã tacui inueterauerunt· o· oſ· m· qui dum ab eis que intus ſunt veteraſcunt· dum ſectanť veteris hoĩs lucrũ quaſi curioſi ſenes de ſpecula celeſtis vite in terrã prolapſi a bonis conticeſcũt. Sed ad huius vite negocia tota die clamare nõ deſinunt· ita caput· i· mentẽ puluere aſpgunt· i· vicioꝝ fetis ⁊ capraꝝ pilis aĩa circũdata: gloriam perdit quã hẽbat ĩ celeſtibus· ⁊ in terrã volutať donec in puluerẽ reuertatur.

ſ ab etate. ſ viſio pacis.
Uirgines hieruſalem accincte ſũt
ſ habitu penitẽtie. ſ in terrena· ſ mentes.
cilicijs: abiecerunt in terra capita
ſ quibus maxime cõdolendũ· ſ ſolo noĩe amiſſo amore ſponſi· ſ cõfeſſionis
ſua virgines iuda. Caph. Defe
ſprouiſores ſ ratõis
cerunt pre lacrimis oculi mei: con
ſ cõceptiones cogitationum· vel multitudo infirmoꝝ· que in uentre eccleſie fouetur·
turbata ſunt viſcera mea. Effuſuʒ
ſ luxus cõcupiſcẽtiaꝝ· ſ diuites curis ⁊ voluptatibus ſeruientes
eſt in terra iecur meũ ſup contriti
ſecclefie ſanctoꝝ filie· vel anime
ſ vnde zelaui ſuper iniquos· pacẽ peccatorum videns· ſ ſenſus extenuatus.
oneʒ filie populi mei: cum defice
ſ fides ſ mẽs ſ terrena doctrina ſparuul⁹ ⁊ lactens quibus etas ⁊ innocẽtia miſericordiam impetrat·
ret paruulus et lactens in plateis

¶ Allego. Sederũt Senes in eccleſia dei merito tacent qñ i terra ſedent· nec iam iuſte ſenes dñr· niſi chorus ſenatoꝝ dei cũ plangẽtibus patiatur· ⁊ pro humilib⁹ humilietur· ſi aũt tales in nobis eſſent non plangerẽtur· ſed plangerẽt eos. Propheta vero luget eos quos greci vocant preſbiteros nullo etatis ope decoratos· qui fatui in terra ſedent dum terrenis inherent: quib⁹ dicit. Semen chanaan ⁊ nõ iuda· ⁊ inueterate dierũ maloꝝ ⁊c. Virgines iuda ⁊ hieruſalẽ idem ſignificãt qꝛ renatoꝝ aĩme celeſtis hieruſalẽ filie ſunt. Hee ſunt filie iude· i· confeſſionis ⁊ filie ſyon· i· diuine cõtemplationis quib⁹ diciť. Adiuro vos filie hieruſalẽ ſi inueneritis dilectũ meum ⁊c. Sed hec nõ cinere capita aſpgunt· nõ cilicio ſe induunt: que cõpoſite ⁊ ornate feſtinãt ad ſponſi amplexũ. Sʒ ſunt filie ſyon ſolo nomine ⁊ ſacramẽto: que ceciderũt in hereſim de throno regni: aut ꝓlapſe ſunt in puluerẽ terrene actionis· quib⁹ eſt opilatũ os: nec ad deũ audent leuare oculos: quaꝝ capita· i· mẽtes pulueris opibus aſpgunť ⁊ ſacco cilicino veſtiũtur: pecoꝝ ꝯtexto fetis ⁊ capraꝝ pilis. Et qꝛ ſemel capita in terrã deiecerunt· nolũt ſe erigere: nolunt de puluere excutere· de hijs forſitan illa eſt que alias adiurat· ne ꝑ ſe ad ſponſum eccľe vſurpat· ſed iã penitens: iam peccata lugẽs. Iſte vocantur filie hieruſalẽ ⁊ iuda vt audito nomine ſuo recordẽtur catholice cõfeſſionis.

¶ Paſchaſius h. Defecerũt ⁊c. Quaſi quo pectore pati potero: non parcitur ſexui nec etati· ideo lacrimãdo deficiũt oculi mei: iocũditas vertiť in anxietatẽ cordis· occiditur natio antiqua patriarchaꝝ filia legib⁹ erudita· ſed nũc dei ſui oblita ⁊ ꝓpter ſcelera hoſtib⁹ tradita. Laudabilis ẽ hic defectus nõ ex infirmitate carnis. vñ dđ. Defecerũt oculi m· i· e· t· ⁊c. Oculi ſanctoꝝ cũ interius ⁊ ardẽtius inuiſibilia cõcupiſcunt: ab intuitu viſibilium deficiunt.

¶ Mora. Defecerũt. Oculi anime deficiũt: p· l· qñ amore languida videt interius cõturbari viſcera ſua· nec mẽtis intentionẽ ad ea dirigere ſufficit que oculis intẽdit cuius viſcera ſunt cõceptiones cogitationum· hijs turbatis nõ poteſt libere contueri que cupit pre doloris amaritudĩe. Effuſum ẽ in terra iecur voluptatũ ſcʒ ⁊ ꝯcupiſcẽtiaꝝ luxuſ quaꝝ colluuione diuinus ignis extinguitur. Ignis hũani corpis (vt aiunt) in iecore ꝑcipue habitat· inde ad cerebrũ ſubuolat· deinde ad oculos ceteroſq̃ ſenſus ⁊ ſic ꝑ membra diffundiť. Cum ergo mẽtis cõcupiſcẽtia ꝓna eſt in malũ ⁊ ignis ꝰ iecore in terrã effuſo ad oculos tollitur recte intẽtionis defectio ſequeť. vñ ait. Defe· o· m· ꝑ· l· Ex dolore eĩ q̃ lacrie naſcũť defect⁹ diuie ꝯtẽplatõnis generatur· Notandũ aũt ꝙ talis effuſio iecoris de cõtritione anime euẽit que ſanctoꝝ filia eſſe debuit· ſed hoſtib⁹ cõculcata ſuccubuit. Unde: exterior ſenſus vigore gratie ꝑuulus· ⁊ mens introrſus lactens amiſſis virtutibus: ꝑ plateas huius ſeculi dilabitur: nec ẽ quo ſe uertat niſi ad lacrimas ex quib⁹ quãuis oculi grauẽtur tamẽ flendo confortatur.

¶ Allego. Defecerūt·p·l·Eccleſia cū hieremia ad lacrimas q̄ſi ad dolo ris remedia recurrit ⁊ ſe pro mēbris ſuis in la crimas profundit dicēs. De fecerūt oculi mei p̄·la· Viſcera·m·cōtur·ſunt de quibus dicitur. Venter meus ↄturbatus eſt. Hec ſunt enim viſcera q̄ꝺ venter·ꝑ hoc vt dictum eſt multitudo fideliū accipitur·que diuinis alimentis quotidie infra vterū ec cleſie repletur·ſed preſſuraꝝ temptatione aut moꝝ prauitate q̄ſi mare tur batur:pro quibꝰ maiores quaſi ꝑturientes ſollicit i ſunt. Vn̄ dicit eccleſia Conturbata ſunt viſcera·m· Per iecur lo cupletes intelliguntur qui in eccleſia curis et voluptatibꝫ deſeruiūt Aiunt enī phiſici ꝙ in iecore voluptas ⁊ con cupiſcētia habeantur. Cum hij ꝑ vana deſi deria ſe effundūt ⁊ lax ant frena cōcupiſcenti arum·iecur eccleſie in terra effundit. Et no tandū q: epar ſine fel le non habet·nec diui tie terrene ſine amari tudine poſſident. Fer tur aūt ꝙ epar ſuccum ciboꝝ calore cōtrahat ad ſe ⁊ in ſanguinē ꝯ tat·⁊ ſingulis membꝛiſ partes diuidat· ſic qui habēt :ſint q̄ſi non ha bētes ⁊ in ſanguinem redemptionis ſue diui

† ſ quaſi ipſa natura debuerat cogere. ſ huius ſeculi voluptatibus.

opidi. Lamech. †Matribꝰ ſuis

† ſ ſpūalis doctria. ſ niſi gra num frumenti·ce in·ter·&c. † ſ quod letificat c· hominis. ſ gratia inebrians.

dixerūt·vbi eſt †triticum et †vinū

ſ fame. ſ a dyabolo.

cum deficerent quaſi vulnerati in

ſ ampla eſt via que ducit ad mortem.

† ſ de qua·ego dominus ciuitatē nō ingredior.

ſ fame.

plateis †ciuitatis· cū exalarent ani

† ſ peſſime oblectationis vel gehenne que nutrit ad mortem.

mas ſuas in ſinu† matrum ſuarū.

† ſ o plebs iudea vel eccleſia vel anima.† ſ ·i·af flictio tua nulli poteſt compari afflicto ⁊ ideo pro exaggeratione repetit·cui compabo te ⁊ aſſimila bo te ⁊ exequabo·que omnia idē ſignificāt

Men. †Cui †comparabo te·vel

cias ↄtant ⁊ ſingulis eccl eſie mēbris q̄ſi ex abūdantia ſanguīs paſtū ⁊ ali mentum prebeant. Sup contritionē filie populi·m· Eccleſia recte vocat ſanctoꝝ filia que tūc cōteritur ⁊ afficitur temptacionibꝰ: qn̄ iecur·i·poten tes ⁊ diuites in terrena deſideria effundūtur. Tunc puulus ⁊ lactens defi ciunt in plateis opidi:cum tales omni felicitate abundare vident·qui niſi puuli ⁊ lactentes in doctrina xp̄i eſſent ⁊ fide·pro talibꝫ in plateis nō defi cerent. Vn̄ dauid. Mei aūt pene·m·o·ſ·p·pe·eſ·ſ·g·m· Monentur autem pedes cū fide paruuli:doctrina impfecti terrenā felicitatem zelantes ⁊ an guſtam viam que ducit ad vitam relinquētes: exeunt in plateas vt effun dant deſideria ſua.

¶ Matribus. &c. Decimus cōqueſtionis locus·in quo infirmitas ⁊ in opia deploratur.

¶ Paſchaſius hy. Matribꝫ ſuis dixe. Hec ⁊ peiora hijs accidiſſe iu deis declarant hyſtorie.

¶ Mora. Matribꝫ &c. Idem pene ſenſus moralitatis ⁊ allegorie ē. Ai ma recto itinere derelicto:cum cepit ſe per exteriora dilatare ⁊ quaſi ꝑ pla teas voluptatis ambulare·arripit latam ⁊ ſpacioſam viam que ducit ad mortem. Ita puuli co gitatus noſtri ⁊ lactens ſciētia mentis: ſi ad exterio ra carnis ⁊ plateas delectationis exierīt nō habēt quod expoſcāt a matri bus·i·illecebris male blādiētibus cū quibꝫ non ē panis qui confirmat cor hominis·i·doctrina ſpūalis:nec vinū quod letificat·i·gratia que mētes in ebriat·ideo exalant animas in ſinu matris. Dum caro quā matrē ſibi cre diderunt in terrā redit·ipſi exalant in ſinum gehenne que ad mortē genuit Unde qui dure mētis eſt·dure corruet in malū·⁊ beatus hō qui ſemꝑ eſt pauidus. Q̄ꝺ quia hieruſalē audire noluit:ad ipſam propheta cōuertens querelas dicit. Cui comparabo te.

¶ Allego. Matribꝫ ſuis dix. Q: puulus ⁊ lactens cuiuſcunq̄ʒ ſcʒ ſexus ꝑ plateas huius ſeculi luxurioſe vagant·ſicut prodigus filius bonis ſuis expoliant ⁊ fame piclitant. vn de inquiūt matribꝫ ſuis·vbi eſt triticū ⁊ vi num. Sed ſunt miſere matres que ad tantā inopiā filios longe a patribꝫ abduxerūt. Notandū autem quāte ſint indolis quāte nobilitatis:qui licʒ inopes:nō querunt ſiliquas aut ordeum ⁊ talia q̄ famelici gratiſſime glu tiunt·ſed triticum ⁊ vinū·⁊ norūt quāuis vicio ſuo degeneres:quales eos pater genuerit ⁊ nutrierit·vn de prodigus filius qui nec ſiliquas habebat Quāti(inquit)mercēnarij·in·d·p·mei abū·p·&c. vnde alibi. Frumento ⁊ vino ſtabiliui eum. Hijs duobꝫ liberi paſcūtur:pane ↄfirmat cor hominiſ vino letificat. Hic eſt panis qui de tritico cōficitur quod in terraʒ cecidit ⁊ mortuū fuit ⁊ de celo deſcendit. Hoc vinū de vinea ſore h·i·de vite que ē xp̄s ſumit. Hoc puulus ⁊ lactens requirit·ſed in plateis nō inuenit·nec a vulneratis digne accipit·ideo in ſinu matrū ſuaꝝ animas exalāt que il los male nutrierant·⁊ in ſinū peſſime oblectationis allexerant. Sapiētior

eſt euāgelicus prodigus qui dicit. ſurgam ⁊ ibo ad p·m·&c·q̄ʒ iſti qui a vo luptatibꝫ carnis quaſi a matribꝫ requirūt ea que paterna ſunt. Si cū p̄ſe eſſent vel ad patrē redirent:nō fame exalarent:ſʒ carnis voluptate dece pti erāt·nō quia querunt hec:ſed q: querunt a carne. Qui aūt ī carne ſūt deo placere nō poſſunt. hij aūt ſunt filij patris qui nō ex voluntate carnis neq̄ʒ ex volūtate viri·ſed ex deo nati ſunt.

¶ Cui comparabo &c. Octauus locus indignationis·quia inſolitum malū ⁊ ſine ↄpatione.

ſ celeſtis·

cui aſſimilabo te filia hieruſalem:

ſ nulli ſubaudis· † ſ ·i·cuius caſus compatione conſolabor te.

Cui adequabo te ⁊ †conſolabor te

ſ plebs iudea que nō debet corrūpi ydolatria q: deo deſponſata·vel eccleſia vel anima

virgo filia ſyon. Magna eſt enim

ſ ſine quiete † ſ aut rarus·ſ·aut nullus

velut mare cōtritio tua: †quis me

ſ falſa.

debitur tui. Nun. Prophete tui

ſ quaſi ꝑ viſionem annūciantes. † ſ bona ſcili cet non vera † ſ populus meus qui beatū te di cūt ipſi te deci·

viderunt tibi †falſa et ſtulta : †nec

ſ tibi ſ quā videbant

aperiebant iniquitatem tuā·vt te

¶ Paſchaſius h. Cui cōpabo te. Nul li dubiū eſt·ꝙ quanto iudea gens ceteris pre cellebat glorioſior·tan to peccatis exigentibꝰ nulla ē modo inferior.

¶ Mora·allego· ꝛ· mixta hyſ. Si cut iudea ceteris reg nis glorioſior·ita ecce ſia omniū noſtrū mat ⁊ filia celeſtis prīe ſum mi regis ſponſa:ꝑ om nibꝫ eſt glorioſa ſic ⁊ fi delis eſt aīa:cuius ē in celo hereditas· haꝝ in ſtificatio ex ſolo deo ē ⁊ ex omībus vna eccle ſia ⁊ vnū xp̄i corpus cū capite ſuo:fide ⁊ chari tate cōiungitur. Et ſi cut ex omībꝫ eſt vna ci uitas glorioſa: de qua dicit. Gl orioſa dicta ſunt de te ci·d·ita vna eſt illa que ī babylonia a xp̄o fornicans degen e rat. Unde pro tedio legētium: ſup haꝝ triū ⁊ ſimiles rui nas·cōtra p̄ceptum et planationis ordinē: vnus adhibet luctus· vt de oī bus ⁊ de ſingulis dicat. Cui compabo te &c. Sicut enī illa glorioſior eſt oī bus:que ad bonū vel ad prauū ſupne vocationis puenit·ita nulli ↄpan da eſt ignominia eius q̄ recidit. Nam ⁊ trina repeticio verboꝝ ſub vna ſignificatione:haꝝ triū vnam amcie cecitatē videt colligere·que de tanto dignitatis culmine:immo deitatis altitudine ad tantā miſerie profundita tem:imo īfra beluinā ignobilitatē ſe proiecerūt. Vn̄· Ego dixi dij e·⁊·f·e ·o·vos aūt ſicut hoīes·m· Nūc aūt q: de tanta gloria prolapſa ē gens il la vel hieruſalē miſtica:lugens ꝓpha vel chorus electoꝝ dei ait. Cui com ꝑabo te quaſi:nō inuenit tibi digna ↄpatio vel aſſimilatio vel exequatio vbi nec ſpēs nec forma inuenit. Tota es īformis·tota es horribilis· totā te poſſidet ↄtritio ad nō eſſe tendis. Neſcio an poſſis reuocari·q̄ſi cui compa bo animā leproſam uel eccleſiā a ſponſo relictā vel gentem illam de ſolio glorie eiectā·nō eſt cuius caſu vel ruina quelibet eaꝝ cōſolari queat. Mag na ē enī velut mare ↄtritio·t· Cōtritio enim gētis illius vel eccleſie corru pte vel cadēns anime:ſi ſemel hoſtibꝫ ſubiecta fuerit quaſi mare nūq̄ʒ qui eſcit·ſed cū vndaꝝ fluctibꝰ ſeſe indeſinent collidit·tradite enī manibꝰ ini micoꝝ pſecutionibꝰ ⁊ temptationibꝰ cōteruntur· vn̄ ſequit· quis medebit tui:ac ſi dicat·nullus medebit niſi ad eum redeas a quo receſſeras. Quis aut nullus·ſ·aut rarus. Nō eſt ei qui tibi faciat bonū·nō ē vſq̄ʒ ad vnū.

¶ Paſc h· Prophete t· Allegoria mixta ē hyſtorie. Habuit hieruſalē pſeudo ꝓphas·habet eccleſia hereticos ⁊ ſciſmaticos· doctores prauos q̇ liniunt abſq̄ʒ tempamēto charitatis·⁊ doloſis argūtationibꝰ vel falſis opinionibꝰ ſubuertūt corda ſimplicium a veritate recte fidei et ſtatu boni opis· vn̄ petrus ait. Fuerūt pſeudo prophete in populo ſicut in nobis ſūt magiſtri mendaces &c. Nec dubiū quin culpa magiſtroꝝ ⁊ ſacerdotū rui na ſit ꝓpl̄s. Docent enī falſa ⁊ ſtulta quaſi viderint viſionē· ⁊ populi pal pant iniquitatē. Multa etiā q̄ docent verbis:malis deſtruūt exemplis vt meretrix que vigilās filiū lactauit:dormiēs extinxit. Hij faciūt omnia cau ſa lucri aut erroris aut iactātie ⁊ ſecordie· de quibꝰ dr̄. Viderūt aūt t·aſ·t· f·⁊ eiectiones. vbi eī ī yſaia hiero·onus babylonis trāſtulit vel tyri vl̄ da maſci·lxx·dixerūt viſio vel verbū. Simachus ⁊ theodocio aſſumptio int̄ pretati ſunt. Qn̄ enī falſi ꝓphe onus populi·i·afflictionē vident ⁊ iminen tia delictoꝝ ſupplicia·falſis cōſolationibꝰ leuigant ⁊ deijcere dorſo pecca torum onera imminētia certant·ſed vtraq̄ʒ ſunt falſa aſſumptio·ſ·⁊ deiectio q: ſepe ex leuioribꝰ culpis:grauiora onera vel aſſumptiones popl̄o p̄nun ciant·ex grauioribꝰ leniora quaſi diuina autoritate peccātibꝰ annunciant Sed ve illis qui dicūt bonū malū ⁊ malū bonū· vel ſcd̄m aquilam·qui di cūt malo bonus es ⁊ bono q: malus es. Hijs ergo duabuſ litteris:prauo

doctores ⁊ auditores propheta plāgit·ſicut eoꝝ interpͣtatio oſtēdit·men·
nun ·i·ex iſtis:ſempiternū ſubaudis ſupplicium·qui ſcʒ vel male docēt ſub
ditos vel male audiunt ſubditos.

¶ Mora. Propheṭe tui ꝛc. Habet anima etiā falſos prophetas exteri⁹
ſcʒ carnis qui pͥſentia nunciāt:futura non curant habet interius falſos co
gitatus quos prudentia carnis gignit·qui falſa ⁊ ſtulta oſtendunt nobis.
Hij enim indicant eſſe damna ſiquid in pͥſenti de voluptatib⁹ mens pͥter
mittat· iniquitatem eſ-
ſe non putāt:dum ali-
qͥd acquirit· aut talio
inimicis redditur car-
ni indicant indulgen-
dum:longiora tempa
promittūt nobis indi-
cia dei futura vel om-
nino negant vel exte-
nuant vel alio modo
futura ꝓphetāt. Hoc
leuigant illud grauāt·
ſua leniora putāt ·alie
na crimina ingrauant
Vnd:prudētia carnis
mors eſt. Hij cogitat⁹
vident aſſumptiones
falſas aut eiectōnes ⁊
ſemꝑ vel aggrauāt vel
acquirunt vel deijciūt
vel minuūt: ex iſtis ſē-
piternum ſibi ſupplici-
um acquirunt.

¶ Viderūt aūt ꝛc
Siquis nō dederit in
ore eoꝝ quippiam·ſan-
ctificant ſuꝑ eum preli
um quaſi magnam pe-
nam pro pͬuis peccatis
imponētes ⁊ aſſumpti
ones quaſi magnū pō
dus indicantes.

¶ Plauſerūt ꝛc.
Quartuſdecimus lo-
cus cōqueſtionis vel i-
dignationis·quia bo-
ſtib⁹ vel extraneis res miranda cognoſcitur.

† ſ penas futuras pͥdicando. † ſ vana ſpe iactā
tes·vel videtes vel luctantes.
ad pęnitentiā † prouocarēt. † Viderūt
·|· ſ ·i·magna ⁊ criminalia peccata eiciēda quaſi
cōmendanda:dicētes que omnia pro ſuo lucro fa
ciunt.
autem tibi ·|· aſſumptiones falſas ⁊
ſ patres condolentes.
eiectōnes. Samech. Plauſerūt
† ſ per rectitudinē fidei incedētes·nō exorbitātes
a iuſticia ſed per viam que chriſtus ē· trāſeuntes·
que dicit·ego ſum via.
ſuper te manibus omnes † trāſeun
ſ ·i·condoluerūt ·|· ſ compatiētis affectu.
tes per viam ſibilauerūt et ·|· moue
ſ mentes. ·|· ſ iudaicam plebē vel eccleſiam
vel animam.
runt capita ſua ·|· ſuper filiam hie-
† ſ glorioſa dicta ſunt d·c·c·d·
ruſalem. Heccine eſt † vrbs dicen-
ſ que tam ſubito de tanta gloria corruit·
vnde pulcra es ⁊ decora·f·i· † ſ mūdi vel corpis
tes perfecti decoris ·gaudiuʒ † vni
·|· ſ accuſantes·vnde deus laudem
m·n·t·q·o·p·ꝛc.
uerſę terrę. Phe. ·|· Apuerūt ſu
ſ ad deuorandam. ·|· ſ chaldei romani
demones quilibet pͥſecutores.
per te os ſuum ·|· omnes inimici tui
ſ quaſi ſerpētes ſ quaſi leo deuorare cupiēs
ſibilauerunt et fremuerunt denti-
·|· ſ vel hieruſalē terrenā·vel delinquentē eccleſiaʒ
vel animā in ſanguine peccatoꝝ conculcatam.
bus ſuis ⁊ dixerūt· ·|· deuorabimuſ

¶ Paſchaſius hyſtor. Allegori· Mor. Plauſerunt ſuper te. Alij
ſuꝑ ſynagogam vel eccleſiam vel animā hec interpͥtantes:plaudētes ma-
nib⁹ inimicos eſſe dixerūt:ex irriſione·ſ·⁊ gaudio inſultātes ſed nos econ-
trario dicim⁹ ſanctos patres ⁊ amicos zelo charitatis affectos.hij cū quā
libet proiectam cognoſcūt plaudūt manib⁹ non ridētis ſed dolētis affectu
qꝛ de tāto culmine ſynagoga vel eccleſia vel anima prolapſa:tam ſubito
ad tantam ruinam ꝑuenit. Hij vero trāſeuntes ſunt ſcdm illud·tranſibo
⁊ videbo viſionē hanc magnam· Hij ꝑ viam trāſeunt: nō hoſtes eccleſię
qui viam pacis neſcierūt·ſed ab errantes ⁊ tumultuātes ad ima corruunt.
Sibilauerūt ⁊ mouerūt ca·ſ·ꝛc·ſibilatio ſubitū ⁊ improuiſum dolentis et
admirātis affectum indicat. Solet nanqꝫ motus capitis vel manuū ſicut
ſibilus ſignificare diuerſos affectus· vnde ſequit. Heccine ē vrbs ꝛc. Nō
hoſtes animę vel eccleſię putāt eam eſſe pͥfecti decoris aut gaudiū vniuer
ſę terrę·ſed ſoli ſancti ⁊ amici qui quāto glorioſiorem ⁊ pulcriorē videbant·
tanto admirantur ⁊ lugēt:cū in manib⁹ hoſtium deiectam videant·ſed qꝛ
gemitū ſanctoꝝ ſuꝑ eam propheta etiā ipſe gemens exhibuit: īimicoꝝ gau
dium ⁊ exultationem ſubicit dicens. Apuerūt ſuꝑ·te·o·ſ·

¶ Paſchaſius. Apuerunt ſuꝑ te. ꝛc. Hic quoqꝫ hyſtori. Allegorice
Moꝝ.ſimul exponemus qꝛ parū differre auertimus ⁊ tedioſo lectori per-
cimus. Propheta afficit: vel qꝛ amici gemunt pro hijs trib⁹ ex quib⁹ una
ciuitas colligitur·vel qꝛ inimici inſultant ſi qua proſternit. vnde· Apuerūt
(inquit) ſuꝑ te·os·ſ·ꝛc. Inimici os apiunt cum qd̄ accuſēt:inueniūt. Alij
tenent os clauſum cōtra hieruſalē deiectam vel delinquētem eccleſiaʒ vel
animā in ſanguine peccatoꝝ cōculcatam cū cottidie venant quid accuſan
do obiciant. vnde. Deus laudem meam·n·t·ꝛc. Felix aūt cui ſi obiciūtur
culpe:laudes eregione aſſiſtunt quę culpas repellūt. Sibilauerūt vt ſer-
pentes·fremuerūt dentib⁹ vt leones ad deuorandū rugiētes· ſicut ē boni
charitate cōpuncti ſtupore ꝑmoti:dolentes ſibilant ⁊ caput agitāt· ita iri
dentes cū quēlibet corruiſſe viderint·ſibilant ⁊ fremūt. vnde ſequit. Iſta

eſt dies quā expectabam⁹ ꝛc. Iſtam diē ſemꝑ expectant hoſtes qua liceat
eis: vel cuiuſqꝫ aīam vel totam eccleſiā deuorare·ſʒ hoc nō poteſt fieri niſi
exigentib⁹ peccatis ⁊ iuſto dei iudicio ꝑmiſſum fuerit·ſicut terrenę hieruſalē
accidit. vnde addit. Fecit deus quę cogitauit ꝛc.

¶ Fecit domi. ꝛc. Septimus indignationis locus qꝛ nefariuʒ factum
⁊ ab omni iure remotum.

¶ Paſchaſius hyſ. Fecit d·quę c·ꝛc. Sepius ſynagoga malis ſuis
deū irritās:iuſtā ꝑme-
ruit pęnaʒ·ſed diuina
bonitas ſuſtinuit ad pe
nitentiā·ſed qꝛ ſceleri-
b⁹ ſuis v.at dei paciaʒ
tandē ſcdʒ merita dig
nam ſuſtinuit pęnam.
Vn̄ moyſi ꝓ pplo ro-
ganti rn̄ſum ē. Dimit-
tam iuxta verbū tuum
veruntā in die vltōis
viſitabo ⁊ hoc peccatū
nō qꝫ dn̄s in die vltio-
nis debuerit pūire idē
peccatū qꝛ nō iudicat
bis in idipm· ſed quia
peccatū ydolatrię pa-
rē nō dereliquerūt nec
penituerūt. vn̄ ait. Fe-
cit dn̄s q·c·ꝛc. plagas
ſcʒ impleuit qͣs in lege
pͥdixerat ⁊ prophetis.

¶ Mora. Fecit d·
q·co·ꝛc. Aīa quoqꝫ in
ꝑtāte hoſtiū tradit qꝛ
in die bonoꝝ fuit ime
mor maloꝝ. Idcirco
vēit dies quā expecta
bāt hoſtes qn̄ fecit dn̄s
⁊ cōpleuit ſermonē ſuū
ī ſcripturis pͥdictū. vn̄
dn̄s in typo hierſm pͥ
ture: videns aīam ma
lis hmōi circūdatam:
fleuit dicens. Quia ſi
cognouiſſes et tu. ꝛc.

ſ quia ablato dei auxilio hieruſalē deuora
re poſſumus
En iſta eſt dies quā expectabam⁹
ſ euge euge viderūt oculi noſtri
ſ tandem
inuenim⁹·vidimus·. Ayn. Fe-
ſ diu expectauit tribuēs ſpa
cium penitendi ſ oꝑe
cit dn̄s quę cogitauit·cōpleuit ſer
ſ non bōis ·|· eterna preſentia·vel longe an
te per prophetas
monē ſuū quē pͥceperat a ·|· diebus
ſ niſi dominus edificauerit ꝛc
ſ ne ſemper habeat facultatem peccandi
·|· ſ quia tu tibi parcere noluiſti
antiquis. Deſtruxit ⁊ non ·|· pepcit
ſ ſ exaltauit ſ exteriorē vel interiorē.
⁊ letificauit ſuper te inimicum ⁊ ex
ſ exaltari ꝑmiſit. ·|· ſ poteſtatē vicioꝝ ſ chalde
oꝝ vel romanoꝝ vel demonū.
altauit ·|· cornu hoſtium tuoruʒ.
ſ intentione. ſ hoſtium. ſ ·i·ꝯtra
Sade. Clamauit cor eorū ad do
ſ blaſphemandum ſ diuinam potentiam
ſ eccleſię vel aīę
minum · ſuper muros filię ſyon.
ſ exitus aquaꝝ deduxerūt oculi mei
† ſ diuina inſpiratione·non humana volūtate in
fuſas
Deduc quaſi torrentem † lacrimas
ſ in proſperis ſ in aduerſis ſ moduʒ lacri
mandi determinat
per diem ⁊ noctem · nō des requiē

Hʒ ergo aīa ꝑuerſa diem ſuam hic·qͥ trāſitorijs bonis fruit· cui etiā ea aſ
ſunt qͥ ad pacem ſunt:dum reb⁹ gaudet tempalibus· dum extollit honori
bus·dum carnis voluptate reſoluit·nec vētrure formidię pęnę tenet. Pa
cem hʒ in die ſua·ſed ęterna damnatio reſtat in die aliena in qua pro ini
quitatib⁹ ſuis cruciabit in ęternis pęnis. Tūc quę ad pacē nō ſunt ī ama
ritudine erūt:tūc ſecum rixari incipiet dicēs·cur damnationem nō ꝓuidi
cur mētis oculos clauſi:cur has pęnas nō expaui: vn̄. Nūc autē abſcōdita
ſunt ab oc·t· Facit ergo ſubito qͥ diu expectās deliberauit·ꝯplet dominus
ſermones ſuos quos pͥcepit·dum iubet deire qͥ pͥdixit. Deſtruxit ⁊ nō pep
cit:ne ſemꝑ facultatē habeat peccādi·⁊ qͥ ſibi ꝑcere neglexit: hoſtibus diri
piendam tradidit·quoꝝ cornu exaltat dum poteſtas dn̄andi tribuit· ⁊ qͥ
ſe iugo inimicoꝝ eruere noluit:ſubiugat. vn̄ addit. Clamauit cor coꝝ.

¶ Allego. Fecit d·q·co·ꝛc. Sicut inimici corporei cōtra hierlm hec fe
cerūt· ſic ſpūales nequię ⁊ miniſtri antiqui hoſtis cōtra eccl̄am faciūt:qn̄ deo
iuſte iniqͥs de illa·ſ. vl aſcente ſibi creditam:pęnis et doloribus affligunt.
Hoc tn̄ de hijs dr̄ qui in eccleſia videbant·nō de iſta de qua petro dicit
portę inferi non pͥualebunt aduerſus eā· ſed de quib⁹ dr̄. A nobis exierūt
ſed ex nobis nō erāt· Cornu hoſtiū exaltat cū eccl̄a infirmat: regnū·ſ·⁊ po
tētia dyaboli.

¶ Paſchaſius h. Allegorice. Mor. Clamauit cor eorum. Clamauit
magis ītentione qͣ voce. Viſibiles inimici aut inuiſibiles ſuꝑ muros filię
ſyon clamāt animę·ſ· vel eccl̄ę vel ciuitatis terrenę·cū poteſtatem qua eis
dn̄antur:nō diuino iudicio ſed ſuę potētię aſcribūt·clamant aūt cōtra do
minū cuius potētia quaſi murus protegit ⁊ defendit. Cū vero auxiliū ſuū
ſubtrahit:hoſtes ſuꝑ muros eoꝝ quos opprimūt dicūt clamare cōtra do
minū:cū·ſ·ſibi attrahūt quicqͥd ꝯtra eos poſſunt quos dei ꝓus muniebat
auxiliū quaſi liberare nō poſſit. Talis enī oppreſſio venit de equitate iudi
cij:nō de impotētia protegētis·hoc quoqꝫ ꝓpha inter ceteta deplorat. Et
notandū qꝫ hec ad ſupiorem ſenſum reſpiciūt quotiēs enī metrici uno ver
ſu vel duobus ſenſum explere nō poſſunt·in pͥncipio vl in medio alterius

diſtinctionem faciūt. Vñ mox ad i pam hieruſalē ↄuertitur ſermo. deduc quaſi torrentē lacri. Torrens non ſemꝑ vno eodemq; impetu currit vl̄ de fluit. ſed ſicut inundatio de celo cōfluit. ſic ⁊ lacrime .ſ. que diuina inſpiratione ⁊ cōpunctione cordis generant̄. Nemo quidē poteſt vt torrentem lacrimas deducere. ſed hijs verbis innuit̄ ꝙ mens ⁊ oculi ſemꝑ pati debent eſſe ⁊ lacrimas iuxta gratiā diuine inſpirationis effundere. ⁊ in proſperis ⁊ in aduerſis nunq; quieſcere vt nemo ſibi ꝑcat dum uiuit ⁊ nemo torpeat quaſi ſecuritate accepta: donec ad illam req̄em ꝑueniat in qua abſterget deus omnez lacrimaz .a. o. ſ. Vñ euntes ibant ⁊ fle. ⁊c. Hec ſunt vere iuſticie aīme que ꝑ ſade ſignificant̄. Neq; taceat pupilla oculi tui. Pupilla oculi tui ⁊ orat ⁊ īpetrat compuncta diuīa inſpiratione. Iſta tacere non debet donec deus hijs malis finē īponat ⁊ omnē lacrimaz abſterget.

Neq; taceat ⁊c. Eſt aūt oculus interior qui ad deum ſtillat. vnde exterior cōlacrimat. ⁊ tūc fluminiſ īmpetus .le. c. d. ⁊c. alioquin ſterilis eſt lacrima. q; tace pupilla.

Conſurge .l. ⁊c. In nocte cōſurgit q̄ de tribulatione vel āguſtia ꝑſentis vite: ſpe eleuatus torporē negligētie excutit. ⁊ īdeſeſſuſ ↄtra oīa aduerſa ſe accingit. in oībꝫ deū laudat. vnde addit. Surge ⁊ lau. in noc. ī ꝑn. ui. q; calli dus hoſtis dum flagella ingerit: vt deus blaſphemet̄ intendit. vnde iob ait. Sicut dño placuit ita f. e. Sit. n. d. b. In principio vigiliaꝝ laudare debemus. vt oīa que agim⁹ aut patimur: ad gloriā ⁊ ad laudē eius referamus. ne torpētes in principio opis opꝑmamur ſomno deceptionis. vnđ oīa in gloriā dei facite. Multe quidē ſunt vigilie in quibꝫ laudādus eſt dñs. ⁊ maxime ꝓcauendū eſt. ne ab initio intētionis op⁹ cōdemnet̄. Cum aūt opus bene incipit̄: reſtant adhuc vigilie quibꝫ vſq; ad finē ī gloria dei ↄſūmetur. Effunde ſicut aquā cor tuū. Ille ſicut aquā cor ſuuz effundit in cōſpectu dñi. qui ex intimo affectu cordis: lacrimas producit cōpunctionis q; ſacrificiū deo ſpūs ↄ. Si tm̄ tātus lacrimaꝝ ymber nō affuerit. nō eſt deſpandū. vnde. Anima. m. ſ. t. ſ. aqua tibi. Animā arentē ſicut terrā ſine aq̄ ꝑnitēs coram dño expandit vt irriget ymbribꝫ ſuis. qui ſicienti ꝑplo aq̄s de petra produxit. Cor quoq; ſicut aqua effundit̄. qñ liquefactum amore dei ⁊ proximi quaſi glacies calore reſoluit̄. vnde ſequit̄. Leua ad deū manus. Pro ꝑuulis ad deū manus leuat qui oꝑa miſericordie pro humilibus mēbris xpi exaltat. qui fame ⁊ ſiti ꝑeunt q; terrenis adheſerūt. Hec ē autē ꝑfecta charitas. vt cor quaſi aqua fundat̄ ad deū ⁊ manus leuent̄ ad proximū. Sicut moyſes dicit̄ manus leuaſſe ne ꝑpl's dei vinceret̄: ſic cogitationes aīme tenere vt ꝑuuli eccleſie ↄſeruent̄. vnde. Liquefacta eſt aīma mea vt dilectus locutus ē. Non enī cor vel aīma reſoluit̄ a frigore infidelitatis niſi calore diuine inſpirationis. Et ideo ſemꝑ orandū: vt reſurgat aquilo. veniat auſter ⁊ fluant aromata. Tunc enī fluunt aromata orōnum cū mens diuino ſpū eſt afflata. Sed ne ſola dilectio ſufficere videat̄: leuande ſunt manus pro ꝑuulis qui ꝑeunt fame verbi in capite omniū compitoꝝ. Niſi enī in vijs ⁊ in capite compitoꝝ eſſent. nō fame vel ſiti verbi laboraſſent. Sed reuocandi ſunt de triuijs. de plateis ⁊ de capite omniū compitoꝝ vt veniant ad dñi prandiū: ne fame ꝑeant imꝑꝑetuum. Leuande ſūt manus vt amalech vincat̄ ne ꝑuuli ↄterant̄. vnde paulus. Ne alijs forte ꝑdicans ipſe reprobꝫ inueniar. Poſtq; miſeram hierl'm vel eccl'am vel cuiuſlibet animam ad lacrimas prouocauit ad ipm̄ deū verbū ſupplicationis cōuertit ſi qño a vindicta poſſit reuocare dicēs. Vide dñe ⁊c. Notanda eſt aūt pij prophete diligētia: que multiplici ardore rapit̄ ad diuerſa. nūc mala ſue gentis replicat. nūc luget ꝑccata. nūc ꝑdita bona ↄmemorat. nunc offenſum deū dolet. nō ceſſat tn̄ ꝑfundere ꝑreces. vñ addit. Vide d. ⁊c.

ſ compūctio rationis
tibi: neq; taceat pupilla oculi tui.
ſ a torꝑe negligētie. ſ .i. aduerſitate.
Coph. Cōſurge: lauda in nocte
ſ ne in principio opis ſomnus obrepat decepti onis. ſ preuenerūt oculi. m. a. t. d.
† ſ lacrimas compunctionis
in pñcipio vigiliaꝝ. †effunde ſicut
ſ in calore dilectionis dei. diliges. d. d. t.
aquā cor tuum ante cōſpectuz domini.
ſ vox prophete hieruſalē deū laudare precipitur vt ꝑuuli eius a fame ⁊ obſidione liberentur. ſ .i. oꝑa.
Leua ad deū manus tuas ꝑ
ſ magni enī non ꝑeunt. ſ verbi dei.
† ſ ſi ſic nō eſſent nō ꝑiſſent.
aīa paruuloꝝ tuoꝝ: q̄ fame † ꝑeunt
in capite oīm compitoꝝ. Res.
ſ oculis miſericordie. ſ diligēter. † ſ exſpoliauerꝭ bonis ſuis.
Vide dñe ⁊ conſidera: quē † vindemiaueris ita. Ergo ne comedent
ſ quaſi qño poteſt hoc fieri.
ſ anime peccatoꝝ. ſ ſicut martha filia eleazari
mulieres fructū ſuū: paruulos ad
ſ opm. ſ pro q;.
menſurā palme. Si occidit̄ in ſanctuario dñi ſacerdos ⁊ propheta:
ſ vt zacharias.
ſ terrenis negociis
Sin. Jacuerunt in terra foris
ſ debilis ſ puer. c. annoꝝ ſ qui virginitate videbantur pollere ſ fortes
puer ⁊ ſenex: virgines mee ⁊ iuuenes mei ceciderūt i gladio. Inter
ſ inuiſibili
fecti ſunt i die furoris tui: ꝑcuſiſti. nec miſert⁹ es.
† romanos vel demones
Thau. † Vocaſti
ſ cui nemo reſiſtit ſ eū ſolu⁹ fuerit timebūt electi ⁊ terrꝭ purgabūtur ſ hoſtib⁹. nō deo
† ſ quibus nemo reſiſtit
quaſi ad diem ſolemnē: qui † deterrerēt me de circūitu. ⁊ nō fuit i die
ſ in circūitu impij ambulant
ſ diſtricti iudicij ſ indiſcuſſus
furoris domini qui effugerꝫ ⁊ reliquꝫ.
† ſ diſciplina tyrocinij vel corpore chriſti ſ lacte doctrine
Quos † educaui et enutriui
ſ dyabol⁹ vel roman⁹ ſ vicijs emolliuit ſ in ore gladij
inimicus meus cōſumpſit eos.

Vide domine ⁊c. Quartus locus cōqueſtionis. Res enī turpes et indignas deplāgit. vnde ſequit̄. Ergo ne comedent mulieres ⁊c. Jacuerūt in terra foris puer ⁊ ſenex.

Vide domine ⁊c. Deū nihil latet. rogat tñ vt videat. vt verbis et affectibꝫ ad miſericordiam flectat. Nouit enim clementez deū in natura et ideo rogat vt mala ſue gentis inſpiciat. Quē vidē miaueris ita: quaſi nulli genti tanta beneficia ↄtuliſti. nulli tā iuſte tanta irrogata ſunt ſupplicia quia pro vuis fecit labruſtas ⁊ ꝑ fructu ſpinas. Nō eſt quē vindemiauerit dñs ita. niſi qui eius imitat̄ exēpla a quibꝫ abſtulit legis et oīm cerimoniaꝝ ornamēta. Cū enī eum q̄ cuncta ꝑſtiterat occiderūt: oīa bona celeſtis ⁊ terrene vite pariter amiſerūt: qui de tāto amore meruerūt offēſam. de tanta glā ignominiam. Ad hec vindā deū prouocat. vt ſic afflictis quāuis immeritis ꝑcat. Ergo ne comedent. mu. ⁊c. Quaſi. Qño iſta fac. ē: hoc enī in libro regū mulieres feciſſe legim⁹. ⁊ ioſephus idē teſtat̄. Paruulos ad mēſuram. in alijs codicibꝫ expꝛſſius legit̄: ad mēſuram palme. nec īcredibile. Tāta ei erat fames vt nec formę ꝑcerēt nec nature. Si occidit̄ in ſanctuario de. ſ. ⁊c. quaſi iuſto dei iudicio puniuntur. qui ſanctuariū dñi polluerūt ſanguīe prophetarū. Hoc quoq; eccl'e xpi ⁊ anime fideli timēdum ē. Si enī diuinis mancipati officijs ſimilia ↄmittim⁹. ſilr puniemur ⁊ nr̄a religio ꝑꝓbanabitur. Mulieres quoq; .i. aīe peccatoꝝ: ad mēſuram palme filios vteri ſui ↄmedunt. q; quicq̄d vicioꝝ ex ſe gignūt: ad menſurā oꝑm recipiūt ſuiſq; ſaturant̄ fructibus. vñ magis nobis lugendū eſt q; explanandum: ne exaltati vſq; ad celos: demergamur vſq; ad abyſſos.

Hyſtori. Jacuerunt in terra. Populū bellatorē cū regibꝫ ⁊ ꝑncipibus interemptū gladio. reliquā etatem captam eſſe demōſtrat.

Allego. Jacuerūt in terra. Omniū mala quaſi ſua plāgit ꝓpha q̄ vndiq; caritate occulatus ⁊ oīs ī oībꝫ: ī ſingloꝝ corpoꝝ ſingulis mēbris mala ſua ꝑſcrutat̄ ⁊ lamētatur. Sic quilibet infuſus dilectōne dei ⁊ proximi: ad oīa ſe debꝫ effundere: mala oīm quaſi ꝓpria deflere. vt videat̄ ſiqua mēbra eccleſie iaceāt in terra foris .i. terrenis occupētur negocijs. de quibꝫ dicit̄. Nemo militās deo im. ſe. ſe. ne. Foris iacēt qui exeūt a nobis nec ꝑmanent in opibꝫ fidei. plures aūt corꝑe intus ſunt ⁊ apud nos viuūt ſed apđ deum ꝑditi ſunt. Puer qui iacet in terra virtute ſenum nō roboratur. ⁊ ſenex. q; puer. c. annoꝝ maledicit̄. Virgines ⁊ iuuenes. etas florida ⁊ iocunda gladio aduerſarioꝝ in animo feriūtur. ⁊ qđ peius eſt in die furoris eiuſ interficiūtur. Alit̄ ꝑcutitur vetus hō vt corruat ⁊ nouus reſurgat. aliter ꝑcutiūtur ⁊ occidūtur qui ſtare videbātur. qui in die furoris ſine miſericordia occidūtur. Inde naſcitur fletus irremediabilis quo plāgunt̄ qui neſcierūt. qui gladio furoris dei iā interfecti ſunt eterne damnationi deputati.

Vocaſti quaſi ad d. ⁊c. Deſcribitur vltima captiuitas oīm electorum planctibꝫ deplorata. Thau littera ꝑponitur vt in frontibꝫ gementiū ⁊ dolentium ſignata inueniatur. in quib⁹ aūt inuenta nō fuerit: exponētur inimicis ſuis. quaſi ad diem ſolennē vndiq; cōgregatis. qui ſupra dixerūt Iſta eſt dies quā expectabam⁹: inuenimus. vidimus. Dies ſolennis dicit̄ Non ꝙ deo placeat ſed ꝙ tunc improbroꝝ expectata laſciuia ↄpleatur ad cuius ſolennitatis diem .i. vltimi examinis ſoluetur ſathanas. vñ addit. qui terrerent me de circūitu. Videbūt etiā electi demones vndiq; cōgregatos: viſu horrēdos: ad deuorandas animas effrenatos. ⁊ exterriti purgabūtur. nec erit qui effugiat. aut qui relinquatur indiſcuſſus. Unde ſanctoꝝ ↄcio gemebūda ⁊ planctu ↄſona: adēpta ſibi mēbra deplorans dicit Quos educaui .ſ. tyrocinij diſciplina. ⁊ enutriui lactea doctrina. quia nou

peruenerũt in virũ ꝑfectum· vt dimicarent cõtra exercitum hoſtiũ· inimic⁹ cõſumpſit eos vicio ꝑ ſcꝫ delicijs. Ideo nõ eſt eoꝝ qui effugiat· niſi q̇ ſigna que thau ſignat: in fronte portat. vnde qui vult venire poſt me· ab·ſ·ꝛc. Reliqui nõ effugient gladium furoris dñi quãuis in eccleſia editi· educati nutriti q: inimicus conſumpſit eos.

C. III.

Paſchaſius. Lamẽtationib⁹ inſiſtere ſi forte vt in libro iudicum legit. Angelo mala nr̃a monente ⁊ annunciãte de galgal·i· voluptatib⁹ aſcẽdamus ad locũ flentiũ cum ipſo· vbi cũ loqueretur ad omnem iſrael leuauerũt vocẽ ⁊ fleuerunt. vnde vocatum ẽ nomẽ loci illius flentium vel lacrimaꝝ. Sꝫ quia flere pena ẽ vicii, uenitur qui diligat lamentationes. Nos ãt in hijs quaſi in quadã ſpecula huius mundi turbines· et naufragia noſtra cũ gemitu· ⁊ dolore cõſideremus. Tercium igitur aggrediamur alphabetũ: trimetro compoſitum in quo terni verſus vna eademqꝫ littera incipiunt· qd̃ in trib⁹ alijs alphabetis ſaphyco metro cõpoſitis nõ inuenit᷑. Hic aũt quedã de eccleſia quedã de paſſione xp̃i altiori ſenſu requirere debemus· qd̃ ſine fletib⁹ nõ poſſumus. Rogemus ergo quaſi ſedẽtes ſup aſinam·i·ſup laſciuam carnẽ vt irrigare dignet᷑ deus arentem animam· ⁊ ſi nõ irriguũ ſupius ſaltem concedat inferius.

Aleph. C. III.

ſ chriſtus vel eccleſia ſ diligẽter ſ viriliter agens.
Ego uir uidẽſ
ſ ex qua omnes diuicies in paſſione ſ clementiam iudicis captat a ꝑſona ſua· ſ non furoris ſed correctionis
paupertatem meam in virga in-
ſ quaſi leproſum ⁊ abiectum
dignationis eius. Aleph. Me
ſ tribulationis
minauit et adduxit in tenebras et
ſ proſperitatis ſ in labore hominum ſunt
non in lucem. Aleph. Tantum
ſ non alios qui in labore hominum nõ ſunt
ſ iuuando· cedẽdo· parcendo· ſ operationes
in me vertit· ⁊ cõuertit manũ ſuaꝫ

Paſchaſius. qꝫ in funebri tocius corporis lamentatione profunda de xp̃o ⁊ eius corpe apiuntur miſteria· ⁊ nũc ad ſynagogam· nũc ad eccleſiam· deinde ad xp̃i paſſionẽ luctuoſa diſcurrit orõ. Nũc de xp̃o· ⁊ eius corpe agit᷑· vt prior huius alphabeti inſinuat verſus nunc moralitas permiſcet᷑. Si quo cordis nr̃i duricia i lacrĩas ſoluat᷑ aut ꝓ hijs q̇ labũt᷑ ꝺ xp̃i corpe· aut ꝓ hijs q̄ iudeis accidẽt i captiuitate· aut pro hijs q̄ fiũt i capite vel ꝓ hijs q̄ mẽbra patiũt᷑ vel q: hoĩs ꝑuamur. Vt aũt meli⁹ diſcernam⁹ que ꝑtinent ad caput· que ad corpus· ꝑma regula tyconij inſpiciat᷑· que eſt de xp̃o ⁊ eius corpe. Qñ a capite ſine ꝑmutatione ꝑſone ad corpus vel a corpe trãſitur ad caput· vel qñ eadem ſentẽtia nõ minus capiti qꝫ corpori cõgruere videt᷑· nec tñ ab eadem ꝑſona recedit᷑ ſicut in hoc verſu. Ego vir vidẽs pau·m·ꝛc· ⁊ vetuſtam fecit pellẽ meam ꝛc. vnũ enĩ hoꝝ quãuis oĩ corpi ꝯueniat· aptius tñ aptat᷑ capiti. Alteꝝ vero mẽbris· vt ꝑ carnẽ ⁊ pellem ⁊ oſſa illi accipiuntur, qui in eccl̃a vetuſtate cõtagionis afficiuntur· ⁊ ꝑſſuris tribulationũ cõteruntur. Nam ꝙ dicit ego vir vi·pau·m· ⁊ quãuiſ plãgenti ꝓphe cõueniant· tñ manifeſtius xp̃i vocẽ ſonat qui in manib⁹ ꝓphetaꝝ aſſimilat᷑· ⁊ oẽs in ſe ꝑ regenerationeꝫ colligit vt occurramus in virũ ꝑfectũ· ⁊ plenitudinẽ corpis xp̃i.

Hilibertus. Vniuerſas fere lamẽtationes hieremie·v· queſtionis loco iſigniri diligenti patet lectori: deplorant᷑ enĩ ſingula incõmoda ante oculos iudicis ſic digeſta vt videat᷑ videre ⁊ re ipſa ad miam ꝯdeſcẽdere.

Ego vir ui·pau·m· Hyſtorice. Hieremias nõ minus deplorat ꝓpli ruinã qꝫ anguſtiam ꝓpriam: qui paupertate cũ eis tribulat᷑. Indignationẽ dei patit᷑. In tenebras adducit᷑· ⁊ nõ in lucem· ſup eum vertit᷑ ⁊ cõuertitur manus dñi vt expiatur· an ſe velit ſequi quib⁹ pell᷑ ⁊ caro hieremie afficit᷑ fame q: vetuſtate· ⁊ cõteritur uigor ꝓpli· q: malleo ꝑſecutionis· ⁊ deficit virtus bellandi. Obſidionẽ quoqꝫ plãgit dicẽs· edificauit in gyro meo ꝛc. vñ ſi cognouiſſes ⁊ tu· ⁊ poſt pauca circũdabunt te inimici tui vallo. Populum quoqꝫ ſuũ circũdatum amaritudĩe miſeriaꝝ· ⁊ labore anguſtiaꝝ plangit qd̃ in ꝑma obſidione cõtigit· in qua hieremias a populo nimia cordis amaritudĩe vexatus ⁊ pro populo labore tribulationis afflictus eſt ⁊ hoc eſt qd̃ dicit circũdedit me felle· ⁊ i tenebras collocauit me· q̄ſi·mor·ſe. Hoc apte hieremie cõuenit qui recluſus ẽ in tenebris carceris· vt pene mortuus ſit: q̄ſi pro reatib⁹ ſuis mori meruerit.

Mora. Ego vir vi·p·m· Solus ſpũs hoĩs ſcit que ſunt hominis: qui quotiẽs diuino ſpũ tangitur: paupertatem ſuã intelligens afficit᷑ fletib⁹ dicens. Ego vir vi·p·m· q: cũ dei indignatione flagellet᷑· cũ fletib⁹ afficitur ſe nichil eſſe cognoſcit· cui nulla ẽ compatio virtutis ne de ſe ꝑſumere poſſit. Nemo enĩ bene gloriat᷑ caſtũ ſe habere cor. Jam humilis iõ lacrimoſus cõſitetur. Ego vir vi·p·m· Non enĩ de ſe ꝑſumit correctus virga indignationis. vnde addit Me minauit q: oĩs anima cũ iram dei recordat᷑ ⁊ terrorem iudicij diſcutit ⁊ facta ſua ante oculos ſuos quaſi in mortis articulo ponit erroris ſe interfectã in tenebris verſari videt dũ meritoꝝ ſuoꝝ paupertatem agnoſcit in virga indignationis eius·i· dei. Vnde bene dicit. Me minauit ⁊ adduxit in tenebras. Etiã cum de ſe nichil niſi infirmũ ſentit: ſe adductam quaſi in tenebras plãgit· talis aĩa dum virgã diſcuſſionis di ⁊ minas cõtemplatur: ⁊ mala ſua vndiqꝫ ꝑſcrutat᷑ adducta in tenebris ⁊ nõ in lucẽ recte creditur ne de ſe ꝑſumat humilitatẽ ꝑdat· ſupbiam incurrat· q: beati·p·ſpũ. Bene ſpũs hoĩs paupertatem ſuã videns cõtremiſcit dum ſe ſe ſub virga indignationis ꝯuerſari nõ ambigit· ⁊ ſe ad hoc minatã ⁊ adductam intelligit. Hec eſt doctrina que ꝑ aleph ſignificatur. vt ſeſe ſemꝑ anima inſpiciat ⁊ omnia ſua retexat ⁊ lugeat donec illuminet eã oriens ex alto· qui venit illuminare hijs qui in tenebris et i vm·mor·ſe. Tantum in me vertit manũ· materno aĩo deus exponit animam tẽptationib⁹ et a hijs aliqñ plorantẽ, aliquãdo dolentẽ in ſinũ recipit· lac doctrine ſuggerit· blãdit᷑. Hoc ẽ qd̃ dicit tm̃ i me vertit ⁊ cõuertit manũ ſuã tota die.

Allego. Ego vir vi·pa·m· Poteſt omniũ ſanctoꝝ vox iſta eẽ quantum quaſi ſunt vniti in corpe chriſti: quantũ eãdem paupertatem fuerit imitati: quãtum in virũ ꝑfectum fide ⁊ ope collecti: vñ ſequit᷑. In virga indignationis eius. Alia eſt virga furoris alia indignationis· alia correctionis alia regni. Eſt enĩ virga ferrea qua conteruntur vaſa teſtea in ira furoris. Alia qua in equitate regũtur ſancti vt dirigãtur ad brauiũ ſupne vocationis. Eſt virga indignationis de qua ad hieruſalẽ dicitur. In indignatione mea ꝑcuſſi te· ⁊ in recõciliatione mea miſertus ſum tui. Hac enĩ virga ꝑcutit vt miſereatur· hac virga chriſtus ꝑcuſſus eſt· nõ ꝙ indignatõne dignus eſſet: ſed propter ſcelus ꝓpli ꝑcuſſus eſt. Hoc ẽ qd̃ dicit·i· virga indignationis eius.

Allego. Ego vir vi·pa·m·ꝛc. Licet hoc oĩbus cõuenire videatur· excellentius ꝺ chriſto intelligitur. In quo ſicut excellũt oĩa: ita ⁊ viſio iſta. Quid enim mirũ ſi paupertatem ſuã quiſqꝫ videat qua pene oĩs preſſuſ laborat· ſed ſicut glorioſior eſt paupertas chriſti· ⁊ mirabilior ẽ oĩbus diuicijs ſeculi qui non rapinam arbitratus eſt eſſe ſe equalẽ deo·ꝛc. ita hec viſio paupertatis profũdior. Ideo tota mẽtis ⁊ corpis intẽtione cõſideranda. vñ. Beatus qui intelligit ſup egenũ ⁊ pauperẽ. Si enĩ chriſti paupertas: cõmunis eſſet· ſenſu diſcerni poſſet· nec ſolo intellectu paſceret· nũc autẽ beatus predicatur q̇ intelligit· hñ aũt chriſti paupertas admirãda et inquirenda cũ ſanctoꝝ (ſcd̃m aplm̃) altiſſima ſit paupertas que a paucis intelligitur· tãtomagis ergo illa admirãda· quã ⁊ angeli mirantur ⁊ de qua intellecta beatitudo naſcitur. Sunt quidẽ: beati pauꝑes ſpũ ſed eo ſpũ quo iſta paupertas intelligitur· q̄ a ſpũſancto reſeratur. Propterea triũ verſuũ pricipia apud hebreos ab aleph inſigniũtur q̄ doctrina interꝑtatur. Iſta enĩ doctrina eget hic ſenſ⁹ ꝺ quo ſũm⁹ auctor gl̃atur· ⁊ q̄ſi ſingularis ſit q̇ videat ⁊ q̇ intelligat ait. Ego vir vi·p·m·ꝛc· quaſi ego cui aſſunt oẽs theſauri ſapiẽtie ⁊ ſc· video·p·m· quã ſpõte pro alijs ſuſcepi· quã miſeri nolũt intelligere· q̇ necomnimodã miſeriaꝫ ſuã volũt aduertere.

Allego. In virga indignationis eius. Ob indignationẽ ſceleꝝ nr̃oꝝ paupertatẽ ⁊ paſſionẽ ſuſtinuit: vt liuore ei⁹ ſanemũ. Huius paupertatis miſteriũ aut nulli ſanctoꝝ· aut pauci vidẽt ad plenũ· quãta bonitas di quãta dilectio ſup filios ire· quãta mĩa in filios recõciliationis· ideo q̄ſi ſol⁹ videat dicit. Ego vir vi·p·m· Videt ſuã mirã ⁊ ineffabilẽ· videt ſuoꝝ mẽbrorũ paupertatem· q̇ ipſi cõiungũtur ſciẽtes ꝙ paſſio pau·non·p·i·ſ· Recte ergo vna vox ẽ ⁊ capitis ⁊ corpis. Ego vir v·p·m· q: caſtigat de⁹·o·ſi·q·re· prolepſis i hoc loco·i· ꝑſumptio rerũ dicẽdaꝝ notatur. Prepoſit enim eiuſ cũ nõ dixerit ad quẽ referatur· q: notũ eſſe nõ ambigit ꝙ pater filiũ virga paſſionis percuſſit· nõ ergo mirũ ſi mẽbra eius virga indignatõnis· ad correctionẽ percutiũtur· vt ſit vna vox· vnus gemit⁹· vnus plorat⁹ in ualle lacrimaꝝ. vnde me minauit ꝛc.

Me minauit et ad.ꝛc. Cum ſcꝫ ⁊ voluit pat᷑ cõterere filiũ in infirmitate ⁊ reputatus ẽ q̄ſi leproſus ⁊ percuſſus a deo· ⁊ humiliatus q̄ſi in tenebras ⁊ nõ in lucẽ ductus eſt· ſed tenebre eũ nõ apprehẽderũt. Eccleſiã quoqꝫ minis ⁊ terrorib⁹ ſubicit ⁊ adducit in tenebras afflictionis ⁊ nõ in lucꝫ preſentis proſperitatis. vnde ſequitur tm̃ in me.ꝛc.

Tantũ in me ver.ꝛc. Hoc quoqꝫ ad caput ⁊ mẽbra eque refertur quicũqꝫ enĩ volũt pie viuere in chriſto per·p· quoꝝ vox eſt tantũ in me· alios enim nõ corrigit· ſed libere vagari permittit eccleſiam uero tã ꝺ iudeis qꝫ gentibus multis diſciplinaꝝ affligit angorib⁹· manũ ad flagellandã

mittit qꝛ caſtigat o mnē filiū·q·r·ꝛ clemēter cōuertit vt miſereat᷑. Manum
eni cōuertimus cū a feriendo retrabimus·cōuertit ergo manū ꝑcendo aux
iliando eis quos emēdat puniēdo. De alijs autez dicit᷑. In labore hoim
non ſunt ꝛ·c·h·n·f·ꝛc. qꝺ bene ſignificat᷑ cum in edificatione templi ſalo/
monici malleus· ꝛ ſonitus nō auditur· qꝛ omnia ſic pata ſunt ꝛ dolata ex/
terius· vt ī proprijs iuncturaꝝ locis apten tur interius· vñ dicit. vertit ma
nū ſuā·ſ·oīa limādo·dolādo planādo·vt cōueniāt in edificio. Cōuertit iā
ſcꝫ ceſſando·cū iuſtifi/
catos ꝓprijs deputat
mãſionibꝫ ꝛ ordinibuſ
quoꝝ ergo una ſtructu
ra ē. vna membroꝝ cō
pages coꝝ vna vox ē
vnus ploratus·et vox
xp̄i·ꝛ ęccleſie ſic vnitur
vt integer xp̄o inuenia
tur.

Mora. Vetuſtā
f·p· Anima peccati ſui
vetuſtatē plangit·non
pelles.ſꝫ vetuſtate pel
lem infectam gemit· q̄
ꝓmi hoies induti a pa
diſo expulſi ſunt. Hec
vna multorū pellis eſt
vetuſtate fuſcata· quę
ꝑ pmi hominis ꝑua/
ricationem mortalita/
tem·ꝫ et peccati horrore omnes veſtiuit . vnde inueterani inter om·ini·m·
Inde aīa gemit·dum exterius quaſi pel lis inueterat᷑ ꝯſcīētia ꝛ interius de
corata quaſi caro corrupta·th:be peccati ꝯſumit᷑. vñ vt edant car·m·i·af/
fectus carnales ad quos quaſi ad proximos dyabolus appropiat· vt eos
in quibꝫ ſunt quaſi carnē in corpus ſuū traijciat· hijs finitis carnibꝫ exibit
ſpūs· vt nihil qꝺ edat repiat inimicus. Cōtriuit oſſa mea aīę ſcꝫ virtutes
Oſſa eni ſunt firmamētū corpis:ꝛ virtutes mētis·quibꝫ cōfractis vel oble
ctamētis vel tormētis vel dol᷑ antiq̄ hoſtis recte aīa plāgit oſſa ſua ꝯtrita.

Allego. Vetuſtam·f·p·m· Nō vetuſtate p eccati xp̄c afficit᷑·ſed mem
bra eius vicijs inueterata corrūpunt᷑ qꝺ cōmunit᷑ deplorat ꝛ caput ꝛ corpꝰ
vñ dauid. Inueterani inter o.in.m. Habet vir iſte qui videt paupertatem
ſuā pellē ꝛ carnē vetuſtam·habet pelles arietuꝫ rubricatas ad operiendum
tabernaculū ꝛ iacinctinas ad decorem. Paup in hijs quę vetuſtate affici/
untur·diues in hijs quę ad decorē nois eius in ꝓprio ſanguīe rubricātur
aut cęli coloribꝫ ꝯpantur. Pelles arietū rubricātur·qꝛ corpa ſctoꝝ mar
tyrio coronātur. vñ afferte dño·f·d· Iacinctine vero ſūt quos virginitas
euebit in cęlū· vbi neqꝫ nubēt neqꝫ nubētur·ſed ſunt ſicut angeli·d· Inde
in tabernaculo ꝓximiores ſunt cęlo ſicut pelles ſalomoīs·i· xp̄s cuiꝰ pelles
ſunt oēs ſancti qui ſe cū xp̄o mortificātes crucifixerūt car·ſ·cū vi·ꝛ ꝯcu·q̄
bus tegūtur uitalia corpis mēbra·ut poſſint imitari xp̄i paſſionē. Cuius
quicunqꝫ pell᷑ fuerit in receſſibꝫ aīę cōtinebit quaſi in ſanctis ſantoꝝ diui
na miſteria ſummi regis· Sed qꝛ varius eſt pell᷑ effectus in alijs pulcritu/
do laudatur. In alijs profūdita s miſterioꝝ tegit᷑. In alijs ęccleſia defen/
ditur. vñ pellem pro pelle ꝛ vniuerſa q̄ habet hō.da.pro.an.ſ. Cōſtat eī
ſctos paſſionibꝫ traditos eſſe·ut ipſoꝝ ꝛ alioꝝ aīę ſaluarētur doctrina ꝛ
exemplis informāde quaſi diceret ſathan·quid iſtuꝫ mihi dare morāris q̄
omnes ſanctos paſſionibꝫ tradis pro aīabꝫ ſaluādis qꝛ ergo tāta ē gloria
pelliū gemit chriſtꝰ vel ęccl̄a·qꝛ quidā afficiūtur peccati macula quaſi pel
lis inueterata·peccatū ꝑtinet ad uetuſtatē·uirtꝰ ad nouitatē·unde exuen
tes ueterē hoīem cū actibꝫ ſuis ꝛ induētes nouū. Hac uetuſtate cōfecta eſt
ęccl̄a·q̄ in ꝑſenti nō poteſt eſſe ſine macula ꝛ ruga. Per carnem uniuerſa
plebs in corpe xp̄i·qꝛ mollis ꝛ tenera ſignificat᷑. vñ dum appropiant ſuper
me.no.u.c.c.m.niſi eni in vetuſtate peccati carnes eſſent eſca inimicoꝝ nō
eſſent. Cōtriuit oſſa mea·i·fortiores qꝛ in paſſione xp̄i etiā apoſtoli ſūt cō/
triti·ꝛ timore diſpſi hoc deū feciſſe dicit:qꝛ iuſto iudicio ꝑmiſit.

Mora. Edificauit ꝛ circūdedit m·in gy· Sic aīa quęlibet dolet fel
le malicię ꝯcluſa labore fatigata·marię cum ſe vndiqꝫ urgeri cōſpicit ꝛ pro
ꝓprijs iīquitatibꝰ repelli. Hoc eni īmūdi ſpūs temptāt·ſi qñ·ſi quō· miſerā
aīam prauis oblectamētis inuoluāt ꝛ peſſimis expleant deſiderijs quoꝝ
nouiſſima ſiunt omni felle amariora.

Allego. Edificauit in gy· Vox ęcclę gemētis·imo chriſti in membris
ſuis q̄ in paſſione deprehēſus inq̄t traditus ſum ꝛ nō egrediebar qꝛ edifica
uerat ſcꝫ pater in gyro obſidionē·qñ cum armis ꝛ facibꝰ circūdederunt et
vinctū ante preſidē adduxerunt·hoc vallo circūſepta quaſi felle amaritu
dinis ꝛ labore tribulationis afflicta ē hūanitas chriſti. ſic etiā vallatꝰ ad

ſ aſſidue· ſ tota vita ſctoꝝ dies ē·vñ mortuus eſt iob ſenex ꝛ plenꝰ dieꝝ ſ quaſi d·ꝙs cū miſero non miſeratur·

tota die. Beth. Vetuſtam fecit

ſ qui eccleſiā circūdant. ſ plebem fragilem.

pellem meā ꝛ carnem meā: cōtriuit

ſ circūdederunt chriſtū cum laternis ꝛ facibus ꝛ armis. ſ fortiores.

oſſa mea. Beth. Edificauit in gy

ſ ne poſſem fugere. ſ dederūt in eſcā meam fel.

ro meo· ꝛ circūdedit me felle et la/

ſ inferni vel ſepulcri.

bore. Beth. In tenebroſis col/

ſ pater collocari ꝑmiſit. ſ nō vere qꝛ tercia die reſurrexit inter·mor·liber.

locauit me q̄ſi mortuos ſēpitnos

ſ obſidionē. ſ cohors iudeoꝝ

Gymel. Circūędificauit· aduer

ſ de ciuitate·de man.hꝰ inimicoꝝ ſ hieremias in carcere cōpeditus fuit chriſtꝰ li gatus a iudeis·anima a vicus

ſum me vt ñ egrediar: aggrauauit

ſ pater ſi fieri poteſt trāſeat a me calix iſte·

cōpedem meū. Gymel. Sed ꝛ

ſ anima quoqꝫ peccatis obſiſtētibus nō audit·

cū clamarem ꝛ rogarē excluſit ora

ſ itinera ſcripturaꝝ.

tionē meaꝫ. Gymel. Cōcluſit vi

ſ phyloſophoꝝ eloquijs ne recto tra mite fidei ciuius ad optatā ꝑueniant patriam· ſ hinc cupiūt metuūtqꝫ dolentqꝫ gaudentqꝫ·

as meas lapidibꝰ q̄dris· ſemitaſ

paſſionem ductus ꝛ ibi cibatuas eſt felle ꝛ labore. vñ. Dederūt in eſcā meā
fel·ꝛc. In felle amaritu do pſſio nis in mēte deſignat᷑. In labore tribula/
tio in carne·ut integra chri ſti paſſio intelligat᷑ . Eaſdem paſſiones quoti/
die in ęccl̄a patitur chriſtus:q̄ eſt de carne eius ꝛ de oſſibꝫ eius ut cōpleat
ea quę deſunt paſſionibꝰ chriſti. Inde dicit · edificauit in gyro meo. Eccl̄a
eni obſeſſa oībus malis inter ſcorpiones ambulat ,vbi ē ſedes ſathane· he/
reticoꝝ vallat᷑ exercitu·a falſis fratribꝰ.q .felle ꝛ labore potatur·ꝑſecutorū
vndiqꝫ opprimit᷑ tortū
mētis·hinc ſeculi oble
ctamēta ꝛ carnis blan
diuntur deſideria·ho/
ſtis antiquus vndiqꝫ
tēdit inſidias· vnde re
cte clamat· ędificauit ī
gyro meo. vnde alibi.
Quis dabit mihi pen
nas ſicut co·ꝛ·uo·ꝛ·re·
hijs ꝛ hmōi in mēte q̄/
ſi felle amaricatur. In
carne vero labore fati
gatur.

Hijs verſibꝫ tribuſ
heth littera explet᷑ q̄ cō
fuſio interꝑtat᷑·qui eni
in vetuſtatē decidit ui
ribꝫ fractis· vallat᷑ ob/
ſidione antiqui hoſtis
felle amaritudis reple
tur ꝛ locat᷑ in tenebris ·i·in cōfuſione. Qꝛ vera cōfuſio plāgit᷑ hūani gene/
ris . Iure ſub hac littera tocius domus ruinā plāgit·ꝛ maculas vetuſtatis
B eth quippe domus interꝑtat᷑ q̄ pro cōfuſione ſua dicit vetuſtā fecit pel/
lē meā ꝛc. pōt ſiquidē ad xp̄m referri vetuſtas pellis ſcd̄m mortalitatē car/
nis quā induit·reliqua vero ſub hac littera ipſi ꝯuenīētius aptantur.

Mora. In t enebro·col· In cōfuſione aīa poſita gradatī luget. Pri
mū qꝛ vetuſtate p eccatoꝝ marcida iacet· deinde ꝙ inimici fraude vallata
exire ad libertatē nō valet circūdata cōcupiſcētiaꝝ felle·ꝛ peccatorū labe.
Tandē amiſſo lumīe in tenebris collocata nec ſe ipſam(quantuꝫ ſit miſera
ꝙꝫ infelix ꝙꝫ oppreſſa malis·aut nudata bonis) videre pōt. Hoc enim max
ime conat᷑ inimicus vt aīa lumē amittat ne amiſſum recipiat. Hinc phy/
liſtei ſanſoni oculos eruerūt deinde ad molā mittūt. vt ambulans in circūi
tu nunqꝫ viā vite inueniat. Hinc ſedechie nabuchodonoſor oc'os effodit
deinde vinctū in cauea babylonis ducit. vt in cōfuſione cōcluſus lucē nō
videret amplius. Cū aūt talis aīa adhuc in carne deuicta plorat·nō vere.
ſed quaſi mortua. dum dat᷑ ei locus penitētie anteqꝫ vrgeat ſup eam pute
us os ſuū. Qꝛ ſepe miſerāte deo de ꝓfūdo iniq̄tatis ad vitā redit. Gymel
littera ſequit᷑ quę retributio vel plenitudo interꝑtatur.

Allego. In tenebroſis col· In prophetis ſignificat᷑ chriſtus. vñ ī ma/
nibus prophetaꝝ aſſimilatus ſum ꝛ multip hariā multiſqꝫ mōis ꝛc. Paſ
ſio ergo hieremię chriſti paſſionem ſigni ficat. vñ In tenebro·col·m· quod
magis ad caput ꝑtinere videt᷑. Chriſtꝰ ei pro nobis mortuus ē nō mortu/
is ſeculi qui in mercedē recipiūt iniquitatis mortē·et ex propagine peccati
vñ quaſi mortuos ſempiternos·licet enim vere mortuus nō repellit eū de/
us in ſempiternū·collocatus tñ in tenebris vel inferni vel ſepulcri. vel paſ
ſionis ſed nō mortuus ſem piternus·qꝛ inter mortuos liber·qꝛ ſine peccato
vnde cito reſurrexit.

Hyſtori. Circumędificauit ꝛc. Pro ſe ꝛ pro poplo plāgere videtur
qꝛ in carcere ꝯpedibus aggrauatus eſt·ꝛ cōtra populū ſuū ꝛ ciuitatē edi/
ficatam obſidionē dolet qꝛ peccatis impedientibꝰ non poſſe euadere ꝑcipi
det excluſit orōnem meam· vñ ne aſſumas pro peccatis laudeꝫ ꝛ orōnem·
vię ꝛ ſemite cōcluſe ſunt lapidibꝰ quadris ꝛ ſubuerſe qꝺ p a ggrauationeꝫ
dicitur ne poſſint effugere · oēs eni ī exitus miſere ciuitatis excluſit hoſtis

Mora. Circūędi. ꝛc. Anima cui iā retributio (quā gymel ſignificat)
pro ſceleribus ſuis iminet exclamat. Circūędi·ꝛc. quaſi circumdederūt me
do·m· Hys in cōpedibus grauata ne non euadere poſſit·formidat·cuius
fuit corruere:ſed miſerantis dei ē eruere cui hoc miſerabile eſt ꝙ concluſa
carcere peſſime captiuitatis·nō poteſt ingredi ad libertatē bone actionis
Aggrauatur cōpedibus delictoꝝ ꝛ carnaliū voluptatuꝫ. aggrauatur do
lis inimici vt libere nequeat(hijs conſtricta laqueis)ad ea quę nō vident
ꝓperare. Aggrauāt ꝯpeds quotiēs iniquitati iniq̄tatē apponimꝰ. quę ſup
plūbum recte ſedere deſcribitur. Excluſit orōnem·m·lacrime ꝛ preces miſe
ricordiam merētur iudicis. vñ valde pōt cōtriſtari cum ſic ſibi offenſuꝫ in
uicem ſentit· vt orō non poſſit trāſire ad fonteꝫ pietatis qꝺ fit quotiēs de
us ſic nos peccare ꝑmittit· vt flagicia obdurent aures pij iudicis. vnde eſt

qui clauſit aures ſuas ne audiat legeꝫ oratio eꝰ eſt ex. Cõcluſit ni. m. Habent peccata quadraturã ſuã. vñ dicit virgilius. hinc metuunt cupiuntqꝫ dolentqꝫ gaudentqꝫ. hijs quadrãtur itinera noſtroꝝ peccatoꝝ: vt tandem ad ſe redeat infelix aĩa. vetuſtate infecta. ab inimicis circũſepta. felle iniquitatis ⁊ miſerie vallata. vanis fatigata laborib. cõtra quã hoſtes interius exteriuſqꝫ deſeuiũt. Hijs aggrauata cõpedibus piũ iudiceꝫ roget indeſinenter inſtet. vt ſaltẽ ꝓpter improbitatẽ accipiat qđ petit. q: ꝓpe ẽ dominus oĩb inuo. e. ⁊c.

alioquin ad patriam trãſireñ põt. Obſtruxit ei viam cõcupiſcẽtia oculoꝝ. voluptas carnis. ⁊ ſuperbia vitę. Cũ ſi ad ſcripturas ſãctas quaſi ad paſcua vitę ſe cõuertit. in quib rectam viam inuenit cõtinuo occurrũt quadrati lapides hereticoꝝ q̃bus via fidei obſtruitur. ⁊ ſemitę ſubuertũtur. vñ dicat aĩa cum propheta. q̃s dabit m. pẽ. ſi co. ⁊ cũ apľo. Infelix ego hõ ⁊c. ab hijſ enĩ omnibꝰ ſola gratia liberat.

ſ a timore tuo domine cõcepimus. ⁊ peperimus ſpũm ſalutis. ⁊ cũ ite. ⁊ ti. ſa. vc. opamini.
ſ diabolus in medijs.
meas ſubuertit. Deleth. Vrſus
† ſ qui circuit querẽs quẽ deuoret. ſ in ſe ipſo
inſidiãs factus eſt mihi: †leo in abſcondito. Deleth. Semitas meas ſubuertit ⁊ confregit me: poſu-
ſ a deo.
it me deſolatam. Deleth. Teten-
ſ iudicium vel arcũ ſcripturaꝝ.
† ſ vndiqꝫ ꝑcutiendam.
dit arcum ſuum ⁊ poſuit †me quaſi

Allego. Circũedifi. Ac ſi xp̃s dicat. excitauit aduerſum me pater corda iudęoꝝ circũedificauit cohortes. vt nõ egrediar de manibꝰ eoꝝ donec impleantur vaticinia prophetaꝝ. excluſit orõnem hãc. ſ. pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix. i. Eccleſia quoqꝫ cõcluditur dogmatibꝰ hereticoꝝ: vallatur ſupplicijs peccatoꝝ vel ꝑſecutoꝝ. qđ deplorãs totũ deo tribuit cuius iudicio ſit. Aggrauauit cõpe. m. i. immanitatem tormẽtoꝝ vel deceptionũ qđ frequẽter cõtigiſſe nemo dubitat. Suã quoqꝫ orõnem excluſaꝫ gemit. dũ ad probationem diuinũ auxiliũ differtur ſed nõ aufertur. ſed hꝫ anchoraꝫ. i. ſpem ſuã in cęlo fixam ne huius fluctibꝰ ſubmergatur.

Hyſtor. Vrſus inſidiãs ⁊c. Quid terribilius q̃ auctorem noſtrę ſalutis vrſum ⁊ leonẽ fieri nobis: Vrſus fera fraudulẽta ⁊ brachijs et lumbis fortiſſima. In nabuchodonoſor aũt ⁊ tyto ⁊ veſpaſiano q̇ alibi aper ⁊ ſingularis ferus dicũtur. dñs vrſus ⁊ leo vocatur. in quibꝰ poteſtas dei inimicos vlciſcitur. Plãgit ergo iſte ꝙ pius ⁊ clemẽs dñs peccatis exigentibꝰ leo ſit vel vrſus. vt eius potẽtia hoſtes nequiſſimos obſideat ⁊ affligat. Quaſi ſignum ad ſagittã hieruſalẽ ponitur q: circũfuſis hoſtibꝰ vndiqꝫ obſidetur. vt frequẽter quaſi ſagittis vulnerata ad medicũ redeat. vł coacta. Has gẽtes quaſi arcu tenſo (moderato tñ iudicio) ꝯtra hieruſalẽ ſępe miſit. vt vel ſic deũ ſepe timere diſceret ne hoſtiũ ſuoꝝ ſagittis vulnerata deficeret: huius ſemitę ſubuertũtur ab hoſtibꝰ ⁊ ipſa cõfringitur.

Mora. Vrſus Sub deleth littera q̃ timorẽ ſonat plangit aĩa timore ꝑculſa. vrſus inſidiãs factus ẽ. q: ⁊ vim ſagittaꝝ in aꝑto ⁊ inſidiaꝝ ĩ occulto expta plangit quaſi deſolata. tetẽdit arcuꝫ ſuũ. i. iudiciũ. ⁊ tñ differt q: mauult inuenire quos remuneret q̃ quos damnet. vnde. dediſti. metuẽ. ſi. vt fu. a. f. ar. Põt ꝑ arcum ſacra ſcriptura intelligi. In q̃ corda. nõ. flectitur duricia veteris. Inde ſagitte mittũtur quibꝰ cordis duricia penetratur ⁊ ex arcu iudicij ſagittę mittũtur ad ꝑimẽda vicia. ⁊ alię quę vulnerant charitate. Aĩa aũt eſt quaſi ſignũ vt hinc ſuſcipiat vulnera charitatis vnde repellat iacula inimici.

Allego. Vrſus inſidiãs ⁊c. Cõmunis vox eſt capitis ⁊ corpis ꝙ vrſꝰ inſidiãs factus ſit eis qui ⁊ eternus ẽ ⁊ incõmutabilis nõ ꝙ a natura pietatis ⁊ bonitatis imutetur. ſed propter effectus. Illũ enĩ cõtra filiũ ſuuꝫ erigi ꝑmiſit. qui venit vrſus inſidiãs: fraude ⁊ fortitudĩe ꝑimere ⁊ decipe temptauit: ſicut ⁊ corpꝰ eius a pñcipio vſqꝫ ad finẽ leo in abſcondito. Hijs duabus beſtijs oĩus dyaboli ſeuicia mõſtratur. ⁊ ꝑ leonẽ ipẽ dyabolus. ꝑ vrſum vero mẽbra eius. i. heretici. ſ. ⁊ falſi fratres. Vrſus enĩ licet brachijs et lumbis fortiſſimus tñ capite eſt infirmus ſicuti oĩes mali caput infirmum hñt. i. dyabolũ q̇ vel ĩ maifeſto vt leo vł vt vrſus in abſcõdito circuit. q. q. d. patet q: de ſui fortitudĩe ꝯfidit. qui rugiens et frendẽs circuit de cuiꝰ inſidijs dicit pſalmiſta. Inſidiatur in. ab. q. l. i. ſ. ſ. hijs armis cõtra membra ⁊ caput pugnat. vñ gemit ꝓpha. imo chriſtꝰ ⁊ eccleſia vrſus inſidians f. e. ⁊c. Hę ſunt beſtię q̃ cõtra dauid paſtorẽ ouiũ veniunt ⁊ gregẽ deuorare cupiũt. Sed eruit dd ouem de ore leonis. ⁊ fauces vrſi ⁊ brachia ꝯfregit. hic eſt criſtus qui oues ſuas ducit ad paſcua vitę. ⁊ eruit de ore leonis ⁊ vrſoꝝ brachia cõfringit. nos aũt ꝑplſ eius ⁊. o. p. e. Tollunt arietem de medio eius gregis ſicut ipſũ dd. quẽ ſi dñs nõ eruiſſet non euaſiſſet. Hę

beſtię aduerſus dauid cõſurgunt. i. chriſtũ. Dauid leonẽ. ⁊ vrſum interfecit qđ factũ eſt ĩ morte chriſti qñ oues liberauit. Semitas. ⁊c. hec lugẽdo repetit. Poſuit me deſolatã hieruſalem. ſ. quã ſupra ꝓpha plãgebat. Iam fortaſſis in ſe reuerſa imo chriſti ſponſa ſanguĩe eius dotata gemit ſe deſolatam ⁊ quaſi adulterã a ſponſo derelictã quaſi ſignũ ad ſagi. ⁊c. chriſtus enĩ ⁊ eccleſia in tytulũ ꝯtra oĩes aerias poteſtates erigitur. vñ ſpectaculũ facti ſumus angelis ⁊ hoĩbus. chriſtꝰ in ſe ⁊ in oĩbus mẽbris iaculis inimici opponitur.

ſ timoris vel amoris. vel cuiuſlibet affectionis:
ſignum ad ſagittaꝫ. He. Miſit
ſ luxurioſis vel infidelibus. † ſ ſagittas occulti iudicij. vel ſcripture.
in renibus meis †filias pharetrę
ſ vox chriſti vel hieremie. vtereqꝫ enĩ a populo eſt deriſus.
ſuę. He. Factꝰ ſũ in deriſuꝫ oĩ
ſ in me pſallebant qui bibebãt vinũ.
poplo meo canticũ eorũ tota die.
ſ paſſionis.
He. Repleuit me aãritudine iebri
ſ mixtati vini.
auit me abſinthio. Vau. Cõfregit

Hyſtor. Miſit in re. m. ⁊c. Dñs iuſto iudicio quaſi arcu diu extento tandẽ mittit in renes ſagittas. ſ. i. pha. ut eoꝝ libidinẽ puniat d quibus dicit' vnuſqſqꝫ ad vxorẽ ꝓximi ſui hinniebat. Per pharetrã occultũ dei iudiciũ ſignat' quo nabuchodonoſor et alij contra hieruſalẽ quaſi ſagittę dirigũtur. vt expoſita quaſi ſignuꝫ vulneret' quã cũ ꝓpha iam obſeſſam increparet quaſi illũ nugacẽ iriſit. vñ addit factus ſum oĩ populo ⁊c. Repleuit me amaritudĩe in ſe completũ dolet. ⁊ in populo ſuo qđ dñs ꝑdixerat ꝯminatio. ſ. cibabo populũ iſtũ abſynthio: et dabo potũ eis aquã fellis. vñ inebriauit me amaritudĩe. Repleta enĩ fuit hieruſalẽ. et in ꝑma captiuitate ⁊ in ſcđa. ⁊ potata abſinthio anguſtijs. ſ. ⁊ neceſſitatib. Per aquã fellis ſignificat' magnitudo maloꝝ ⁊ ſempiternuꝫ captiuitatis iugũ ⁊ ignorantia legis qua repleti amaritudine fellis pro xp̃o antixp̃um ſunt ſuſcepturi.

Mora. Miſit in re. ⁊c. anima quoqꝫ in hijs ⁊ hmõi. amaritudinibuſ quotidie inebriat'. vt nihil ei dulce in ꝑſenti videat' dũ tãtis malis inceſſãter affligitur

Allego. Miſit in re. ⁊c. he littera. vico vel eſt. interꝑtat'. a principio enĩ huius alphabeti exinanitio xp̃i oſtẽditur. ſcđm illud exinaniuit ſe for. ſer. ac. ⁊c. ꝓpt' qđ obprobria paſſiones ⁊ mortẽ ſuſtinuit. Sꝫ tñ ſemꝑ ⁊ icõmutabilis eſt: ⁊ vere viuit q̃ſi mĩdear dendeoꝛ ⁊ affligoꝛ cruc or. morioꝛ. ſed tñ vere ſum ⁊ vere viuo ⁊ vitã peccatoris nolo q: nita nõ vult mortẽ. Hec nanqꝫ vox ſponſi ⁊ ſponſę ꝯmunis ẽ ut illa cõfiteat' q: eſt ⁊ viuit ⁊ ille mĩdeat. ſum ⁊ viuo ſcđm illud. reſurrexi. ⁊ adhuc tecũ ſum. hic eſt ergo qui ẽ. ⁊ qui viuit ⁊ pro nobis plãgit ⁊ ꝓ illis miſit in re. m. ⁊c. Pharetra dei patris ſcptura ẽ ex qua iudiciũ di (q̃ſi ex arcu ſagittas) corpus xp̃i accepit. q̃s ⁊ ipẽ ꝑtulit ꝑoꝛ has ſagittas ardẽtes facit aliqñ vt corda frigida vulneret calore charitatis. Hereſia quoqꝫ ſagittas infidelitatis aliqñ intoxicatas ex hac pharetra producũt ⁊ corda innocẽtium feriũt. Ex hac pharetra veniunt ſagittę. ex quib exterioꝛ hõ timore ꝯfigit'. ⁊ interioꝛ amore afficit'. vñ ꝯfi. ti. t. c. m. Qđ cĩ ait. miſit in re. f. p. ſ. i. affectõnes diuini timoris uł amoris. In renib propagatio carnalis ⁊ in fide virtutum generatio ſpũalis. De hijs renib gignit xp̃s in vtero caſte mr̃is. i. ecclę mittit in renes. fi. p. i. ſagittas quib ad amorẽ vulnerant'. vel ad timorẽ vt vicia ꝑimant'. virtutes propagent'. vñ dd vre. re. m. ⁊ c. m. ⁊ alibi. ſagittę tuę infixe ſunt michi. Sancti quoqꝫ ꝑdicatores dei de hac pharetra quaſi ſagittę dirigunt'. vñ in pharetra ſua abſcõdit me. ac ſi dicat xp̃s quaſi ſagittaꝫ electam abſcondit me in pha. ſu. vt occultus caligine ſcripturaꝝ ⁊ tandẽ ex arcu emiſſus ꝑ hem renes ⁊ corda omniũ. Factus ſum ⁊c. Cui ſimile ẽ. ego ſum vermis. ⁊ nõ homo ⁊c. qđ in paſſione declaratũ eſt. repleuit me amaritudinib paſſionis. inebriauit me abſinthio. i. mixtati vini. vñ dederũt in eſcam meã fel ⁊ in ſi. m. p. m. a. Cum inebriatum ſe dicit abſynthio oñdit tam interꝰ q̃ exterius ſe affectũ amaritudine paſſionis. hijs ⁊ hmõi dolorib totum xp̃i corpus vſqꝫ ad cõſummationem cruciatur.

Hyſtoꝛ. Cõfregit ad nu. d. m. ⁊c. Hieremiaꝫ a ꝑplo afflictũ ⁊ populum ab hoſtib nulli dubiũ eſt. hic enĩ pene fame ꝑemptus eſt. ille oĩ genere penaꝝ depaſtus eſt. vñ quia ꝯcinere cibatus. plãgit vt aĩa expulſa de corpe credat'. vñ bonoꝝ eſt oblitus quoꝝ memoria int' ſupplicia cito elabitur. Luget ergo propheta finẽ populi ſui ⁊ ſpem ꝯuertendi depiſſe. Impius enim cũ in profundum peccatoꝝ venerit contempnit.

Mora. Cõfregit ad nu. d. ⁊c. Aĩa faſtidio ſancte ſcripturę affecta fracturã dentium plãgit quibus terere ⁊ ruminare debuit ꝟbum dei. Aial enim qđ non ruminat in lege reprobat'. verbũ dei ſenſibus quaſi dentibꝰ

molere ⁊ ruminare ſanitas ⁊ victus eſt. vñ in ꝓconiū dicitᷣ ꝙ dentes moyſi nō fuerūt cōminuti·qꝛ verbū dei ſemꝑ corde ⁊ ore rumiauit·⁊ panē angeloꝝ indeſinēter ꝯmedit·cuius aūt dentes frangūtur recte cinere cibatur in quo cordis meſticia·⁊ penitētia deſignatᷣ. vñ iob cū dñm vidiſſet ⁊ audiſſꝫ inquit ago penitētiam in fauilla ⁊ cinere·qꝛ ſcꝫ viſa dei pulcritudie·⁊ altitudine cinerē ⁊ fauillam ſe cognouit ⁊ alibi olim in cilicio ⁊ cinere penitentiā egiſſent. Dicit ergo cibauit me cinere quaſi qꝛ verbū dei ruminare dſtuli·ingemiſco cibatus cinere mortalitatis. Repulſa ē aīa mea ⁊c. Dolet ſe a deo repulſam ⁊ temptationibus expoſitaꝫ·ne ad bona que ſentit libere redire poſſitᷣ·ꝗ̄ oppreſſa acredine doloris non pōt bonoꝝ recordari. vnḋ addit·pꝗt finis meus ⁊c. hec enī littera vau ſignificat·ꝗ̄ nō eſt ille ſonat·pꝗt enī et nō eſt cū domino qui verus finis eſt·⁊ ꝯſummatio. Ideo ſpem ſibi a dño pꝑiſſe luget·quia ſe ad dñm erigere nō valet. vñ bene ſequitᷣ zai ꝗ̄ interꝑtatᷣ duc te·vel huc tanꝗ̄ voce ductoris dicatᷣ. Noli diu inuolui in hijs malis·ſed duc te et tanꝗ̄ querat quo debeat ire ridet demōſtratiue huc·ſ·in viā ꝑ candi·et qḋ ⁊ quō pecari debeat ſubiungit Recordare paupertatis ⁊c.

ſ vt nec vnus remaneat·ᵀ ſ pdicatores vel ſenſꝰ
ad numerū †dentes meos: cibauit
ſ penitētia·mortis memoria.
ſ cinerem tanꝗ̄ p·m· ·ᵀ ſ affectus.
† ſ amaritudine paſſionis. ſ a deo·opinione.
me cinere. Vau. Et †repulſa ē †aī
ſ preteritoꝝ vel futuro ꝝ·de quibus dicitur credo videre·b·d·in·t·v·
ma mea: oblitus ſum bonoꝝ.
ſ pꝑiſſe videtur.
Vau. Et dixi: pꝗt finis meꝰ ⁊ ſpes
·ᵀ ſ hic a pſona ſua miſera iudicis miſericordiaꝝ compat. ſ recordare expoſitio ſingillatim ſcḋm his beniuolentiā indicit compar a pſona ſua ⁊ iudicis ⁊ aduerſarii qḋ proprijs notatur locis.
ſ duc te vel huc.
mea a domino. Zay. †Recordare
† ſ pro nobis paup factꝰ ē chriſtꝰ·⁊ tranſgreſſio. ⁊ maledictū ⁊ peccatum. ſ erumpne.
paupertatis ⁊ †trāſgreſſionis meę: ab
ſ amaritudis. ſ fellius ſolius.
ſynthij ⁊ fellis. Zay. Memoria
ſ vite eterne. † ſ defecit in ſa·t· aīma mea.
memor ero·⁊ †tabeſcet in me aīma

Allego. Confregit ad nu·d·⁊c. Dētes xpi·i·apoſtoli et alij diſcipuli in paſſione cōfracti ⁊ diſſipati ſunt·quibꝫ quaſi dentibꝫ (cred ētes in corpꝰ ſuū) trāſfudit xps. Cibauit me cinere ſcḋm illud cinerem tanꝗ̄·pa·m·⁊c. quibꝫ malis repulſa eſt aīa·hij quos plurimū dilexit·⁊ propter quos venit omni odio pſequebātur eū. vñ cepit hieſus tedere ⁊ pauere. Sub vau ergo littera iſta exaggerātur ⁊ ꝑ ea que dicta ſunt durius tempantᷣ que ſonat·nō ſic ille vel nō ⁊ ille. Licet enī dixerit pꝗt fi·m·⁊ ſpes·m·a·d· nō ſic ille arbitratus eſt·⁊ nō ille oblitus ē bonoꝝ que cū patre ſemꝑ habuit aut ſcḋm humanitatē pcepit·de quibꝫ credo videre bona dñi·i·t·vi· Non ſic ergo arbitratus ē licet aīa ipſius repulſa ſit duricia iudeoꝝ·ſed nimiū dolorē animi·⁊ merorē inſinuat tanꝗ̄ inebriatus amaritudie paſſionis non poſſit bonoꝝ recordari·⁊ exacerbatus dicat pꝗt·fi·m· Apud hoīes aute ꝫ pꝑiſſe videbatᷣ qui dicebāt ſe ipm nō poteſt ſal·f· Sic eccła hereticoꝝ ⁊ pſecutoꝝ malis repulſa·pteritoꝝ bonoꝝ obliuiſcitᷣ·⁊ nouis oppreſſa doloribus inquit perijt.f·m· vñ mei a·pe·mo·ſ·p·p·ef·ſ.g·m·

Hyſtor. Recordare·p·⁊c. Ab inicio huius alphabeti deſcribit miſerias miſere ciuitatis ⁊ paſſionis xpi ⁊ eccłe laborātis·vt etiā quaſi deſpando dixerit·pꝗt finis meus. Sed vt diuinitus auditū eſt·duc te·mox noua ſpe erectus·ad dñm ꝯuerſus pces emittit·et promittit ſe deinceps meliora ſpare pteritoꝝ oblitus delictoꝝ. Vñ aduertendū hec elemēta magno miſterio eē pnotata quibꝫ magne intelligētie ſacramētis quaſi metro luxit ſpūs in ꝓpha·⁊ qꝛ ſermo dei occultus hinc inde miſterijs obumbratᷣ quibꝫ reſeratis hūanis patet ſenſibꝫ. Egregie ſpūs ſcꝫ hec ⁊ hmōi interpoſuit vt faſtidium auferret legentiū ⁊ iter lacrimas animas recrearet intelligentium

Mora. Recordare p·⁊c. Aīa quoqꝫ in hoc verbo viuificatᷣ·⁊ reducitur·cui dicitᷣ·duc te huc·q·tolle grabatū.t.⁊ ambula. vnde ſupplicās dicit Recordare.p.⁊c. Hec enī in adam.i.in pmo flore tranſgreſſa et pauptate nudata·ſed cū in hac littera ſe abducere iuberetᷣ memoria memoratᷣ·⁊ ſicut filia abrahe cōtra ſpem in ſpē erigitur·⁊ venit ad litterā heth que interꝑtatur vita ⁊ pauor·vel vt poſt querimoniaꝝ lacrimas timorē dñi ꝯcipiat de quo dicitᷣ. Iniciū ſapiētie timor dñi·⁊ guſtet nihilominus dei verbum ⁊ vocem cōfeſſionis dicat. Miſericordia dei eſt qꝛ nō ſumus ꝯſumpti.

Allego. Recordare p·⁊c. Sunt hec verba xpi ſunt eccłe pticipantis cui dicitᷣ. beati paupes ſpū.q.i.ē.r.c. Xps tamē nec tranſgreſſus eſt nec aliquis ſuā trāſgreſſionē iudicij offert·ſed verecūde profert. auerte fa.t.a.p.m. ſed chriſtus trāſgreſſio legis pro nobis factus eſt ſicut ⁊ maledictū ⁊ peccatum. vñ maledictus omnis qui pendet in ligno·⁊ eum qui nō nouerat peccatum fecit pro nobis peccatū. vt ⁊ peccatū ⁊ maledictū trāſgreſſionē deleret noſtrā. Magnū ergo ē qḋ dicitᷣ. Recordare pau·⁊c.qꝛ pro nobis factꝰ eſt pauꝑ vt nos ditaret ⁊ iungeret cū capite corpus. vt deprecatione capitis purgetᷣ. Corpus āt qꝛ i pſenti vita ſine tranſgreſſione nō viuit·multis erumnis repletᷣ ⁊ amaritudie abſynthij ⁊ fellis. vñ laboribꝫ ⁊ doloribꝫ fatigatur eccła. vt decocta paſſionibꝫ ſponſo ſuo fiat acceptior. vñ dicit. Recordare p.q.d. Recordare que ꝓ trāſgreſſionibꝫ meis pacior.i.abſynthij ⁊ fellis·memoria memor ero ⁊c. eterne vite ſcꝫ ⁊ ideo mox tabeſcet aīma mea ad eam ſuſpirans ſcḋm illud. Defecit in ſalutari.t.a.m. vnde addit·Hrecolēs i corde meo. in deo ſpabo. Cū enī eccłeſia ad eius cōtemplationē ſe dirigit quaſi deficiēs gemit·⁊ quaſi expreſſiꝰ pōt dicit. Memoria memor ero·ex illa ſcꝫ memoria eterne vite que interius aſpirata viuificat. vt diſcant chriſti membra nihil aliud mēorare·cogitare aut diligere ꝗ̄ ſe in nouitatē reformare. Et notandum eccleſie ſubitus profectus ꝗ̄ pus vſqꝫ ad deſpationem venit·ſed ex quo ſalutarē vocēꝫ duc te audiuit mox memoria intabuit·⁊ recolens ꝗ̄ ſuſtinuit in verbo illo longo abducta. In deo tñ in quē ſpabo quaſi in verbo.t.laxabo rete. ſic contra ſpem in ſpem ꝯualeſcit eterne vite memoria recreata.

ſ vitam eternā.
mea. Zay. Hec recolens i corde
ſ vitalis pauor
meo in deo ſpabo. Heth. †Mi
ſ a pſona iudicis· ſ nō noſtri meriti
ſ reliquie ſal·fi ſ tot malis
ſericordie dñi qꝛ non ſumus con
† ſ ſcḋm multitudinē miſerationū tuaꝝ d·iīq·m·
ſ fons viuus deficere neſcit.
ſumpti: qꝛ non defecerunt †miſera
·ᵀ ſ cōfeſſionē tuam ⁊ paciētiam tuam
ſ dilexi ⁊ te cognoſcere feci
tiones eius. Heth. †Noui di
ſ qñ ſol iuſticie ſurrexit·
luculo: multa ē fides tua. Heth
ſ pars mea qui mō dicebas pꝗt finis meus ſ dominus pars hereditatis·m· portio mea d·in terra viuentiū·dixi cuſtodire le·t·
Pars mea dñs †dixit anima mea
† ſ ſi moram fecerit ſ vnde expecta do·vi·a
propterea expectabo eū. Teth

Paſchaſius. Miſericordie d·⁊c. Depoſitis lamētationū querimonijs icipit moraliter viā reuertēdi ad deū explanare. vt nemo audeat de ſe pſumere·qꝛ nō eſt volētis neqꝫ cur.ſꝫ.d.mi. vñ addit. Mia d.·qꝛ nō ſumꝰ conſumpti qꝛ ſcꝫ reliquie iſrael ſalue fiet. Sic aīa quelibet mie dñi tribuit qꝛ non eſt conſumpta flagicijs ſuis in infirmitate carnis·delectatione ſeculi·hoſtiū inſidijs. qꝛ nō defecerūt.m.eius. vnde dicit dauid. Miſerere.m.d.ſ.m.m.t. quaſi magna miſericordia eſt ⁊ magna delicta ⁊ multe iniquitates·ſed ⁊ multe miſerationes. vñ nulli diffidendū ne deficiāt miſerationes·fons mie non ſiccatur·niſi pus fueris exiccatꝰ·hoc ē inicium noſtre cōuerſationis ⁊ inicium vite timor dñi. vñ Beatus vir qui timet d. timētes enī beati ſunt ⁊ ſapiētes. vñ beatus quē tu erudieris dñe ⁊.d.l.t.d.e. Nā ⁊ ſanctoꝝ eſt pauor. vñ cecidit pauor ſuꝑ abrahaꝫ cū ſacrificaret ⁊ dauid dicit. Ego dixi i pauore meo oīs hō mēdax·qui hūc pauorē hñt ⁊ vitā habent·qḋ ꝗ̄ acceptū ſit apitur cum dicitᷣ. Noui diluculo multa ē fides tua·quaſi poſt lacrimas querimoniaꝝ·poſt tm̄ ſuppliciū·poſt cōfeſſionem ſcelee poſt precem ⁊ cōfeſſionē·non differam miſerationē. Noui tribulationem ⁊ paciētiam tuā. Noui fidei ꝯſtantiam dicētis·nō defecerūt miſerationes dñi. Noui diluculo qꝛ magna ē fides tua ac ſi dicat approbaui que humiliter gemens enumeraſti·⁊ noſcere te feci qꝛ multa eſt fides tua·diluculo radio fidei exorto·qñ ſcꝫ xps ſurrexit in quo diluculo a dño ꝯmendatur que prius infirmitate carnis pꝑiſſe videbatur ſcḋm illud·pꝗt finis.m. More ſuo ſepius prophete ſermones mutāt ⁊ tempa. vñ in canticis canticoꝝ nūc ſponſus ad ſponſam nūc ipſa ad ſponſum nūc ad ſodales ⁊ amicos loquitᷣ multociēs abſens mltociens pſens eſt ſponſus. vt ſponſe deſiderium inflametur·hic quoqꝫ ſponſe anguſtias ſuas plangenti· cōtinuo adeſt ſpōſus· vt cōſoletur dicens. Noui diluculo.m.e.f.t. fidem tuā laudando ⁊ pſentem me exhibeo quē abſentem lugebas qui adi.nom.t.m.t. vñ ipſa. Rñ. pars mea do. dixit aīa.m.p.ex.e Felix qui hec dicere pōt alienus a vicijs·ſegregatus ab oīni labe peccati·qḋ ⁊ dauid ſub eadem littera octauo loco poſuit·porcio mea dñe dixi cuſtodire legē tuā. hec enī ſolū modo vox eius eſt qui de ſeptima tranſit ad octauam.i. de pſenti ⁊ veteri vita ad futuram ⁊ ad nouā que terrena nō cōcupiſcit ſolum deū expectat quē diligit ⁊ non ſibi ſed deo viuit. vnde ad theth litteram pueniit que excluſio vel bonum interꝑtatur·talis enim ſummo inheret deo·excluſus ab

omni ſeculari negocio nec minas timet nec oblectamenta amplectit᷑ q̄ꝛ foras timoꝛ a ꝑfecta charitate excludit᷑. vn̄ ſequit᷑ bonꝰ ē dn̄s ſꝑantibꝫ in eū.
¶ Bonus eſt do. ⁊c̄. Vel ſcd̄m alios. Bonū eſt ſuſtinere ⁊ ſꝑare ī ſalutare dei. Quis enī vere ſuſtinet dn̄m: niſi qui charitatis ſtudio exclu ſus eſt ab omni labe iniquitatis· quis ſꝑat niſi vere diligat et optet· qd̄ enim ſꝑamus ꝑ paciētiam expectamus· ſic qui ſꝑat ſuſtinet· ꝑ pacientiam excludit affectus carnales. Itaq̄ ſub hac littera vtraq̄ interꝑtatio que diſcordare videtur congruit vt bonus ſit dn̄s ſꝑantibus in eū. Qui enim ſꝑant non delinquunt vnde dauid ſub eadē littera dicit· bonitatē feciſti· c· ſ· t· do· ⁊ alibi· quā bonꝰ iſrael ·d· h· q· r· ſ· c· Cū ꝑuerſus āt ꝑuertitur licet ſit natura bonus· et ne ſpes ſit ocioſa cōtinuo ſubiungit anime querēti illuꝫ q̄m qui ſꝑat nondum habet· ſed fruit᷑ in ſpe qd̄ habebit in re. vnd̄ in lectulo in nocte que ſiui quē diligit anima mea vbi quattuoꝛ neceſſaria omni querenti notātur. vt ſcꝫ delibe ret quid querat· ⁊ vbi ⁊ qn̄· ⁊ q̄diu· donec· i· inueniat. Qui enī in lecto quietis· et in nocte cecitatis deum querit nulli dubium eſt ꝙ inuenire non poſſit· ſed lectū exeat· ad diem veniat· querat donec inueniat. Vbi aūt querendum ſit moyſes innuit· prope eſt verbū in ore tuo ⁊ in corde tuo de quo dicit᷑. In pace fa· e· l· e· qui ſcꝫ loquetur pacem in plebeꝫ ſuam ⁊· i· e· qui· ꝯ· a· c. Quia ergo immēſus eſt ſemꝑ querēdus eſt· ⁊ expectandus. vn̄ ſequit᷑· bonū eſt preſtolari cū ſilentio ſalutare dei.

ſ vnde bonitatē feciſti· c· ſ· t· d· ſ quā bonus iſrael ·d· h· · q· r· ſ· co. ſ cū ꝑuerſo ꝑuerteris ſ non eſt ocioſa ſpes? ſ optādo ⁊ diligendo
Bonus eſt dn̄s ſꝑantibus† in eum
ſ deſiderantu illum
anime querenti illū. Theth. Bonū
ſ cū paciētia.
eſt preſtolari cum ſilencio ſalutare
dn̄i. Teth. Bonuꝫ eſt viro cum
ſ doctrie. ſ graue. ſ in quo cōmgit· ad· ui· ſ·
portauerit iugum ab adoleſcentia
ſ principiū vel deſolatio. † ſ quieſcet. ſ ſi portauerit iugū ab adoleſ. ſ nō in ſtrepitu mundi.
ſua. Ioth. † Sedebit ſolitarius
ſ non erit ei opus excuſatione.
† ſ vltra vires corrupte nature.
⁊ tacebit: quia leuauit † ſe ſuper ſe.
ſ alii ſic dabit in ſepultura os ſuū vel infoſſura. † ſ memorās q̄ꝛ puluis eſt ⁊ in puluerem reuertetur.
Ioth. Ponet in † puluere os ſu

¶ Bonum eſt preſto· ⁊c̄. Nota quantū profecit poſtquā moraliter vires reſumpſit· excludens oīa que mundi ſunt vltra angelicam dignitatem tranſit vt inueniat quē diligit qd̄ fatetur· q· ſummū bonum ſuſtinendum ⁊ ſꝑandum ⁊ vt ſemꝑ inhereat dicit. bonum eſt viro ſi portauerit iugum dn̄i ab adoleſcentia ſua ſcꝫ ſolitariū ſedere et tacere· hec omnia bona excluſio eſt vt ſedeat ſolus cū deo qui ſe ſentit portare graue iugū a iuuentute ſua. Sed quia inſtitutio hec moralis tm̄ dicit᷑. videamus de quo iugo dicit᷑· eſt enim graue iugū ſuꝑ filios ade· eſt iugum infidelitatis· eſt iugum dn̄i leue releuatuꝫ ſpe remunerationis eterne de quo dicit᷑· tollite iugum meū ſuꝑ vos. Siq̄s aūt ſarcina peccatoꝝ oneratus hoc iugū tulerit ſedebit ſingulariter cum deo ſcꝫ ⁊ cum eo qui in illo ſingularit᷑ ſꝑerat. Hoc iugū propter auſteritatē correctionis graue eſt· ſed ſpe remunerationis ſuaue· qui hoc iugū tulerit cuꝫ deo ſolitarius ſedebit nō mixtus negociorum vel deſiderioꝝ turbis: tacebit ab omni ſtrepitu ſeculi vel excuſatio peccati non erit neceſſaria illi. Magnū eſt aūt iuuenibꝫ ſe a viciꝭ abſtinere et lubrice ⁊ ꝑplexe vie erroꝛem fugere. vn̄ addit dd̄· delicta iuuētutis· m· ⁊· i· m· n· m· d· hec ei etas fragilis eſt ⁊ labilis iuſticia ⁊ temeraria: hoc graue iugū ſuꝑ ſe leuat qui a iuuētute ſeculo renūciat· ⁊ ad moleſtiaꝝ tumultus quaſi ſurdus tacet· hoc rite tuliſſe ſuꝑ ſe dicit᷑· quia vltra vires corrupte nature eſt quicq̄d nouitatis imꝑatur.
¶ Sequitur Ioth que principiū vel deſolationē ſonat· ſub qua plangit qui imponit in puluere os ſuū. Vel iuxta alios qui dabit in ſepulturā foſſure os ſuū· ſi tm̄ eſt ſpes paciētie. vn̄ videndū eſt qn̄o principium ſit ꝙ in puluere ꝓpter ſpem os ſuū ponit· ſed moralit᷑ poſt miſeriarū ſupplicia fide reddita principiū eſt profeſſionis noſtre in puluere os ponere· ⁊ momentis ſingulis ꝙ ſumus puluis cogitare. Vn̄ ſpes geminat᷑· et charitas dilatat᷑ hec oīa ſupius dicta de capite intelligūtur· cui ſi cōpatimur ⁊ cōregnabimus. vn̄ ſequit᷑· dabit ꝑcutienti ſe maxillā ⁊c̄. Cui ſimile ſiquis te ꝑcuſſerit in dexterā maxillam p̄· e· ⁊· al· Poſſunt de terrena hieruſalē in captiuitate hu.iata hec intelligi· ſed melius eſt xp̄o ⁊ eccle attribui. Eccle enī bonū eſt preſtolari cū ſilētio ſalutare dn̄i· ⁊ maxillā dare ꝑcutienti· hoc aūt eſt p̄ceptū euangelicū· bonū ſcꝫ principium cū ſeruare cepimus ⁊ implere quaſi dicamus hoc retribuemus dn̄o pro oībꝫ q̄· re· n· Calicem ſa· accipiemus ſic excutiemus iugum captiuitatis noſtre de ceruice cū ſubierimus iugū domini quod leue eſt.
¶ Caph. Manus vel incuruatus interꝑtat᷑. Quicūq̄ enī recte ſentiunt ſub manu dn̄i curuātur. que aut punit aut corrigit Ideo vir tantus humiliatus ꝑſſuris· correctus diſciplinis gaudet curuare ceruicē ſub manu dominimētis ſcꝫ· ⁊ cordis ſpē ad deū dirigēs qui in ſempiternū nō repellit qui ſi abiecit ⁊ miſerebit᷑ ⁊c̄ Ipe verſus ſenſum declarat quid ſit ſub manu dn̄i curuari paciemter ſcꝫ omnia ſuſtinere: q̄ꝛ ni ſempiternū nō repellit. vnd̄ ſub hac littera inquit dauid paulominus cōſūmauerunt me in terra. Abiectū enī ſentiebat ſe inter certamīa. vnde mētis ceruicē ad dn̄m flectebat. de qua .ii. ſic flectas vt circulū collū tuum· qui enim nō flectit ad humiliandū et miſerandū coꝛ ſuū fruſtra exteriꝰ ceruicē curuat ad ſupplicandum. hic aūt obꝓbrijs ſaciatus ſpe ſingularit᷑ erectus fidenter ait. ſi abiecit et miſerebitur ⁊c̄. Ad hoc enī vt miſereat᷑ abicit· ⁊ addit ñ.n. humiliauit ex corde ſuo ⁊c̄. vt ſcꝫ ſaciet᷑ penis noſtris· ſed vult· ut humiliemur et curuemꝰ ⁊ miſereat᷑. vn̄ ſupra ſub eadem littera ait· oīꝫ popſs· ge· ⁊· q̄· p· dederunt deſiderabilia ſua in eſcam. vid e dn̄e qn̄o facta ſum vilis. Qui ergo querit anime erectioneꝫ iure curuat᷑ humilitate· q̄ poſſit ad dei miam aſcēdere· ⁊ ſentire de dn̄o i bonitate· q̄ꝛ ſi abiecit ⁊ miſerebit᷑ vnde tanq̄ curuatus corꝑe ⁊ mēte ad multitudinē miſericordiaꝝ dei cōfugiat nō enim humiliauit neq̄ abiecit ex corde ſuo ſi· ho· v· humiliet ſcꝫ in ꝑnicem. ſed ut releuet in ſalutem. Huius ſenſus ꝯſequētiaꝫ ſub lamech littera proſequitur.

ſ ſi quis ꝑcuſſerit te in dextera max· pre· e· ⁊ alſꝑatus ſuſtinere. ſ auide ſuſcipiet vſq̄ ad complectionem. ſ calicē ſalutaris accipiam
um: ſi forte ſit ſpes. Ioth. Dabit
ꝑcutienti ſe maxillam: ſaturabitur
ſ multis ſ manus vel incuruatus
obprobrijs. Caph. Quia nō re-
ſ eſt ad horam
pellet in ſempiternum dominus.
† ſ non imperpetuū iraſcetur † ſ nō obliuiſcet᷑ mi.deus
Caph. Quia ſe † abiecit ⁊ † miſe-
rebitur: ſcd̄m multitudineꝫ miſeri
† ſ nō vult ſaturari penis noſtris non vult mortem peccatoris
cordiaꝝ ſuarū. Caph. † Nō eni
ſ penitus
humiliauit ex corde ſuo· et abiecit fi
ſ mira elegantia huius littere diſciplīa vel cordis cōfeſſio vel ſermo ſ de quo omnia ſubiecīſti ſub pedibus eius ſ crudeliter
lios hoim. Lamech. Vt ꝯtereret

¶ Saturabitur obpro. Nō dicit ſuſtinebit obꝓbria ſed ſaturabitur· facile enī eſt vnū ⁊ alterū ſuſtinere· ſed vt facilius miam iudicio moneat᷑ multitudīem obꝓbrioꝝ auide ſe ſuſcepiſſe declarat q̄ꝛ ab auiditate ſurgit ſacietas qd̄ oñdit dd̄ cū ſemei obꝓbria ⁊ cōuicia paciēter tolerat dicens q̄ꝛ dn̄s iuſſit illi vt maledicat mihi· ſi qn̄o videat humilitatem meā· et retribuat mihi bona ꝓ maledicto ſcd̄m illud yſaie· dimiſſa eſt iniquitas illius q̄ꝛ cepit de manu dn̄i duplicia. Felix ergo demonſtrat᷑ deſolatio ſub hac littera· q̄ꝛ vbi deſolatio ibi humilitas quā comitatur paciētia ⁊ illam probatio· ⁊ illā ſpes que nō ꝯfundit ꝑ ſpūm ſanctum qui da.ur nobis charitate diffuſa qui ē verus cōſolatoꝛ. Bonū eſt ergo viro iugū portare ſolitariū ſedere vt ſingularit᷑ cōſtituatur in ſpe· q̄m numero deus impari gaudꝫ. vn̄ factus ſum ſicut paſſer ſo· in tec· ⁊c̄. Scd̄m alios dabit in ſepultura. vel in foſſura os ſuū. In quo paciētie virtus oñditur· vt ſcꝫ quodā aggere virtutum obtruſus nō loquatur nec querimoniā doloꝛ extorqueat. ut quodā tumulo ſpes futuri vocem doloris obturat· quā nulla ſuſcitet iniuria ſcd̄m illud quaſi ouis ad occiſionem ductus eſt.
¶ Lamech. Vt cōtereret ſub pe· ſ· Mirū in moduꝫ poetaꝝ more cum tres ab vna littera verſus incipiant· vna dictione· vna clauſula terminantur. vt ſit ſenſus· dn̄s vt cōtereret ſub pedibꝫ ſuis· oēs vinctos terre ignorauit· ⁊ vt declinaret iudiciū viri· dn̄s ignorauit vt ꝑuerteret hominem in iudicio ſuo. Hoc quoq̄ ignorauit· q̄ꝛ maluit ſeruare q̄ꝫ dānare· ⁊ hec ē magna diſciplina vel cordis confeſſio. Lamech quippe vtrūq̄ ſignificat· vel ſermo. quibꝫ ſenſibꝫ magna declaratur obſcuritas· vt intelligamꝰ ſub diſciplina xp̄i· ⁊ puritate cordis· ſeruanda eſſe que dicit. Qui enim habet diſciplinā xp̄i· ſeruare ſe ꝓfitet᷑ precepta ſalutis cū puritate cordis· q̄ꝛ nō ſic abiecit vinctos terre vt cōtereret. ẽc· i· terre criminibꝫ obligatos· ꝯterere nō nouit· q̄ꝛ ſic non abiecit vt repelleret de quo dictū eſt· oīa ſubie· ſ· p· e· q̄ꝛ cōſtitutus eſt omniū iudex fident᷑ ſubdit declinare iudicium viri· dominus ignorauit· q̄ꝛ iuſte iudicare nouit· ⁊ vt ꝑuerteret hominē i iudicio ſuo ignorauit· qd̄ vel de p̄ſenti vel de futuro pōt accipi. Mala enim que a domino inferūtur· aut ſupplicia meritoꝝ· aut cauſa futuroꝝ bonoꝝ omnes. n. vie eius miſericordia ⁊ veritas. Ergo ſcd̄m diſciplinam xp̄i· profitetur cordis innocētiam ⁊ dicit vir videns deum ſermo p̄ceptū d.iuinū. Bene cōtra

bereticos·qui deū affirmant aīmas crudeliter affligere·corporeis traditas ergaſtulis·ꝛ in ve·t·multos puniſſe in diſcretis ꝑiudicijs. Vir iſte flagellis eruditus ſcḋm illud·virga caſtigaberis filia ſyon·cordis puritate ꝯfitetur ꝙ oīa iuſto dei iudicio agunť·vt ſalutē oīb9 tribuat in veritate inuocantib9·ꝛ ſcḋm interꝓtationem littere clamat:ſeruo diſciplinam caſtigationis ſeruo profeſſionis puritatē:ſeruo inter bereticos inuiolatā fidem. Magn9 anime profectus·ꝙ inter tot diſcrimina a charitate xp̄i nō ſepatur.ſed dicit. Oculi noſtri ad dominū deū noſtrū. P9 huius fidei ꝯſtantiam venit ad mem litterā procincta ad defendēdam iuſticiā ꝯtra epicuros et cōtra eos qui dicūt deū mortalia nō curare·ꝯtra quos pſalmus ille dirigiť in quo dicit. Quō ſcit deus ꝛ ſi eſt ſcientia in excelſo quos etiā vir tātus increpat hijs verbis·qs eſt iſte qui dixit.

Men. ex intimis vel ex ipis·vł ignis ex ultimis interpretatur. Magni enī ardoris ē pro fide tam fideliť certare. vñ irriſorie dicit. Quis eſt iſte qui cū ſit cinis ꝛ puluis inflatus ſpū ſuo ꝛ de immenſo ꝛ de incircūſcripto audet diſputare·ꝛ nos q̄ tanquā filij flagellamur nec cū hoc mūdo damnemur ſubſānare acſi patēter dicat. Oīa fiūt iuſte·et vero iudicio dei·et quecunqꝫ ſupius lacrimādo protuli magis ex fonte pietatis q̄ꝫ ex preiudicij querimonia dixi qḋ ex intimis viſcerib9 fluxit q: ignis charitatis ex intimis medullis exarſit. vñ ſupra ď alto miſit ignē in oſſib9 meis. Ignē iſtum venit dñs mittere in terram·ꝛ vult vt ardeat ꝛ noſtra peccata conſumat·ꝛ intimis viſcerib9 ꝛ ſuę cognitionis ardorem infundat·vt citiſſime cor noſtrū ſcripturę ſacrę fontem hauriat·qui ſalit ī vitā ęternā. vnḋ nonne cor noſtꝝ ar·e·in·n· Hoc igne exuritur lignū·fe·ſti·plumbū iniq̄tatis. Hoc igne in ardeſcimus·vt pro fide certātes dicamus.quis eſt iſte qui dixit vt fieret·dño nō iubente·ꝛ cum ex dñi miſericordia patrātur vł pręſtanť bona ꝛ ex dei iuſto iudicio fiunt mala .vt nec malus·ius querele habeat. vñ ſeq̄tur quid murmurat hō.i.peccator vel vir vidēs.i.iuſtus de quo dicit. Iuſtus ex fide viuit·hinc paulus ait·o hō tu quiſ es qui rn̄deas deo ꝛc·quaſi quid dicturus ē homo pro peccatis ſuis cū omne os obſtruať nō poteſt dicere deū nō curare mortalia cū ab ip̄o ſunt bona vel mala oīs iniquitas oppilabit os ſuū. Hęc cōfeſſio eſt ex intimis ꝛ ex ip̄is viſcerib9 hāc oſtēdet ignis ex intimis medullis·nō habet viuens.i.iuſtus ex fide quid dicat·mľto min9 peccator ꝛ impius. vñ vigilāter ait vir pro peccatis ſuis. Vir ſexū indicat·homo ꝯmunem naturā·aliud ē ex natura aliud ex gratia. vt neqꝫ homo qui ex propagine ꝑme naturę flagellať·neqꝫ vir qui gratia diſcernit·habet ꝯtra figulū quid quęrat. vñ iob ait (licet excruciatus tormētis) ſit nomē dñi benedictū.ſicut pla·d·ita factum eſt.

Nun ſempiternū vel paſcua quę eſt xp̄us de qua dicit. In loco.p.i.m.c. Ipſe nos reficit bonis paſcuę ſuę·ꝛ diuinis ſacramentis ex vbertate agri pleni.cui benedixit dominus. In hac paſcua ſcripturarū ſunt miſtica ſacramēta pro quib9 dicitur ſcrutemur vi.n.ꝛc. Tria facere debemus ſcrutari·q̄rere·reuerti. Quęramus quid facti ſumus.quid fuimus.quid debeamus eſſe. vt ꝯſpectis hijs cōpulli ad dñm reuertamur ad quod nos littera nun inuitat quę principium interꝓtatur. vñ vnicus patris ait.ego principium qui ꝛ loquor vobis. Hęc enī littera etiā vnicus interꝓtatur qui verum principiū. verū pabulum. Sunt quoqꝫ ſcripturę paſcua quib9 paſcimur ꝛ inſtruimur.ſed vnicus paſcua ſpūalis ad quem leuare debem9 corda nr̄a cū manib9 in cęlū vbi vera ſunt paſcua. Et notandum ꝙ corda ſine manib9 nō leuantur neqꝫ manus ſine cordib9 vt integritas fidei nos cōmendet deo ꝛ opatio. Vera enī fides eſt quę ꝑ dilectionem opatur· ſicqꝫ recolētes paupertatem noſtram dicamus deo·nos iniquę egimus ꝛ qḋ peius eſt ad iracūdiam prouocauimus. Idcirco tu inexorabilis es . Oīs ſcripturaꝝ doctrina hoꝝ triū verſuū intelligētia redditur vt ſcrutemur vias·i·

· ſ dominus ignorauit. ꝉ ſ terrenis cōpedibus.
ſub pedibus ſuis omēs ꝉvinctos
ſ qui eſt viuoꝝ ꝛ mortuoꝝ iudex qui reddet vnicuiqꝫ iuxta opa ſua.
terrę. Lamech. Ut declinarꝫ iu
ſ vł non in cōſpectu hoim .
dicium viri in conſpectu vulť9 altiſſimi. Lamech. Ut peruerteret
ſ preſenti·vel futuro. ſ q: oīa iuſte agit
hominem in iudicio ſuo:dñs ignorauit.
ſ q̄ꝫ ſtultus q̄ꝫ audax cū ſit puluis ꝛ cinis. ſ a pſona aduerſarioꝝ·
Men. Quis eſt iſte q̄ dixit vt fieret dño nō iubēte.
ſ aliquid. ſ quo iuſte diſponēte oīa fiunt.
Men
† ſ quaſi ſine diſpoſitione dei fluctuant oīa mortalia.
Ex ore altiſſimi nō†egredienť:nec bona nec mala. Men. Quid
ſ cōtra deum. ſhum9 peccatoꝝ ſ fide.
† ſ diſcretus gratia non femina.
murmurauit homo viuens†vir ꝓ

actiones ꝛ quęramus quid fuerimus ꝛ quid ſumus ꝛ reuertamur ad dñm penitendo a quo diſceſſimus peccantes. Magnū eſt vnicuiqꝫ ſeipm̄ cognoſcere. vnde moyſes. Attende tibi ne fiat verbū abſconditū in corde·attende tibi non diuicijs nō poſſeſſionibus non virib9 ſed animo ꝛ menti. vnde facta ꝛ cōſilia ꝛ cogitationes ibi te attēde vbi potior es (apollinis ħ aſſignat fabula gētilis).q.huius ſentētię autor fuerit:qua dicit· ſcito te ipſum cū ď moyſe ad phos trāſlata ſit qui ꝑor fuit·hinc quoqꝫ ſalomon ſi ignoras te o pulcra inter mlieres egredere ꝛ abi poſt veſtigia gregum tuoꝝ.

Notandum quantum vir videns paupꝫtatem ſcꝫ flagellis erudit9 profecerit·poſtq̄ꝫ ad ȝai litterā venit·et duce te audiuit ꝛ graue iugū ſuper ſe tulit·ꝛ ſedit ſolitarius vbi alto ſilentio videns cognouit ꝙ noſtra ſal9 ſit ut ſcrutemꝰ vias nr̄as q: lubrice ꝛ tortuoſe ſunt maxime in adoleſcētia vñ ꝑuēire oportet correctione annos iuuētutis dicētes·dñe paſcis me a iuuētute mea ꝛ nihil mihi deerit i.l.p.u.m.col. Hęc ſunt vera paſcua vitę vbi vnic9 patris paſcit inter lilia .ſ.filius donec aſpiret dies ꝛ inclineť vmbrę hoc aūt nobis ſubſidium ē. Leuemus ḡad cū corda noſtra cū manib9 in cęlū dicentes. Delicta iuuētutis m.ꝛ.i.m.n.m.dom.quia grauiora ſunt ſenectutis q̄ꝫ iuuentutis vulnera. vnde ait·bonū eſt viro cum portauerit iugū ab ado·ſ· Senibus eſt remediū peccare deſinere·ſed ſtimulant eos peccata·exagitant conſcientię ꝛ conſuetudo peccati inſtabiles facit. Leuemus ergo corda nr̄a cū manibus ad deum:quia deū ad iracūdiam prouocauimus q: preterita abundant ꝑſentia peccata nō ceſſant.aliter enī inexorabilis ē non ꝙ venię daudatur ianua niſi nr̄a claudať malicia .vnde recte ſamech ſequi ť quę audi vel firmamentū vel adiutorium interꝓtatur qḋ ip̄e textus indicat.

Allego.. Samech.audi vel firmamentū vel adiutoriuꝫ· dñs deſtruxit regna dyaboli quę in mōte ſibi oſtendit ꝛ aduerſarias poteſtates perdidit ꝛ a quibuſdāqꝫ membra ſunt huius capitis abſtulit adiutoriū·ꝛ inť eos ꝛ ꝑdeſtinatos ad vitam ſtatuit chaos magnū qui iuſto iudicio dei ꝑordinati ſunt ad ſupplicium. vñ inter nos ꝛ vos magnū chaos. fir.e.ſcḋm hoc hęc littera a quibuſdam interꝓtatur firmamentū q: non ocioſe dicit audi·hoc enim audiēdum ē aure audiēdi non ſenſu cōmuni. hic quoqꝫ notandum ē poſt moralem ſenſum q̇d ſequať eos qui peccandi finē neſciunt. Oppoſuiſti nubeꝫ tibi ꝛc.ē nubes leuis ſupra quā aſcēdit dñs·ē nubes lucida·ē nubes tenebroſa·ſed q: oppoſita plāgitur :denſitatē peccatoꝝ ſignificat.columna nubis quę excludebat ęgyptios claudebat hebreos· hijs lux erat illꝫ cecitas ·nubes q̄qꝫ corpis xp̄i· lux credētib9·cecitas nō credētib9 ꝛ petra ſcandali ꝛ lapis offenſionis· vt opiret in furore.i.deū in homine latēter occultaret·ꝑcuſſiſti vulnere infidelitatis·occidiſti.i.ipenitentes feciſti nec pepciſti·i·ſeueritatem iudicij exercuiſti·hec nubes oppoſita eſt·hāc nō poteſt tranſire oratio dum cecitas eſt in iſrahel. Idcirco xp̄s eradicatio et indignatio poſitus eſt ſcḋm illud propterea·deſtruet te in fineꝫ.e.t.ꝛc. Iō hęc littera interꝓtatur audi:quia incomprehēſibilia.ſ.i.e. vt omnes ſcilicꝫ corde audiant ꝛ intelligant. vnde ſupra ſub eadē littera·lacū calcauit dñs iugum filię iuda·quādo ſcilicet lacus factus eſt iudęis paſſio ſaluatoris et gentibus portus ſalutis·crux enim dñi infidelibus ſcopulus·fidelib9 portus·ideo premittitur audi vt futura cognoſcas q: torcular vel lacus quaꝫ calcauit dominus ·ideo calcatus eſt vt ex paſſionis prelo fides gentium clareſceret ·ꝛ fex infidelitatis in amurcam trāſiret.

Myſtice. Samech audi vel firmamentū vel adiutoriuꝫ interꝓtatur qui ſenſus verbis ſequētibus declaratur·oppoſuiſti nubem tibi ꝛc· qui enī preterita non plāgunt·ꝛ nouis peccatis prouocāt deum·quotidie deuꝫ delinquendo inexorabilē reddunt qḋ ſuperius ſub eadem littera plangitur· abſtulit dñs omnes fortes meos de medio mei ꝛc. Non enī tunc abſtulit

ſ defendēdis. ſ ex ſe. † ſ ſempiternū vel principiū vel paſcua vel vnicus. ꝉ ſ a propria ꝑſona· ſ diligēter.
peccatis ſuis.† Nun. ꝉ Scrutemur
ſ ſcito teipſum attēde diligēter.
ſ actiones. ꝉ ſ diligenter.
mur vias noſtras·ꝛꝉ quęramus et
ſ penitendo. ſ a quo receſſimus per peccatū
reuertamur ad dñm. Nun. Le
ſ a limo terre· ſ integritatem fidei ſ opibus·
uemus corda noſtra cum manib9
ꝉ ſ quaſi culpa noſtra eſt non tua·
ad dominū in cęlo. Nun. ꝉ Nos
ſ cōtra proximum· ſ deū qḋ peius eſt·
iniquę egimus et ad iracūdiam ꝓ
ſ pro tātis peccatis·
uocauimus : idcirco tu inexorabi
ſ audi vel firmamentum vel adiutorium· ſ cecitate.
lis es. Samech. Operuiſti in
ſ in plaga diſpſionis· † ſ ſpūalem intelligentiaꝫ legis abſtuliſti· ꝉ ſ oib9 bois expoliatis
furore ꝛ ꝑcuſſiſti †occidiſti nec ꝉ pepercíſti. Samech. Oppoſuiſti

omnes fortes qñ ꝓpls in babylonem ductus eſt·ſed qñ xp̄s venit·et iudea tempus viſitationis ſue nō nouit·ꝛ noluit captiuā erigere ceruicem ꝛ fidei ſuſcipe lucem·iō chriſtus eradicatio ꝛ indignatio poſitus ē in medio populoꝝ. vñ ego ueni vt nō videntes videant·ꝛ·q̇·v·c·f·Ecce hic poſitus ē in ruinam·ꝛ in·re·mul·ꝛ in ſignū cui cōtradicet᷑. Merito ergo ſublatū plangitur adiutoriū qḋ indurato corde reliquerūt. vñ recte. Ecce ego conſti·t·bo·ſ·g·ꝛ·r·vt·e·ꝛ·d·Quattuor triſtib᷒ duo leta poſuit·ñ eni ędificant bona niſi deſtruant᷑ mala eradicationem ꝛ indignationē plangunt .i.ſe poni in medio populorū q꞉ iudęi qui in xp̄i paſſione erraueūt indignatione ꝑpetua digni ſunt eradicari d᷑ terra viuentium. Iō ꝓpha quattuor induxit opuiſti in furore·ꝑcuſſiſti·occidiſti·nō pepciſti. In furore enim ſuo velamēto cęcitatiſ faciē iudęoꝝ opuit ne agnoſceret᷑·q꞉ velamē tum poſitū eſt ſup faciem moyſi vſq꞉ hodie duꝫ leg᷑.ꝑcuſſit eoſ plaga diſperſioniſ nec ſenſerāt.occidit.i.ſpūi vitę abſtulit q̄m ī lege nō intelligūt nec pepcit q꞉ a gr̄a·a tēplo·a lege·a ſolo p̄rio ꝛ ab oīb᷒ expulit ſacramētis. vñ nubes pctōꝝ oppoſita plāgit᷑·ne orō ad deū dirigat᷑ hic nimirū loc᷒ ꝛ de ꝑſona xp̄i legit᷑ et d᷑ hieremia q̇ excelſ᷒ dn̄i ſonat.

ſ peccatoꝝ que cōtra nos clamat.
ſ ad ie. ſ noſtra.
nubem tibi: ne tranſeat oratio.
ſ de terra viuentiū. ſ cōtra indignos
Samech. Eradicationeꝫ ꝛ abiecti
ſ chriſtum. ſ in manifeſto.
onem poſuiſti me: in medio popu
† ſ a ꝑſona aduerſarioꝝ. ſ quaſi leo. vox prophete·ꝛ populi.
lorū. Phe.† Aperuerunt ſuper
ſ ſanguis eius ſ·n·ꝛ·ſ·f·n· ſ vox ſolius populi. ſ deuorādos
nos os ſuum omnes inimici.
ſ ne ipleret ī chriſto ſ cauſa captiuitatis
Phe. Formido ꝛ laqueus facta ē
ſ prophetaꝝ que debuit iuuare.
ſ eoꝝ vel chriſti
nobis vaticinatio et contritio.
ſ a ꝓpria ꝑſona· ſ ad ablueda crimia vel amoris vulnera mitiganda·
Phe. Diuiſiones aquaꝝ deduxe

Mora. Opuiſti in·f·Plāgit ſe anima peccatoꝝ caligine ꝛ iniquitatis opiri·ꝛ ꝑcuſſam ꝛ occiſaꝫ iudicio dei ꝑeunte vulnere ꝑuitatis·nubes delictoꝝ oppoſita plāgitur quę magis cōtra nos orare q̄ deū exorare creditur. vñ vox ſanguis f·t·a·c·a·m·d·t·quā.ſ.cogitatio terrena ꝛ delictoꝝ immanitas facit·ne poſſit oratio noſtra ad deū tranſire nec ip̄e orātib᷒ pcere q꞉ clamor terren᷒ opponit᷑. Vñ vſq꞉ ad finē huius alphabeti luce clarius refertur paſſio dn̄i·quid ayn ergo littera ſignificet videamus.

Ayn. Fons vel oculus dicit᷑·q꞉ ſicut de fōte fluuius·ſic de viſione oculoꝝ·bona vel mala generant᷑·cum ad bona apiunt᷑·fons iuſticię cū ad mala·ſicut oculi ade apti ſunt·fons ſunt ꝛ origo maloꝝ vñ ſupra ſub eadē littera oculus·m·d·a·q꞉ lon·f·eſt ꝯſolator ꝛc. vbi patet q꞉ nō ſe captiuū deplorat.ſed populū xp̄i cōſolatione derelictū quaſi vere dolēda eſt captiuitas. Inde quoq꞉ nūc afflictus plāgitur oculus·nec tacuiſſe nec requieuiſſe Ibi enim nulla requies vbi ſpūs ſancti cōſolatio deeſt. Unde qui ab eiu ſanctificatione diſceſſerūt nullam ſabbati requiē inuenerūt in quo requieuit dn̄s hanc captiuitatē ꝓpha ꝑuidens quę ventura ſunt luget. Sed q꞉ afflictus nō tacuit ꝛ ꝑſeuerauit·reſpexit dn̄s de cęl·qui enim ꝑſeuerauit uſq꞉ in finem ſal.e. Oculus meus·d.e.ꝛc. euident᷑ futurū iudicium enūciat·ꝛ ꝑuidens quę futura ſunt ciuitatib᷒ iudę ymbre lacrimarum manat. Preuidet enī obſtinatā plebem quę negatura erat ꝓpriū auctorem·oculus aūt aīam depredat᷑ qñ omnis doloris affectus effundit᷑ ꝛ ardor animi ꝛ languor ī lacrimas liquatur·qñ quicq̇d eſt in anima ſicut de fonte riuus effluit. vñ defecit in ſa·t·a·m·ꝛ defecerūt·o·m·i·e·t·anima enī depredat᷑ ab oculo vt ſuo creatori hereat de ſe diffiſa.in illo confiſa. Deficit vt in ſpiritum trāſeat·ꝛ ſit vnus ſpūs cū deo.ideo dicit᷑ ſingularit᷑ oculus·non oculi vt cū deo viuat᷑. vnde vulneraſti cor meū in vno oculoꝝ tuoꝝ xp̄s eniꝫ in vno oculo videt᷑·alij ſunt oculi carnis qui apiuntur ad malū·alij mentis qui trāſeunt in vnū·vt ſit vna mens cū deo·alij oculi ęcclęſię quę habꝫ duos oculos moralē ꝛ myſticum·Myſticus acucior·moralis dulcior.ita oculus xp̄i amore repletus aīam depredat᷑ in cunctis filiabus vrbis meę ꝑ ſingulas delictoꝝ afflictiones·ꝛ ęterne vitę cogitationes.ſ. depredatus ē.iō aūt hec littera fons vel oculus interꝑtatur·q꞉ nec oculus ſine fōte nec fōs ſine oculo dilectionis manat. Debet enī quiſq꞉ peccator: fonte lacrimaꝝ rebaptizari qui nutritur oculo ſancte ꝯuerſationis vel ꝯtemplationis.

Ayn. Fons vel oculus interꝑtatur. vñ oculus meus afflict᷒ ē ꝛc. Oculus meus depredatus eſt aīam meā cuius ſcꝫ officiū eſt quę videt·nūciare xp̄s quoq꞉ alijs in ruinā poſitus eſt alijs in reſurrectionem. In hac littera oculoꝝ declarat᷑ officiū. vt ſic ſcꝫ defleant pro peccatis vel deſiderijs cęleſtis gratię·hij ſuauib᷒ delectant᷑ aſpis offendūtur. vñ enim non oculus ſuppliciorꝫ dicit᷑. vel temtationis vel hedi vel vitulę vel generationis vl᷑ fons generatōis. vbi.ſ.iohs baptizabat. vt coꝝ afflictōe ꝑ fontē generatōis renati trāſirent in adoptionē filioꝝ dei·ꝛ hoc ē·oclus me᷒·af·eſt dolorib᷒·i·afflictus ſum nec tacui·lacrime enī ī a maxilla aſcendūt in cęluꝫ. Oculus temtationis dicit᷑ q꞉ per eum temptamur. vnde qui viderit mulierē ad ꝯ·e·ꝛc. Non dixit ſimpliciter qui viderit·m·ſed addidit ad cōcupiſcendū ꝛc. vbi oculū abſoluit·mentē ligauit·nec dixit mechat᷒ eſt in oculo·ſed in corde Oculus vero ē hedi q̇ ſcꝫ ad ſiniſtrā ē·peccator ei quę a dextris ſūt videre nō poteſt. vnd᷑ ꝓuidebā dn̄m in cōſpectu meo ſemp. Eſt oculus vitule qñ aſſiduo loro vitulę·peccatores iniq̇tates trahūt Et oculus generatōis aut fons generationis q꞉ ex cōſpectu oculorū aut bona aut mala generātur·ꝛ eſt ocul᷒ ſuppliciorꝫ q꞉ renatus peccatoꝝ ſuoruꝫ ſupplicia corde pauido ꝑ horreſcit. Idcirco ꝛ ayn oculus vel fons dicit᷑

ſ ſpūali captiuitate·
runt oculi mei: in ꝯtricione filię po
ſ fons vel oculus.
puli mei. Ayn. Oclus meus af
ſ dolore captiuitatis· ſ lacrime apud deminum pondera vocis habent· ſ q꞉ deum amiſerūt qui in ſabbato requieuit·
flictus eſt nec tacuit: eo q꞉ nō eſſet
ſ qui ꝑſeuerauerit v·i·fi·ſ·e·
requies· Ayn. Donec reſpiceret
ſ oculis miſericordie·
ꝛ videꝛ de᷒ de cęliſ. Ayn. Ocu
ſ ſingulariter q꞉ ad vnū tendit·
ſ omnia extrahēdo in deum
† ſ cogitationibus eterne vite·
lus meus deꝑdatus ē† aiam meaꝫ
† ſ afflictionibus delictoꝝ·
in cunctis† filiabus vrbis meę.

Aperuerūt. Hic phe preter ſolitū ordinē ꝑcedit ſcd̄m hebręos q꞉ iudęi ꝑus aperuerūt os ſuuꝫ ad loquēdum q̄ oculuꝫ mentis ad videndum.

Myſtoꝛ. Phe oris interꝑtat᷑·vel errans vel os aperui cui alludens ꝓpheta ait·apuerunt ſup nos os ſuū ſic quoq꞉ in pluribus litteris interꝑtationib᷒ alludit vt littere ſenſum verboꝝ·ꝛ verba ſenſum littere expediāt Vñ ſe erraſſe ſcd̄m ſenſum littere oſtēdit dicēs·formido ꝛ laqueus fac᷒ ē no·va·ꝛ cōtritio. Erroris aūt fuit vaticinationē ꝓphetaꝝ·ꝛ ꝯtritioneꝫ cordis coꝝ·quę penitētiam ſuadebant nō errorē reſpuere. vnd᷑ formido inſanabilis·ꝛ laqueus accidit. Propheta quidē nō errauit ſꝫ populi voce gemit·cui cōtritio ꝛ vaticinium laqueus ꝛ formido fuit. vñ ait. diuiſiones aquaꝝ deduxerūt·o·m·ꝛc. Alia vero eſt cōtritio ꝓphetaꝝ deuotione diuinę inſpirationis·alia coꝝ qui pro peccatis afflicti ipū vexant᷑ erroris deus enī cor cōtritum ꝛ humiliatū non ſpnit niſi prius vaticiniū ꝛ ꝯtritioneꝫ ꝓphetarū pro ipſis gementiū ꝛ merentiū ſpreuiſſet. Ideo vaticinium eis laqueus ē qḋ in paſſione dn̄i accidiſſe nulli dubiuꝫ eſt

Allego.. Apuerunt ſup nos ꝛc. Xp̄i ꝛ membroꝝ e᷒ vox inimicis formido·facta eſt vaticinatio ꝓphetaꝝ quā timebāt ne impleret᷑ in xp̄o. Ita quoq꞉ paſſio ꝛ cōtritio ꝛ humilitas chriſti·infidelib᷒ fuit ruina. vnde dauid (quaſi ex ipſius littere ſono q꞉) os meū apui.ꝛ.at. Diuiſiones aquarum de·o·m. Vñ in euāgelio·ſi nō veniſſem·ꝛ locutus eis nō fuiſſem: peccatū ñ haberēt·nunc aūt inexcuſabiles ſunt quaſi laqueus facta eſt eis vaticinatio. vnde ſupra quoq꞉ ſub hac littera lacrimabilis querimonia exponitur. Expandit ſyon·m·ꝛc. quaſi dignā remunerationem erroris accepit· q꞉ expandētes manus in cruce neglexit audire ꝛ alis eius ſuccedere. In cōtritione filię populi mei. Quāuis chaldeoꝝ captiuitatē deflere videatur· ꝓphetico tñ ſpū ſpūalem captiuitatem deplorat·quam verus chaldeus in vincla erroris captiuat in hac ꝑegrinatione patria noſtra fides ē q̄ de longe adduxit·ꝛ ſupne patrię iure adductos ciues ordinauit. vnde iā nō eſtis ho·ꝛ ad·ꝛc. Sed q꞉ a ſolo patrio ꝛ a deo fide·ꝛ lege·et teſtamento diſpſi erant recte ſubditur ꝛ diuiſiones aquaꝝ·de·o·m·optat enī cū paulo anathema eſſe·p·f·ſ·vnde patet quāta ſit paſſio charitatis ꝛ ortus deliciaruꝫ. Hinc omnia genera virtutū nutriūtur ex quo aſcendit fons qui irrigat omnia genera virtutū. Primū attollens ſe in quattuor capita virtutum deinde ꝑ omnes diuiſiones aquaꝝ vt inebriet germina fidei et morum. Generaliter enī affectū penitētis aut diligentis amorem expreſſit·hę diuiſiones aquaꝝ peccata abluunt deliciaꝝ areolas infundūt vt fluāt omnia aromata virtutū. Has diuiſiōes aquaꝝ cum impetu deducit ęcclęſia de lybano peccata abluēdo. Hęc enī gratia ſancti ſpūs·alijs fons eſt·alijs puteus· alijs ortus concluſus fons ſignatus·alijs ortoruꝫ riuus quę quaſi diuiſiones numerātur·diuiſiones autē aquarū deducit qui ſingula crimina abluēdo profundit·vel amoris vulnera linit. vñ vulnerata charitate ego ſum· deꝑcęhat illa diuiſiones aquaꝝ q̄ pedes dn̄i lacrimis irrigauit·deducit

ſcōſolatio vel iuſticie· ſa ꝑſona aduerſarioꝝ· ſdeceptione·
Sade. Venatione ceperunt me
ſō qua ſemitā ignorauit auis ſiudi· ſſine cauſa
quaſi auem inimici mei gratis.
ſin torculari paſſionis ō quo torcular cal·ſo· ſres turpes ⁊ humiles ⁊ indigne.
Sade. Lapſa eſt in lacum vita
ſqui aduolutus eſt ad hoſtiū monumenti ſne reſurgerem.
mea· ⁊ poſuerunt lapidem ſup me
ſpopuli.
Sade. Inundauerunt aque ſu
ſcaput enim ſum eccleſie. ſin mēbris deſpe rantibus. ſvocatio vel cōcluſio vel aſpice.
per caput meū: dixi· ꝑij Coph
ſvox chriſti ſcd̄m humanitatē.
ſa perſona iudicis. ſqui liberaſti· da· de· la· le·
Inuocaui nomen tuum domine

⁊ dauid; duiſiones ſcd̄m mltitudinē delictoꝝ ſuoꝝ ⁊ petrus fleuit amare. hinc dauid ait· lauabo ꝑ ſingulas· n· l· m· ⁊ quaſi voce hieremie exitus· a· d· o· m· ⁊ ſubdit quare· q: non cu· le· tuam ac ſi dicat· ea deploro que ꝑ ocu los cōtraxi· ⁊ admiſi. Flent enī ſancti magis culpam q̄ erumnam · ⁊ hiere mias quoq; nō tam cōtritionez preſentis vite dolet q̄ penam eterni ſuppli cij q: videt populi impenitētiam flet populi erumnas et exodiū patrie· ſed magis q: cōtra deum os apuerunt ⁊ maledicētes blaſphemauerūt. Fleuit xp̄s in paſſione quādo factus in agonia ꝓlixi⁹ orabat. Fleuit ſup hie ruſalē ⁊ ſup lazarū; et ſancti flent eūtes et mi· ſ· ſ· ⁊ deducant diuiſi o nes aquaꝝ vt vberiuſ accipiant fructum.

Sade. Cōſolatō vel iuſticie. Venatio ne ceperunt me poſt tā tas lacrimas ⁊ tantu; dolorem poſt diſcrimi nis formidinē ⁊ cōtriti onem poſt inſultatōe; inimicoꝝ cōgruent con ſolatio quā ſade ſonat intercedit· vt qui tan tum puniti ſunt ſpent indulgentiā iuſticie et cōſolationez miſericor die· q lacrimis ſuis lo ti ſunt a ſordib⁹ ſuis. Sed q: requies ex ſola xp̄i paſſione datur· voce redē ptoris pro nobis plāgitur· venatione ceperūt me· q· a· Hijs verbis ex paſ ſione dn̄i cōſolatio nobis oſtēditur ⁊ iuſticie· quib⁹ efficiamur iuſti lic; ꝑfi dorum impietas (quaſi venantes auez)· cū gladijs ⁊ fuſtib⁹ xp̄m apprehen derit gratis. Hieremias quoq; gratis captus eſt· in lacu poſitus ē· et inun dauerūt ſicut aquaꝝ fluctus ꝑſequētes ſup caput eius· ſed de xp̄o hec ma nifeſti⁹ dicunt· q vt auis captus plāgit. Vn̄ iob. Semitā ignorauit auis hec auis fortaſſis ē aq̄la que prouocat ad volādum pullos ſuos. i. iudeos expandens alas ſuas ſup eos· qui dum voluit eos ſub alas ſuas cōgrega re quaſi gallīa infirmatus eſt· ⁊ apprehēſus. vn̄ lapſa eſt in lacū vita mea· hūc lacū ſolus calcauit dn̄s dum mortē moriendo pemit· ⁊ vitam reſurgē do reparauit· Poſuerūt lapidē ſup· m· Quid aptius· lapis enī poſitus eſt etiā ſignatus· ⁊ poſt reſurrectionē ab angelo reuolutus· exiſtimatus ē xp̄s cū deſcēdentib⁹ in lacū· ſicut hō. ſ. adiuto. ſ; inuentus eſt inter mor· li· In undauerūt aque. i. multitudo populi ſup xp̄; qui eſt caput noſtru;.

Paſchaſius. Venatione ⁊c̄. Vox eccleſie. i. corpis ſup cui⁹ caput inundauerūt aque. i. populi vt eum gratis ꝑimerēt. vn̄ voce eccleſie quaſi ſpe ſua fruſtrate ſubditur· ꝑij· q: diſcipuli etiā relicto eo fugerūt· negauerūt dubitauerūt. vn̄ recte ꝓponitur ſade que cōſolatio interꝑtat· q: niſi conſo latio ꝑij paſtoris adeſſet nulla ouis ſalua eſſet. Vn̄ patet q̄ tēptatio paſ ſionis nō fuit ſine cōſolatione ſp̄us ſancti· qui deſpantes cōfortaret fidem reintegraret vel ſuſtentaret. vnde ego pro te rogaui petre. v. n. d. f. t. quā tum tn̄ in ipſo fuit negauit· ſed in deo fides eius mānſit. Hic ergo voce ec cleſie cōuenientēr dicit ꝑij· ſed preſciā ⁊ promiſſione ꝑij magiſtri fides inui cta fuit. Cōſolatio aūt fit multis modis· cōſolatur enī; ſcriptura ⁊ iudicis miſericordia ⁊ delicti ꝑſoluta pena. vn̄ ꝯſolamini pople meus· ⁊ poſt pau ca dimiſſa eſt iniquitas hieruſalē quia ſuſcepit de manu dn̄i duplicia ꝓ. o. p. ſ. ⁊ ſi fides deeſſet pena ſatiſfaceret. Fit cōſolatio in varijs temptatō nibus q: temtatio paciam opatur· ⁊ paciētia probationē· ⁊ probatō ſpem Lacrime quoq; ꝯſolantur quib⁹ crimina abluūtur. vn̄ exaudiuit dn̄s vo· f. m. Decurſis itaq; ſupplicijs que pro peccatis ſuſtinem⁹ de venia certi ſu mus. In hijs enī non deeſt cōſolatio ſp̄us ſancti ſi non adeſt duricia cor dis· he ſunt iuſticie. d. l. c. Sade enī ꝯſolatio vel iuſticie interꝑtat· ex paſ ſione enī dn̄i multimodam ꝯſolationē accepimus· cui conformes in flagel lo ⁊ paſſionib⁹ iuſtificamur. vn̄ Fili reco. q: re. ho. i. vi. t. ⁊ la. ſ. m Nūc aūt hic cōſolatur. tu vero. cru. Iam poſt paſſionem poſt cōſolationē poſt tem tationem quid ſequatur videamus. i. vocatio vel cōcluſio vel aſpice. vnd̄ alludēdo dicit. Inuocaui nomē tuū dn̄e ⁊ ſupra in eadem littera. Voca ui amicos meos.

Coph. Inuocaui no. t. d· Vox xp̄i ſcd̄m humanitatē quaſi quāuis ī lacum lapſa ſit vita mea· ego tn̄ de nouiſſimo lacu inuocaui ſicut ionas d̄ ventre ceti cui ſimile dixit iob. ſi deſcēdero in profundū inferni inde me li berabis. vn̄ ⁊ caput fidēter dicit. In die qua inuocauero te dn̄e dixiſti· no li timere. vn̄ hic quoq; vocem meā audiſti. ⁊c̄. Appropinquaſti· ꝑire nō po

ſcorruptionis. ſa ꝑſona ſua· q· humiliter· ⁊ ſup pliciter orat· ſin inferno.
de lacu nouiſſimo. Coph. Vo
ſexaudiſti peticionē meam· q· qui audiſti exaudi ſti· forma orandi ⁊ ſperādi preponitur nobiſ miſe ri eſtote ⁊ lu·
cem meam audiſti: ne auertas au
ſcordis
rem tuam a ſingultu meo et clamo
ſad te feciſti appropinquare.
ribus. Coph. Appropinquaſti
ſq: dominus illuminatio mea ⁊ ſ· m· q· t·
in die quādo vocaui te: dixiſti ne
ſcaput vel capitis vel primatus ſvox capitis. ſiuſte. ſiuſticiā.
timeas. Res. Iudicaſti domi
ſvox mēbroꝝ que venundata ſub peccato.
ne cauſa; anime mee redemptor

teſt cui pr̄ preſto ē· cuius vocē audierat dubitare nō poterat; ſ; q: coph eti am cōcluſio interꝑtatur · inre qui ꝑij gemens orat. Ne auertas ſ. t. ⁊c̄. In carnatus enī ad extrema montiū deſcēderat terre vectibus cōcluſus ⁊ fidu cialiter ſciebat q̄ liberaret pat̄ vitam eius de corruptione· qua preſſus no biſcū· pro nobis dolens dicebat. Inuocaui nomē tuū dn̄e qd̄ ionas ī ven tre ceti prefigurauerat. Ideo coph recte dicit̄ cōcluſio· q: cōcluſit dn̄s om nia ſub peccato. vt apiatur nobis ianua vite ꝑ eū qui in corruptione car nis deſcēdit vſq; ad nouiſſima laci. ſed inuocādo exauditus ē pro ſua re uerentia. Nos q̄q; cor ruptione et peccato cō cluſi· ⁊ ide; nobis affu turū credimus· propte rea appropinquaſti in quit ⁊c̄. vt nos fiducia liter idem dicamus et ſpemus. Qui autē ſic cōcluſi ſumus aſpicere ⁊ circūſpicere nos debe mus. vnde coph aſpi ce interꝑtatur quaſi aſ pice q̄ mortalitas ⁊ cor ruptō ad nouiſſima la ci me perduxit· aſpice quo laqueo ſum cōclu ſus ⁊ noli infirmitatez et ꝑiculū diſſimulare: cōcluditur vnuſquiſq; in innumeris laqueis. Coph quoq; vocatio dicit̄. vt cōcluſi iugiter inuoce mus illū qui de celo veniēs ⁊ languores noſtros tulit· qui ait· nō eſt opus ſanis medicus· ſed ma· ha· Habes vulnera· medicinā nō differas· aſpice ſp̄ualibus oculis quō cōcluſus ſis. vn̄ dauid· Leuaui. o. m. in. mō. vn̄. v. a mihi. a. m. a. do. ⁊ alibi. o· n· ad d. deū. n. hic quoq; ſupra ſb̄ eadē littera. ef funde ſicut aquā· c· t· an· c· d· Ideo ſub hac littera redemptoris noſtri for ma ꝓponitur qui de lacu nouiſſimo inuocat· ⁊ fidenter orat· ⁊ gemit. et cla mat nō voce ſed mēte vbiq; dn̄m ꝑſentem ſentit· ⁊ ſe appropinquante; in die inuocationis· ⁊ deū dicētem ne timeas. qui dicit. cōfidite ego vici mun dum. vn̄ dn̄s illumiatio m. ⁊ ſ. m. q. t. ⁊c̄. talis vox cordis· talis fides mag nus clamor ē. Eſt enī vox cordis clamor ⁊ vox ſanguis que ad dn̄m pucit hec vox exaltat̄ ſublimitate ⁊ cōcentu virtutū· nō intēſione ſonoꝝ· grādis clamor fidei ꝑ quā clamam⁹ abba pater. Sp̄us quoq; clamat pro nobis gemitib⁹ inenarrabilib⁹. Magna ē vox iuſticie ⁊ charitatis ꝑ quā mortui nō modo loquūt̄· ſed clamāt ſicut abel. Magna ē vox apſoꝝ q: in omnem t. e. ſ. e. hac voce caput noſtrū· clamāt ⁊ membra· clamabat rachel. ꝑ. f. ſuos dicens. Ne auertas· au· t· a· ſingultu meo ⁊c̄. clamat moyſes cui dicit̄. quid clamas ad me. Sed ſciendū q: alij in corde clamāt· alij in corde loquūtur loq̄bat̄ aīa q: orabat ꝓ priuatis. i. pro filijs. clamabat moyſes ardore cha ritatis. Sub hac ergo littera· cōcluſio noſtre demerſionis exp̄mitur· ⁊ inuo catio vt amplius clamemus oſtēditur. ſingulis dicit̄· aſpice quō ſis cōcluſ⁹ clama ad deū qui preſto eſt. Ne auertas au. t. ⁊c̄. q: cōcluſit dn̄s oīa ſub peccato. vt omniū miſereat̄. vnde miſeri eſtote· plorate· aſpicite cōcluſionē veſtram inuocate de lacu nouiſſimo.

Gilbertus. Non loquaci ſed dicaci· nō ſtudioſo ſ; ꝑſpicaci retho rica ſemina iacimus. vt qd̄ in aliquib⁹ locis lamentationū facimus· faciat ipſe in oīb⁹. Hoc tamē generaliter notādum q: ſicut miſericordiam iudi cis ꝯpando quito loco ꝯqueſtionis vtitur · icōmoda ſua ſingillatī exponē do· ſic in aduerſarios indignationem excitādo· duodecimum locum indig nationis ponit colligens que in negocio acta ſunt vel ſecuta cum vniuſcu iuſq; indignatione ⁊ criminatione rem verbis ante oclos iudicis exponēs vt indignetur· ac ſi interfuerit ⁊ viderit. vn̄ vidiſti dn̄e omnem furorē vni uerſas cogitationes ⁊c̄.

Res. caput vel capitis. vel ꝑmatus. Caput nobis eſt vel forma capi tis vt cōſideremus auctorem vite qui eſt caput noſtrū omnia fouēs oīa regens ⁊ ſenſib⁹ implens· ſenſus enī ſapiētis in capite eſt ſublato capite nō agnoſcitur corpus. nec ſupeſt cauſa viuendi. Quid ergo caput de ſe ſenti at audiamus. Iudicaſti dn̄e cauſam. a. mee. ⁊c̄. hec vox tam capitis q̄ cor pis eſt· nec caput ſine corpore. nec corpus ſine capite. Cauſa aīme iuſticia que capiti co aptatur. redemptio corpis eſt. redimitur enī qd̄ venūdatur Sub peccato corpus nō confidit ſuis virib⁹ niſi iuſticia capitis ſuffraget̄. Iuſticia ergo xp̄i iudicium patris. redemptio hoīs. more ergo rethorico a ꝑſona iudicis captat. iuſtum iudicem collaudat. deinde cauſam aīe tan dem cur venerit. i. redemptionem oſtēdit. Eſt enim redemptor vite noſtre

quā ſuam eſſe ꝓpter charitatē declarat. vt nos in illo. ⁊ ipſe in nobis viuat. Tandem p indignationē aduerſarioꝝ iniquitatē et furorē ꝯmemorat. vt iudicem in ſe miſericordem ⁊ in aduerſarios indignantē reddat. q̄ſi. d. licet probares cām aīe meę. vidiſti tñ furorē eoꝝ aduerſum me. Iudica ergo iudiciū. In quo patꝫ ꝙ iniquitatē reprobādo puniat equitatē diligat ⁊ ſingulorum cogitationes diſcernat. qui (quaſi caput membra regit et viuificat) omnia iuſte diſpenſat. hec aūt eſt vox electoꝝ. i. corporis xp̄i qui primatū benedictionis adepti ſūt. Res enī ſonat primatum. alius enī pp̄ſis qui in eſau pmogenita vē didit. alius q̄ emit. Si gula ergo corporis membra gratiā capitis pticipant pmatum gratię vendicant. vt vigor capitis ad ſingula membra pueniat. In capite vigor uitę. ⁊ pmatuſ noſtrę hereditatiſ. hoc enī omni corpe expoſito: cuſtodire debemus ſicut ſerpens caput cuſtodit exponit corpus quaſi in eo vitā eſſe nouerit ſine hoc capite ñ viuimus. hiis itaq; tribus verſib electi p caput qḋ ē xp̄s patri cōmēdant eiuſq; iudicio iuſtificati et redempti offerūtur. ⁊ iniquitas ⁊ furor aduerſariorum ⁊ cogitationes ꝯdennātur ⁊ mira capitis ⁊ corporis vnitas declaratur.

ſ que nihil latet

vitę meę. Res. Vidiſti domine

ſ aduerſarioꝝ ſcꝫ. ſ qui omnia iuſte iudicas.

iniquitatē illoꝝ aduerſū me: iudi

ſ ſcd̄m quod audiſti ſ in actu.

ca iudicium meum. Res. Vidi

ſ non rationem.

ſti omnem furorē: vniuerſas cogi

ſ dominus nouit eo ho. ſ innocētem

tationes eorum aduerſum me.

ſ ſyn dentium vel ſup vulnus dentiū. de quib᷒ dicitur dentes eorum arma ⁊ ſagitte ⁊ ſup dolorem vulneꝝ eoꝝ addiderunt.

ſ vt demoniꝫ habes ⁊ hmōi.

Syn. Audiſti obprobria eorum

ſ vt quid cogitatis mala in cor. v.

dn̄e: omnes cogitatōnes aduerſū

ſ labia doloſa in cor. ⁊ c. lo. ſ.

me. Syn. Labia inſurgentiū

mihi ⁊ meditationes eoꝝ: aduerſū

ſ aſſidue. ſ quaſi magiſtroꝝ

me tota die. Syn. Seſſionē eo

Redemptor vitę meę. aliꝗ̄ defenſor redemptio membroꝝ. defenſio vero capitis ⁊ corpis eſt. redemptio ergo et defenſio tocius noſtrę ſalutis p xp̄m offertꝰ patri. vt p ſimplicem eius mortē noſtrę dupplē redēptio exhibeat. Reſtat ḡ vt ī capite pmatū ſeruemꝰ q̄ auferri nō pōt. ſi nō auferat xp̄s. Sit ḡ caput ſuādi ſumma ſtudiꝫ ⁊ opis. Sūma ſpei ⁊ virtutis vt ſimus in vnitate corpis xp̄i cōiuncti nr̄o capiti. vñ yſaias: auferaꝫ a iuda caput ⁊ caudā. i. iniciū ⁊ finē. caput iudea amiſit qñ xp̄m non recepit qui eſt pricipium eccleſię ⁊ pmatus. ⁊ pmogenitus ex mortuis. Ipſe eſt finiſ legis ad iuſticiā omni credenti p quē iniqtas damnatꝰ. equitas coronatur furor ⁊ cogitationes aduerſarioꝝ reprobantꝰ. Iam vero qḋ ſyn littera contra eos afferat videamus.

¶ Paſchaſius. Syn dentiū. vel ſup vulnus dentiū. aduerſus xp̄um obprobria plangūtur de quib dicitꝰ. dentes eoꝝ arma et ſagitte ⁊c. quorū labia inſurgunt cōtra veritatem quaſi labia doloſa in corde ⁊ corde. lo. ſ. Sub hac eadem littera inquit dauid pricipes pſecuti ſunt me gratis ⁊c. q alibi quaſi huius littere interp̄tationem exponēs ait. ſup dolorem. u. e. ad quaſi de medicina mortē ſumpſerūt. vñ appone. ini. ſ. i. eoꝝ ⁊c. Interp̄tatꝰ enī hec littera vt diximus ſup vulnus. vñ ꝓpha lamētatꝰ. quia cū hac medicina vulnera curētur hiis ſupaddiderunt qꝛ mala pro bonis reddiderūt ⁊ pfidiam ex fide. ꝓphaꝫ meſſuerunt ⁊ pfidię homicidia addentes hec mala cōſummata iuſtus arbiter iuſto patris iudicio offert puniēda quoꝝ incredulitas vulnus ſup vulnꝰ dn̄i interfectio fuit. Sup vulnus recte medicamentū apponitur quo vulneris aſpitas mitigetꝰ. Sup vulnus oleum infunditur. vt molliatꝰ. hiꝫ aūt reiecto medicamēto ſup vulnus infidelitatis pfidiam addiderūt ⁊ mortem ſicut oēs reprobi ex pacia dei quę ad penitentiā nos adducit ſcd̄m duriciam cordis iram theſaurizāt ſibi omnes cogitationes eoꝝ ⁊c. deū vbiq; p̄ſenteꝫ inſinuat cui p̄ſto ſunt oēs cogitatōes ⁊ corda. Audiſti obprobria ⁊c. hoc ē ei audire quod videre. ⁊ videre qḋ ſcire quē nulla latent cui oīa patent. reprobi aūt quaſi ſup vulnus peccati iram theſaurizant ſibi. vñ addit. Seſſionem eoꝝ ⁊ reſurrectionē. e. ⁊c. Inſultando enim ⁊ ſubſānando non minus contra caput ſeuiunt q̄̄ contra corpus. quaſi iudices ⁊ doctores in cathedra peſtilentię ſedētes quoꝝ nullus fouetur medicamine. quia omne caput languidum. ⁊ omne. c. m. a plāta pedis. vſq; a. v. ñ. e. i. e. ſa. ⁊ vbi vniuerſitas pdicatur totum corpꝰ cōſumitur. Iam nō eſt malagma imponere. Eſt auteꝫ ⁊ mētis vulnus quod oleo ſpiritus ſancti fouetur. ⁊ pacificis ſermonib quibus expellitur nequicie virus. Sunt enī verboꝝ fomenta. ⁊ medicamēta ſunt legis vincula q̄bus alligati ſoluūtur. cōfracti ſolidantur ſub hiis itaq; verſibus irreuocabilis maloꝝ inſania plangitur qui omnem medicinam repellant quā quaſi ſup vulnus xp̄us attulit quꝰ vinū ⁊ oleum ⁊ ſemiuiuꝰ relicti vulnera infudit ⁊ alligauit. ⁊ ſtabulario qui curam illius haberet cōmiſit qui de hieruſalem deſcendebat in iericho. caueamus ergo ne ab hieruſalem deſcendamus peccādo. ſed aſcendamus benefaciēdo. Si tamē peccauerimus ne deſperemus quia medicum habemus qui alligaturā ſcꝫ cęleſtium verboꝝ ſup vulnus imponit dicens. penitētiam agite. a. e. r. c. hic uulnera curat. cōfracta ſolidat. ideo deſpare plangūtur q̄ cōtra xp̄m ⁊ eccleſiam inceſſanter debachantur deridētes ⁊ ſubſānantes qui ſcd̄m opa ſua iudicabūtur. vnde ſeq̄tur. reddes eis vicē domine ⁊c.

ſ exaltationem.

rum et reſurrectionem eoꝝ vide.

ſ in me pſallebant qui bibebant vinum

ſ ſigna. vel exauit vel cōſummatie.

ego ſum pſalmus eoꝝ Thau

ſ vt pro infidelitate amplius repellātur a fide.

Reddes eis vicem domine: iuxta

ſ qui reddis vnicuiq; ſ. o. ſ. ſ cōſummatō ſcilicet

opa manuū ſuarum. Thau. Da

ſ ne penetrētur iaculo predicatōis

ſ paſſionem. crucem. mortem.

bis eis ſcutū cordis: laborem tu

ſ hic vel in futuro ſicut me pſecuti ſunt

ſ ergo ſ ite maledicti ī ignem eternū.

um. Thau. Perſequeris in fu

ſ duplici cōtricione. ꝯ. e. d.

ſ qꝛ celeſtes eſſe noluerūt

rore tuo. ⁊ ꝯteres eos ſub celiſ do

mine.

¶ Thau. ſigna vel erauit vel cōſūmauit. Quę enim hic dicūtur ſigna ſunt futuroꝝ. vnde pſalmiſta oſtendiſti populo tuo dura. dediſti metutētib te. ſ. ut f. a. f. az. Sed quia noluerūt auertere reddes eis vicē dn̄e iuxta opa ſua. Hanc primū iudeis reddidit q̄ corde obdurati. ⁊ pfidia cecati. a fide ⁊ veritate amplius expulſi ſunt. ne poſſent intrare in iuſticiaꝫ dei. ⁊ viaꝫ ſalutis. qui enim vitam pemerunt mortem meruerūt. exauerunt enim ſcd̄m ꝙ thau interp̄tatur exauit. Erat aūt oīs reprob qui corde impęnitēti obduratur. Ideo ⁊ dn̄s cōſummauit iuſticiā ſuam quod ſignatur p thau litteram ꝯſummatio. ſ. quę iuſticiā ſonat. Unde ſequitur dabis eis ſcutum cordis ⁊c. qui dum laborem paſſionis deriſerunt. eodem cor ſuum texerūt. nec p̄dicationis iaculis penetrari pmiſerunt. Sic quoq; reprobi quos inuitat ad pęnitētiam paciētia dei eandem opponūt ſibi. q̄ſi ſcutum cordis. vt non videant qḋ ſuſtinens laboret. ⁊ ſic theſaurizant ſibi iram. Tēditur arcus iudiciꝫ dum ſuſtinet paciētia dei. ſꝫ hiꝫ duriciā cordis ⁊ excuſationes obiectant. ne verba vitę ſuſcipiant. hinc ꝓpha dicit laborant ſuſtinēs. cum pfidi dei filiū laborantem in paſſione viderunt. Qꝛ ergo ſignificationem vt fugerēt a facie arcus ꝯtempſerūt. recte ſequitꝰ perſequeris in furore ⁊c. vt qꝛ obdurati. ⁊ ſedentes in cathedra peſtilētię. ⁊ ſurgentes cōtra dn̄m tanq̄̄ puluis a facie terrę. ſub cęlis cōterantur qꝛ nec cęlum eſſe nec celeſtib diſciplinis voluerūt inherere. qui enī xp̄m et membra eius pſecuti ſunt iure in furoris pſecutione cōtriti ſunt. vt audiant. diſcedite a me maligni in ig. e. ⁊c. Hec ſunt enim ſigna quę p̄curerūt vt fugerent a fa. a. ⁊ noluerūt. vnde retro ſub hac littera. voce eccleſię p̄miſſum eſt. Ingrediatur omne malum eoꝝ coram te. ⁊ deuindemia eos. p. o. i. e. ⁊c. Et in alio alphabeto nō fuit in die furoris. d. qui effugeret. ⁊ relinqueretꝰ ⁊c. Recte ergo thau cōſummationem ſonat. qꝛ ſub ipſa finem ⁊ ꝯſummationē accepit iuſticia quę eſt chriſtus. Impietas vero ꝯſummationem damnatōis ⁊ finem ne vltra poſſit exaltari. In vtriſq; p̄cedentia ſigna veritatem phibent ſuę ſignificationis. Nam dn̄s oſtendit populo ſuo dura. ī ſigno crucis. vt liberētur. di. t. Illos vero q̄ ſigno crucis noluerunt ſignari. ꝯſequetur veritas ſignoꝝ ⁊ cōtriſio eterni ſuppliciꝫ qui cōtra documenta et cōtra miracula ſcutum pfidie obiecerunt. Electi vero ſcutū bone volūtatis hn̄t quo coronantur. qꝛ quos deus protegēs adiuuat remunerās coronat. De ſcuto reproboꝝ dicitꝰ. corpus illius quaſi ſcuta fuſilia. Corpus enī dyaboli ſunt reprobi: (quaſi ſcuta fuſilia) fragiles ⁊ infirmi. Scuta quidem fuſilia contra ſagittas robuſta. caſu fragilia. ſic reprobi p obſtinationem duri ſunt. p vitam fragiles. nullo p̄dicationis iaculo penetrantur. quia ſcuto praue defenſionis proteguntur. de talib ergo recte plangitꝰ. dabis eis ſcutum cordis ⁊c. Abutētes enim dei paciētia. cogitant deū non curare talia aut nō videre talia. aut cōditorem in cauſa eſſe ſicut adam qui ait. Mulier quā dediſti mihi pſuaſit ⁊ ꝯmedi. Mulier quoq; culpā retorquēs in ſerpentem. obliquat in auctorem. Hoc ſcuto protectus caym ayt ſupbe ⁊ contumelioſe. Neſcio domine. fraudulēta humilitas ⁊ falſa negatio. nūquid cuſtos fratris mei. ⁊c. contumax contra deū obiurgatio. Sic quiſq; dum

¶ C. IIII.

dei pacientia abutitur ⁊ ſigna iudicij metuere dedignatur. nec ſigno hui⁹ littere munit̄ mulctatur iuſta dānationis vindicta. qui non ſoluꝫ errauit. verū etiā cōſummauit ⁊ impleuit menſurā peccatoꝝ ſuoꝝ. vnde nondum cōpleta ſunt peccata amorreoꝝ quib⁹ completis mox promiſſio ⁊ vindicta venit quod hic quoq; oſtēditur ꝑ litterā que cōſummauit interꝑtat̄ peccatum cōſummatum generat morte. cor durum ⁊ impenitēs eſt cōſummatio. Cū gemitu ergo ⁊ lacrimis oremus. vt cor noſtrū emolliat dn̄s. vt ſigna eius metuamus. et potati vino cōpunctionis fugiam⁹ a facie arcus.

Aleph.

ſ intentos facit dicendo rem magnam nouam in credibilem.

Quomodo ob ꝉ ſ ignitum dei verbum **ſcuratum eſt** ꝉ **aurum: mu**ꝉ ſ ſanctitatis habitus caritatis ornatus. ꝉ ſ a ſanctuario dei **tatus eſt** ꝉ **color optim⁹** ꝉ **diſꝑſi ſunt** ſ viui. ſ patriarche prophete. ꝉ ſ ſacerdotes chriſti. monachi. virgines. virtutes. ſ qui in honore eſſe volunt quāuis ſecularia querant. **lapides** ꝉ **ſanctuarij in capite omni**ſ late ⁊ ſpacioſe vie. q. d. a. m. ꝉ ſ iudei vel fideles ſ dom⁹ **um plateaꝝ. Beth.** ꝉ **Filij ſyon**

Gilibertus. In graui ſtilo lamentationes eſſe compoſitas nullus ignorat. ponuntur enim cuiuſq; rei verba ornata vel propria vel tranſlata. ſentētie graues cum ampliacōne ⁊ miſeratione. et ſentētie ornate cum verborum grauitate. vt hic. Quō ob. eſt au. ⁊c.

Aleph C. IIII.

Quomodo. ⁊c. Vox dolentis ⁊ increpātis ſicut ⁊ illa. Quō ſedet ſola ci. p. p. ⁊c. deplangitur iudeoꝝ duricia quoꝝ patres refulſerūt quaſi auꝝ ⁊ lapides ꝑcioſi. in ſanctuario dei. in fide ⁊ opibus ꝑclari. poſteri eoꝝ xp̄o veniēte ad ꝑfidiaꝫ ꝯuerſi ſunt.

Aurum ⁊c. Qꝛ fides in nobis remanet. ⁊ baptiſmi ſacramentū. aurū vocamur. ⁊ lapides ſanctuarij ſed obſcurati fuligine peccatoꝝ. et diſperſi ꝑ diuerſa genera negociorum.

Lapides ſanctuarij virtutes anime fidelis. Notandum quanta ſit uis huius lamēti. quāte propheta charitatis ad omnia ſe extendit plangit cecitatem iudeoꝝ diſꝑſionem eccleſiaꝝ. nuditatem animaꝝ.

Hyſtor. Quomodo obſcuratū ē auꝝ ⁊c. fidei ſcꝫ ⁊ innocētie ſplēdor que olim claruerūt in illo populo ⁊ diſꝑſi ſunt nō ſolum per vanitatis negocia. ſed in nationes exteras. qui ꝑus diſꝑſi erant in capite omniū platearum. latam ſcꝫ ⁊ ſpacioſam viā incedētes. Iuſte enim qui de ſanctuario dei ſe ad negocia ſeculi expulerūt. a fide in ꝑfidiam expellūtur. deinde captiuantur.

Mora. Quō obſcuratū. Plangit ſe aīa in baptiſmo niue dealbata. infuſione ſpūs ſancti auro pulcrius colorata. ſed poſtea aut hereſibus infecta. aut vicijs obfuſcata. cuius ſapiētia auro clarius fulgebat. eloquentie colorib⁹ diſtincta. ſed dum cōcupiſcētijs oblectatur. aurū obſcuratur ⁊ color denigratur vicijs. habet aīa verbum diuinū auro fulgentius que charitate interiori coloratur. Sed cū terrenis applicatur aurū obſcuratur ⁊ color mutatur in amorem ſcꝫ mundanaꝝ rerū ab amore celeſtiū. lapides ſanctuarij. i. anime virtutes diſꝑguntur in. c. o. p. qꝛ amiſſa charitate ceterę diſſoluūtur ⁊ ad cōcupiſcentiam mundanę vitę inclinantur. quaſi in capite. o. p. Et lapides quos ſup rationale iudicij ānexos. in pectore portare debuit. in gloriam ⁊ laudē dei ⁊ ſui decoris. colore dilectionis dei. in deterius cōmutato. diſꝑſi iacent in capite plateaꝝ. qꝛ tamē verbi dei ſubſtantia in nobis manet incorrupta. quāuis peccatis obſcurata. nō naturę ſubſtātia ꝑempta. ſed obſcurata plāgitur ⁊ ſi enim heretici integritatem fidei corrumpere videantur. vis verbi ⁊ natura nō ſoluit̄. obſcurat̄ quidem ſed non corrumpitur. Ita ergo obſcurat̄ aurum. eloquiū ſcꝫ dei ignitū ⁊ preceptū dn̄i lucid. il. o. q. d. quō obſcurat̄ mihi qđ lucet alijs et trāſfugas cōuertit.

Allego. Quō obſcuratū. ⁊c. Vox eccleſie. aurū fuerūt innocētia dei ⁊ ꝑrogatiua patriarchaꝝ. ſed obſcurati ſunt ſordib⁹ delictoꝝ vel aurū obſcuratū reproba vita miniſtroꝝ dei ſordib⁹ fuſcata. quondā virtutib⁹ glorioſa. nūc ꝑ negocia ſeculi obſcurata. Color optimus. ſanctitatis habitus ꝑ terrena ⁊ abiecta mutatus diſꝑſi ſunt. l. ſ. ⁊c. q. ſ. intrīſecus ſeruabāt̄ ſummi ſacerdotis vſib⁹ cum ad ſancta ſanctoꝝ ingrederētur. lapides quoq; ſāctuarij. ſacerdotes xp̄i ⁊ miniſtri altaris. monachoꝝ ⁊ virginum chori. qui ſemꝑ debent aſſiſtere ꝯſpectib⁹ dei. qui nō debent exire foras. nec occupari circa ſecularia. ſed duꝫ foras animi inquietudīe ſꝑguntur. Iure in capite plateaꝝ vagantes plāguntur. Non eſt ſecularis vitę actio. quā non amminiſtrent ſacerdotes ⁊ miniſtri altaris. monachi implicātur ſecularib⁹ negocijs. virginū caſtitas mītis exponit̄ illecebris. Platea grecę a latitudīe dicit̄. lata eſt enī ⁊ ſpacioſa via que ducit ad mortē. Diſꝑguntur ergo lapides. non ſolum in plateis ſed in capite omnium plateaꝝ. dum ꝑ deſiderium opa huius mūdi agūt. ⁊ de religioſo hitu deīn culmē honoris ⁊ laudis querūt. hoꝝ lapidis ordinē dn̄s promittit dicēs. Sternam ꝑ ordinē lapides tuos. ⁊ fundabo te in ſaphyris. ⁊ ponā iaſpidem propūgnacula tua ⁊c. Strauit xp̄s in eccleſia electoꝝ animas. meritoꝝ varietate diſtinctas. fundauit eam in ſaphyris qui ſunt aerij coloris. i. animab⁹ celeſtia petentibus. iaſpidē poſuit propugnacula. q̄ eſt viridis coloris illos ſcꝫ qui in virore fidei cōtra aridos et marcētes eccleſiam defendunt.

ſ genere ⁊ doctrīa ſ ornati ſ celeſti ſapiētia. ꝉ ſ quaſi q̄ admiranda quā inſpata mutatio **inclici et amicti auro primo.** ꝉ **quō** ꝉ ſ relictis celeſtibus curātes terrena. **reputati ſunt in vaſa** ꝉ **teſtea: opus** ſ qui poteſt de eodem luto aliud vas facere in honorē aliud in cōtumeliam. **manuum figuli. Gymel. Sed ⁊** ſ heretici ⁊ ypocrite ſ aperuerunt prauā doctrīam **lamię** ꝉ **nudauerūt mamam: lactaue** ſ diſcipulos vel actus ſuos prauos ſ ſanctoꝝ ſ ſynagoga vel peccatrix anima. vel eccleſia. **runt catulos ſuos. Filia popli mei** ſ preſentia tantū cogitans nihil de futuro curans **crudelis: quaſi ſtrucio in deſerto.**

Hyſtor. Filij ſyon. ⁊c. Iudeoꝝ ꝑrogatiua oſtēditur. qui nō ſolum terrenę ſyon filij ſꝫ celeſtis genere ⁊ doctrina. incliti ꝑuilegio gratię. adoptati ꝑ cunctis filijs di. ⁊ amici nocati quoꝝ patres (patriarche ⁊ prophete ex quib⁹ xp̄s eſt). Amicti auro. ꝑ. i. dei ſapientia vn̄ theſaurus deſiderabilis requieſcit ī ore ſapientis. hoc auro amicti fulgebant. quaſi luminaria ī mūdo. auro ꝑmo. i. ſapīa celeſti. nō ſcđo. i. ſeculari ſcđm illud. ꝑmi ⁊ puriſſimi fructus eius. cū enī radix ſapientię ſit timor dn̄i. fructus eius eſt videre ipm̄.

Allego. Hoc auro quoq; eccleſia gloriat̄ amicta. ſꝫ ⁊ iudei mutati. reputant̄ in vaſa teſtea. ⁊ eccleſie mēbra. Eccleſie enī membra et filij. ſapiētia dilectionis dei ⁊ proximi amicti. ad fragilia ⁊ terrena labūtur opa. et fiunt vaſa teſtea. que debuerunt vaſa incorruptibilia ⁊ celeſtia eſſe. Hoc auro amicta eſt eccleſia. pulcra vt luna. electa vt ſol. ⁊ filij eius incliti. auro ꝑmo amicti. in quoꝝ nouitate nihil eſt ſordidū. qua reformātur in gradū prime dignitatis que eſt ꝑma ſtola. i. immortalitas. vnđ filij ſyon incliti ⁊ amicti auro ꝑmo. Eſt aurū ꝑmum arabicū puriſſimū ⁊ qđ de ſabba offert̄ domino. Eſt precioſiſſimū qđ de offir affert̄. Offir enī riſus vel herboſus interꝑtatur. de illo ſcꝫ riſu in quo omnia gaudia vbi anime ſanctoꝝ ī herbis virentib⁹ requieſcunt. hoc iure ꝑmum dicit̄. Hec enī ſapiētia ⁊ immortalitas ꝑcioſior ē cunctis opibus. Reputati ſunt in vaſa teſtea. vn̄ iob. cōparatus ſum luto ⁊c. vnde alibi. vt lutum plateaꝝ. d. e. De luto eī ſunt vaſa teſtea ſed alia in honorē: alia in contumeliam de quib⁹ dicit̄. vaſa figuli probat fornax. ideo ſequit̄. opus manuū figuli. qꝛ ſicut figulus habet poteſtatē de eadem maſſa aliud vas facere in honorem aliud in cōtumeliam. ſic chriſt⁹ poteſt facere de luto vaſa aurea tribulatione excocta. et alia relinquere ī cōfuſione ſua.

Tercius decimus cōqueſtionis locus. Conquerit̄ enim cum indignatōne. q ab hijs male tractetur qui debuerūt adiuuare.

Hyſtor. Sꝫ ⁊ lamię. ⁊c. ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ duricia exprobrat̄ q̄ lamijs duriores. lac doctrinę puulis negauerunt. lamia aūt crudelior ſuis fetibus q̄ cetere beſtię dicit̄. Vn̄ lamia quaſi lania appellat̄. qꝛ catulos ſuos laniare dicit̄. ſic phariſei populo doctrinam negauerūt et inſuꝑ laniauerūt ſtrucionib⁹ ſimiles que oua ſua vt ponunt exponūt. nec in fetum calefaciūt. Lamia hebraice lilit noīatur quā quidā hebreoꝝ vnā de furijs ī femalib⁹ ſuſpicant̄ que ꝑce dicunt̄. eo q nulli ꝑcant quib⁹ ſimiles ſunt ſcribe ⁊ phariſei qui etiā manus miſerūt in filiū dei. plangit̄ ergo ſynagoga q̄ quaſi ſtrucio nullā ſibi ſpem aut poſteris reliquit in poſteꝝ.

Mora. Sed ⁊ lamię ⁊c. Per lamiā prudētia carnis deſignat̄ que catulos. i. actus ſuos quos genuit quaſi ſeuiſſima beſtia. lacte mortis nutrit ſed ſepe in melius cōmutata efficit̄ prudentia ſpūs ⁊ detegit crudelia flagicia ⁊ lacte doctrīe ⁊ pietatis vbere lactat ⁊ nutrit catulos. mores ſcꝫ ⁊ act⁹ ſuos. vt de feritate ad manſuetudinē tranſeant. ſed prudentia carnis. i. filia populi mei que diu obdurauit. crudelis eſt quaſi ſtructio. q̄ oua ſua ſine calore amoris ⁊ fomento pietatis ⁊ ſine ſpe prolis dereliquit ita prudentia carnis omnia opa ſua pro ꝑſentib⁹ facit. ſine cura futuri.

Allego. Sed lamię ⁊c. Per lamias ypocritaꝝ ⁊ hereticoꝝ callida ꝑuerſitas deſignat̄. qui faciē humanā. ſed corda beluina geſtāt. mamam nudant qn̄ errorem ſuū libere predicant. catulos lactant qn̄ ſequaces ꝑuerſa doctrina oblectant. ⁊ ad impietatem male nutriendo cōfirmant. Filia populi mei ⁊c. eccleſia ſcꝫ delinquētis plebis que filia ſanctoꝝ dicit̄. ꝑ quos

in xp̄o renaſcitur· ſed quaſi beſtia inuoluta cõſuetudine peccãdi ſimilis eſt ſtruc oni· ꝓſentia tm̃ cogitanti· nihil in futuꝝ ſpanti · partus ſuos ſine ca/lore charitatis exponit· nulla future vitę curam gerit.

❡ Hyſtoꝛ. Adheſit ⁊c. Extinctis matrib⁹ lactẽtes ſiti cruciabãtur puu li. i. grandiores panẽ petẽtes matrib⁹ nõ erant panes. Ita lactẽtes ſine la cte paruuli ſine cibo perire.

❡ Moꝛa. Adheſit. ſ. ⁊c. Sine lacte blãde ꝑſuaſionis ⁊ roꝛe ſpũs ſancti ſitibunda lingua pro/lationis· adherens pa lato carnis· obmuteſce re facit infantiã mẽtis et ſuffocat gladio infi/delitatis cordis noſtri cõceptus· ne ad lucem mittant'. vñ corde cre/ditur ad iuſticiaꝫ. o. a. ꝯ. ⁊c. quid ei valꝫ bo/num mẽte concipe· niſi nutriat' lacte doctrinę ⁊ vbertate gratię· paru li pecierũt· p· paruli ſcꝫ cogitatus cũ de xp̄o et vita ęterna cõcipiunt· moꝛ panem requirunt qui de cęlo deſcẽdit ſꝫ mens depſſa ignauię ſuę toꝛpoꝛe· ⁊ curis pręſẽtis vitę neſcit eis pa nem frangere intelligẽ do· neqꝫ cõminuere ru minando· neqꝫ eos ſa/ciare diſpenſando. vñ plãgendo addit'. Nõ erat qui frangeret eis· qꝛ et ſi diuinitus ad tempus inſpirata intus animat' foris exinanita cõcupiſcẽtijs labefacta virib⁹ vacuatur

ſ indigna etate· ſ miſeria ſ incipiẽtis

Deleth. Adheſit lingua lactentis

ſ cui ſimile nobiles interierũt fame· ⁊ multitudo eius ſiti aruit. ſ verbi dei.

ſ qui poterãt ſumere ſolidum cibum.

ad palatum eius in ſiti paruuli peti

ſ exponeret· integrũ enim paruuli nõ comedũt

erunt panem: ⁊ non erat qui fran

ſ primus cõqueſtionis locus. ſ ſacramentis ſcripture. ſ in patribus.

geret eis. He. Qui veſcebant'

ſ qꝛ chriſtum cõtempſerunt qui ẽ via ve· ⁊· vi· ſ ſeculi.

voluptuoſe interierunt in vijs: q̄

ſ donis ſpũs ſancti·

nutriebantur in croceis amplexati

ſ carnalia legis inſtituta.

ſ qꝛ noticiam habuit dei et cõtempſit ſeruus ſciens volũtatem domini ⁊ non fa· pla· va· m· ſ qꝛ iuſtus domin⁹ in· o· vijs ſu.

ſunt ſtercoꝛa. Uau. Et maioꝛ eſ

❡ Allego. Adheſit ⁊c. qꝛ nõ habuit lac doctrinę negligẽte doctoꝛe qua ſi ſtrucione qui debuit lac doctrinę miſtrare de quo dicit'· lac dedi vobis p. ⁊c. qui poſſent. ſ. ſolidũ cape cibum miſteria. ſ. intelligere· ſi eſſet qui fran geret. i. exponeret· ſed negligunt magiſtri lamijs crudeliores fetibus ſuis. Scriptura enĩ ſacra aliqñ eſt cib⁹. aliqñ potus. Potus in aptis· cib⁹ in oc cultis. vñ omẽs ſitiẽtes. v. a. a. i. ſcripturas emite ⁊ ꝯmedite vitę cibũ· vinũ ⁊ lac. lac infancię vinum ebrietatis.

❡ Hyſtor. Qui veſcebãtur ⁊c· luce clarius indeoꝝ ꝑfidia referat' quo/rũ obſcuratum eſt aurũ· mutatus eſt coloꝛ optimus quẽ habuerũt in patri archis ⁊ in ꝓphetis· ⁊ diſꝑſi ſunt (ſicut hodie cernimus) in capite oĩm pla/teaꝝ ⁊ q̄uis inciti ⁊ amicti auro p̄mo· ſcd̃m ꝑrogatiuã p̄rm· ꝛputati tñ ſũt in vaſa teſtea lamijs ſenioꝛes· ⁊ ſtrucionib⁹ quoꝝ ꝑfidia lactentes ſiti de/fecerũt ⁊ paruuli fame perierunt. vt qui veſcebãtur voluptuoſe in vijs dei· in/terirent fame. qꝛ omnia ſcripturaꝝ miſteria in quib⁹ veſcebãtur voluptu/oſe ꝓphetę ⁊ patriarche obſtinãter cecerũt ⁊ negauerũt' xp̄m eſſe dei filiũ qui eſt principium omniũ viaꝝ· ⁊ ideo in vijs ſeculi interierũt. vñ ſequitur Qui nutriebãtur in croceis. a. ſ. ſ. Croceus coloꝛ eſt igneus quo deſignat' ignis ſpũs ſancti quo coꝛda inflamãtur. In croceis hmõi ſancti p̄res enu/triebãtur ſacramẽtis gr̃aꝝ· ſed filij dñm abnegãtes amplexati ſunt ſterco/ra· de quibus apl's omnia detrimentũ feci ⁊ arbitroꝛ vt ſtercoꝛa ſenſum. ſ. legis litteralem quẽ catholici abijciũt vt lucrifaciant xp̄m volẽtes habere iuſticiam q̄ eſt ex fide iheſu xp̄i· cui iudei non ſunt ſubiecti qui iuſticiã ſuã volunt cõſtituere ⁊ litterã legis defendere in obſidione quoqꝫ ꝓ cibo am/plexati ſunt ſtercoꝛa· vt precio detraherentur ſtercoꝛa colũbina· nec tñ ad dñm redierunt.

❡ Moꝛa. Qui veſcebãtur ⁊c. virtutes animę voluptuoſe veſci· ⁊ i cro ceis nutriri videtur· cũ dilectione dei ⁊· p· affecte faciãt' ⁊ illumiantur. Co/loꝛ enĩ croceus claritatẽ dilectionis deſignat· cũ aũt charitas amitit' reliq̄ virtutes amplexant' ſtercoꝛa quę de bono dei ⁊ proximi odoꝛe dilectionis trãſeunt ad fetoꝛem prauitatis. vñ paulus. Si charitatem nõ habuero fa ctus ſum velut es· ſo· ⁊c.

❡ Allego. Qui veſcebãtur ⁊c. Delinquẽtes deploꝛat ęccleſia qui chari tatem ⁊ ceteras virtutes in quibus quaſi in croceis nutrieb ãtur derelinquẽ tes ſtercoꝛa delictoꝝ amplexantur. vnde cõputruerũt iumenta. in. ſ. ſ. In/ ſtercoꝛe quaſi iumẽta cõputreſcunt qui in fetoꝛe luxurię ſuę ſcd̃m deſideria coꝛdis flagicijs deſeruiũt· qꝛ vero ſunt pleriqꝫ qui ad penitentiam nõ rede unt plangit eos ęccleſia qꝛ plangere neſciunt ⁊ amoꝛe peccãdi ſtercoꝛa am plexari non deſinunt

❡ Hyſtor. Et maioꝛ· e· ⁊c· Per exaggerationẽ ſcelera ſynagoge ⁊ iniq̄ria deploꝛãtur ſcd̃m illud· a planta· p· vſqꝫ ad verticẽ non eſt in eo ſanitas Pecca tũ ſodomoꝝ ſcd̃m ezechielẽ ſupbia fuit abundantia· ſaturitas pa nis ⁊ ocium· ⁊ qꝛ egeno ⁊ paupi nõ porrexerũt manũ vñ hic quoqꝫ. Et ñ ce perunt in ea manus. (aliquid boni ſubaudi) ad compationem· ſ· mali qd̃ geſſit cui dicit'. Iuſtificata ẽ ſodoma ſoroꝛ tua ex te· q̄· ſ· mãdata dei acce/piſti ⁊ facere iuſſa dei cepiſti· ſed poſtea cõtempſiſti· vt vincẽs ſodamã pec catis tuis· quę ſubuerſa eſt in momẽto· quãto ergo ſynagoge pena grauioꝛ quę ſceleroſioꝛ.

ſ peccantis· ſ ſanctoꝝ patrũ.

fecta eſt iniquitas filię populi mei

ſ qui ſine lege ⁊ noticia [illegible] ſodoma.

peccato ſodomoꝛuꝫ: quę ſubuerſa

ſ gaudium ypocrite ad inſtar puncti.

ſ aliquid boni·

eſt in momento et nõ ceperunt i ea

ſ qꝛ manus nõ extendit ad pauꝑes

ſ primus cõqueſtionis loc⁹ in dignatio iudicis cõtra aduerſarios excitatur cui⁹ nazarei affligũtur ſ florentes vel ſancti

manus. Zay. Candidioꝛes naza

ſ contemplatiuis· ſ actiuis

rei eius niue: nitidioꝛes lacte: rubi

ſ antiquoꝝ patrum· foꝛtitud ne ⁊ ſpirituali feruoꝛe.

cũdioꝛes eboꝛe antiquo: ſaphyro

ſ amiſſo candoꝛe qꝛ preſumit de ſe· vnde noli eſ ſe nimium iuſtus qꝛ paruꝰ in anguſta via que du cit ad vitaꝫ: nũc ſunt in ãpla que ducit ad moꝛtẽ.

pulcrioꝛes. Heth. Denigrata

❡ Moꝛa. Et maioꝛ eſt. ⁊c. ſcelera aĩmę plã gũtur· quę i ypocriſim labit' cuius maioꝛ ẽ ini q̄tas peccato ſodomo/rũ· quę mala deauran/do tegit· bona fraudu lenter facit. vñ maioꝛ ẽ iiq̄tas f. p· m· p· ſ· ſicut popul⁹ in ſe erigit' ita moꝛes ⁊ actus ypocri/taꝝ cõtra ſe confligunt ⁊ bona quę agunt· pei oꝛa ſũt vicijs ſodomo rum· qꝛ cũ ſpũs immũ/dus exierit ab homĩe ſi reuerſus fuerit cũ ſpi ritibus nequioꝛibus fi unt nouiſſima hominis illius peioꝛa ꝑoꝛibus. Spũs ab homĩe egre/ditur quãdo in chriſto renaſcitur. Regredit' quando inuenit animam a bono opere vacuam· p ypocriſim a ſoꝛdibus mundatam ⁊ ſimulationibus oꝛnatam tunc populo immũdoꝛum ſpiritũ ⁊ turba vicioꝝ anima repletur· ⁊ maioꝛ eius iniquitas peccato ſodomorũ efficitur· Iniquitas· eſ· populi vicioꝝ. ſ. ⁊ operũ· et non mittunt manus ad fructum boni operis· exterius oꝛnata falſis bonis· intus repleta vicijs. vñ ſequitur. Candidioꝛes nazarei eius niue ⁊c.

❡ Allego. Maioꝛ eſt ⁊c. plangit ęccleſia peccata populi quaſi maioꝛa peccatis ſodomoꝝ. videmus enĩ qꝛ fides ⁊ iuſticia terrã reliquerit· humaĩ/tas ⁊ benignitas nulla ſit diſcoꝛdia ⁊ cõcupiſcẽtia oꝛbem incendunt ⁊ irę ⁊ inuidię flama voꝛax rapinis ⁊ fraudibus ęccleſia populatur· pauꝑes exo/ſantur· iam iacet terraꝝ oꝛbis in vepꝛibus incultus· legũ iura ꝓ fabulis ha bentur· diuiã ⁊ hũana faſqꝫ nephaſqꝫ ꝯfundũtur quotidie innumera ma la cumulãtur. Maioꝛ quoqꝫ iniq̄tas noſtra· q̄ eoꝝ qui viam veritatis nõ agnouerũt ⁊ ideo minoꝛa ſupplicia meruerũt quę in momẽto ſubuerſa eſt Momentũ eſt omne qd̃ viuimus· ⁊ quotidie peccãdo quaſi in momento ad penaꝫ ſubuertimur qui deterioꝛa meremur qui theſaurizamus nobis iram in die iudicij.

❡ Hyſtor. Candidioꝛes· n· ⁊c. Scd̃m litteram pulcritudo nazareoꝝ de ſcribit'· qui abſtinentia candidi· carne nitidi facie ruboꝛe iocundi qui ꝑ ex aggerationem laudantur vt eoꝛum feditas maioꝛ oſtendatur quoꝛum fa cies fame cõfecta ſuper carbones denigrata plangitur· quę defoꝛmata nõ agnoſcitur.

❡ Allego. Cãdidioꝛes nazarei· e· ⁊c. habet ęccleſia nazareos ſuos niue candidioꝛes ⁊ lacte nitidioꝛes ꝑ quos abſtinẽtium vita ſignatur· nix enim de ſupnis· lac de carne quaſi de imis. Per niuem ergo cãdoꝛ vitę cęleſtis ꝑ lac tempalium diſpẽſatio demõſtrat'. Hꝫ ergo ęccl'a nazareos· qui ꝑ cõ/templationẽ vitã cęleſtẽ ducunt· ⁊ ꝑ actualis vitę diſpenſationẽ lacte cã/didi⁹ ad laudẽ creatoꝛis nitẽt. vt plerũqꝫ eos q̄ cęleſtẽ vitaꝫ tenuerãt. vel terrena hñ diſpẽſauerant. virtutũ opibus trãſcendant. Qꝛ vero ꝑ feruoꝛẽ ſpũs antiquoꝝ patrũ ⁊ foꝛtioꝝ· vitã ſupare videtur· recte adiũgitur rubi/cũdioꝛes eboꝛe antiquo. Dum enĩ ruboris pulcritudo laudatur flama de ſiderij ſui exꝑimitur· ebur aũt elephãtis os eẽ nõ ignorat'. Saphyro pulcri oꝛes. Saphyrus etherei coloꝛis ẽ vbi breuit' tota nazareoꝛũ vita expꝛeſſa eſt· qꝛ ꝑ actionem ad ſupna tendentes ⁊ ꝑ cõtemplationem ꝑcellentes· pa tres ſupare videtur. Sed qꝛ plerũqꝫ inopem copia fecit· et felicioꝛ homo ẽ q̄ expedit: mens ſępe de ſe ꝑſumens: ⁊ vano fauoꝛi acquieſcens fuſcatur ⁊ q̄ albeſcere videbat' denigrata ſoꝛdeſcit: vñ ſequit' denigrata ſup car. ⁊c

❡ Allego. Denigrata eſt ⁊c. Nigri poſt candoꝛem fiunt qui amiſſa dei iuſticia· ſuam laudẽ querunt qꝛ de ſe ꝑſumunt. vnde neſciẽtes ruunt i pec cato· ⁊ poſt ignem mẽtis: ad frigus toꝛpis· poſt candoꝛeꝫ vitę: ad nigredi nem adulationis vane deſcendit. Unde extinctis carbonibus ſimiles fi/unt ꝓpter qd̃ dicitur. Noli eſſe nimiũ iuſtus et non ſunt cogniti in plateis

in latitudine ſcȝ vite ſecularis. Nihil enī humane menti anguſtius ꝗ̃ ꝓpriaſ volūtates abnegare: carnis deſideria frangere ⁊ hmōi ⁊ ſic intrare ꝑ anguſtā portam. Nihil autē facilius ꝗ̃ proprijs ſeruire voluptatib⁹ nullis ſubeſſe legib⁹ ⁊ hmōi. In plateis aūt ſunt qui ſua querūt. lata eſt enī via que ducit ad mortē. Sed in plateis nō cognoſcūtur qui nō ſunt qd̄ videbātur. qui aliud erant ⁊ aliud oſtēdebant. vñ ſequit̃. adheſit cutis eoꝝ oſ. ⁊c. ꝑ oſſa fortitudo ꝑ cutem infirmitas figurat̃. Cutis ergo adheret oſſib⁹ qñ infirmitas vicioꝝ putat̃ fortitudo virtutum. adheret cutis oſſib⁹ dum adulatio ꝓ bene geſtis exterius ⁊ intus virtutib⁹ ſociatur. quib⁹ cōiunctis merceſ amittitur et q: decepti adulationib⁹ de ſe magna ſentiūt: emēdari cōtemnunt. vñ aruit ⁊ facta ē quaſi lignū. Culpa nanq: tanto inſenſibilioꝛ reddit̃ quāto (q̄ſi vera virtus) laudat̃ vnde ⁊ areſcit q: nulla intus gratia vireſcit q: multi dum corrigūtur quaſi lignū inſenſibiles ſunt ⁊ a roꝛe gratie alieni ⁊ aridi ſunt. hoc eis cōtingit q: altiora ſe appetunt: ⁊ ſancti videri cupiunt. ſed occulte vicijs deſeruiūt. hij in plateis cogniti ſunt Norūt enim viri ſpirituales q: aliud ſunt et aliud fingunt. Candent exterius niue pulcrius. lacte nitidius. ebore rubicundius. ſed quaſi lignū aridum inſenſibiles ſunt interius. vnde ſepe nec blandicijs nec minis emēdantur.

eſt ſuꝑ carbones facies eoꝝ et nō ſunt cogniti in plateis. Adheſit cutis eorum oſſibus: aruit ⁊ facta eſt quaſi lignuȝ. (ſ infirmitas vicioꝝ ſ fortitudini virtutū. ſ aridū inſenſibile ſterile inflexibile.) **Teth. Melius fuit occiſiſ gladio ꝗ̃ interfectis fame quoniam iſti extabuerūt cōſumpti a ſterilitate terre.** (ſ verbi dei. ſ eiuſdem verbi. ſ penuria eccleſie dum predicatio ceſſat eccleſia non fructificat.) **Joth. Man⁹ mulierū miſericordium coxerunt filios ſuos: facti ſunt cibi earū in contritione filie popl̄i mei.** (ſ predicatoꝝ fauore vano effeminatoꝝ vel opinione ſua. ſ qui ſexus natura miſericors. ſ nimijs affectōnibus. ſ ſubditos vel ſerus animi teneros. ſ dum carnalem vitā ſubditoꝝ affligunt reprehendūt detrahunt. ſ eccleſie ſ apoſtoloꝝ ⁊ ſucceſſoꝝ.) **Caph**

Hyſtor. Melius fuit ⁊c. hoc in vltima captiuitate iudei paſſi ſūt qñ leuius fuit ſubito occiſis: ꝗ̃ lentis ⁊ diuturnis afflicti ſ cruciatib⁹: qui fame ⁊ ſiti ⁊ ceteris miſerijs paulatim conſumpti ſunt.

Mora. Melius fuit ⁊c. Melius ē ſenſib⁹ gladio verbi dei occiſis exterius. viuētib⁹ interius ꝗ̃ aggeratis virtutib⁹ ſine pabulo charitatis quaſi fame ⁊ ſiti deperire. Sterilitas eī virtutū abſentia charitatis qua abſente virtutes anime quaſi inopia veri panis tabeſcunt. ideo ſeptē filij iob tres ſoroꝛes ſuas vocant ꝑ ꝯuiuia. cetere eī virtutes ſine fide. ſpe. charitate nō faciant. vñ ſicut adipe ⁊ pinguedine re. a. m. ⁊c.

Allego. Melius fuit ⁊c. Gladio verbi dei ꝗ̃ interfectis fame eiuſdeȝ verbi. Hij enī occidūtur vt viuant. illi interficiūtur vt ꝑeant. vñ. aſſumite gladium ſpūs qd̄ eſt verbū dei. Eſt aūt gladius quo mors ꝑimit̃. vt vita ſubſequat̃ eius. Alius qui ꝑſcidit vitaȝ occidit aīam de quo gladius me⁹ deuorabit carnes. Eſt gladius flameus atq: cōuerſatilis ad cuſtodiendā viā ligni vite. Eſt gladius limatus ⁊ acutus. cui dicit̃ reuertere in vaginā ⁊c. Marie quoq: animā gladius ptrāſiuit doloris ſcȝ de paſſione xp̄i. Sȝ eccleſia de hijs gaudet qui gladio verbi occidūtur De hijs dolet qui eiuſdem fame interficiuntur. Illos luget quos fame vel ſiti pro ſterilitate terre cōſumptos nouit. vñ mittam in eos nō famem panis neq: ſitim aque ſed audiēdi verbū dei. Hac fame qui ꝑemptus fuerit eterne morti ſubiacebit. q: nō in ſolo pane viuit homo. Sicut enī ex duab⁹ ſubſtātijs hō conſtat. ita duab⁹ vitam cōſeruat caro ſuſtētatur corꝑali cibo ⁊ anima verbo diuino. vñ panē noſtrum. c. d. no. ho. vtrūq: enī petimus qui vtroq: quotidie indigem⁹. Sterilitas terre: penuria eccleſie ē qñ (magiſtris deficiētib⁹) diuini verbi ymbrib⁹ nō infundit̃. culpam enī ſacerdotum ⁊ inſcientiam vel negligentiam docēdi conſumptio ſequit̃ plebis.

Hyſtor. Joth. principium vel deſolatio. Principium deſolatōnis imminebat iudeis qñ vxores coꝝ filios ſuos fame ⁊ ſiti cōſumptos (quaſi ꝑ miſericordiā ne diu languerēt ⁊ matres a morte redimerēt) coxerūt ſibi ī cibos. Lege hyſtorias nec dubitabis hec iudeis cōtigiſſe romanis circumſedētibus obſeſſa ciuitate.

Mora. Manus mulieꝝ ⁊c. Ypocrite cōcept⁹ animi teneros coquūt ⁊ ꝯmedunt dum ſimulate (quaſi ꝑ miſericordiā) laudis vel fauoris gratia virtutes nouiter cōceptas ꝑimunt ⁊ in cibos decoquūt qui nō futura ſed ꝑſentia lucra querūt. ⁊ dum virtutū paſcūtur laudib⁹ quaſi ꝓprios natos fauoris adulatione decoctos ꝯmedunt. Qui bene mulieres fuiſſe et talia geſſiſſe ꝑhibentur. niſi enī muliebria ſimulate virtutis in animo ſectarētur cōceptus animi ad vitam formati vanis nō exponerētur fauoribus.

Allego. Manus mulieꝝ ⁊c. In eccl̄a quaſi ꝑ miſericordiā filios ſuos decoquūt. qui culmine regiminis ſublimati igne zeli vel inuidie inflamāt animas ſubditoꝝ dum nimis iuſti videri cupiūt ⁊ tyrannica poteſtate oppmunt. qui forſitan habent dei zelū ſed nō ſcd̄m ſciētiam. Ita auſteritate dñationis quaſi ꝓ iuſticia adurūt ⁊ infirmā ⁊ carnalem coꝝ vitam minis ⁊ increpationibus quaſi dentib⁹ rodunt. Hec omnia ī cōtritione eccleſie que eſt filia ppl̄i dei apl̄oꝝ. ſ. ⁊ ſucceſſoꝝ ab eis fiūt qui ſeculari aut eccleſiaſtica poteſtate tyrānice aīmas exurunt. duȝ cōcupiſcentia inflamati filios quos lacte docttrine nutrire debuerāt aduſtione afflictionis verant.

Compleuit dñs furorē ſuū: effudit iram indignationis ſue. Et ſuccendit ignem in ſyon: et deuorauit fundamēta eius. (ſ impletis peccatis quaſi eſſet iam ira cui ſatiſfecit pena. ſ hominibus ꝑ vicia effuſis. ſ qui pueros iob cōſumpſit. ſ vera fide deſtructa.) **Lamech. Nō crediderūt reges terre ⁊ vniuerſi habitatores orbis: qm̄ ingrederet̃ hoſtis ⁊ inimicus ꝑ portas hieruſalem.** (ſ demones vel quilibet principes. ſ nō tranſitores. ſ diabolus ⁊ membra eius. ſ vnde confortauit dominus ſeras portaꝝ tuaꝝ. ſ predicatores vel virtutes. ſ eccleſie.) **Men. Propter peccata prophetarū eius ⁊ iniquitates ſacerdotū eius: q̄ effuderūt ī medio** (ſ prelatoꝝ. ſ facto vel exemplo. ſ publice)

Hyſtor. Cōpleuit dñs. ⁊c. Qr cōpleta eſt malicia hieruſalem. ꝯpleuit dñs ſuper eam furorē ſuū ſicut cōpleta erāt amorreoꝝ peccata qñ deleti ſunt. Effudit iram indignationis ſue q: et ipſa ſcelera ſua effudit. deuorauit fundamēta eius quia nō recepit fundamentū qd̄ eſt xp̄s. vnde cū vidiſſet hieruſaleȝ fleuit ſuꝑ eā dicēs. q: ſi cognouiſſes ⁊ tu. q: nō relinquet̃ in te lapis ſuꝑ la. ⁊c.

Mora. Compleuit dñs ⁊c. fundamēta ypocritaꝝ ⁊ hereticoꝝ deuorant̃ ab igne furoris dñi in quoꝝ mente dñatur ignis indignationis eius. ⁊ ſuꝑ eos completus eſt furoꝛ dñi. vñ iob. vidi ſtultū firma radice. et male dixi pulcritudini eius ſtatim. Quāuis enī videant̃ opib⁹ firmati ⁊ radicati: ſtatim corā deo ſunt maledicti. quoꝝ corda vanis laudib⁹ ⁊ fauoribuſ inflamantur. vnde ſequit̃. Non crediderūt. r. t. ⁊c.

Allego. Compleuit. e. ⁊c. Suꝑ eccleſiam cōpletus ē furoꝛ dñi. q: mēſurā peccatoꝝ ſuoꝝ impleuit. vñ effuſa ē cōtētio ſuꝑ pricipes. ⁊. er. f. e. ⁊c. ⁊ alibi. Qui in ſordib⁹ ē ſoꝛ. ad. Effudit irā indignationis q: peccādo ſum⁹ effuſi. Succēdit ignē in ſyon nō qui ſuꝑ apl̄os de celo deſcēdit. ſed q̄ pueros iob cōſumpſit. Habet eniȝ deus ignes varios quos emittit de theſauris ſuis. cuius ignis ī ſyon ⁊ caminus in hieruſalē alios inflamat vt erudiat. alios vt exurat. quib⁹ ſuccēſis omne fundamentū deſtruit fidem ſcȝ integram ⁊ verā oīno ſubuerti ꝑmittit. Vñ magis nr̄as ꝗ̃ iudeoꝝ miſeriaſ debem⁹ plāgere. in quib⁹ ignis cōcupiſcētie ſuccēſus eſt. ⁊ ceteroꝝ vicioꝝ flama voꝛax vniuerſos poſſidȝ. ⁊ olla ſuccēſa a facie aquilonis feruet ⁊ foꝛnax chaldeoꝝ quoſcūq: reperit de chaldeis ſuccendit.

Hyſtoꝛ. Non crediderūt. Scd̄m litteram ꝗ̃diu hieruſalē auxilio dī vallata ⁊ ꝑſidio angeloꝝ munita iudiciū ⁊ iuſticiaȝ ſecuta eſt. nec reges terre nec habitatores orbis credere poterāt ꝙ in eam ingrederet̃ hoſtis cuius ſeras portaꝝ domin⁹ cōfortauerat. ⁊ fines eius pacem poſuerat. ſed quia auerſa ē a dño deo ſuo cuius muniebatur beneficio receſſit omne ꝑſidium ⁊ facta eſt preda hoſtium.

Allego. Non crediderūt ⁊c. Reges. t. de quib⁹ dicit̃. Aſtiterūt reges ter. ⁊ p. ꝯ. i. v. vel demones ſcd̄m illud. Nō ē nobis colluctatio aduerſus carnem ⁊ ſanguinē. ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates ⁊c. Habitatores orbis qui neſciūt dicere. aduena ego ſum ⁊ ꝑgrinus aput te. ⁊c. ſed audiūt ve ſuꝑ omnes habitatores terre. Hij vidētes eccleſiā munitā et auxilio dī firmatā non credūt ꝙ ingrediat̃ hoſtis ꝑ portas hieruſalem. de quib⁹ dicit̃. Qui exaltas me de. por. mor. vt. an. o. lau. t. ī. por fi. ſy.

Hyſtor. Propter peccata ⁊c. Scd̄m litterā pro peccatis ſacerdotuȝ ⁊ pſeudo ꝓphetaꝝ qui ſanguinē innocētem in medio eius effuderūt: que dicta ⁊ dicenda ſunt ciuitati ꝯtigerunt.

Allegoꝛ. aūt propter iniquitatē ſacerdotum ⁊ principum: eccleſie mala crebreſcunt. qui legem in publico ꝑuertunt iudicia inuertūt. et ſanguinē ſanguini addūt. repleti dolis. Juſtos opprimentes ⁊ ſanguinē innocētem

effundentes. Non eſt hic exponẽdi labor conſumẽdus· vel ſenſus triplicit̃ exponẽdus· ⁊ in terrena hieruſalẽ ⁊ in eccleſia· ⁊ in vniuſcuiuſq₃ aĩma iſta cõmunis eſt ruina.

¶ Hyſtor. Erraueruñt ceci ⁊c. Scribe ⁊ phariſei effuſo ſanguie polluti ab introitu templi ſe abſtinebãt· errãtes in plateis nõ lugẽtes peccata ſ₃ in plateis lacinientes. Errabãt aũt vt ceci putãtes ꝙ taliter purgarẽtur ſc₃ ſi templum ſic abſtinẽtes nõ ingrederẽtur: cum ſupbiã iactarẽt· ⁊ humilitatem fingerent. Tenuerunt lacinias ſuas lacinioſis ſc₃ induti veſtibus et ſciſſis quaſi ceci viciſſim ſeſe tenẽtes ſe quebantur vt ſub hac humilitate popl̃s placaretur.

¶ Mora. Errauerunt ⁊c. Ambulant vani appetitus vt ceci in plateis luce carentes q̃ xp̃s eſt ⁊ dum ip̃m qui via eſt retinere nequeunt: quia extra ſe vani fauoris grã₃ effundũt tenentes lacinias vetuſtatis ſue: explere nõ valentes vias vite q₃ veſtiũtur vicioꝝ vetuſtate: ꝺ quib₉ bene ſub dit recedite polluti. ⁊c.

¶ Allego. Errauerunt ⁊c. In eccl̃a ſacerdotes ⁊ doctores ſanguinẽ iuſtoꝝ effundunt qui iuſti eſſe poſſent niſi coꝝ negligẽtia depiſ ſent. vñ ſi nõ annũciaueris impio iniquitates ſuas: ſanguinẽ eiuſ de manu tua requiras quia ſc₃ ſanguis eius· i· peccatũ: culpa ſacerdotum vſq₃ ad mortẽ effunditur· ⁊ ſepe qui videbãtur iuſti· exemplis prelatorũ ⁊ doctrina prauitatis puertũtur· ⁊ peccati ſanguine polluti moriũtur. In de ſacerdotes ⁊ pphete ceci errant in plateis: dum lata₃ ⁊ ſpacioſam via₃ que ducit ad mortẽ apprehẽdunt· ⁊ anguſtam que ducit ad vitã nõ introeunt· nec alios introire pmittunt· ⁊ hoc eſt: ſanguinẽ iuſtoꝝ effuderũt ĩ medio eius· i· eccl̃e que eſt hieruſalem vera ⁊ mat̃ noſtra. Hij cum templũ di ſanguine ſuo polluti ingredi nequeunt tenẽt lacinias ſuas· i· diſciſſam vetuſtatis ſue vitam. Tenent aũt inuicem lacinias ſuas vt cũ cecus ceco ducatum pbeat: ambo in foueam ca· hoc deplorat ppheta· immo electoꝝ cõcio tota· ꝙ in ſpacioſa via ambulãtes· ⁊ vitã veterẽ ducẽtes vias vite nõ apprehẽderũt ⁊ ſuis ſe amfractib₉ impediũt ceci ſeſe ſequũtur qui xp̃m veram lucem ſequi dedignantur.

> ꝗ qui iuſti eſſe poſſent ſi doctores docuiſſent·
> **eius ſanguinem iuſtorũ. Nun**
> ꝗ doctores. ꝗ ſine lumine chriſti. ꝗ a via veritatis. ꝗ voluptatibus.
> **Errauerũt ceci in plateis: polluti**
> ꝗ peccatis ſubditoꝝ. ꝗ q₃ nolebãt.
> **ſunt ſanguine. Cũq₃ nõ poſſent in**
> ꝗ eccleſiã· ꝗ peccata veteris vite ꝗ a lacerando· i· veſtes laceratas·
> **trare: tenuerũt lacinias ſuas.**
> ꝗ a nobis ꝗ ne nos polluatis
> **Samech. Recedite polluti clama**
> ꝗ ad cõſimiles. ꝗ ſacramẽta dei.
> **uerũt: recedite· abite· nolite tange**
> ꝗ pro tali correctione· ꝗ ideo·
> **re· iurgati quippe ſũt· ⁊ ꝯmoti dix**
> ꝗ gentiles inter quos p tales nomen dei blaſphematur.
> **erunt inter gentes: nõ addet vltra**
> ꝗ vbi non eſt pax vel concordia· ꝗ ira vel vindicta
> **vt habitet in eis. Phe. Facies**
> ꝗ ire maledicti in ignem eternũ· ꝗ a predeſtinatis. ꝗ miſerando ꝗ ſicut reſpexit dominus petrũ ⁊c·
> **dñi diuiſit eos· non addet vt reſpi**
> ꝗ quoꝝ dignitas reuerenda·
> **ciat eos. Facies ſacerdotum non**

¶ Myſtice. Errauerũt ⁊c. Hereticoꝝ cecitatẽ deplorat· qui rectũ ſcripturarũ tramitẽ relinquẽtes· ⁊ catholice fidei regulam aſpnentes latitudinẽ erroris elegerũt: polluti ſanguine quoꝝ animas deceperũt· ⁊ cũ catholica₃ eccleſia₃ intrare dedignant̃· lacinias ſuas viciſſim amplectuntur ſcripturarum· ſ· ſciſſiones quaꝝ fraudulẽter pãniculos furati ſunt.

¶ Hyſtor. Recedite· p· ⁊c. Deflet ppheta ſcelera iudeoꝝ: quib₉ etiã hoſtes inſultãt ciuitatẽ ingreſſi: clamãtes. Recedite criminib₉ polluti a ſãctuario dei· abite in captiuitatẽ. Nolite tangere religionẽ. vñ ppheta ſubdit Iurgati ſunt ſc₃ inimici· ⁊ vtriq₃ ꝯmoti illi ad iurgia· iſti ad lacrĩas· Dixerunt inter gẽtes ⁊c. vel iudei hoc dixerũt· vel de gẽtibus aliqui. Int̃ gentes enĩ deũ verũ reliquerũt· ⁊ ydola coluerũt. vel ip̃i fortaſſis inter gentes iurgati ſunt· ⁊ ſanguine polluti alijs clamauerũt. Recedite ⁊c. q₃ tanq̃ iuſti alios aſpnati ſunt. vnꝺ inter eos iurgia ⁊ ſeditiones.

¶ Mora. Recedite ⁊c. heretici contra fidẽ catholica₃· ⁊ maxime donatiſte· ⁊ qui catharos ſe vocant clamãt· recedite a nobis q₃ nos mundi· vos immũdi. Nolite tangere ne ĩquĩetis nos. Hij inter ſe iurgãtur diuerſis errorib₉ ꝯmoti ſunt q₃ ĩ fide ſtare noluerũt· mouerũt ab oriẽte pedes ſuos ⁊ venerũt ĩ babylonẽ vbi cõſtruentes ſupbie turrẽ linguis diuerſis diſpſi ſunt. vñ ſeqtur· facies· d· d· e· ⁊c.

¶ Allego. Recedite ⁊c. Sepe in eccleſia ceci ⁊ polluti nequeunt ingredi templũ dei viui ⁊ ſacris pticipare miſterijs quos alij (quãuis ⁊ ip̃i polluti) quaſi zelo dei deſpiciũt· qui iuſti videri cupiunt q₃ nondũ manifeſti ſũt. Unde erecto ſupcilio obiurgãtes dicũt. Recedite a nobis· ⁊ a ſacramẽtis dei. Ite ad eos quoꝝ ꝯſortes eſtis. Nolite tangere ſacroſancta quibus indigni eſtis hijs ⁊ hmõi alios criminãdo iuſtos ſe oſtẽdere conãt̃. Iñ ſepe lites generãt· q₃ nõ ſcd̃m deũ corrigunt· ſ₃ alijs oppreſſis ſanctiores videri appetũt. vñ ſubdit iurgati ſũt quippe ⁊ ꝯmoti ſunt· ꝑus enĩ ꝯmoti iurgantur· deinde acrius ꝯmouẽtur q₃ non ſtant in eo qui idem ẽ· ⁊ eũ reliquerũt qui pax vera eſt propterea ſubdit̃ inter gentes non addet vltra ⁊c. q₃ vbi pax ⁊ cõcordia non eſt deus eſſe nõ poteſt q₃ in pace factus eſt locuſ eius ⁊c. Inter gentes nanq₃ p tales nomen dñi blaſphematur.

¶ Hyſtor. Facies d· ⁊c. Quaſi q₃ facies ſacerdotũ non erubuerunt. Immo deũ in eiſ cõtempſerũt· nec deũ in ſuis ſacerdotib₉ reueriti ſunt. Ideo diuiſi ſunt a facie dñi· q₃ extendit manũ ſuam ĩ retribuẽdo. Diuiſi ſunt q₃ alij p orbem diſperſi ſunt· alij ad fidem cõuerſi ſunt· nec deus miſeretur coꝝ qui ſenum miſerti nõ ſunt pphetarũ ſc₃ ⁊ ſacerdotu₃.

¶ Mora. Facies· d. ⁊c. Hereticoꝝ diuerſitas deſignat̃ q̃ diuerſis pugnãt errorib₉ nec ſcipiũt doctrinã catholice fidei q̃ nec ſibi ꝯueniunt nec catholicis q₃ facies catholicoꝝ ſacerdotũ nõ erubuerũt· nec addet vltra dñs vt reſpiciat ſicut nõ ĩſpexit ad caym nec ad mũera ei₉. Iurgijs ẽ ꝯmoti ſũt a ſtatione recte fidei. vñ ſubdit̃. Cũ adhuc ſubſiſteremus.

> ꝗ quibus preſentibus ⁊ corrigentibus peccauerũt ꝗ dicentiũ quis infirmatur ⁊ ego nõ in· ⁊c. ꝗ cum ſit miſeranda ſenectus.
> **erubuerunt: neq₃ ſenũ miſerti ſũt.**
> ꝗ in carne· in fide·
> **Ayn. Cum adhuc ſubſiſterem₉**
> ꝗ a vero lumine· ꝗ intẽtiones terrenis inherẽtes· ꝗ qꝺ inuanũ ſpauimus
> **defecerũt oculi noſtri: ad auxiliũ**
> exaggeratiue·
> **noſtrũ vanum: cum reſpiceremus**
> ꝗ diuites· potẽtes vel hereticorũ principes· ꝗ quaſi tu ſolus ſalua domĩe q₃ aliꝰ nõ poteſt· ſed auxilium noſtrũ a domio qui fecit· c· ⁊c· vnde maledictus qui cõfidit in homine ⁊ ponit carnem brachium ſuum
> **attenti ad gẽtem que ſaluare nos**
> ꝗ fiat via illoꝝ te ⁊ lu·
> **nõ poterat. Sade. Lubricaue**
> ꝗ nõ fixa ſupra petram· ꝗ voluptatum
> **runt veſtigia noſtra in itinere pla**
> **tearum noſtraꝝ: appropinquauit**
> ꝗ dum ſcelera cõplentur· dum ſecuris ad radicem arboris ponitur. ꝗ retributionis. ꝗ ſicut cõpletis amorreoꝝ peccatis venit eoꝝ finis·
> **finis noſter: completi ſũt dies nr̃i**

¶ Allego. Facies· d· ⁊c. Quidã in eccleſia dei timore abiecto facies ſacerdotũ non erubuerũt· qui a facie dñi ⁊ ab ira vultus eius diuiſi ſunt· ab hijs ſc₃ qui vocati ſunt ad vitam. Neq₃ ſenum miſerti ſunt p̃latoꝝ ſc₃ qui in oĩbus eis cõdolentes cõdeſcendunt. Nota ꝙ terabile ſit ſacerdotes cõtempnere nec facies coꝝ erubeſcere. i. illis monẽtibus ⁊ videntib₉ a ſceleribus nõ ceſſare. De hijs enĩ dñs dicit. Qui vos audit me audit· qui vos ſpnit me ſpnit. vñ ſubdit̃. Nõ addet vt reſpiciat eos vt nõ cõuertant̃ nec ſaluẽtur· q₃ facies dñi diuiſit eos a ſanctis. Hec facies reſpexit petrũ ⁊ conuerſus amare fleuit· ⁊ receptus ĩ corpe meruit audire· petre amas me paſ· o· m· Hec aũt diuiſio plene fiet in iudicio dicẽte dño. Ite ma· in ig· e· tũc facies dei ira ſc₃ vel vindicta in ignẽ eternũ diuidet eos q₃ facies ſacerdotũ cõtempſerũt nec ſenũ miſerti ſunt. Et notandũ ꝙ ſupra ſacerdotes q̃ſi homicidas plãxit ⁊ hic ſepantur a facie dñi qui nõ detulerũt eis· quãuis enim mali ſint nõ ſunt ꝯtemnẽdi ſ₃ ille ĩ illis colẽdus ⁊ honorãdus a q̃ miſſi ſũt

Hyſtor. Cũ adhuc ⁊c. luget errorẽ miſere gẽtis q̃ magis ſpãuit auxiliũ egypti et pharaois ꝙ dei· cui₉ odi ꝑſpiciẽdo defecerũt dñ gentẽ q̃ nec ſe nec alios ſaluare poterat expectabat qꝺ ſup̃ expoſuit lati₉ ſ₃ h̃ ꝺplorat aũri₉.

¶ Allego. Cum adhuc· ſ· ⁊c· vox ẽ in eccl̃a plãgentiũ qui ſe vana ſpe lactauerũt ſecularib₉ negocijs occupati· ſed mortis infirmitate aut qualibet temptatiõe ꝑuenti inueniũt ſe nõ ſolũ deceptos· ſ₃ etiã cecos. Cum adhuc ſubſiſteremus ⁊c. Subſiſtit quiſq₃ qui dñ viuit ĩ carne rectã fidẽ tenet· ⁊ ſi opib₉ nõ implet· ſ₃ aliq̃ tactus moleſtia· inueñt oculos ſuos defeciſſe· quos ad caduca ⁊ labẽtia intẽderat· vanũ querẽs auxiliũ. Quãtomagis enĩ intentio cordis in reb₉ figit̃ terrenis· tãto ab interno lumĩe et pinguedine gr̃e marceſſit. vñ hñ reuerſus plorat dicẽs. Defecerũt oculi nr̃i ⁊c. Cũ reſpiceremus attẽti ad gentẽ. ⁊c. Sepe enĩ in diuitib₉ ⁊ potẽtib₉ ſpẽ ponim₉ quib₉ dicit· Ia· ap̃ls vlulate miſeri· ⁊ plorate ſup miſerijs q̃ aduenient vobis· hij nec ſe nec alios pñt ſaluare· Immo maledict₉ oĩs q̃ cõfidit in ho· ⁊c· Pñt hec ⁊ de hereticis ꝯuenient̃ accipi ⁊ de hijs q̃ in coꝝ ꝯfidũt auxilijs quorũ odi dum falſa in ſcripturis pſcrutãtur a veritate deficiũt· ad quos coꝝ auditores quos ſaluare nõ pñt inuanũ oculos deficiẽtes dirigunt. vnde ex pſona gementiu₃ ſequitur lubricauerũt veſtigia noſtra. ⁊c.

¶ Hyſtor Lubricauerũt ⁊c Cõgruit hec lamẽtatio iudeis q̃ ſub anticho

mortis ſcelera ſua reuolnūt. Sed ꝓpheta oēs in ſe transfigurat oīm ſcelera tanꝗ̄ ſua deplorat q꞉ tā amara ⁊ inſꝑata captiuitas deſeuit ī gente ſua.

Nota. Lubricauerūt ꝛc. vox eſt hereticorꝫ ſero plāgentium· q꞉ veſtigia eorꝫ in ſcripturis ſacris lubricauerūt· ⁊ q꞉ latā uiā arripuerūt· dūi catholicorꝫ patrū regulas tenere noluerūt· nec viam ꝗ̄ eſt xp̄s· ſꝫ vnuſquiſqꝫ a recto tramite deflexit· ſecutus latitudinē ſuę ꝑuerſitatis· phyloſoforꝫ etiā regulas ingenioli ſui igniculo temptans ⁊ impudēter uitupans ideo lubricātes cadūt in mortem· et ſcelerib̄ completis venit finis damnatōnis.

quia venit finis noſter. Coph.
ſ a ꝑſona aduerſariorꝫ. ſ demones heretici.
Velociores fuerūt ꝑſecutores nr̄i
ſ doctoribus plebis. † ſ in ſpecula regiminis poſitos. † ſ q꞉ ꝑcutiam paſ· ⁊ diſ· o· g·
aquilis celi· ſuꝑ †montes †perſecu
† ſ monachis ⁊ heremitis.
ti ſunt nos: in deſerto †inſidiati ſūt
ſ de quo· ſpūm rec· nn· i· u· m·
† ſ Corde creditur ad iuſticiā· ore aūt cōfit ad ſal·
nobis. Res. Spūs †oris noſtri
ſ dei filius. ſ ioſias. ſ quaſi tocius miſerie ſolaciū in chriſto ſꝑemus· illū imitemur qui captus eſt pro peccatis noſtris ſ qui peccatū nō fecit.
chriſtus dominus: captus ē in pec

Alleg. Lubricauerūt ꝛc. Hęc quoqꝫ ī ęcclesia iure plāgimus dum eos qui ſplēdide ⁊ voluptuoſe viuūt reſpicimus: plangimus eorꝫ laſciuiā qui lubricam ſectātur viā· quia nō ſunt fundati ſupra firmā petram. vñ plangentes dicim᷒· lubrica uerūt. u. n. ꝛc. Niſi enī in plateis pedes exiſſēt a recto tramite non lubricaſſēt. vñ exi cito in plateas. Qui enī latā ⁊ ſpacioſam tenēt viā ante oculos ſummi iudicis extra ſunt qui corꝑe in ęccľa ſunt· lubrica ſunt platearꝫ itinera ⁊ prodinia. Hęc ſe euaſiſſe dd gaudebat dicēs. Statuit ſupra ꝑe· p· m· ⁊ d· g· m. ⁊ alibi qui ꝑfecit pedes meos. tā. c· ꝛc. Vda eſt platearꝫ via ⁊ lutulenta in qua nō ambulatur ſine ruina ideo cōgrue annectiť appropīquauit finis ꝛc. Cōpletio eī nō ſemꝑ in bono accipiť ſcd̄m illud. Nondū ſunt completa peccata amorreorꝫ quorꝫ completio finis fuit eorꝫ ⁊ exterminiū. ſicut hic diciť. Completi ſunt dies noſtri q꞉ venit· fi· n· Dies complētur dum ſcelera ⁊ menſura patrū cumulātur ⁊ venit finis qui ꝑus appropinquauit illis completis. appropīqbat aūt dū ꝯplerētur ⁊ ſecuris ad radicē arboris poneret.

Hyſtor. Velociores· f· ꝛc. Hęc yꝑbolice de iudęorꝫ inimicis dicta ſūt ſicut ſaul ⁊ ionathas in trenis dauid velociores aquilis fuiſſe laudantur forſitan reges ⁊ pncipes populi qui obſidionē chaldęorꝫ euaſerāt maiori velocitate ab hijs quos fugiebant captos eſſe ſignificat.

Nora. Velociores· f· ꝛc. heretici ſępe ī diſputando velociores ſunt aquilis celi· i· doctorib̄ plebis quos ꝑſequūtur ſuꝑ montes ſuꝑ ſcripturā ſcꝫ ⁊ doctrinā aploꝝ ⁊ ſanctorꝫ patrū· heremitis inſidiātur fraudib̄ ⁊ melliſluis ſermonibus.

Nota quātis vrgemur malis. In occulto inſtant inſidię. In apto ſuꝑ montes ſeuit ꝑſecutor· vt paſtores deiciat oues ſternat ſcd̄m illud· ꝑcutiaꝫ paſtorem· ⁊ diſ. o. g. Inde ſequiť ſpūs oris ꝛc.

Allego. Velociores· f· Q꞉ ꝓpheta oīm lamētationes ⁊ ꝑſonas ⁊ proprietates in ſe trāſformat· (oīb̄ factus omnia) plāgit ꝑſecutiones ęccle· cuius ꝑſecutores aquilis velociores ſunt. Immūdi ſiquidē ſpūs velociores ſunt nequicię fraude ⁊ agilitate naturę ad lacerādum ⁊ deuorandū ꝗ̄ aquile celi· i· ꝑdicatores ad eripiendū. de quib̄. Vbi fuerit corpus ibi cōgregabūtur ⁊ aquile· q꞉ vbi memoria paſſionis xp̄i celebratur ⁊ panis ⁊ vinū ꝑ miſterium ſancte orōnis in corpus ⁊ ſanguinem xp̄i trāſfiguratur· aduolāt aquile celi quaſi ad eſcam· vt de morte eius vitā ꝑcipiant. Sed velociores ſūt aerię poteſtates q꞉ non ē ſuꝑ terrā poteſtas quę ꝯparetur eis· hę rugiūt ⁊ quęrunt quē deuorēt. ſuꝑ montes ꝑſecuti ſunt nos ꝛc. q꞉ dum ad ęccleſie regimina extollimur acrius eos ad ꝑſequēdū excitamus nec ī ſpecula apoſtolicę ſedis poſiti ſecuri ſunt q꞉ quos ſuꝑ mōtes eleuatos vident· vt ceteros diligētius inſpiciēdo cōſeruent ⁊ ad culmina virtutū prouocēt· tanto audacius ⁊ ardētius infeſtāt. In deſerto inſidiati ſunt nobis· ꝑ deſertum vita monaſtica aut heremitica quę in deſertis ⁊ in ſolitudinib̄ agiť deſignaťꝯtra quos quaſi athletas fortiores inuiſibiles ſeuiūt hoſtes ſꝫ q꞉ ſecularib̄ curis expediti cōtra hoſtes tm̄ ſollicitꝫ ſunt· ⁊ circūſpecti. Iō occulti᷒ inſidiātur illis quos vident latere in occultis· ſꝫ qui ſuꝑ montes exaltati eminēt exaltatos manifeſtis virib̄ crebris aſſultib̄ ſuſtinēt. hijs aquilis celi ſępe hoſtes velociores ſunt ad decipiendū ꝗ̄ ipſi ad cauendum ꝗ̄ aquile celi ꝯuenieter dicūtur· q꞉ deſpectis terrenis in celeſtib̄ ſpaciātur. Notādum autem ꝙ omibus ⁊ bobus vel equis vel vulturibus vel quibuſlibet auibus nō dicūtur velociores ſed aquilis celi. vñ alibi grex ꝑditus factus eſt ꝑľs meus. paſtores ſeduxerūt eos deſecerūtqꝫ vagari in mōtib᷒ qui ſ. de monte in collem trāſierunt obliti cubilis ſui.

Spūs oris ꝛc. Sicut et hoc aere ſpūm ducim᷒ quē ad ipm reducim᷒ ⁊ inde viuimus. Ita hō interior ꝑ fidē ſpūm dei attrahit· et inde viuit: et ruſus inde (ꝙ viuit ꝙ benefacit ꝙ orat ꝙ cogitat· deinde oīa bona ſua ipſi aſcribendo) reddit

† ſ refrigerationis vnde ſub vmbra alarꝫ t· ꝛc.
catis noſtris: cui diximus in † vm
† ſ adunati gētibus ve fiat· v· o· ⁊· u· ꝑ·
ſ ante mortē.
bra tua viuemus † in gentibus.
ſ ſꝫ. ſ yronice loquiť. ſ terrena vel ſanguinea. q꞉ ſicut in chriſto ſpes ſanctorꝫ ⁊ exultatio ita ⁊ malorꝫ cōfuſio ⁊ damnatio
Syn. Gaude ⁊ letare filia edom ꝗ̄
ſ ꝑtinaci ſtudio ſ nō ī celo ſ cōſilietoris. i. dyaboli
† ſ ſicut ad hieruſalē vñ qui accepit gladiū. g· ꝑ.
habitas in terra hus. † Ad te quo
ſ babylonis qui inebriat· o· g·
qꝫ perueniet calix inebrians atqꝫ

Spūs oris ꝛc. Hęc iudęi de ioſia dicta putāt q꞉ iuſtus rex nō pro ſuis ſed pro ꝑpli peccatis occiſus ſit in quo ſpem poſuerāt cuius alas vbiqꝫ gētibus exponebāt ſed veriſſime xp̄s hic intelligiť qui pro peccatis hūani generis nō pro ſuis a iudęis captus et occiſus eſt cuius diuinitas notať cum diciť. Spirit᷒ oris noſtri. Spūs eniꝫ diciť filius ſcd̄m illud Spūꝫ rectū· in· i· u· m· hūanitas inſinuať cū ſubiungiť xp̄s dn̄s ꝛc. Q꞉ enī vna ꝑſona eſt hō ⁊ deus vbi xp̄s capitur deus capi dr̄· ſpiritus oris noſtri xp̄us hū diciť q꞉ quē corde credim᷒ ore cōfitemur ſcd̄m illud. Corde crediť ad iuſticiā· o· a· ꝛc. oris eſt aſpirare· ⁊ qđ ī fuſione gratię aſpirando recipim᷒· reſpirādo cōfitemur. Sed corꝫ ꝓprie iſta vox eſt qui ita habēt in ore verbum veritatis qđ eſt xp̄s ſicut ⁊ in corde· q꞉ ex abūdātia cordis os loquiť. Hic captus ē in peccatis noſtris· ut noſtra ſcꝫ peccata deleret nō pro ſuis q꞉ quę nō rapuit ſoluit cui diximus In vmbra tua viuemus in gētib᷒ q꞉ ipe eſt expectatio gentiū ⁊ ſemē abrahe. In quo hñdicētur gētes terrę· in hūc ꝓpha corde credebat· ⁊ ore profe rebat. In vmbra tua viuem᷒ in gētibus. Vēturus eī erat· vt cū gentibus iudęos ſaluaret. vñ ꝑ futurū dixit· viuemus qui peccatis mortui eramus. In vmbra tua de qua dr̄· ſub vmbra· a· t· p· m· xp̄s captus eſt ⁊ crucifixus· ſub vmbra paſſionis nos protexit· q· alis in cruce extenſis caro eius nobis vmbra fuit ꝗ̄ eſtus mētis noſtrę refrigerauit ⁊ varias eſtuū paſſiones temꝑauit. Nam ⁊ aploꝝ vmbra ſanabat infirmos caro eius quaſi vmbra fuit q꞉ vidimus eū non hñtem ſpēm neqꝫ· de· de qua diciť· aſcēdet dn̄s ſuꝑ nubē leuē· ⁊ ingrediet· e· Hęc fuit nubes lucida ſuꝑ aplos ne eos iniquitatis exureret ardor qđ ꝓpha predicebat· iam in vmbra· t· vi· i· gē· Nam ⁊ ꝓpheta eū in vmbra vidibat· qui quaſi in ſpeculo mētis diuino illumīatus ſpū futura preuidebat· nūc aūt totum illumīat mūdum quāuis adhuc per vmbrā ſui corꝑis· i· ęccleſie videam᷒ eū nō facie ad faciē. In hac vmbra refrigerati ſpe viuimus. Notandū ꝙ oīs lamītationis intētio ad hunc finem tendit in quo oīs moleſtia finiť· poſtea vero quaſi biniū demonſtraťq꞉ ꝑs electa tenet dexterā: reproba peccatis polluta amplectiť leuā. Vñ ei dānatio ęterna alij vita ęterna· cum abſterget deus· o· la· a· o· ſa· qđ crux domini quaſi tribunal iudicis preſignauit vbi ꝑ fidem alter eorꝫ qui hic inde dependebat aſſumptus ē· alť ꝑ blaſphemiā damnatus ē q꞉ pendētem corā oculis ſuis viuā cōtempſit· Eſt quoqꝫ diligēti diſcretione notanduꝫ ꝙ ſanctorꝫ luctus termīatur· ⁊ gaudiū poſt triſticiā incipiť. In duob᷒ ſequētib᷒ verſibus a gaudio ne viti mū inchoať· qđ nllo doloris remedio terminať vñ addiť. Gaude ⁊ letare filia edom.

Hyſtor. Gaude ⁊ l· ꝛc. ydumeos ſemꝑ iudęis inimicos fuiſſe et cęteras gentes ꝑ circūitum hyſtorię narrāt ⁊ ꝓphete· ⁊ q꞉ de malis eorū letati ſunt digna vindicta dn̄i inebriabūtur vnde ſubiungiť· ad te quoqꝫ pueniet calix ꝛc. hęc oīa completa ſunt babylonijs iudęos captiuātib᷒ qui et ipſi captiuati ſunt ꝑſis ⁊ medis vaſtāntibus ſed melius hęc de vltimo iudicio accipiuntur.

Allego. Gaude ⁊ le. ꝛc. Edom ⁊ babylonia idē ſignificāt. Due enim ciuitates ab initio ſeculi ſignātur· altera hieruſalē altera edom quę et babylon· altera eū propheta plāgit ⁊ ꝑturit· altera cur plangatur neſcit· alteram chriſtus ędificat alterā dyabolus qui ꝑ nabuchodonoſor ſignatur· babylon eſt ciuitas ꝑditorꝫ ꝗ̄ inebriat· o· t· vino iniqtatis. vñ calix aureus babylon in manu dn̄i d vino furoris eius biberūt· o· g· quo ⁊ edom inebriata plāgitur. Iō ei yronice diciť. Gaude ⁊ letare filia edom Edom ſanguineus vel rubeus interꝑtatur hic eſt populus qui carnis vicia ſectatur ꝗ̄ de ꝑmogenitis ꝑſentis vitę voluptates nūdinatur· vnde ſequiť. Quę habitas in terra hus. Niſi enim in terrenis mentem poſuiſſet inebriari vel virtutibus ſpoliari nō poſſet· hieruſalē aūt ſurſum eſt cuius cōuerſatio in celis eſt. ve enim habitātib̄ in terra· edom uero ꝗ̄ in terra hitat licꝫ gaudere

ꝛ letari videatur aureo tñ poculo inebriatur· ꝛ in furore dñi nudat̃ q: de-
creuit nō in terra ſimpliciter cōuerſari·ſed iuxta alios codices in terra hus
·i·cōſiliatoris dyaboli·ſ·qui ꝑuerſa ſuggerit cōſilia cōtra angelum magni
cōſilij. Nā ꝛ edom terrenus interꝑtatur in quo deſignātur qui terrena ſe-
ctātur diaboli decepti conſilio. vnde ad eos ꝑuenit aureus calix ꝛ nudan
tur gratia dei.

¶ Completa eſt. Nota ꝙ in clauſula vltimi verſus attribuit vnicui-
qꝫ parti qḋ cōuenit vt ſyon·ſ·afflicta non de ſperet et filia edom af-
fligenda nō inſultet.

¶ Hyſtor. Cōpleta eſt iniquitas ꝛc. ab-ſolutis peccatis popu-lo iſrael reditus in ter-ram ſuā ꝛ quies ſecura promittit̃. In eos ve-ro qui eū ꝑſecuti ſunt ·i· filios edom futura vindicta declarat̃·hec iuxta litterā vtriſqꝫ cō-tigiſſe manifeſtū eſt·ſꝫ generalit̃ de oīb9 ac-cipiendū eſt quib9 ī vl-timo examine ſcḋꝫ ope-ra ſua ſentētia danda eſt·vt ſyon de merore trāſeat ad leticiā edoꝫ de leticia: ad triſticiam ſempiternam.

ſ virtutibus.| † ſ finita· vnde dimiſſa ē iniquitas illius

nudaberis. Thau.† Cōpleta ē in

† ſ ſpeculacionis ſ plantati in domo domini.in. a.d.d.n. ſ eccleſia ſ q: imutabili im mutabiliter adherebis.

iquitas tua filia †ſyon: non addet

ſ eccleſiam. ſ puniendo·

vltra vt tranſmigret te· Viſitabit i

ſ nō creaturā ſuā ſ ꝑs iniqua .ſ terrena ꝛ ſanguinea· † ſ que confiteri noluiſti.

iquitatem tuam filia edom: † diſco

operiet peccata tua. Oratio hie

remie.

¶ C V.

¶ Notandum immo maxime admirandū ē ad quātā altitudinem hiere
mias cōſcēderit. vnde quaſi de ſpecula dilatato corde agones huius ſeculi
cōſiderat. nūc ſimul omēs. nūc ſingulos. nunc iudeoꝝ caſus deplorat. nūc
eccleſie luget detrimēta· morum ꝑturbationē dolet. nūc reſtaurationem hi
eruſalē ꝛ gloriā intuet̃ ꝛ eccleſiā exaltādam gloriat̃ cum victorib9 gaudet
cū victis luget· deniqꝫ omnē ſexum· omnem etatē ꝑlatos ꝛ ſubditos tanqꝫ
vn9 ſit in oīb9 ſi male cedat deplorat ꝛ ad deplorandū inuitat· ſingulis
ꝑſonis ꝓpria lamēta imptitur· ꝛ ſemꝑ nouas lacrimas fundit. Vñ dū al-
ternati nouas ꝑſonas īducit ad vltimū dñm noſtrū hieſū xp̄m eē captū
teſtat̃ pro peccatis noſtris· non tñ omnes a morte redemiſſe. ꝓpe finem in-
gemiſcit ꝛ eoꝝ qui cōuerſi ſunt finitam eſſe maliciam gaudet· vt vltra eos
dñs nō trāſmigret q: plātati ſunt in domo dei· ꝛ erūt ſicut angeli in celo·i·
regnabūt cum xp̄o· eos vero qui ſanctos ꝑſecuti ſunt pro iniquitatib9 pu
niēdos eē affirmat cū eoꝝ detegētur peccata. Hic intelligendū ē ꝙ in ſcrip
turis ſanctis nihil aliud eſt qꝫ lamentationes· q̄ frequentande ſunt in hoc
ſeculo ꝛ carmen quod angelis cātabimus in celo ꝛ ve qḋ filij edom vlula
būt ī inferno. Lugeamus ergo cū hieremia in hoc ſeculo ne vlulemus cū fi
lijs edom in inferno fugiamus gaudia ꝑſentis vite· et inania carmina vt
cū angelis cantare poſſimus ꝑpetuum alleluia.

¶ Allego. Cōpleta eſt ꝛc. hec ſunt vt diximus due ciuitates q̄ ab initio
cōſtruunt̃·ſyon que ꝛ hieruſalē: ꝑ yſaiam dicit̃ ꝙ completa ſit malicia ei
us· ꝛ dimiſſa iniquitas illius ſcḋm illud. Beati quoꝝ.re.ſ.i.ꝛc. cui ſimile ē
iſtud. Cōpleta eſt iniquitas tua filia ſyon. cōpleta eſt q: remiſſa ꝛ finita q:
ſuſcepit de· ma· do· dup· pro peccatis ſuis· vnde leta promiſſio ſubiūgitur.
Nō addet vltra vt trāſmigret te· cū enī facto iudicio iniqtas ceſſauerit et
plena requies affuerit nulla amplius mutatio erit. Viſitabit iniqtatē tuā
vt nō remittat ſed ut puniat dicēs. Ite ma. in. ig. e. ꝛc. Diſcooperiet peccata
que tecta fuerūt ꝛ iniqtates q: tunc manifeſta erūt abſcōdita cordis noſtri
qñ illumiabit dñs abſcōdita tenebraꝝ· q̄ hic celādo tegim9 ibi deteget de
us. ꝛ teget q̄ ꝑ cōfeſſionē detegimus: ꝛ q̄ lacrimis abluimus attritionib9
cordis ꝛ corꝑis obliteramus. Hec quidē ſunt ſigna futuri examinis qḋ ꝑ
thau litterā ſignificatur· q̄ vt ſepe diximus ſigna interꝑtatur. vñ ꝛ lamēta-
tiones ſub eadem littera terminātur. vñ dediſti metuentib9 te ſignificatio-
nem. v.f.a.f.a.

¶ Recapitulat tanqꝫ rethor diuinus oīa ſub vno aſpectu colligēs mo
re rethorico ꝯqueſtionē ꝛ indignationē alternatī ꝑmiſcens· Cōqueſtione
in ſe ꝛ in ſuos demētiaꝫ iudicis alliciēs. Indignatione in aduerſarios irā
cōpellens· cōquerēdo ergo exponit quib9 in bonis fuerit ꝛ quib9 in malis
ſint dicens. Recordare dñe quid acciderit nobis· vel ſcḋm alios. Memen
to dñe· quid a. n. ꝛc. deplorat igit̃ añ iudicē dementiſſimū qꝫ turpes res· et
humiles paſſi ſint. Inuenies ergo ſi bñ ꝑpendis etiā loquēdi artes a nr̄is
ad phyloſophos tranſiſſe. nō ab illis ad noſtros aſcēdiſſe qḋ plene ꝑcipi
es ſi ꝑ ſingula intentionem ꝓphete ꝛ affectū ꝛ verba conſideres· ipe eſt enī

fratrū amator qui multū orat pro populo pro oīb9 lamentans· ꝛ omnes
ad lamentandum inuitās.

¶ Hec lamētatio a quibuſdam cāticum appellat̃. Nam ꝛ lamēta recte cā
tica dicūtur· ꝛ ecōuerſo. Sicut enī in ꝑſenti ſine miſerijs nulla ſunt gaudia
ita ſine lamētis aut pauca aut nulla ſunt cātica. Mona chi tñ tāqꝫ pſalmū
decantāt. vera aūt cātica in celeſti ſyon decēt: la mētationes in exilio. Iure
tamē anteqꝫ ad patriam veniat̃ ad quā ꝑperatur quaſi in meditullio car-
mina fletib9 ꝛ ecōuerſo ꝑmiſcent̃: dū ꝑſentia mala plangūtur ꝛ gau dia futura ſꝑantur.

ſ a ꝑſona iudicis cuius miſericordiā humiliter implorat. ſ vox martyꝝ. ſ qui oblitus videris dū nō vleiſce ris· ſ qꝫ magnū qꝫ crudele.

RECORDARE do

ſ immeritis. ſ a ꝑſona propria cuius exponitur miſeria.

mine qḋ accidit nobis: intuere ꝛ re

ſ vnde facti ſumus obprobriū vicinis·n· ſ ſcriptura·

ſpice obꝓbriū nr̄ꝫ. Hereditas no

† ſ ſcripturaꝝ intelligētie vel mentes ſ demones·

ſtra verſa eſt ad alienos· † domus

† ſ dō pro peccatis noſtris offēſo· ſ a fortūa· ſ q̄ tu9 debes eē adiutor· vnd pupillo tu eris adiutor

nr̄e ad extraneos. † Pupilli facti

¶ Hyſtor. Recordare ꝛc. captiuitatem ꝛ miſeriā ſue gētis inge-rit oclis creatoris. No-tandū tñ ꝙ iudicē ī ad uerſarios non exaſꝑat ſed genti ſue deplorā-do veniā orat. Nō di cit memēto dñe inimi-coꝝ noſtroꝝ quaſi di-cat· tolle dñe mala que patimur· ſꝫ ignoſce fa-ctorib9. quid accide. n. Mala enī quedā ſunt nobis· q· naturalia ſed alia accidētalia q̄ ſpō-te ꝛ actualit̃ peccando adijcimus. Intuere ꝛ
reſpice idem eſt ſed iteratio affectionis indiciū eſt: hoc enī affectu dolentis
legendū eſt: obprobriū ei erat gentē ſanctā miraculis preditā dei ꝑſentia il-
luſtratā in tm̄ peccaſſe vt iuſto dei iudicō tā immani mulctaret̃ captiuitate

¶ Allego. Recordare. vox martyrū eſt qui tormētis afflicti clamāt. Me
mēto dñe· q· a· n· cum enī in ꝑſentia nō vleiſcat̃. oblit9 videt̃. vñ vſquequo
dñe. ob. ī. ꝛ alibi obliuiſceris· io· n· ꝛ· t· n· opprobria ei ꝛ cōtumelias marty
ribus eſſe illatas nemo eſt qui ambigat.

¶ Hyſtor. Hereditas ꝛc. Mala ꝑticulatim enūerat. Iudeis enī ī cap
tiuitatem trāſlatis hereditatē eoꝝ poſſederūt alieni. Tangit etiaꝫ prīm ꝓpro
gatiua ꝛ largitatē diuinā qua largiēte hoſtiū hereditas ad patres trāſi
uit quā diu poſſederūt protectione dei. ad alienos a deo·ſ· nō ad ſuperiores
patres· ſed ad inferiores quod indigniſſimū eſt.

¶ Allego. Hereditas enī. ꝛc. heretici hereditatē eccle aut demonib9 aut
ꝑrauis inſtitutorib9 tradiderūt. Vñ alia interꝑtatio hereditas nr̄a cōuer
ſa ē alienis· ꝛ domus nr̄e extraneis. Qḋ enī ꝯuertit̃ erat quidē· ſꝫ in aliud
mutat̃. Scriptura enī hereditas ē fideliū· hāc aūt cōuertūt q̄ a deo alieni
ſunt. Alienis ē·ſ· ſcriptura ad mortem q̄ ꝯuertit̃ catholicis ad ſalutē· q: im
mutata ſeruatur. Domus nr̄e extraneis. Quicqḋ enim interius exteri9 ve
hūit ꝓpa ab hoſtib9 (ſcḋm litterā) poſſeſſū ē vel trāſlatū eſt. Tropologice
vero dom9 ſcꝑturas diuīas ſignificāt· in quib9 mētis intētiones habitāt
tanqꝫ ianuis· patefactis ſenſib9· ſꝫ eas heretici ad ſue ꝑuitatis ītentionē
ꝯuerūt. Demones quoqꝫ extranei intelligūtur q̄ ſenſuꝫ extraneū ſcriptu-
ris inſerūt· domus etiā noſtre·i· mētes humane ad extraneos·i· ſpūs immun
dos peccando tranſeunt.

¶ Pupilli facti. Quintus decimus locus ꝯqueſtionis ꝑ quē eoꝝ qu
cari eſſe debēt magis qꝫ ꝓprias plāgimus fortunas.

¶ Hyſtor. Pupilli ꝛc. Alia interꝑtatio hꝫ orphani facti ſumus velut
nō hūtes patrē· de9 eī iudeos adoptauit ſibi in filios. vñ filius me9 ꝑmoge
nitus iſrl̃· ſed facti ſunt velut nō hūtes patrē quē quāuis hūtes in iniqta
tib9 ſuis irritauerūt. Matres noſtre quaſi. n. vij. ſ. ſynagoge in monte oli
ueti ꝯſtitute que tanqꝫ matres filios debebāt lactare ſubditos educare et
que chaldea captiuitate deſolate ꝛ cremate ſunt.

¶ Allego. Pupilli ꝛc. Eadē eccla voce gemit· dum oppſſa anguſtijs
minus ſentit auxiliū ꝑīne pietatis ꝛ ꝯſolationis. Ali9 vero interpres dixit
nō hūtes. alius velut nō hūtes. Aliqñ enī grauiorib9 delictis offenſ9· om
nino pat̃ amittit̃. Aliqñ aūt auxiliū differt ſed non aufert. Matres nr̄e qſi
ui eccle·ſ· q̄ nos nutriūt ſuo lacte viduate· paſtorib9 fugiētib9 vel negligē
tib9 nō pñt filios deo generare· q: nō hñt q̄ poſſit fecūdare nō tñ abſolute
dicit̃ vidue ſꝫ qſi vidue q: videt̃ viros hic. Hereticoꝝ aūt iure ſterilitas
plāgit̃ quoꝝ eccle recte qſi vidue dicūtur· q: ꝛ ſi vero ſpōſo in qbuſdā ſa-
cramētis iungūtur· deo tñ fructū nō cōcipiūt. Hāc ſigficāt cōcubine dd· q̄
ad eas prius intrauit· ſꝫ nō ſibi pleno ꝯiugio copſauit qs poſtea abſolon
tanqꝫ ſathanas inceſtauit· ꝛ dauid eas in eterna damnatione in tenebris
recluſit.

¶ Morā. Matres noſtrę ⁊c. Matres oīm virtutū fides·ſpes·caritas· ex quib⁹ deo renaſcimur ⁊ cęter e virtutes generātur·ſed cū ſeculi vanitati bus viciāt̄ ⁊ charitas qua verū ſeruat̄ ꝯnubiū·ad alia deflectit̄ q̄ſi uiduę (nō t ñ abſolute vidue) deplorāt̄ q: ⁊ ſi inquibuſdā exterioꝛib⁹ xp̄m ample cti videātur·vim tñ ſancte prolis generādę amiſerūt interius· qḋ enim nō eſt ex fide peccatū eſt et qḋ ſine charitate agitur prodeſſe non poteſt.

¶ Hyſtor. Aquā noſtrā ⁊c. Crudelitatē hoſtiū ⁊ afflictionē ſuoꝝ et in opiā ſignificat·vt etiā aquā ꝓcio emerēt cum debeat eſſe vſus cōmu nis aquaꝝ.

¶ Moꝛa. Aquā ·n· ⁊c. Aquā ꝫ pecunia bi bunt qui lacrimarū li. quoꝛib⁹ gemēdo inebri ant̄·pecunia·ſ·ſcriptu raꝝ dum in eis ęterne vitę ꝓmia ꝑpendunt ⁊ ſupplicia·quaꝝ medi tatione charitatē nutri unt ⁊ timoꝛē·⁊ vtroq; mō fit aīmus pronioꝛ ad dolendū·vñ cibab nos pane·la·⁊c. Lig na quoq; ad nutriendū ignē dñi emimus·cum ſpūalia poſtbitis ter renis cōpamus·hāc q; q; aquā bibere ē ſapiē tiam ⁊ ſciam ſecularīū pro ſpūalib⁹ dare·aut certe· vi tutib⁹ animi poſtbitis vicia admit tere.

¶ Allego. Aquā·n· ⁊c. Contra ſacerdotes dicit hoc·qui faciūt domū dei domū negociatōnis qui doctrinam dei vel ſacramēta et ſpūs ſancti dona pecunia diſtrahunt cū yſaias dicat omnes ſiciētes venite ad aquas ⁊c. ⁊ bibite abſq; ꝯ·vi·⁊·l· Recte ergo hic voce plebis plāgit̄·cui ſcripturarū ligna ⁊ ſpūs ſancti do na quib⁹ ignis quotidie in altari nutritur precio ꝯꝑantur.

¶ Hyſtoꝛ. Ceruicib⁹ ⁊c. Cōtemptum captiuoꝝ ⁊ vexationē pio iudici inſinuat qui potētes deponit·⁊ humiles exaltat. Ceruicib⁹ enī ꝑcuſſis mi nabañ ⁊ cōpellebamur·vt laſſati curzerēt·⁊ ſine requie laborē opis ꝑferrēt

¶ Allego. Ceruicib⁹ ⁊c. Deploꝛat ęccła q; martires a ꝑſecutoꝛib⁹ cola phyȝātur·ligatis ceruicib⁹ trahūtur de loco in locū·ſine requie fugere cō pellūtur qḋ ſignificat cū dicit̄·laſſis nō dabat̄ requies. Oñis aūt afflictio ⁊ deſpectio in ꝑcuſſis ceruicib⁹ mōſtrat̄ q: tñ dictū eſt ſi quis ꝑcuſſerit te ī vnā·m·p·e·⁊·a· Melius ꝑ ceruicē ſupbiam accipimus qua ferimur ⁊ fuga mur cū ex cōſcientia reatus ꝑtimeſcim⁹ q: deus humilia reſpicit·⁊ al·a·l·c· quo cōſiderato nō eſt requies·q: vita carnalis laboꝛioſa, ſpūalis quieta.

¶ Hyſtor. Egypto ⁊c. plangit̄ q; nobilitati ꝓrogatiua ꝓphetaꝝ ⁊ pa triarchaꝝ·egypto cui ante ſeruierūt fame coacti pro panib⁹ dederunt ma nū vnde repleti ꝑius pro panib⁹ ſe locauerūt: aſſyrijs quoq; vrgente fame ſeruierūt·quib⁹ olim deus māna pluerat ⁊ eos miraculis multis extulerat Q; aūt alia trāſlatio habet egyptus dedit manū aſſyrijs in ſacietatē ipſis ſignificat egyptios aſſyrioſq; ad iudęoꝝ ſpolia diſtrahēda·⁊ cupiditates ſuas ſaciandas cōueniſſe.

¶ Alleg. Egypto ⁊c. Cōtra ęcclām egyptus cū aſſyrijs pugnat de qui bus dicit̄. Nō timebo·mi po·c·m· Per egyptū aerie poteſtates intelligū tur q̄ aſſyrijs·i·potētibus adiūgunt̄. vt ꝑ eos electos dei ꝑſequātur. Hoc aūt faciūt. vt impietatē ſuā ſacient crudelitate penaꝝ. Egypt⁹ quoq; dat manū aſſyrijs in ſacietatē ipſis quādo heretici ſociātur hereticis· vt ſe ſaci ent acquiſitione decepti populi. Sꝫ iuxta hebraicā veritatē ęccła lamēta tur·q; miniſtri altaris pro terrenis rebus dant manus potētioꝛib⁹ qui di uiciaꝝ vel delictoꝝ tenebris obſcurātur. Egyptus enī tenebꝛe interꝑtatur vel aſſyrijs·i·dirigētibus qui ſe·ſ·ad omnia mūdana dirigunt vt diuicijs affluāt honoꝛib⁹ excellāt·quib⁹ ſeruiūt miniſtri xp̄i pro caducis et trāſito rijs·⁊ ſic lumīaria mūdi tenebrę fiūt q̇ manus ad ſancta debent leuare ⁊ cū moyſe ad celū tēdere ne fiāt graues. vñ in noctib⁹ extollite·m·u·i·ſ·⁊·b·d·

¶ Paſchaſius. Hyſtoꝛ. patres ⁊c. Iudei iniquis patrib⁹ ſimiles ma ledicta legis in ſe traxerunt quaſi impoꝛtabile iugū nolētes xp̄um recipe q̇ iugum legis venerat auferꝛe quib⁹ dicit̄. vt veniat ſup nos oīns ſanguis iuſtus·q·ef·e·ſ·t·⁊c. ⁊ alibi: Implete mēſurā patrū veſtroꝝ· quib⁹ verbis

ʃ eccleſie·vel fides·ſp·ca·
ſumus abſq; patre: matres noſtrę
ʃ fortuna ʃ res turpes ⁊ hui(?)es· ʃ doctrinaꝫ
quaſi vidue. Aquam noſtram pe
ʃ cōtra illud qui nō habetis argentū emite·
ʃ ſcripturaꝝ·ſpūalīū donoꝝ·
cunia bibimus: ligna noſtra pꝛe
ʃ a ſymoniacis ſacerdotibus· ʃ ꝑcuſſis ʃ a perſe cutoꝛibus·
cio comparauimus. Ceruicib⁹ nr̄is
ʃ quia de loco in locū fugere cōpellūtur.
minabamur laſſis nō dabatur re
† ʃ potētioꝛibus qui curis diuiciaꝝ obſcurātur.
ʃ vincti.
quies. † Egypto dedimus manū ⁊
ʃ dirigētibus ſe ad lucra ſeculi.
ʃ caducis rebus ⁊ trāſitoꝛijs.
aſſyrijs·vt ſaturaremur pane.
ʃ eccleſiaſtici vel adā ⁊ eua. ʃ patres·n·comede rūt·v·a·⁊·d·f·ob ʃ q: moꝛtui.
Pr̄es nr̄i peccauerūt ⁊ nō ſunt·⁊
ʃ originale peccatū·vel penā culpe ſacerdotum.
ʃ verba videtur obliquare in iudicem·vt immeri tos vlterius nō affligat.
nos iniquitates eoꝝ poꝛtauimus
ʃ a fortuna: ʃ qui debuerūt ſeruire. ʃ demones vel heretici vel mali prelati.
† ʃ ſi deus nō vult alius non pōt.
Serui dominati ſunt noſtri: † non
† ʃ niſi chriſtus qui ſeipſum dedit in precium.
ʃ poteſtate.
fuit qui redimeret de manu eoꝛuꝫ
ʃ deſiderio aīmaꝝ quaſi q̄ indigna patimur q̄ crudelia q̄ miſerāda
In aīabus noſtris afferebamus
ʃ qui de celo deſ· ʃ ſcripturaꝝ. virtutū
† ʃ ab impugnatione inſidiantis dyaboli qui ceci dit de padiſo vt habitaret in deſerto.
panem nobis: a † facie gladij in de
ʃ moꝛtalitatis ʃ dyabolus.
ſerto. Pellis noſtra q̄ſi clibanus
ʃ flatu dyaboli. ʃ ſpūalis qui quaſi turbo tempe ſtatis animam cōcutit
exuſta eſt: a facie tempeſtatum fa
ʃ eccleſias· ʃ heretici· ʃ a ꝑſona eoꝝ beni uolentiam ſibi acquirit
ʃ aduerſarios in odiū inducit quoꝝ factū ſpurcū·ſupbū ⁊ crudele oſtendit·
mis. Mlieres in ſyon humiliaue
† ʃ diuerſis gradib⁹· ʃ nō furtim ſed publice·
rūt: ⁊ virgines † in ciuitatibus iuda

oſtēditur q; imitatores ꝓcedentium patrū in ſe delicta trahunt q̄ ſua poꝛ tare nō ſufficiunt. Quia ergo emulatores patꝝ hereditaria impietate deū offenderūt quaſi de radice in ramos ⁊ peccata ⁊ vindicta ꝑuenerūt quaſi patrib⁹ noſtris ſimiles·⁊ iniquitatē eoꝝ ⁊ vltionē poꝛtamus.

¶ Allego. Patres·n·⁊c. vox eſt xp̄iani ꝓli qui ſacerdotū ⁊ principum peccatis flagellat̄ dicētis·p·n·p·⁊c. quaſi nō ſunt qui debuerāt ⁊ nos iniq̇ tatis eoꝝ vindictā ſuſtinemus non tñ ꝓls de ſe ꝓſumat·q: pro merito ple bis eſt electio paſtoris neq; imitatoꝛib⁹ culpa minuit̄ ſed auget̄. vnḋ caym ſeptics punitur· lamech ſeptuagies ſep ties. Poſt ꝓceptū enī ⁊ exemplū maioꝛ ē pec cantis pena·ſicut ⁊ pec catū· Pōt etiā hoc re ferꝛi ad originale pecca tū cuius tabes in oīns tranſijt·ſed qui gratia ſunt liberati nō poꝛtāt iniquitatē patr·s·pa tres enī pec·⁊c. Pec catū enī nihil eſt·⁊ qui peccat nihil eſt. q: reli cto vero eſſe voluit nō eſſe·i·peccare. Nō dix it patres peccauerūt·et nō eſſe peccatū eoꝝ· Il lis enī defunctis manꝫ peccatū·⁊ pena peccati Sꝫ poſtquā peccatuꝫ in baptiſmo remiſſum eſt·unuſq̇ſq; ꝓprijs pu nitur mal̄ aut remune ratur ꝑ bonis.

¶ Hyſtoꝛ. Serui do·⁊c. Eaſdē texit ⁊ retexit miſerias ſemper aliquid noui adijciēs quāuis eadem reuoluēs·⁊ nouos refert cruciatus·vt pius iu dex ad miſericoꝛdiā moueat̄. Serui dñati ſūt·q·tu liberaſti nos ī brachio extēto·⁊ exaltaſti in regno nūc enī ſerui dñant̄ noſtri·et nō ē qui redimat· quaſi cur obliuiſceris cōſueta bñficia reſpice in nobis opa tua nō noſtra.

¶ Allego. Serui dñati ⁊c·ploꝛat gēs ſancta·ꝓls acq̇ſitionis q; ſpūales neq̄ꝗ; q̄ ſuā ꝑdiderūt libertatē dñantur noſtri ⁊ affligūt ſeruitute peccati Vel peccatoꝝ ſerui in ęcclaꝝ regimīe ꝯſtituti in eos quos dñs redemit fu roꝝ vtūtur rabie nō canum defenſione: luctus ergo iſte ꝑnitētiū eſt. q̄ la queos ſathanę euadere cupiūt c⁹ dñio ſubiugati ſunt. Heretici q̄q; ſerui peccoꝝ dñantur eis quos deceperūt·⁊ ſeruos faciūt vicioꝝ ⁊ interdum ne mo eſt qui abſoluat eos qui eoꝝ dogmatib⁹ irretiti ſunt.

¶ Hyſtoꝛ In aīabus ⁊c. immenſi laboris vexatio deſcribit̄· cū tam aīa q̄ coꝛpus laboꝛare oſtendit̄. Erat enī exterius laboꝛ quotidianū victū ac quirēdi·interius laboꝛ a facie gladij quaſi cū ꝑiculo vitę acq̇rebat̄ panis.

¶ Allegoꝛ. In aīab⁹·n·⁊c. Felix aīa q̄ tā ardēter petit panem vitę ſcꝑ turaꝝ·ſ·⁊ ꝯtutū·quē acq̇rit a facie gladij ſolitudīs·i·timēdo ⁊ cauēdo ab ī ſidijs dyaboli·cōtra hūc gladiū opponēdo ſcutū fidei vt ſaluet̄ a facie per cuſſoris de quo dr̄·añ fa cīe eius fuit padyſus·⁊ poſt eū ſolitudo deſerti·q: añq̄ fidelē aīam irrūpat·virtutib⁹ floret. q. padyſus ſꝫ eius afflatu ſiccat̄· ⁊ in deſertū redigit̄. Relinquit̄ enī a deo q̄ ſupplātat̄ a dyabolo.

¶ Hyſtor. Pell̄ no·in exuſtōne pellis magnitudo famis·quā ſiq̇s noſ ſe deſiderat qui matres filios deuoraſſe affirmat ioſephū legat ⁊ deuoran ciū fauces latrunculos ꝓfocaſſe·⁊ pene de ipſis viſceribus cibos deuoꝛatos abſtraxiſſe.

¶ Allego. Pellis·n·⁊c. plāgitur pellis noſtra quaſi clibanus exuſta·q̄ ꝓmi parētes induti d̄ padyſo ſūt eiecti. vñ ſingulariť pellis ñ pelles dixit q: ex ipſis oīns vnā cōtraximus pellē moꝛtalitatis. hęc facta ē q̄ſi clibanus ardēs.i. dyabolus q̇ eſt foꝛnax vicioꝝ quē quotidie nouis ꝯcupiſcētiarū incēdit vſtionibus. Hac aduſtione tempeſtate famis affligimur· q̇ ęternę vitę epulis nō reficimur. Alia vero trāſlatio habet plagaꝝ famis cum vna plaga ſit vel tempeſtas coꝛpalis famis q: fames ſpūalis vulnerat omnes ſenſus mētis ⁊ coꝛpis. Hac quaſi tempeſtatū turbine anima iactata rapta tur. vnde ſequit̄. Mulieres in ſyon. ⁊c

¶ Mulieres. Hoc ad litterā iudęis accidiſſe nemo dubitat ⁊ xp̄i ec cleſias fame ⁊ ſiti verbi dei afflictas·⁊ hereticoꝝ prauitate coꝛruptas. Vñ timeo ne coꝛrūpantur ſenſus veſtri a caſtitate·quę eſt in xp̄o ieſu. Et in fra deſpōdi n·uos v·v·v·c·e·xp̄o Tales virgines coꝛruptas fuiſſe merito

ſ ſacerdotes. ſ ſicut anthiochus ⁊ ſocii eius.
ſ q̄ hoſtiū crudelitas nec etati pepcit nec digni tati.

Principes manu ſuſpēſi ſunt: fa

ſ quartus cōqueſtionis locus hec enim fortuna ⁊ priſtino honore indigna ſunt.

cies ſenū non erubuerūt. Adoleſ

ſ factū ſceleſtū nephariū. vnde hoſtes inducun tur in odiū. ſ maſculi in maſculos turpitudinē opantes.

centibus impudice abuſi ſunt: et

ſ ſtulti. ſ quib⁹ nec etas ſubuenit. ſ cruce ſcilicet cōtempta. ſ etate indigna. ſ primus locus cōqueſtionis ſ conſiliarii. ſ iudices.

pueri in ligno corruerūt. Senes

ſ qui dicūt pſallā ſpū pſallam ⁊ mente. ſ aperite mihi por. iuſ. ⁊c.

defecerunt de portis: iuuenes de

ſ ſanctoꝝ. ſ impenitētibus. ſ auditui m. da. gau.

choro pſallentium. Defecit gaudi

ſ cōtriti ⁊ humiliati. ſ armoniā lugēdi

um cordis noſtri: verſus eſt in lu

ſ virtutū. ſ honeſtī in eccleſia vel ſul gidi vel voluntas bona

ctum chorus noſter. Cecidit coro

ſ populo ſ ergo ſ amiſſa corona

na capitis noſtri: ve nobis q2 pec

ſ conceſſio ſ penitētia cotritū ſ cor cō. ⁊ humi. d. n. de.

cauimus. Propterea meſtum fa

ctū ē i dolore cor nr̄m: ideo ꝯtene

ſ corruptione peccati ſ interiores ſ qui debue runt aſpicere in deū ſ prouiſores in eccleſia

brati ſunt oculi noſtri. Propter

ſ decimus locus cōqueſtionis ꝑ quem ſolitudo de monſtratur ſ criſtū ſ eccleſie ſ expianiens ſe for ſer. ac. ſ perſecutores heretici

montē ſyō q2 diſꝑijt: vulpes am

ſ lacerādo de chriſto male ſenciendo
ſ ſa pſona iudicis cuius fortitudinē magnitudi nem predicat ſine aſſentatione

bulauerunt in eo. Tu autē domine

in eternū ꝑmanebis. ſolium tuum

ꝓpheta luget. que ſi mulieres non fuiſſent. muliebria nō admiſiſſent. hereticoꝝ fraudibus decepte ⁊ adulterino humiliate cōnubio.

¶ Mora. Mulieres ⁊c. Quociēs peccatoꝝ feditate grauamur ⁊ de ſyon altitudine ad humilia corruimus. mulieres. i. anime noſtre in ſyon. i. in culmine eccleſie leuate humiliātur. Aliud eſt vero in ſyon humiliari. i. in eccleſia corde contrito ⁊ humiliato peccata confiteri. ⁊ ſperare de miſericordia iudicis. Aliud extra. i. ab altitudie virtutū corruiſſe ⁊ ꝑ vicioꝝ humilitatē abiectaſſe. Vñ ſupra. Docete filias veſtras lamentū ⁊ vnaqueq3 proximā ſuam planctum. Monet eni affectiones animarum lacrimis ablue re ⁊ quaſi filias vt penitentes plangant docere. et orationes corporis noſtri quaſi primas lamentationibus emundare. Fidelium enim mētes quaſi deo dicate virgines ſunt. Ciuitates in quibus humiliantur diuerſi dicū tur gradus. Alia ē eni profeſſio ſacerdotum. alia leuitarū. alia monachorū alia virginū alia viduarū. alia coniugatorū. In ſingulis ſunt alique virgines. alique non propoſitū ſeruātes. deuirginant. Vnde ſupra. Iuuenes mei. ⁊ virgines mee abierūt in captiuitatem. Vere eni omnes virgines ſunt que corpe ⁊ ſpiritu incorrupto deo ſeruiūt. Iuuenes qui nouitatem vite ⁊ fortitudinē induerūt. ſed multi hoſtiū inſidijs ⁊ ſcelerū flagicijs corruerunt.

¶ Hyſtor. Principes manu ⁊c. Pricipes iudeoꝝ ſuis ipoꝝ manibus aut hoſtiū eculeo vel ceteris tormentis ſuſpēſos et alijs grauioribus manifeſtum eſt. Senibus quoq3 reuerēdis facie ⁊ etate reuerētia nulla impēſa ē.

¶ Allego. Principes ⁊c. doctores ſancte eccleſie hoſtiū manibus ad alta ſuſpēduntur quādo intētionem boni opis deſerētes ad volūtatem hoſtium diſtrahūtur. ⁊ ſuaꝝ manuū deuicti opibus quaſi in eculeo diſtēduntur. vñ ſequit. facies ſenū nō eru. Nulli eni etati pcitur q2 ſerpens callidiſſimus nec pueris miſeretur nec iuuenes reueretur nec pcit ſenibus. omnē etatem ⁊ dignitatem vna tempeſtatate inuoluit. Sepe aūt pricipes eccleſie ⁊ ſeniores cōtumelijs affecti manibus ſuſpenſi ſunt.

¶ Hyſtor. Adoleſcētibus ⁊c. Alia interꝑtatio potētes molis molebāt ⁊ iuuenes ligno cōfixi ſunt. Sedechiā ſcd̄m hyſtoriam plāgere videt. cui oculos rex babylonis euulſit. eūq3 molere fecit. ⁊ iuuenes ligno crucifixit. Sed ſcd̄m noſtrā interꝑtationem romanoꝝ tangit flagiciū. qui maſculis impudice abuſi ſunt. Vñ maſculi in maſculos turpitudinē opantes. Pueri eni in ligno corruerūt qui in xp̄m in ligno pendentē credere noluerunt. potētes quoq3 in ligno ſcādalizati ſunt quaſi pueri. ⁊ molis molebāt dum legem ad litterā infinito circūitu vertens perpetua cecitate damnati ſunt. ſicut ſamſon erutis oculis molam circūiuebit. vt ſe explicare nō poſſit. ſ3 in eiſdem oberret veſtigijs.

¶ Allego. Adoleſcētibus ⁊c. Sunt potentes ſecularibus diuicijs et honoribus. ſunt ⁊ ſpitalibus. Illi in ſeculi ptinacia ⁊ concupiſcētia voluuntur. hij ſcripture molā relegūt ⁊ terūt. voluūt ⁊ reuoluūt. Hac mola molūt ſimilaginē panis qui de celo deſcēdit. ⁊ polentā intellectuū in dei ſacrificiū. Hij. feruore ſpitalis iuuētutis. in martyrio vicerūt ligno crucis. fidei firmitate cōfixi. quoꝝ vnus ait. mihi abſit. g. ni. i. c. d. n. i. xp̄i.

¶ Hyſtor. Senes. d. ⁊c. Veterani ⁊ ſenio ꝯfecti in ipis portis fame cōſumpti ſunt. dum tremulis ⁊ cōfectis artubus. ad victualia querēda egredi niterētur. vel certe ab hoſtibus diſꝑſi ſunt: cōſiliarij et iudices ciuitatis ne more ſolito cōſederent in portis. Iuuenes quoq3 pteriti officijs abrenunciantes fugierunt de plateis.

¶ Allego. Senes. d. d. p. Senes ſc3 quoꝝ ſenſus ſunt cani māſueti ⁊ quieti. Sed ſi deū offēdūt. de portis deficiūt de quibus dicit. apite mihi. p. i. ⁊c. In his deficiūt. dum ſcādalis fatigati iter rectū deſtituunt. Iuuenes deficiunt de choro pſallentium. cum in eis ſpūale canticum deficit. ⁊ a choro ſanctoꝝ alieni. obliuiſcūtur canticum dn̄i.

¶ Defecit. g. Sextus locus ꝯqueſtionis. pecter ſpē eni in miſerijs ſe eſſe demonſtrāt ⁊ cū expectarent bonū in ſummas deueniſſe miſerias.

¶ Hyſtor. Defecit ga u. ⁊c. q2 iudei ad iracūdiam deū prouocauerūt. defecit omne gaudium eoꝝ ⁊ chori quos in ſolennitatibus ducebant in luctum verſi ſunt.

¶ Allego. Defecit. ⁊c. Vox e penitentiū q̄ cor ꝯtritū. et hu. deo offerūt. ⁊ q2 abē ſponſus. omne gaudiū i luctum ꝯuertunt qd̄ dd̄ recupare deſiderās ait auditui. m. d. g. Redde mihi. l. ſ. t. Q2 ſpiritali cōtritione ꝯpūctus cōtritionis medullam continuis orabat fletibus. Vñ yſaias. In die qua alligauerit dominus vulnus ppli ſui ⁊ ꝑcuſſuras plage eius ſanauerit. in quo ſcilicet vuln⁹ ⁊ liuor ⁊ plaga tumēs. Quociens eni anima ſagitta peccati vulnerat. gaudiū eius diſſoluit. cū ad cōſcientiā reuertit. Chorus virtutū in luctum cōmutatur. qd̄ in azael recte figurat. qui cū q̄ capꝛa curſor erat velociſſimus. Vñ dum incaute ⁊ precipitāte hoſtē inſequeret. ictus in inguine ꝑijt. Sic anim⁹. qui velociſſimos mot⁹ ſuos pacia ⁊ grauitate nō moderat. ſepe in fornicacōnē mētis ⁊ corpis ꝓcipitat. Chorus vertit in luctū. qn̄ i penitētibus. virtutū chorus q̄ſi armonia lugendi deplorat qd̄ amiſit ⁊ intentū ſeruat penitēdi vt poſt plāctus ⁊ lacrimas redeat chorus idem ad gaudia.

¶ Hyſtor. Cecidit. c. ⁊c. Deiectionē regni iudeoꝝ deſignat quoꝝ ⁊ honor ꝑijt. ⁊ gloria. Vñ ſupra dic regi ⁊ dn̄atrici. humiliami ⁊ ſedete qm̄ cecidit de capite. u. co. gl̄e. Sed in alia interꝑtatione habet. deſcēdit. Regnū eni iudeoꝝ vſq3 ad ioachim paulatim deſcēdit in ſedechia om̄ino cecidit. Vñ vox captiuoꝝ luctuoſa. additur. ve. n. q. p.

¶ Mora. Cecidit ⁊c. Corona capitis nr̄i. bona voluntas ē ſcd̄m illud. Scuto bo. vo. t. co. nos. Tūc ergo mēs noſtra corona virtutū decorat. cū ſcuto bone volūtatis ornat. ſed cū voluntas mutat corona amittit. Unde ſequit. ve. n. q. p. Fruſtra ei ceteris laboram⁹ ſi coronā nō habem⁹ volūtatis. Ita eni nō ſolum ꝑ exceſſum ſed etiam ꝑ volūtatis peſſime deſiderium delinquimus.

¶ Allego. Cecidit co. Sacerdotes eccle ⁊ virgīes quaſi corona decoris ſed hij ſepe cadūt vicijs tabefacti. Fides quoq3 dū integritatē amittit quaſi corona de capite cadit. Ipſe aūt dn̄s ſcd̄m yſaiā eccle corona ē. vnd̄ erit dn̄s exercituū corona glorie ⁊c. hāc coronā eccleſia pdit. dum fides chriſti corrūpit in quibuſdā mēbris corona cadēte. Ve iminet peccātibus quia vbi nō ē gubernator ibi ruit populus.

¶ Hyſto. Propterea ⁊c. Cor iudeoꝝ in vtraq3 captiuitate meſtum fuiſſe. ⁊ oculos lacrimis ⁊ dolore ꝯtenebratos omnibus patet.

¶ Allego. Propterea. m. ⁊c. Vox ē penitētiū. duplex aūt meſticie ⁊ doloris ſpēs ē. vñ yſaias. dolor me⁹ ſup dolorē ⁊c. q2 peccatoꝝ dolori dolor addit cōpunctionis. Eſt dolor malus. de quo dicit. In dolore pies filios. Eſt ⁊ bonus ſcd̄m illud dolor meus renouat⁹ eſt. Itaq3 poſt peccatū meſticia cor humiliatur. vt huius doloris medicina: infirmitas abſcedat. Contenebrati ſunt. o. malicia. ſ. peccatoꝝ infecti et cecati. vt chriſti lumē videre non poſſint. qui ē mons abſciſus de monte ſine manibus ⁊ in montē magnum exaltatus. Quia diſꝑijt. i. cū eſſet equalis patri ſemetipſū exinaniuit vt qui nō. vi. vi. ⁊ qui. vi. c. ſi. Ideo obtenebratis oculis hūc montē nō vident pfidi. q2 diſꝑijt. vulpes ambulauerūt in eo pſecutores. ſ. vel heretici qui male ſenſerūt de incarnatione chriſti. eccam lacerātes ⁊ catholicam fidem fraudulenter corrūpentes. Ideo ptes vulpium erūt. Vulpes fuit herodes pſecutor chriſti ⁊ iohis. vñ dicite vulpi illi. Sunt ⁊ heretici vulpes

ſcḋm illud. Capite nobis vulpes que demoliūtur vineas.
Ineternum. Idem dauid tu aūt dn̄e in eternū p. ⁊ alibi. tu aūt idē ipſe es ⁊c. Permanebis. Non eſt tempalis māſio nec localis. nec aliud q̄ȝ ip̄e. ſed ip̄a vna ⁊ indiuidua ⁊ p̄manens eſſentia quaſi quāuis filius ſe exinaniuerit for. ſ. ac. manet tam̄ ineternū.
Solium tuū. ⁊c. Sedes tu a. d. i. ſ. ſ. ⁊ alibi. Regnū. t. reg. o. ſe. dn̄ ſolium audis intellige iudicem: ⁊ tim e. quaſi deū time. ⁊ mādata. e. o. ⁊ſi ſecū dum hoīem iudicatur regnū tn̄ eius eſt ineternum.

in generatione et generationem.
ſ nō imperpetuū iraſcet. neqȝ. ie. ꝯ. non ſcḋm peccata. no. fa. no.
Quare imperpetuuȝ obliuiſceris
ſ paſſionibus ſubiacere.
noſtri: derelinques nos in longi-
ſ ſed. ſ iudicē hu militer ⁊ ſuppliciter obſecrat.
tudinem dierū? Conuerte nos do-
mine ad te ⁊ cōuertemur: innoua
ſ vnde egreſſus eius ſicut a principio.
dies noſtros ſicut a pꝛincipio. Sȝ
ſ a te qui vbiqȝ es. ſ quaſi pollutos
ſ peccatis noſtris ſ vt pater. non iraſcaris vt iudex
proiiciens repuliſti nos. iratus
ſ contrarios tibi.
es contra nos vehementer.

Quare imperpetuum. Poſt omnimodas lamentationis ſpecies ad eum ſolū p̄ces conuertit qui ſolus poteſt cōſolari.
Quare impꝑpetuuȝ. Hoc nobis aſſidue exorandum. ne obliuiſcatur noſtri. ne derelinquat n. impꝑpetuū q̄d bn̄ vocibus oramus. ſed melius rebꝰ exoram⁹. Simus ergo memores ei⁹ ne obliuiſcat̄ noſtri. q: non obliuiſcitur miſereus. niſi nos obliuiſcamur. ⁊ ſi obliti fuerim⁹ ipſe grām inſpirat. obliuionem fugat. vn̄ reminiſcētur ⁊ ꝯuer. ad. d. vni. fi. terre.
Obliuiſceris. Cui ſimile eſt illud. vſquequo dn̄e obli. m. i. f. non q̄ obliuiſcat̄. m. d. ſed cū differt auxiliari videt̄ oblit⁹. vt ſic accēdat deſiderium. ⁊ dulcius ſit ſolaciū. ⁊ ipſe interim ridcat de penis innocētū. Sicut figulus vaſa ſua probat vt vaſa in honorē faciat q: uaſa fi. p. fornax
Cōuerte. Conuertēdo. quia conuerſio repationis initiū eſt diei. innouatio eternitatis pceptio.
Cōuerte nos. d. Auerſiones noſtre multe ſunt. vnde alibi. Cōuerte nos d. ſ. n. cōuerte p gratiā ⁊ cōuertemur quantū eſt in nobis arbitrio libertatis. vn̄ gratia dei ſum id. q. ſum. ⁊ gratia. e. i. m. ua. n̄. f. Gratia enim vocātis precedit. ⁊ excitat libertatē volūtatis. Noſtrū eſt q̄ decidim⁹ dei q̄ reſurgimus. Hoīes enī caro ſunt. ſpūs. va. ⁊ n̄. re. nō eſt enī volētis neq: cur. ſed miſerētis dei. Notandū tn̄ q̄ gratia dei nō ꝯuertimur: niſi ⁊ noſtra volūtate ꝯuertamur. eſt aūt quoddā velamē noſtre infirmitatis ſenſibus noſtris obiectū. q̄d niſi illumiatione dei fuerit remotū. ꝯuerti nō valemus. libertas erg o p gratiā reddit̄. Semp ergo nobis orandū eſt. conuerte nos domine.
Innoua ⁊c. Ad hoc principium reuocamur cū cōuertimur cū ad illud ꝑuenerimus innouabimur. Inueterati enim ⁊ corrupti ſumus. ⁊ dies eternitatis ꝑdidimus quos p cōuerſionē recipimus. vnde alibi. conuerte me domine. ⁊ cōuertar ad te.
Iratus es ⁊c. Prima repulſio eſt qua temptatoꝛi tradimur. Secūda cū tēptati ſuccūbimus ad tēptandū ſine ira dei repellimur: de qua dicitur. nō repulit deus plebē ſuam quam pꝛeſciuit. cū aūt vincimur et poſtea nō penitemus iraſcitur deus vehemēter. vn̄ quis. nouit poteſtatē ire. t. ⁊c. Aliqn̄ enī iraſcit̄ vt pater qn̄ verbis increpat delinquētem ⁊ facit penitentem. Iraſcitur aūt vt dn̄s qn̄ corripit vt durus. ⁊ ſtatim vlciſcitur. vn̄ moyſes. Ne iraſcatur furoꝛ tuus cōtra pplm tuū. Vt iudex iraſcetur cū dicet. Ite male. ⁊c. cum iam nec penitētie nec venie locus erit.
Gilibertus. Sufficiant hec ad expoſitionē lamētationuȝ hieremi e que de patrū fontibꝰ hauſi ego gilibertus antiſiodorēſis eccle dyaconꝰ.

Incipit p̄fatio in libꝛ Baruch prophete.

Liber iſte qui baruc noīe pꝛenotatur in hebꝛeo canone non habet̄. ſed tm̄ in vulgata editione: ſimilit̄ ⁊ ep̄la hieremie. Propter noticiā aūt legentiū hic ſcripta ſunt: q: multa de chriſto nouiſſimiſqȝ tempoꝛibus indicāt.
Incipit Baruch propheta.

C. I.

Et hec uerba libri que ſcripſit baruch filius nerie filij maaſie filij ſedechie filij ſedei filij helchie. i babylonia in anno quīto ⁊ in ſeptia die menſis: in tempꝛe quo ceperūt chaldei hieruſalē. ⁊ ſuccenderūt eam igni. Et legit baruch verba libri huius ad aures iechonie filij ioachi regis iuda. ⁊ ad aures vniuerſi populi venientis ad libꝛū. ⁊ ad aures potentium filioꝛū regū ⁊ ad aures pꝛeſbiteroꝛū ⁊ ad aures populi a mimo vſqȝ ad maximū eoꝛū: oim habitantiū in babylonia ad flumen ſodi. Qui audiētes ploꝛabāt ⁊ ieiunabāt et oꝛabāt in conſpectu dn̄i. Et collegerūt pecuniā ſcḋm q̄ potuit vniuſcuiuſqȝ manus. Et miſerūt in hieruſalē ad ioachim filium helchie filij ſalon ſacerdotem: ⁊ ad reliquos ſacerdotes ⁊ ad omnē populū qui inuēti ſunt cū eo in hieruſalē cū acciperēt vaſa templi dn̄i q̄ ablata fuerāt de templo reuocare in terꝛā iuda. decima die mēſis ſiban. vaſa argētea q̄ fecit ſedechias filius ioſie rex iuda poſtea q̄ȝ cepiſſēt nabuchodonoſoꝛ rex babylonis iechoniā et pꝛicipes ⁊ cūctos potētes ⁊ populuȝ terre ad hieruſalem ⁊ duxit eos vinctos in babylonē. Et dixerūt. Ecce miſimus ad vos pecunias de quibꝰ emite holocauſtomata ⁊ thus et facite māna. ⁊ offerte pꝛo peccato ad aram dn̄i dei noſtri. Et oꝛate pꝛo vita nabuchodonoſoꝛ regiſ babylonis. ⁊ pꝛo vita balthaſar filij eius vt ſint dies eoꝛū ſicut dies celi ſuper terꝛā. ⁊ vt det dn̄s virtutē nobis. ⁊ illumiet oculos noſtros: vt viuamus ſub vmbꝛa nabuchodonoſoꝛ regis babylonis ⁊ ſub vmbꝛa balthaſar filij eius. ⁊ ſeruiamus eis multis diebuſ ⁊ inueniamus gratiā in conſpectu eoꝛū. Et p nobis ipſis oꝛate ad dominū deū noſtrū: q: peccauimus domino deo noſtro. ⁊ nō ē auerſus furoꝛ eius a nobis vſqȝ in hūc diem. Et legite libꝛum iſtū quem miſimus ad uos recitari. in templo domini in die ſollēni. et in die oppoꝛtuno. Et dicetis: Domino deo noſtro iuſticia: nobis autēȝ confuſio faciei noſtre ſicut eſt dies hec omni iuda et habitātibus in hieruſalē regibus noſtris ⁊ pꝛincipibus noſtris ⁊ ſacerdotibus noſtris ⁊ pꝛophetis noſtris ⁊ patribus. Peccauimus an̄ dominuȝ deum noſtrū. ⁊ nō credidimus diffidentes in eum. ⁊ non fuimus ſubiectibiles illi: ⁊ nō audiuimus vocem domini dei noſtri vt ambularemus in mandatis eius que dedit nobis A die qua eduxit p̄res noſtros d̄ terꝛa egipti